

تەفسیری رهوان

بۆ تیگەیشتنی قورئان

به‌رگی [۱۴]

نووسینی

مه‌لا مه‌حموودی گه‌لا‌له‌یی

جزمی ۲۸

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

تەنسىرى رەۋان

بۇ تىگە يىشتىنى قورئان

بەرگى چواردەھەم

نوسىنى

مەلا مەحمودى گەلا ئەيى

جىزمى (۲۸)

✦ تەفسىرى رەۋان بۇ تېگەشتىنى قورئان

✦ نوسىنى : مەلا مەحموودى گەللاھىي

✦ چاپى يەكەم

✦ چاپخانى ئۆفسىتى تىشك

✦ تىراژ: (۵۰۰) دانە

✦ ژمارەى سپاردن: (۲۶۹)ى سالى (۲۰۰۲)

✦ مافى چاپكردن پارىژراۋەو تەنھا ھى نووسەرە.

بسم الله الرحمن الرحيم

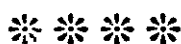
سوره تی (المجادلة)

ئەم سورەتە مەدەنییه و (۲۲) ئایەتە لە (الکلبی) یەو
ریوایەت کراوە: کە ئەم سورەتە ھەمووی لە مەدینە نازل بوو جگە
لە ئایەتی ﴿ما يكون من نجوى ثلاثة الا هو رابعهم﴾ ئەو،
لە مەککە نازل بوو .

عەطا دەئێ: (۱۰) ئایەتی یەکەمی سورەتە کە مەدەنین و
ئەوانی تر مەکین .

ناوی لێ نراوە (المجادلة) چونکە بە ئایەتی ﴿قد سمع الله قول التي
تجادلك في زوجها....﴾ دەستێ پێ کردووە.

باسی سەرەکی ئەم سورەتە وەکوو زۆریە سورەتە مەدەنییه کان
ئەحکامە شەرعییه کان پون دەکاتەو، حوکمی ظیھار و
کەفارەتی ظیھارکردن و حوکمی قسەکردن بە سەرتە سەرت و
ئەدەبی کۆڕو مەجلیس و بەخشینی کەمێک لە مال و سامان
پیش ئاخاوتن لە گەل پێغەمبەر داﷺ ھەر و ھا حوکمی
دووڕووویی و سزای تاوانەکانیان و دۆستایەتی
لە گەل دۆژمنانی خود. رۆن دەکاتەو. سەرەتا بە باسی ظیھار
دەست پێ دەکا.

حوکمی ظیهار کردن و که فاره ته که ی

بسم الله الرحمن الرحيم

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ
وَاللَّهُ يَسْمَعُ مَحَاوِرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿١﴾ الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ
مِنْكُمْ مَنْ نِسَائِهِمْ مَاهُنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِنْ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا الَّتِي
وَلَدْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ
اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ﴿٢﴾ وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ
لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّا ذَلِكَ كُمْ تَوْعُظُونَ
بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٣﴾ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ
مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّا فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَإِطْعَامُ سِتِّينَ
مِسْكِينًا ذَلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ
وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤﴾

ده باره ی سه به ب نزولی نم نایه ته: حاکم له عائشه وه ریوایه تی
کردوه: که ده فهرموی: پاک و مونه ززه ی بؤ نه و خودایه یه: که هه موو
شتیک ده بیستی، من گویم له قسه کانی خه وله ی کچی ثعله به بوو

برێکی تیگەیشتم و لە برێکی حاڵی نەبووم، دەمزانی: کە لەلای پیڤەمبەر ﷺ شکات لە میژدەکە ی دەکا، گویم لی یوو دە یگوت: ئە ی پیڤەمبەری خودا! گەنجی بردم لە گەلیا پیرو خەرۆ بوم، چەند منداڵم لی یی بوون. ئیستا کە پیر بووم لەسک و زا وەستاومەوە ظیھاری لی کردم، خودایە! من شکاتی خۆم لای تۆ دەکەم. ئیتر ئەوێندە ی پی تەچوو حەزەرەتی جویرائیل هات ئەم ئایە تانە ی بۆ پیڤەمبەر ﷺ هیئان.

ئیمام ئەحمەد و بوخاری و ئیبن و ماجەو بەیھەقی ئەم رێوایە تەیان بە هەندێ جیاوازی یەوە رێوایە ت کردووە، بوخاری لە تارێخە کە ی دا رێوایە تی کردووە دەفەر موی: خاتو خەولە رۆژێک لە رێگادا حەزەرەتی عومەری وەستاند، هەندێ قسە ی توندی ئاراستە کرد، پیاویک وتی: ئە ی فەرمانرەوای موسولمانان! بۆ ئەوێندە گویت بۆ ئەو پیرە ژنە گرت و ئەوێندە لە گەلیا نەرم بووی؟ قەت وام نە دیوی! عومەر فەر موی: چۆن گوئی بۆ ناگرم ئەمە ئەو ئافەرە تە یە خودا گوئی لە وتە کانی بوو، دەربارە ی ئەو، ئایاتی قورئانی نازل کردووە !!

دیاردە ی ظیھار لە سەر دەمی پیش ئیسلام دا باو بوو، ئەوە بوو میژد لە سەر شتێک رقی لە خێزانە کە ی هەڵدەستاو پیی دەگوت: تۆ وەکوو پشتی دایکەم وای بۆ من، ئیتر بەمە ژنە کە ی لی حەرام دەبوو، تە لا قیشی نە دە کەوت! بەم جۆرە ئەم ئافەرە تە لە مائی میژدە کە ی دە مایەو، بۆ یە کتر حە لال نە بوون تا پە یوێندی ژن و میژدی خۆیان ئە نجام بدەن، تە لا قیشی نە دە کەوت تا ئافەرە تە کە رێگا چارە یە ک بۆ خۆی بدۆزیتەو. ئەمەش جۆرە چەوساندنەوێە کێ تر بوو لەو سەر دەمە نە قامییە دا ئافەرە تی پیوێ گیرۆدە بوو.

کە ئایینی ئیسلام هات ئەم روداوێ (ظیهار) لە نێوان خەولەو
مێردەکە: کە ئەوسێ کۆری صامیت بوو روی دا، تا ئەو کاتەش لە
ئیسلام دا حوکمی ظیهار دیاری نەکراوو. ئیتر ئافەرەتە کە هاتە خزمەت
پێغەمبەر ﷺ روداوێ کە نێوان خۆی و مێردەکە بۆ گێڕایەوه،
پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: لەم بارەوه تا ئیستا هیچ نیگاوو سروشم بۆ
نەهاتوو، رەنگە لی ئی حەرام بووبی.

وتی: قوربان! ئەو باسی تەلاقی نەکرد، چەند جارێک لە گەل
پێغەمبەر ﷺ کەوتە جیدالەوه. دوا یی گوتی: خودایە من شکاتی خۆم لای
تۆ دەکەم، شکاتی بێ کەسی و تەنیا یی و خەم و پەژارە یی کۆست کە وتووبی
خۆم لای تۆ دەکەم، وتی: خودایە من ئیستا کۆشێک منداڵی وردم هەن،
ئەگەر لای مێردەکەم بمێننەوه دەفەوتین، ئەگەر بیان هێنمە لای خۆم بۆم
بەخێو ناکرین و برسیان دەبێ، ئیتر سەری بۆ لای ئاسمان بەرز کردەوه و
دەپارایەوه دەیگوت: خودایە من شکاتی خۆم لای تۆ دەکەم. ئیتر
ئەندە یی تەچوو پێغەمبەر ﷺ نیگای بۆ هات و حوکمە کە دیاری کرا.
پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: ئەو خەولە مژدەت لی بێ دەربارە یی خۆت و
مێردە کەت ئایاتی قورئان نازل بوو ئەجار نایەتە کانی سەرەتای سورەتی
(قد سمع الله) ی بۆ خوێندنەوه.

(قد سمع الله قول التي تجادلك في زوجها و تشتكي الى الله و الله
يسمع تحاوركما، ان الله سمع بصير) بێگومان خودا دوعاو نزای ئەو
ئافەرەتە ی قبەل کرد: کە دەربارە ی کێشە ی نێوان خۆی و مێردە کە ی گفـت و
گۆی لە گەل تۆ کرد، ئەو پێغەمبەر! شکاتی و هەز و حالی خۆی لای خودا
کردو خودا گفـت و گۆی نێوان تۆ و ئەو ی بیست: کە لەو بارەوه گفـت و
گۆتان کردو ددانەویست رێگا چارە یە ک بۆ دەرچون لەو کێشە یە بدۆزنەوه.
بێگومان خودا شنەوایە و هەموو قسە یە ک دەبیسی، هەموو شتێک

دەبینی و هیچ شتیکی لی گوم نابێ. ﴿الذین یظاهرون منکم من نسائهم ماھن امھاتھم ان امھاتھم الا اللائی ولدنھم﴾ ئەوانە ی لە ئێوە - ئە ی کۆمە لی موسولمانان - ژیھار لە گەڵ ژنەکانیان دەکەن، ژنەکانیان دەشوبھێتن بە دایکیان و بەم جوۆرە یە کێک بە ژنە کە ی دەلی: تۆ وە کو پشتی دایکم وای بۆ من، واتە: لێم حەرامی. وە کو چۆن دایکم لێم حەرامە. ئەوانە بە ھەڵە چوون، درۆیە کە دەیکەن، بەو قسە پڕو بوچە ژنەکانیان نابن بە دایکیان. دایکیان ئەوانەن کە بە ھەلە دیان ھێناون. ناشی ئەوانە ژنەکانیان بشوبھێتن بە دایکەکانیان.

﴿وانھم لیقولون منکرا من القول وزورا وان اللھ لعفو غفور﴾ بێگومان ئەوانە ی ژیھار دەکەن بەم جوۆرە میژد بە ژنە کە ی دەلی: تۆ وە کو پشتی دایکم وای بۆ من، قسە یە کی ناشرین و قیز لێکراو دەلێن: قسە یە ک دەلێن: شەرع بە رەوای نازانی و عەقل وەری ناگری و درۆیە کی شاخدارەو بوختانی کە دەیکا. بێگومان خودا لی بوردنی زۆرەو لێخۆشبوو، کە فارەتی دیاری کردوو بۆ ئەو ی لەو تاوانە رزگارتان بێ. ھەروەھا لە تاوانی رابوردوتان خۆش دەبێ ئە گەر تۆبە بکەن، ئە گەر مەیلی بێنی بەبێ تۆبە کردنی لێتان خۆش دەبێ.

ئەجار حوکمی ژیھار دیاری دەکا و دەفرموی ﴿والذین یظاهرون من نسائھم ثم یعودون لما قالوا فتحریر رقبة من قبل ان یتماسا﴾ ئەوانە ی ژیھار لە گەڵ ژنەکانیان دەکەن، بەناحەق حەڵال لەخۆیان حەرام دەکەن، دوا ی پەشیمان دەبنەو دەیانەوی پە یوەندی ژن و میژدایەتی لە گەڵ ژنە ژیھار لی کراو کە ی ئەنجام بدا، دەبێ پێش ئەو ی بچێتە لای، بەندە یە ک نازاد بکا، بۆ ئەو ی ببێتە کە فارەت و قەرەبوو کردنەو ی ئەو قسە ناشرین و بوختانە ی کردو یەتی. ھەتا کۆیلە یە ک نازاد نەکا نابێ بچێتە لای ژنە کە ی و نابێ لە گەلی دا جوت بێ.

﴿ ذلکم تو عظون به، والله بما تعلمون خبیر ﴾ ئەو حوکمه دیاریکراوه، یان دانانی یاسای که فارهت، ئەوهیه که فەرمانتان پێ ده کری پاپهندی بن. یان ده تانگێرتیهوه له وهی ظیهار له گهڵ ژنه کانتان بکهن. بێگومان خودا ناگاداره به کرده وه کانتان و هیچی لی گوم نابێ و رۆژی قیامت سزاو پاداشتان ده داتهوه، هه رکه سهو به گوێره ی کرده وهی خۆی.

﴿ فمن لم يجد فصيام شهرين متتابعين من قبل ان يتماسا ﴾ که سێک نهیتوانی بهنده ئازاد بکا، یان دهستی نه کهوت ئەوه ده بی دوو مانگ له سه ریه ک به رۆژو بی به بی نیتوان، ئەجار بۆی ره وایه بجێته لای ژنه که یو په یوهندی ژن و میژدایه تی له گهڵ دا نه نجام بدا.

﴿ فمن لم يستطع فإطعام ستين مسکینا ﴾ ئەگه ره له بهر هه ره هۆیه که نهیتوانی دوو مانگ به رۆژو بی، ئەوه پێویسته له سه ری خۆراکی شه سته فه قیرو هه ژار بدا، به گوێره ی که له کتێبه شه رعیه یه کان دا شی کراوه ته وه.

﴿ ذلك لتؤمنوا بالله ورسوله، وتلك حدود الله، وللکافرین عذاب أليم ﴾ ئەو حوکم و یاسایه ی روغان کرده وه ده رباره ی که فاره تی ظیهار بۆ ئەوهیه شه ریه تی خودا به راست بزانه و پاپهندی فه رمان و جله و گیریه کانی بن، شوێن په یامی پێغه مبه ر بکه ون، له چوار چێوه ی یاساو شه ریه تی خودا دا کار بکه ن. دیاره ی ظیهار له ناو خۆتان دا نه هیلن: که داب و نه ریتێکی ناشرین و درۆو بوختانیکی گه وره یه. ئەو حوکمانه ی بۆ مان رونه وه سنوری خودان، لییان ده رمه چن، پێیان هه پاپه ندبن، ئەوه پێتان راگه یه ندرا که ظیهار تاوانه، که فاره ته که ی ده بیته مایه ی لیبوردن و لیخۆشبونی خودا، هه یه بۆ ئەو کافرا نه ی له سنووری خودا ده رده چن عه زابی به ئیش و دژوار: که عه زابی دۆزه خه له قیامت دا، که وایی ئیوه خۆتان توشی ئەو عه زابه مه که ن و له سنوری شه ریه تی خودا ده رمه چن.

هه ره شه له وانهی دوژمنایه تی خوداو پیغه مبهری خودا ده کهن

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كُتِبُوا
 كَمَا كُتِبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَلِلْكَافِرِينَ
 عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٥﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا
 عَمِلُوا أَحْصَاهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٦﴾
 أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ
 مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ
 وَلَا آدَنَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرُ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ
 بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧﴾

له وه پیش نه حکامی ظیهاری له شهر یعه تی ئیسلام دا به یان کرد، سر
 زه نشتی نه وانهی کرد: که که وتونه ته نه وه له یه وه، مه دخی نه و خاوه ن
 باوه رانه ی کرد: که له سنوری خودا ده رناچن، نه مجار باسی نه و عه زاب و
 سزایه ده کا که توشی نه وانه ده بی دژایه تی فره مانی خودا و په یامی
 پیغه مبهری خودا ده کهن، ده فره موی:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كَمَا كُتِبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾
 بیگو مان نه وانهی دوژمنایه تی خوداو پیغه مبهری خودا ده کهن،
 پیچه وانهی شهر یعدت و یاسای خودا هه لئس و کهوت ده کهن، زه لیل و
 ریسوا ده کرین نه فرینیان لی ده کری، وه کوو کافرو بی پروا کانی گه له

پیشینه کان ریسواکراون و نه فرینیان لی کراوه به هۆی دژایه تی کردنیان بۆ فهرمانی خودا، بێگومان ئەم هه پشهیه ی پهروه دگار هاته دی، موشریکه کانی مه کهکه به کوشتن و به دیلکردن و تیکشکاندنیان له غهزای به درو غهزای خهندهق دا ریسوا بون، له قیامه تیش دا سزای دۆزه خ چاوه ریانه.

واوهیلا بۆ ئەو فرمانه واهو کار به دهسته به ناو موسولمانانه ی شه ریعه تی خودا پاشگو ی ده خه ن و نایکه نه یاساو ده ستووری ولات و کاروباری موسولمانانی پی به ریوه نابن. یاسای ده ستکردی فه ره نسو و رۆمانی ده که نه ده ستورو قانونی خۆیان!

﴿وقد انزلنا آيات بينات، وللكافرين عذاب مهين﴾ بێگومان ئیمه نایاتی ئاشکراو شه ریعه تی نایابان بۆ ئاده میزاد ناردوه ته خوار، بۆ ئەوه ی بیکه نه یاسای خۆیان و به گویره ی ئەو شه ریعه ته کاروباری خۆیان هه لسو رینن، که سیك کافرو سته مکار نه بی پیچه وانیه ی ئەو شه ریعه ته ناجولیتته وه، ئەوانه ی ئینکاری ئەو شه ریعه ته ده که ن، لوتبه رزیی ده نوینن له روی پابه ند بوون به شه ریعه تی خودا وه، عه زابی به ئیشیان بۆ دیاری کراوه له دنیا دا ریسوا و نه فرین، له قیامه ت دا عه زابی دۆزه خ بۆ هه تاهه تایه.

﴿يوم يبعثهم الله جميعا فينبئهم بما عملوا، احصاه الله ونسوه والله على كل شيء شهيد﴾ ئە ی پیغه مبه ر سام و هه یبه تی ئەو رۆژه بخه ره پیش چاو، هه وال به و کافرا نه بده: که عه زابی ریسو که ریان هه یه له رۆژیک دا خودا هه شری هه موو ئاده میزاد ده کا، هه مووانیان له سارای مه حشه ردا کۆده کاته وه، که س نابویری و که سی له بیر ناچی، نه مجاره ه والی کرده وه خراپه کانیان ده دات ی: که له ژیا نی دنیا دا نه نجامیان دا وه، هه رچی کردو یانه له خیره شه ر ده یخاته وه به ر چاویان، خودا تۆماری کرده و

لەسەری نویسون، ئەوان لەبیریان چۆتەو، خودا بە سەر هەموو شتێک دا
 ئاگادارەو هیچی لی گۆم نابێ و هیچی لەبیر ناچیتەو.

﴿ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِنْ
 نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا ادْنَى مِنْ ذَلِكَ
 وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ إِنْ كَانُوا ﴾ ئەتۆ نازانی ئەی پێغه مبهرا! (هەروا
 هەر کەسێک شیاوی خێطاب لەگەڵ کردنە)، نابینی زانیاری خودا فراوان و
 شامیلە، هەرچی لە ناو ئاسمانەکان و ناو زەوی دا هەیه کۆنترۆلی کردووە.
 بەجۆریک هیچی لی گۆم نابێ و لی تێک ناچێ، لە هەر شوێنێک سی
 کەس بەیه کەووە سرتە بکەن، خودا بەعیلم و زانیاری خۆی ئاگای لی یە،
 ئەگەر پێنج بن خودا شەشە میانەو ئاگاداری هەموو هەست و نستیکیانە،
 سرتەو ورتهیان دەبیستی، سرتە کەرەکان کەمترین بیان زیاترین و بگەنە
 ملیارەهاش خودا هەر ئاگای لییانەو هیچی لی تێک ناچێ و گۆم نابێ.
 چونکە زانیاری خودا داگرندەهێ هەموو شتێکەو هیچ شتێک لەژێر
 کۆنترۆلی دەرناچێ. زەمان و مەکان نابنە لەمپەر و کۆسپ لە بەردەم
 زانیاری بەرفراوانی دا. وێرای ئەوەش هەموو ئادەمیزادێک دوو فریشتە
 بەسەریهەوێ چێ دەکاو چی دەلی لەسەری تۆمار دەکەن!

نۆنە ی ئەم نایەتە لەقورئان دا زۆرە وەکوو دەفەرموی: ﴿ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ
 اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ، وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴾ (التوبه/٧٨) بیان
 دەفەرموی: ﴿ أَمْ يَحْسِبُونَ أَنَا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ بَلَىٰ وَرُسُلْنَا
 لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ ﴾ (الزخرف/٨٠).

پەرودگار بەزانیاری خۆی بیستن و دیتنی بۆ هەموو شتێک، ئاگادارە
 بەسەر هەموو کاروباریکی مەخلوقات دا، دەفەرموی: ﴿ ثُمَّ يَنْبُئُهُمْ بِمَا
 عَمَلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴾ پاشان خودا روژی قیامت
 خەبەری تەواوو بێ پێچ و پەنا دەداتە بەندهکانی بەکردهوەکانیان، بۆ

ئهوهی بزائن: که خودا ئاگاداری کرده وه کانیانه، ههست بکهن: که هه موو سرته و ورتهیه کیان لای خودا ئاشکراو عه یانه، بینگومان خودا زاناو ئاگاداره به هه مووشتیک.

سزای سرته کردن به خراپه، داب ونه ریتی سرته کردن له قورئان دا

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ

نُهِوا عَنِ النَّجْوَى ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَيَتَنَجَّوْنَ بِالْآثِمِ
وَالْعَدُوِّنَ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ
بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُهُمْ
جَهَنَّمُ يَصَلُّونَهَا فِيْئِسَ الْمَصِيرُ ﴿٨﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا
تَنَجَّيْتُمْ فَلَا تَلْتَجِئُوا بِالْآثِمِ وَالْعَدُوِّنَ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَتَتَجَافَى
بِالْبِرِّ وَالنَّقْوَى وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩﴾ إِنَّمَا النَّجْوَى
مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُبَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا
إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾

دوای به یان کردنی ئه وه: که خودا ئاگاداری هه موو شتیکه، سرته و ورته ده بیستی، نه مجار حال و وه زعی ئه و جوله که و دورپوانه دیاری ده کا: که نه هیان لی کرابوو له وهی سرته سرت بکهن و پیلان و موئامهره دژی

پێغه مبهرو هاوه لائنی دابریژن، ههروا نه هی ئه وه شیان لی ده کا: که به ناشرینی سلاو له پێغه مبهر بکه ن، به مجۆره له جیاتنی (السلام علیکم) بلین: (السام علیکم) ته مجار فه رمان به خودا په رستان ده کا: که سرتهو قسه ی نه ئینیان بریتی نه بی له سه ر پێچی پێغه مبهر ﷺ به لکو و پێویسته سرتهو قسه ی نه ئینیان بریتی بێ له ته قواو خودا په رستی. ده فه رموی:

﴿الم تر الى الذين نهوا عن النجوى، ثم يعودون لما نهوا عنه﴾ ئایا ته تو ناروانی و نابینی ته وانه ی نه هیت لی کردبوون که واز له سرته سرت و پیلان دانان دژی موسولمانان بین، واز له فسکه فسک و وتی وتی بین. که چی دوایی ده گه رینه وه سه ر ئه و کاره ناشرین و به د ره وشتی یه ی پیشوویان و سه رگه رمی پیلان دارشتن و نانه وه ی ئاژاوه و سرته سرتی گوماناوین، دژی کۆمه لی موسولمان و سه رپێچکردنی فه رمانی پێغه مبهر ﷺ هه لئانی که سانی دیکه بۆ گرتنه به ری ریبازی دژایه تی کردنی پێغه مبهر ﷺ و موسولمانان.

﴿واذا جاؤوک حیوک بما لم یحیک به الله﴾ ته نانه ت کاتیک دین سلاوت لی ده که ن وشه ی سلاوه که ده گۆرن بۆ ئه وه ی مانایه کی خراب ببه خشی، به جۆریک سلاوت لی ده که ن: که خودا به و جۆره سلاوی لی نه کردوی، نه وان دین ده لێن: (السام علیکم) واته: مردن بۆ ئیوه بی !! پێغه مبهر ﷺ به وشه ی (وعلیکم) وه لامی ده دانه وه.

له سه حیحی بوخاری و موسلیم دا هاتوه: عائیشه ده فه رموی: کۆمه لێک جوله که هاتنه خزمه ت پێغه مبهر ﷺ وتیان (السام علیک یا أبا القاسم) پێغه مبهر ﷺ فه رموی (وعلیکم) واته له سه ر ئیوه بی. عائیشه ده لی: منیش وتم: ئیوه مردنتان له سه ر بی نه فرین و عه زابی خوداتان لی بی، پێغه مبهر ﷺ فه رموی: ئه ی عائیشه له سه ره خۆیه، توند ره وی مه که و زیده مه لی: منیش وتم: ئه ی پێغه مبهری خودا نابیه تی چی یه ژن؟

فهرموى: به تى، ئەى ئەوه نیه منیش به (وعليكم) ولامم دانەوه،
ئىتر نایه تى ﴿واذا جاؤوك حيوك بما لم يحيك به الله﴾ نازل بوو.

﴿ويقولون فى انفسهم لولا يعذبنا الله بما نقول﴾ له دلى خۆيان دا
ده لىن. ئەگەر موحه مەد پىغەمبەر بوايه خودا له سەر ئەم سرتە سرت و
پیلان دانانە دژى موحه مەدو سلاو لى کردنمان بهو جوړه سزای دەداين و
له دونیادا توشى تەنگ و چەلەمەى دەکردین، چونکە خودا نهیى دەزانى و
سرتە دەبیستى. ناگادارى نیازو مەبه ستمانه. ئىتر پەروەدگار پىیان
دەفهرموى: ﴿حسبهم جهنم يصلونها فبئس المصير﴾ ئەوانە دۆزه خیان
بهسه، سزای تاوانەکانیاغان بۆ روژى قیامت هەلگرتووه، ئەو روژه
تورپان دەدەینه ناو دۆزهخهوه ئىتر بۆ خۆيان دەزانن چىيان بهسەر دى.
دۆزهخ خراب شوینىکە که دەبیته جىگای حەوانەوهیان.

ئەجار پەروەدگار نادابى سرتەو قسەى نهیى فێرى موسولمانان دەکاو
دەفهرموى: ﴿يا ايها الذين امنوا اذا تناجيتم فلا تتناجوا بالاثم
والعدوان ومعصية الرسول﴾ ئەى خاوەن باوەرپان، ئەگەر ریکەوت له
کوړو مەجلیس دا له بهر چاوى خەلك قسەى سرتەو پەنامە کىتان کردن،
وه کوو جوله کهو مونافىقه کان مەکهن سرتەو قسە نهیى یه کانتان
بریتى بى له تاوان و سەرپىچىکردنى فەرمانى پىغەمبەر و پیلان دانان
دژى نایىنى خودا.

﴿وتناجوا بالبر والتقوى واتقوا الله الذى اليه تحشرون﴾
ئەگەر به سرتە ئاخاوتنتان ئەنجام دا، باسرتە که تان بریتى بى له خودا
پەرستى و خێرو خۆپاراستن له هەموو شتیک که دەبیته هوى
ناپەزنامەندى خودا لیستان، ئیوه هەموو تان روژى قیامت بۆ لای خودا
دەگەرپینهوه بۆ حىساب و لیکۆلینهوه. ئەو کاته هەوالتان دەداتى چیتان
کردوهو چیتان گوتووه.

بوخاری و موسلیم و تیرمیزی و ثبو داود له ئیبنو مه سعو ده وه
ریوایه تی کردوه: که پیغه مبه ر ﷺ فرمویه تی: (إذا كنتم ثلاثا فلا يتناج
اثنان دون الثالث الا بإذنه فان ذلك يحزنه) نه گهر سی کهس بوون با دو تان
به سرت ه قسه نه کهن به جوریک کهسی سییه م گوئی لی نه بی مه گهر ئیزن
بدا، چونکه ته وه دلئی ده گوری و خه فه تی پی ده خوا.

﴿إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزَنَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾، وليس بضارهم
شيئا الا بإذن الله ﴿سرت ه سرت و پیلان دارشتن به دزییه وه دژی ئیسلام ،
سه ری پی چی کردنی فرمانی پیغه مبه ر ﷺ به ختو کهو دهنه دانی شه ی تانه، نه وه
کاره له دلئی جوله کهو دوروو هه وا خواهه کانیان دا شیرین ده کا، بو ته وه ی
دل ه راو کی و خه م و خه فه ت بجاته دلئی موسولمانانه وه، وایان ده خاته بهر
چاو: که نه وه گومرپایانه خه ریکی پیلان دارشتن دژیان. جاخو شه ی تان یان
سرت ه سرت و ته وت زیان به خودا په رستان ناگه ی نه،
مه گهر به ئیراده و ویستی خودا!

﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ با موسولمان پشت هه به خودا
بیسه ستن و ته وه کولیان له سه ر نه و بی. په نا به زاتی نه وه بگرن له وه سه وه سی
شه ی تان و فرت و فیلی.

وا دیاره له وه سه رو به نده دا، هه ندی له موسولمانه کان له وانه ی هیشتا
دل و ده رو نیان به هه سستی ته نظیمی ئیسلامی جوش نه درابوو، که
هه والیککی گرنگ ده بیسترا کۆمه ل کۆمه ل ده بوون، بو ته وه ی له ناو
خویناندا و دوور له چاود د، سه ر کردایه تی وت و وژی نه ی نه ی و مه شور هت
بکه ن، ته مه ش سروشتی کۆمه لگای ئیسلامی و ته نظیمی ئیسلامی
په سندی نا کا، چونکه به گویره ی به رنامه ی ئیسلام و یاسای ریک خستن و
دامه زاندنی کۆمه لگای ئیسلامی پیویسته هه موو فک ره و بیرو رایه ک
سه ره تا ئاراسته ی سه ر کردایه تی بکری و کۆرو کۆبونه وه ی لا وه کی ته نجام

نهدری، به تاییهت واده بوو هه ندی لهو کۆرو کۆبونه وانه گیتراوو به لبه لهی لی ده کهوته وهو کۆمه لگای ئیسلامی ده خسته دله راو کیوه، هه ر چه نده سرته سرت که ره کان نه وه شیان مه به ست نه بو بی، وه لی ته نها وروژاندنی باس و خواس و وتوژ کردن ده باره ی روداوه کان و ده پرینی بیرو را ده باره یان به بی زانیاری سه رکردایه تی له وانه بوو سه ر بکیشی بو زیانگه یانندن به موسولمانان و سه ریچی کردنی فه رمانی سه رکردایه تی.

ئه ده بی کۆرو مه جلیس له ئیسلام دا

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ

ءَامَنُوْا اِذَا قِيْلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوْا فِى الْمَجٰلِسِ فَاَفْسَحُوْا يَفْسَحِ
 اللّٰهُ لَكُمْ وَاِذَا قِيْلَ اَنْشُرُوْا فَاَنْشُرُوْا يَرْفَعِ اللّٰهُ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا
 مِنْكُمْ وَالَّذِيْنَ اٰوْتُوْا الْعِلْمَ دَرَجٰتٍ ۗ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿١١﴾

قه تاده ده لی: ئه م ئایه ته ده باره ی کۆره زیکریه کانی پیغه مبه ر ﷺ نازل بووه، ئه وه بوو هاوه لانی که ده یان بینى وایه کیک دی بو کۆره که یان به ر چاویان ته نگ ده بوو، یان بلین په رۆشی مه جلیسه که یان بوو چونکه جینگایان نه ده بوو، نه شیان ده ویست کۆره که جی یلن و نه وان له شوینیان دانیشن. ئیتر پهروه دگار له م ئایه ته دا فه رمانی پی کردن: که جیگا بو یه کتری بکه نه وهو کۆره که به رفراوان بکه ن. که میك خویان کۆبکه نه وه، بو ئه وه ی جینگای که سانی دیکه ش بی.

موقتیل (ئیبنو حەییان) دەڵێ: ئەم نایەتە روژی هەینی دابەزیو، ئەو کاتە پیڤەمبەر ﷺ لە صوفە بوو، شوینە کە تەنگە بەر بوو، نامادەبووانی غەزای بەدر لە کۆچکەرەکان و یارمەتیدەرەکان ریزیکی تایبەتیان هەبوو، هەندێ لە بەدریەکان هاتن بۆ کۆرە کەو کەسانی دیکە پیش ئەوان شوینیان گرتبوو، بەدریەکان هاتن بەرامبەر پیڤەمبەر ﷺ بە پێوە وەستان و وتیان: (السلام علیکم ایها النبی ورحمة الله و برکاته) پیڤەمبەر ﷺ وەلامی دانەو، پاشان سلاویان لە دانیشتووەکان کرد، وەلامیان درایەو...

ئەجار لەسەر قاچ وەستان، چاوەڕێ بوون جیگایان بکریتەو، پیڤەمبەر (ﷺ) زانی: کە جیگایان ناکەنەو، پێی ناخۆش بوو، ئیت بە کۆچکەرەکان و یارمەتیدەرانی فەرموو: (لە وانە کە بەدری نەبوون) فلان تۆ هەلسە فیسار تۆش هەستە، ئیت بە ئەندازەی هاتوو بەدریەکانی لە دانیشتووەکان هەلساند و بەدریەکانی بە پێوە بوون دای نیشاندن، ئەوانە هەلستیندرا بوون پێیان ناخۆش بوو، پیڤەمبەر (ﷺ) لە دەم و چاویانەو هەستی بە ناڕزایی یان کرد.

دوڕوووەکان وتیان: باشە ئێوە نالین: ئەم پیڤەمبەرە ئیمە عەدالەت بەکار دێنی لە ناو مەردم دا؟ وەللاهی ئیستا ئیمە عەدالەتمان لی نەدی، کۆمەلێک دەست پیشخەریان کردووە شوینی خۆیان گرتوووە پێیان خۆشە لە نزیک پیڤەمبەرە کەیانەو دانیشن، کەچی هەلساندن و کۆمەلێک: کە دواکەوتون لە شوینی ئەوان دانیاندا...

ریوایەت کراوە پیڤەمبەر ﷺ فەرموی: رەحمەتی خودا لە کەسێک جیگا بۆ براکە ی دەکاتەو. ئیت هاو لە لان خیرا راست بوونەو جیگایان بۆ براکانیان چۆل کرد ئیت ئەو روژه روژی هەینی بوو ئەم نایەتە تیدا نازلێبوو.

﴿يا أيها الذين امنوا اذا قيل لكم تفسحوا في المجالس، فافسحوا ففسح الله لكم﴾ ئەو ئەو کەسانە ی پرواتان بە خودا و بە پیڤەمبەرە خودا

هه‌یه، نه‌گەر داوایان لی کردن کۆرو مه‌جلیستان به‌ر فراوان بکه‌ن و جینگای که‌سانی دیکه بکه‌نه‌وه له‌گه‌لتان دابنیشن، به‌گوئیان بکه‌ن، با جینگای خه‌لکی تریش بیته‌وه، نه‌گەر وابکه‌ن خودا گوشادی ده‌خاته شوینی کۆرو مه‌جلیستان، دلتان فراوان ده‌کا، رزق و رۆژیتان خێرو به‌ره‌که‌تی تی ده‌که‌وی.

ئایه‌ته‌که گشتی به‌هه‌موو کۆرو کۆمه‌لیک ده‌گریته‌وه: که موسولمانان بۆ خێرو پاداشت تییدا کۆبوونه‌وه، کۆری جه‌نگ بی یا ذیکرو خودا په‌رستی بی، یان فی‌ریون و فی‌کردن بی، یان نویژی هه‌ینی و چه‌ژن بی.

به‌کورتی هه‌ر که‌سی ئاسانکاری بۆ برای موسولمانی بکا، ویسه‌ت و شادی پی به‌خشی، یارمه‌تی بداو هاریکاری بکا له‌سه‌ر خێرو چاکه، خودا خێرو به‌ره‌که‌تی دونیاو قیامه‌تی به‌سه‌ردا ده‌پێژی. هه‌ر که‌سیک ده‌رویک له‌ برای موسولمانی بکاته‌وه خودا ده‌روی خیری لی ده‌کاته‌وه.

ئیمامی موسلیم له‌ ئه‌به‌وه‌ره‌په‌ره‌وه ریوایه‌ت ده‌کا، ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمویه‌تی: که‌سیک یارمه‌تی نه‌بوو بیدا، ته‌نگانه له‌سه‌ر برای موسولمانی سوک بکا، خودا له‌ دونیاو قیامه‌ت ته‌نگانه‌ی بۆ ره‌ها ده‌کا و له‌ ناخۆشی و چورتم دا یارمه‌تی ده‌دا، خودا یارمه‌تی ده‌ری به‌نده‌ی خۆیه‌تی به‌ مه‌رجی به‌نده یارمه‌تی برای خۆی بدا له‌سه‌ر خێرو چاکه.

یڤگومان پابه‌ندبوون به‌م نه‌ده‌به ئیسلامیه‌وه کاریگه‌رییه‌کی مه‌زنی هه‌یه له‌ رواندن و چاندنی خۆشه‌ویستی و ریز لێنان له‌ناو دله‌کاندا. داب و نه‌ریتیکی جوان و کسردارو ره‌فتاریکه خۆشه‌ویستی له‌ناو موسولمان دا بلاوده‌کاته‌وه.

داب و نه ریتیکی جوان و کردارو ره فتاریکسه خوشه ویستی له ناو موسولمان دا بلاوده کاته وه.

نایه ته که ئاماره ی ئه وه ی تیدایه: که هاوه لانی پیغه مبه ره ﷺ پیشبر کتیان ده کرد بۆ ئه وه ی له نزیک پیغه مبه ره وه دانیشن، فەرما یشتی لی بییستن و سود له ئه ده ب و هیدایه تی وهر بگرن.

ریوایه ت کراوه: که پیغه مبه ره ﷺ هه رکاتی بچویایه بۆ کۆرو مه جلیس، له کوئ جیگا هه بویه له وئ داده نیشت، وه لی له هه ر لایه کی مه جلیسه که ته شریفی دابنیشستایه کۆرو مه جلیسه که روی له وه ده کرد. وا باو بوو هاوه لانی به پئی پله و پایه یان له خزمه تی دا داده نیشتن، نه بویه که له لای راستی و عومهر له لای چه پیه وه، زوربه ی کات عوثلان و علی له بهر ده میا رۆ ده نیشتن، چونکه له نووسه ره وه ی نیگا و سروش بوون. وا ده بوو خۆی ﷺ فەرمانی پئی ده کردن له بهر ده میان دانیشن.

موسلیم و نه حمه د و (اصحاب السنن) جگه له تیرمیذی له ئیبنو مه سعوده وه ریوایه ت ده کهن: که پیغه مبه ره ﷺ فەرمویه تی: (لیلی منکم اولو الاحلام والنهی ثم الذین یلونهم ثم الذین یلونهم) با خاوه ن ره ئی و عاقل مه ندو زیره که کانتان لیم نزیک بن، نه مجار نه وانه ی پله یه که له وان خوار ترن، پاشان نه وانه ی له مانیش پله یه که نزم ترن. نه مه ش بۆ ئه وه بوو تا به باشی ئه وه ی ده یفه رموی وهر بگیری و هه زم بکری..

هه ر بۆیه ش: که هاوه له به دریه کان هاتن بۆ مه جلیسه که یو جیگایان نه بوو دابنیشن، فەرمانی به هه ندی له هاوه لانی تر کرد که هه لسن و جیگایان بۆ چۆل بکه ن. جا یا له بهر ئه وه بوو ئه وه هاوه لانه وه کوو پتویست ریزی هاوه له به دریه کانیان نه گرت، یان بۆ

ئەوێ بەدرییه کانیشت بەشی خۆیان زانیاری وەر بگرن وەکوو چۆن
ئەو هاوێلانە لەپێشت ئەوان دا بەشی خۆیان وەرگرتبوو.

زانایانی ئیسلام پا جیاییان ههیه لهوه دا نایا دروسته لهبه هاتوو
هه ئێس؟

۱- هه ندىكى پێیان وایه دروسته، به لگهشیان ئەو فرموده یهیه: که
ئەبو داود له ئەبوسه عیدی خودرییه وه ریوایه تی کردوه: که کاتى
پێغه مبهړ ﷺ سه عدى کورې مه عاذی بانگ کرد بپێته دادوهر دهر باره ی
جوله که ی به نو قوره یظه، جا کاتى سه عد هات پێغه مبهړ ﷺ فرموی:
(قوموا الى سيدکم) رێز له گه وه ی خۆتان بنێن و له بهری هه ئێسن.

۲- هه ندىكى تر پێیان وایه نادروسته، به لگهشیان ئەو فرموده یهیه:
که ئەحمه د وئەبو داود وتیرمیدی له معاوییه ی کورې ئەبو سه فیانه وه
ریوایه تیان کردوه که ده فرموی: (من أحب ان يتمثل له الرجال قیاما
فلیتبؤ مقعده من النار) که سێک پێی خۆش بێ پیاوان له بهری هه ئێسن و
له بهرده میا دهسته و نه زهر رابوهستن، با جیگای خۆی له ناو ئاگر دا
خۆش بکا.

۳- هه ندىكى تر رێبازیکی مام ناوه ندییان گرتوو، فرمویانه دروسته
هه ئێسان له بهر که سێک له سه فەر ده گه رپێته وه، ههروه ها بۆ فرمان رهوا له
شوێنی فرمان په واییه که ی دا. وه لێ ئەگه ر بکری به عاده ت ئەوه
دروست نیه، چونکه شیعارى لوتبه رزو مله پوره کانی رۆم و عه جه مه.
هاوێلان که سیان به نه ندازه ی پێغه مبهړ ﷺ خۆش نه ده ویست که چی که
ته شریفی ده هاته ناویان له بهری هه ئێنه ده ستان چونکه ده یان زانی
پێی ناخۆشه.

﴿ یرفع الله الذین امنوا منکم، والذین اوتوا العلم درجات والله بما تعلمون خبیر ﴾ خدا له دنیاو قیامت دا پلهو پایه ی ئیمانداران بهرز ده کاته وه، ریزیان لی ده گری، به شیوه یه کی تایه تی پلهو پایه ی زانایان بهر زتر ده کاو ریزیان لی ده نی، له دنیا دا ریزیان لی ده گیری و له قیامت دا پاداشتی باشیان ده داتی. جاکه سیك هه ردو صیفه تی ئیمان و زانستی تیدابن، نه وه خدا به هوی ئیمانه که یه وه پله ی بهرز ده کاته وه به هوی عیلمه که شیه وه پله ی بهرزی تری پی ده به خشی، بیگومان خدا ناگادارو زانایه به وه ی کی شیایو ریزو ته قدیره و کی شیایو نه، ده زانی چی له دل و دهرونی بهنده کانی دا هیه و نیازو مه بهستیان چیه، له سر کرده وه و نیازه کانیان پاداشیان ده داته وه.

مالبه خشین پیش ناخوتن له گهل پیغه مبه ر ﷺ

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اِذَا نَجِیْتُمُ الرَّسُوْلَ فَقَدِ مُوٰبِنَ يَدَیْ نَجْوٰنِكُمْ
صَدَقَةٌ ذٰلِكَ خَیْرٌ لَّكُمْ وَاَطْهَرُ فَاِنْ لَّمْ تَجِدُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ
﴿ ۱۲ ﴾ ءَاَسْفَقْتُمْ اَنْ تُقَدِّمُوْا بَیْنَ يَدَیْ نَجْوٰنِكُمْ صَدَقْتُمْ فَاِذْ لَمْ تَفْعَلُوْا
وَتَابَ اللّٰهُ عَلَیْكُمْ فَاَقِمْوْا الصَّلٰوةَ وَاَتُوْا الزَّكٰوةَ وَاَطِيعُوْا اللّٰهَ
وَرَسُوْلَهُ وَاللّٰهُ خَیْرٌ مَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿ ۱۳ ﴾

ده باره ی سه بهب نزولی نه م دوو نایه ته ریوایه ت زۆر:

ئیبنو جهریر له ئیبنو عه بهاسه وه ریوایه ت ده کا: ده لی: موسولمانان زۆر پرسیاریان له پیغه مبه ر ﷺ ده کرد، به جۆریك که ماندویان ده کرد،

خودا ویستی تۆزیک ئەو قورسایییە لەسەر پیڤەمبەر ﷺ سوک بکا، نایه تی ﴿إِذَا نَاجَيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ صَدَقَةٌ﴾ ی نازل کرد. کە نایه ته که نازل بوو موسولمانان خۆیان گرتەوه و وازیان له زۆر پرسیار کردن هینا، دوایی نایه تی ﴿أَأَشْفَقْتُمْ.....﴾ ی نازل کرد.

موقاتیلی کۆری حەبیان دەلی: ئەم نایه ته دەر حەق بە دەوله مەنده کان نازل بووه، ئەوه بوو دەهاتنه خزمەت پیڤەمبەر ﷺ و زۆریان قسه له گەل دەکردو کاتی پیڤەمبەریان والی کردبوو بەشی هەژاره کانی نەده کرد، پیڤەمبەر ﷺ ئەو درێژ دانیشتن و قسه زۆرییهی دەوله مەنده کانی بەلاوه ناخۆش بوو، ئیتر پەرەدگار ئەو نایه تهی نازل کردو فەرمانی کرد: کە پیش ئەوهی بچنه خزمەتی پیڤەمبەر ﷺ بۆ گفت و گۆ، خیریک بکەن..

ئیتەر هەژاره کان نەیانبوو بیدەن، دەوله مەنده کانیش خۆیان گرتەوه و چروکیان کرد، ئەم حاله لەسەر هاوه لانی قورس بوو، ئیتر دوایی بۆیان سوک کرا. وا دیاره پیشپڕکی و قەرەبالغیه ک هەبوە لە سەر پیڤەمبەر ﷺ بۆ وت و وێژ له گەل کردنی، هەر کەسه ویستویه تی بۆ کاروباری خۆی ناخاوتنی له گەل دا بکا و راو تهوجیهاتی لی وەر بگری، یان چەند کاتی ک بەته نیا له خزمەتی دا دانیشی و پرسیار ی لی بکا، تهقدیری ئەوه یان نەکردوه: کە ئەرکی پیڤەمبەر ﷺ ئەرکیکی جەماعییه و بەشی هەموو کەسی تێدایه.

هەستیان بەوه نەکردوه: کە کاتی پیڤەمبەر ﷺ بە نرخه و دەبی له کاری به نرخدا سەرف بکری هەروەها کۆبو نەوه له گەل پیڤەمبەر ﷺ دەبی بۆ کاری گرنگ ئەنجام بدری نەک هەرچی راست بووه هەر کاریکی ئاسایی هەبوو ماوه یه کی درێژی له کاتی پیڤەمبەر ﷺ پی بکۆژی..

پەروەدگار ویستی موسولمانان والی بکا هەست بەو مانایانە بکەن و کاتی بەنرخى پیغەمبەر ﷺ بەشتى لاوه کی بەفیرۆنە دەن. زەزببەو باجیکی دانا لەسەر ئەو کەسەى دەیهوئى بەتەنیا ئاخاوتن لەگەڵ پیغەمبەردا بکاو بری لە کاتی بەنرخى بکوژی: کە ئەو کاتە لە حەقیقەت دا مولکی هەموو موسولمانانە و ئەو داگیری دەکا...!! نایەتی ﴿یا ایها الذین امنوا اذا ناجیتم الرسول فقدموا بین یدی نجواکم صدقة﴾ ی نازل کرد.

عەلى کورپی ئەبو طالیب دەلی: لەقورئان دا نایەتیک هەیه پیش من کەس کاری پێ نەکردووە دوامینیش کەس کاری پێ نەکردووە. نایەتە کەش نایەتی ﴿یا ایها الذین امنوا اذا ناجیتم الرسول﴾ یە. ئەو بوو من دیناریکم خورد کردووە کردمە دیرەم، هەرکە بێم ویستایە لەگەڵ پیغەمبەردا قسەى تایبەتى بکەم و لەگەڵی دا کۆبمەو ه دیرەمیکم دەبەخشی، ئەجار دەچومە خزمەتى، تادیرەمەکان تەواو بوون. ئەجار نایەتی ﴿أأشفقتم﴾ نازل بوو. ئەو ئەرکە لەسەر موسولمانان لاچوو!

دەفەرموی: ﴿یا ایها الذین امنوا اذا ناجیتم الرسول فقدموا بین یدی نجواکم صدقة﴾ ئەى ئەو کەسانەى ئیمانتان هیناوەو خودا بەتاک و تەنها دەزانن و پیغەمبەرى خوداتان بەلاوه راستگوێهەو شوین پەيامەکەى کەوتوون! هەرکاتى ویستتان بەتەنیا لەگەڵ پیغەمبەردا کۆببنەو هەو ئاخاوتنى لەگەڵ دا بکەن دەربارەى کاریکی تایبەتى خۆتان پیش گەفت و گوکە، خیریك بەهەژاران بکەن، ئەو هەش بۆ ریزان لە پیغەمبەر ﷺ و کەمکردنەو هەى ئەرکی سەرشانى و سود گەیاندن بە هەژاران و جیاکردنەو هەى موسولمانى ساغ و دوروو لەیە کتر.

﴿ ذلکم خیر لکم واطهر ﴾ به خشینی ئەندازەییەک لە مال پێش چپە کردن لە گەڵ پێغەمبەر ﷺ بۆ ئیوه خێرو فەرە، چونکە فەرمانی خودا بە حی دینن، پاداشتی قیامت دەستە بەر دەکەن، دل و دەرونتان لە چروکی و رەزیلی پاک دەبێتەو، هەژارەکان سودمەند دەبن و هساریکاریی کۆمەڵی ئیسلامی دەردەکەوی و ریزو نرخێ زیاد دەکا.

﴿ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾ ئەگەر یەکیەک لە ئیوه دارایی ئەو ئەندازەییە نەبوو، ئەو ههچی لەسەر نیە ئەگەر بەبێ بە خشینی بری لە مال قسە لە گەڵ پێغەمبەر ﷺ دابکا، چونکە فەرمانە کە ئەوانە دەگریتهو: کە داراییان ههیه.

﴿ أَأَشْفَقْتُمْ أَنْ تَقْدُمُوا بَيْنَ يَدَي نَجْوَاكُمْ صَدَقَاتٍ ﴾ نایا ترسی کە مەدەستی و هەژاریتان ههیه: کە پێش قسە کردن و کۆبونهو لە گەڵ پێغەمبەر ﷺ صەدەقە پیشکەش بە هەژاران بکەن!؟

﴿ فَاذْ لَمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ ﴾ جاکاتی ئەوێ فەرمانتان پێ کراو لە بە خشینی مال پێش (نەجوا) لە گەڵ پێغەمبەر ﷺ و بەلاتانەو قورس بوو، خوداش چاو پۆشی لی کردن، رینگە ی دان بەبێ بە خشینی مال قسە ی تاییه تی خۆتان لە گەڵ پێغەمبەر ﷺ دا بکەن.

﴿ فَاَقِمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ، وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴾ بەردەوام بن لەسەر کردنی نوێژو زەکات دان و فەرمانبەرداری خودا و پێغەمبەری خودا و خۆپارێژن لە جەل و گریه کانیان، بیگومان خودا ناگاداری کردەو کانتانە بە ناشکراو نەیتیانەو و روژی قیامت پاداشتان دەداتەو. چاکە بە چاکە و خراپە بە خراپە!

حال و وه زعی نهو دووروانه ی دوستایه تی کافرو
جوله که کانیا ن ده کرد

الْمَرَّةِ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا
غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ
وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾ اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمْ
عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٦﴾ لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ
شَيْئًا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٧﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ
اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَى شَيْءٍ أَلَّا
إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٨﴾ اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَاهُمْ ذِكْرَ
اللَّهِ أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٩﴾

دهر باره ی سه بهب نزولی نایه تی ﴿الم تر الى الذين تولوا.....﴾ ١٤ ١٥ ١٦ ١٧ ١٨ ١٩
تهبو حاتم له (السدي) و (مقاتل) هوه ريوایهت دهکا، دهلین: تهه نایه ته
دهر باره ی (عبدالولای کوری ته بهتل) ی دووروو نازل بووه، تهه مونافیه
له لای پیغه مبه ر ﷺ داده نیشته و گوئی له قسه ی پیغه مبه ر ده گرت
پاشان ده چوو بو جوله که کانی ده گیرانه وه، روژیک پیغه مبه ر ﷺ له به کیك

له ماله کانی دانیشتبوو، له پریک دا فەرموی: ئیستا پیاویک وەژوور دەکەوی دلی دلرەقانی هەیه، بەچاوی شەیتان دەپوانی، هیندە ی پێنەچوو عەبدوللای کوری نەبەل هاتە ژوورەو چاوشینیک بوو، پێغەمبەر ﷺ پێی فەرموو: لەسەر چی خۆت و هاوێلاکانت جنیوم پێ دەدەن؟ عەبدوللای سویندی خوارد: کەشتی وانەبوە، پێغەمبەر ﷺ فەرموی: نەخیر، جۆنت داوێ راست ناکە، رۆیی هاوێلاکانی هینان هەموو سویندی خوارد کە جۆنیان نەداوێ، ئیتر پەرەدگار ئەم نایه تی نازل کرد.

ئیمامی ئەحمەدو حاکم لە ئیبنو عەبباسەو ریاوایەتیک لەم جۆرەیان کردوێ، بەسەبەب نزولی نایه تی ژمارە (۱۸) ..

ئێتر سەر لەنوێ قورئان دەگەرپێتەو سەر ئەو دوورپوانە ی دۆستایه تی جوله کەکانیان دەکرد، هەندێ حال و وەزە و هەلوێست و کردەوێیان دیاری دەکا، هەرپەشەیان لی دەکا بەو: کە پیلان و نەخشە گلاوێکانیان دەرەخاوپەرەدە لەسەر خراپەکاریان لادەباو لییان لەهەرا دەدا، ئەو رادەگەیەنی: کە سەرەنجام ئەوان ریسوا دەبن و سەرکەوتن بۆ بانگەوازی ئیسلامی یە.

دەفەرموی: ﴿الم تر الى الذين تولوا قوما غضب الله عليهم، ما هم منكم ولا منهم﴾ ئایا ناروانی (ناروانن) بۆ حال و وەزە ی ئەو کۆمەلە دوورپوانە ی خۆیان کردوێ بە دۆستی گەل و نەتەوێهێک خودا قاری لی گرتون، بەنهیانی هاتوچۆیان دەکەن و نهیانی موسولمانان بۆ دەبن و جنیو بە پێغەمبەر ﷺ و هاوێلائی دەدەن، ئەوانە لە واقع دا نە لەئێوە و نە لەوانن. نە لەگەل موسولمانان نە لەگەل جوله کەن.

﴿و يحلفون على الكذب وهم يعلمون﴾ بە درۆ سویندتان بۆ دەخۆن کە قسە ی ناشرین و جۆنیان نەوتووێ، بۆ خۆشیان دەزانن: کە درۆ

ده کەن. ﴿أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا، أَنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ خودا بۆ ئەوانە سزای بە ئێشی رۆژی قیامەتی ئامادە کردووە: کە ئاگری دۆزەخە. بەراستی ئەوانە کاریکی بەدو خراپ دەکەن و سورن لەسەر نەنجامدانی کارە ناشیرینەکانیان.

﴿اتَّخَذُوا إِيْمَانَهُمْ جُنَّةً، فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ﴾ ئەو دوورپووانە بەپرواڵەت خۆیان بە موسوڵمان نیشان دەدەن، لەدل دا کافرو بێ پروان، سویتندی بە درۆو بێ بناغەیان کردووە بەمەتال و خوێنی خۆیانی پێ دەپاریزن، بەو سویتندە بە درۆیانەیان فێل ئەوانە دەکەن: کە حەقیقەتی بیرو باوەریان نازانن، پێیان وایە راست دەکەن، بەم هەڵخەڵەتانەیان، خەڵکی لەریبازی خودا لا دەدەن بەهۆی تەمبەلێ و تەوژەلییان خەڵکی لە ئیمان هێنان سارد دەکەنەو، کاری موسوڵمانان بەسوک دەگرن و هەول دەدەن لە شان و شەوکه تیان کەم بکەنەو، ئەوانە: کە ئەو کارو هەلوێست و رەفتاریانە، عەزابی سەخت و دژواریان بۆ دانراوە! عەزاییکە وێرای نازاری زۆری ریسواکەریشە!

﴿لَن تَغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا، أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ رۆژی قیامەت مال و منداڵیان لە عەزابی خودا پرزگاریان ناکا. ئەوانە ئەهلی دۆزەخن و لیی دەرناچن و بۆ هەتا هەتایە تێیدا دەمێننەو.

﴿يَوْمَ يَعْشَهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا، فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ﴾ ئەو پێغەمبەر ئەو رۆژە بۆ ئەو خەڵکە باس بکە: کە خودا هەموو ئادەمیزاد زیندو دەکاتەو و لە گۆرەکانیان پادەبن، هەموانیان لە سارای مەحشەردا کۆدەکاتەو و کەسیان لی دواناکەوێ، کەس لەبیر ناکرێ، جا ئەو کاتە دووروەکان سویتند بەخودا دەخۆن: کە ئەوان لە سەر هیدایەت بوون، هەروەکوو چۆن لە دنیادا سویتندیان بۆ خەڵک دەخوارد: کە ئەوان

له سهر حه قن. چونكه ئاده میزاد له سهر چ حالیک ده مرئ
له سهر نهو حاله زیندو ده کریتته وه. وا ده زانن نهو سویند خواردنه یان له
قیامهت دا رزگاریان ده کا، وه کو چۆن له دونیا بهو جوړه سوینده
به درۆیه یان رزگاریان ده بوو.

﴿وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ، أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ﴾ نه وان له
قیامهت دا واده زانن: بهو سوینده به درۆیه یان سودیکیان ده ست ده که وئ
زه ره رو زیانیان لی دوور ده خریتته وه، وه کو چۆن له دونیا دا هه مان
گومانیان هه بوو، ناگادار به نه وانه بهو ته صه وورو بوچونه یان
درۆزنی کورپی درۆزنن.

وه کو له نایه تیکی تر دا ئامازه بهم مانایه ده کاو ده فهرموی:
﴿ثُمَّ لَمْ تَكُنْ تَفْقَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا: وَاللَّهِ رَبُّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ،
انْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾
(الأنعام ۲۳-۲۴).

﴿إِستَحْذِ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانَ، فَأَنسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ أُولَٰئِكَ حِزْبُ
الشَّيْطَانِ، أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ هۆی گومراییی نهو
تاقمه نه وه یه: شهیتان زال بووه به سهریان دا، عه قل وهۆشی
داگیر کردون، فهرمانی خودایان پاشگوئ خستوه، تاعهت و به ندایه تی
بو خودا ناکه ن، خودا په رستیان له بیر خو بردۆته وه نه وانه
سه ربازی شهیتان و دارو دهسته که ینی، دلنیا به و ناگادار به: که
هه مئاهه نگانن شهیتان خه ساره تمه ندن خه ساره تمه ندی به فتاره چوو هه ر
خویانن، چونكه نه وان به هه شتیان به دۆزه فرۆشته، له جیاتی
هیدایهت گومرایییان هه لبراردوه، درۆیان له گه ل خوداو
پیغه مبه ری خودا کردوه، سویندی به درۆیان خواردوه، نه وانه له دونیاو له

قیامت خه ساره تمه ندن، بیگومان که سیک عاقل بی، نه م نه گبه تییه به
سه رخوی ناهیتی.

سزای دوژمنانی خوداو پیغه مبه رﷺ، دوستایه تی کردنی
دوژمنانی خودا یاساغه

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ ﴿٢٠﴾
كُتِبَ اللَّهُ لَا غَلِبَ أَنا وَرُسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢١﴾

له وه پیش خرابی حالی دوروه کانی به یان کرد، که له قیامت دا
توشی چ ده بن وچهند خه ساره تمه ندن، نه مجار پهروه دگار هوئی
خه ساره تمه ندیان رون ده کاته وه، که بریتیه له دژایه تیکردنی خوداو
پیغه مبه ری خوداو سه ریچی کردنی فرمانه کانیان، نه وهش دیاری ده کا
که خودا بریاری ته وای داوه: که کۆمه کی پیغه مبه ران ده کاو
دوژمنانیان ده شکیتی. نه وهش راده گه یه نی: که ئیمان له گهل
خوشویستنی دوژمنانی خودا له دل دا کۆنابنه وه.

ده فرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، أُولَئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ﴾ نه و
کافرانه ی سه ریچی فرمانی خودا ده کهن، دژایه تی نایینی ئیسلام وگوئی
نه دان به خوداو پیغه مبه ری خودایان کردوه به په فتارو تاکاری خویان و
پشتیان له حق کردوه، خویان خستوته به ریک و شه ریعه تی خوداو
پیغه مبه ریان له به ریک داناوه و دژایه تیکردنی خوداو پیغه مبه ریان کردوه
به پیشه، نه وانه له تاقم وپیتری تیشکاوانن له و کۆمه لهن: که خودا
زه لیلیان ده کاو کهس له وان زه لیل تر نابیی، له دونیادا به کوشتن ودیلی و
ده رکردن له ولات ریسوا ده بن. وه کوو نه و حاله ی به سه ر موشریکه کان و

جوله‌که‌کان دا هات، له‌قیامه‌تیش به‌عه‌زایی ئاگری دۆزه‌خ:
 که له واقیع دا هەر که‌سی بخزیتته ناو دۆزه‌خه‌وه ئه‌و په‌ری ریسوایی
 به‌سه‌ر هاتوه، به‌ته‌واوی زه‌لیل بووه، وه‌کوو له‌نایه‌تیکی تردا
 ده‌فرموی: ﴿ربنا انک من تدخل النار فقد اخزیته وما للظالمین
 من انصار﴾ (آل عمران/۱۹۲).

به‌م جوړه‌خودا ناو‌می‌دی کردن، ئه‌و بیروبو‌چونه‌یان: که‌پێیان وابوو
 جوله‌که‌کان هێژیکن حیساییان بو‌ ده‌کرئو بو‌ ئه‌وه‌ ده‌شین: که‌ په‌یانیان
 له‌گه‌ڵ ببه‌ستری‌و دژی موسولمانان و پیغه‌مبه‌ر ﷺ بچو‌لینه‌وه. سه‌ر له‌سه‌ر
 به‌ هه‌له‌ی داناوه‌ ره‌تی کرده‌وه، فرموی:

﴿کتب الله لاغلبن انا ورسلی ان الله قوی عزیز﴾ خودا بریاری داوه
 له‌ نه‌زله‌ دا نویسیویه‌تی: که‌ خودا و پیغه‌مبه‌ری خودا سه‌رکه‌وتن به‌سه‌ر
 دوژمنیان داو هه‌موو کاتی هەر نه‌وان بالاده‌ستن به‌سه‌ر ناحه‌زانی ئاین
 دا، ئه‌مه‌ بریاریکی نه‌زله‌ی په‌روه‌دگار و پاشگه‌زی‌بونه‌وی تێدانیسه‌،
 سه‌ره‌نجام سه‌رکه‌وتن له‌ دنیاو قیامه‌ت دا بو‌ خودا په‌رستانه‌، به‌واقیع و
 کرده‌وه ئه‌مه‌ هاتوه‌ته‌ دی، سه‌یری می‌ژوو بکه‌و بروانه‌، ئه‌وه‌تا به‌دریژی
 روژگارخودا پیغه‌مبه‌رانی به‌سه‌ر نه‌ته‌وه‌کانیان دا زال‌کرده‌، ئه‌وه‌
 قه‌ومی نوح و هود و صالح و لوط و قه‌ومی فیرعه‌ون... هتد

ئه‌وه‌تا چه‌ز ره‌تی موحه‌مه‌دی بالاده‌ست کرد به‌سه‌ر موشریکه‌کانی
 نیوه‌ دورگه‌ی عه‌ره‌ب دا ، پاشان له‌ماوه‌یه‌کی که‌م دا هه‌ردوو
 ئیمپراطۆریه‌تی رۆم و فارسی کۆنترۆل کرد. ئه‌وه‌ی به‌فیعلی روی داوه
 ئه‌وه‌یه‌ ئیمان و باوه‌ری یه‌کتا په‌رستی به‌سه‌ر کوفرو ئیلحادا بالاده‌ست
 بووه‌ و بروا به‌تاک و ته‌نهایی خودا له‌سه‌ر زه‌وی جی‌گیربووه‌، هەر چه‌نده
 کۆسپ و ته‌گه‌ر هاتبینه‌ سه‌ر ریگای خودا په‌رستی قه‌لاچۆ کراون و
 رامالراون، ئه‌گه‌ر به‌یناوه‌یینیک کوفرو ئیلحاد هاتبیتنه‌وه‌ گۆره‌پان و

له هه ندی پارچهی سهر زهوی خوێ نواندبێ، وه کو ئیستا له ولاتیانی کوفرو ئیلحاد دا به دی ده کری، ئەوه حەتمەن سەر ئەنجام دەبێ به رهو خودا په رستی ههنگاو بنێن و ئەو دیاردهی بێ باوه رپیه به رهو نه مان ده روا. چونکه دیاردهی کوفرو ئیلحاد شیای مانه وه نیه، له گهڵ بریاری ئەزه لی خودادا دژ ده وهستی، به لام به مهرجی موسولمانان ئهرکی خوێان به رپوه به رن، له ئاستی په رپرسیاریه تی خوێان دابن، به گۆیره ی به رنامه ی خودا هه لئس و كهوت بکه ن.

هه ركاتی بیندرا له شوێنێك كوفر بالادهسته، ئەوه بزانه: كه موسولمانان ئهرکی سهر شانی خوێان ئەنجام نه داوه، وه کوو پتیوست پابه ندی فه رمانی خودا و په یامی قورئان نه بوون. چاویان له پیغه مبه ر ﷺ هاوه لانی نه کردوه!!!

ئه مرۆ: كه ئاده میزاد ده روانیته ئەو هیرش و په لاماردانانه ی دوژمنانی ئیسلام په یتا په یتا ده یکه نه سهر موسولمانان و خاك و ولاتیان، ئەو هه موو زه برو زهنگه ی له دژیان به کاری دێنن، ئەو پیلان و فرت و فیل و چاوو راوه ی له موسولمانانی ده که ن، ئەو پاشقولانه ی لیان ده گرن، ته نانه ت له هه ندی ولات و ناوچه و هه ریم دا کار گه یشتوه ته ئەوه موسولمانان کۆکۆژو ره شه کۆژ بکری، شارو گوندو لانه یان لی وێران بکری و ناچاری کۆره یان بکه ن، له زیدو نیشتمانی باوک و باپیرانیان وه ده ربهرین. گه مارۆی ئسابوری بدرین، رزق و رۆژیان لی بپردی، سوتمه نی و پێداویستی ژیا نیان لی قه دهغه بکری، به هه موو شیوه یه که بچه و سیندرینه وه!!

که چی وێرای ئەو حاله و له وهش ناخۆشتر که به سهر موسولمانان دی، ده بینین بیروباوه ری راسته قینه له دلی خودا په رستاندا جیگه ره و ره یان به رزه و ناروختن، ئیمانیان به سهر که وتنی خوێان هه یه و دوژمن ناتوانی

بیان توینیتته وه، ناتوانی سهریان پی شوپیکاو بیانخاتسه ژیر رکیتی خویه وه.

ئه وه میژوو سهیر بکه، ههر له ئه صاحبو لئو خوده وه تا ئه مرۆ، ههر له هیرشی خاچه رستان و ته تهرو مه غوله وه، تاروخاندنی خه لافه تی نیسلامی و به شبه شکردنی جیهانی نیسلامی به سهر دهوله توکوه کویتخا دئییه کان دا، دانانی چلکاو خۆزانی کوفر وئیلحاد به سهر ئه وه دهوله تانه وه و نانه وهی دوبه ره کی و دژایه تی له نیوان ئه م ولات و ئه و ولات دا، هاوکات له گه ل غه زویتی شمعافی داپژراوو به رده وام دژی نیسلام و موسولمانان، ئه مجار به تالانبردنی داهات و به روبومی ئه و ولاتانه له ژیر په رده ی جیا جیادا..

سهرباری ئه وه هه موو مهینه تییا نه وه سهر هه لدانی ئه وه هه موو پارت و حیزیه عه لمانیانه له ناو جیهانی نیسلامی دا: که کو مه لگای نیسلامییان پچرپچر کردوه، وێرای ده یه هاو سه ده ها جه خارو ناسۆری تر: که باسکردنیان زۆری ده وێ. که چی سوپاس بو خودا، نیسلام ههر له به ره و دایه و رابونی نیسلامی له گه شه و نه شه دایه. رۆژ له دوای رۆژ موسولمانان زۆر ده بن، بانگه وازی نیسلامی سنووره کان ده شکینی و به جیهان دا بلاوده ییتته وه.

ئه مجار په روه دگار ته رازوی ئیمان دیاری ده کاو ده فه رموی : ﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ﴾ ئه تو گه ل و نه ته وه یه کت ده ست ناکه وێ بروایان به خوداو به رۆزی قیامهت هه بی، که سیکیان خوش بو، که دژایه تی خوداو پیغه مبه ری خودا بکا، بائه و دژانه باوکانیان یان کوپه کانیان یان خزم و کهس و کاریان بن. واته: نابێ خواهن باوه ران، ئه وانه ی ئیمان به خودا و به رۆزی دوایی هه یه. دۆستایه تی و

موالاتى كه سانيك بكهن: كه دوژمنى خوداو پيغه مبهري خودان، با شه دوژمنانه‌ى خوداو پيغه مبهري نزيكترين كهس بن بۆيان، بهم جوړه باوك بن، يان روڼو جگهر گوښه يان بن، يان براو خزم و كهس و كار يان بن.

تير ميښو حاكم طهبرانى له فخر موده يه كي (مرفوع) دا ريوايه تيان كرده: كه تييدا هاتوه: (يقول الله تبارك وتعالى: وعزتي لا ينال رحمتي من لم يوال اوليائي، ويعاد اعدائي) پهروه دگار ده فخر موي: سويند به عيزه ت و جه لالي خؤم، ره حمه ت و بهزه يي من ناگا به كه سيك دؤستايه تى خو شه ويستانم نه كاو دژايه تى دوژمنانم نه كا.

په يوه ندى خوښ و خزمايه تى له ناستى په يوه ندى بيړوباوهر دا بى هيژو پيژ، كاتيك نيعت يبار بو په يوه ندى خوښ و خزمايه تى ده كړي: كه له گه ل تاين ناكوك نه بى، لايه ك له ژير نالاي نيسلام و لايه كه ي تريان له كه مپي شه تيان نه بى. بهلكو هه موويان له ژير يه ك نالادا بن، ههركاتيك دژايه تى كهوته نيوانه وه، كوفرو نيمان هاته گوږي، نيترو روڼى خوښ و خزمايه تى ونه ژاد ناميښي. شه وه تا شه بو عوبه يده روژى غه زاي به در، باوكى خوڼى كوشت شه بو به كرى صديق ويستى عه بدوره حماني كوپى بكوژي، مه صعه بى كوپى عومه ير عوبه يدى براى خوڼى كوشت، زور له هاوه لاني تر خزم و كهس و كارى خوڼان كوشت.

﴿اولئك كتب في قلوبهم الإيمان، وأيدهم بروح منه، ويدخلهم جنات تجري من تحتها الأنهار، خالدين فيها، رضي الله عنهم ورضوا عنه﴾ نهوانه‌ى دوژمناني خوداو پيغه مبهريان خوښ ناوي، دؤستايه تى و موالاتيان ناكهن، نهوانه نيماني صه حيح و راست له دلياندا چه سپاوه، له دونيادا خودا به هيژيان ده كا به يارمه تيداني خوڼى بو سهر كه وتنيان به سهر دوژمنان دا، له قيامه تيش دا ده يا خاته ناو باغ و باخاتى به هه شت: كه به ژير باله خانه و دره خته كانيان دا جوگاي ناوي

صاف و رون رهوان ده بن، ئەو خودا پێداوانه لهویدا ده مێننهوه بۆ ههتا ههتا به، طاعت و خودا په رستی دونه یان لی قبول کراو خودا ره جمه تی خۆی به سه ردا رشتون، خودا لیان رازی به و ئەوانیش له خودا رازین و دلخۆشن به و نازو نيعمه تانه ی خودا پێی به خشیون.

﴿اولئك حزب الله، ألا إن حزب الله هم المفلحون﴾ ئەوانه کۆمه له و تاقمی پهروه دگاری، له ژیر ئالای ئەودا کۆبونهوه، پابه ندی فه رمان و جله و گیریه کانی ئەون، دژی دوژمنانی خودا ده جهنگن و یارمه تیده ری خۆشه و یسته کانی. ناگادار بن هه ر کۆپو کۆمه له و تاقمی خودا په رست به مرزا گه یشتون و خۆشه ختی دونه و قیامه تیان بۆ خۆیان ده سته به ر کردوه.

بسم الله الرحمن الرحيم

سورەتی (الحشر)

سورەتی حشر مه دینه یی یه و بیست و چوار نایه ته، ناونه راوه به سورەتی (حشر) چونکه نایه تی ﴿هو الذي اخرج الذين كفروا من اهل الكتاب من ديارهم لأوّل الحشر﴾ ی تێدایه، پێشی ده گوته ی: (سورەتی به نی نه ضیر) چونکه باسی جوله که ی به نو نه ضیری تێدایه: که له غه زای (بنی النضیر) دا ئەه نجام درا، ئەم خێله جوله که ئەوانه بوون: که له سه ره تای سالی چواره می کۆچی دا په یانیان له گه له پێغه مبه ر ﷺ دا شکاند، پێغه مبه ر ﷺ له مه دینه وه ده ری نان...

سورەته که روداوی (بنی النضیر) مان بۆ ده گیریته وه، چۆن روی داو بۆچی روی داو ده رته نجامه کانی دوا یی چی بوون و چ کاریگه ریه کی له سه ر کۆمه لگای ئیسلامی هه بوو.

سوره ته که وه کوو باقی سوره ته مه ده نییه کان گرنگی ده دا به ئه حکامی ته شریعی و ته نظیمی کۆمه لگای نیسلامی، دوا به دوا ی روداوی ده رکردنی (بنی النضیر) له مه دینه، ئه حکامی غه نائیم و ده سته کو تی جه نگ دیاری ده کا. چۆنیه تی دابه شکردنی زه وی وزارو مال و خانویان به سه ر موسو لمانه کان داو حیکمه تی ئه و دابه شکردنه رون ده کاته وه. له م میانه ش دا مه ردا یه تی و جواغیتری کۆچکه ر (مه اجرین) ه کان و نه فس به رزی ئه نصاره کان ده رده خا، هه لۆیستی هه ردوو لایان به په سنده نمونه له قه له م ده دا.

روداوی غه زای به نی نه ضیره کوو و تمان: له سه رتای سالتی چواره می کۆچی و دوا ی غه زای ئو حودو پیش غه زای (الاحزاب) بووه، وه کوو ریوا یه تکه راهه: پیغه مبه ر ﷺ له گه ل ده کس له هاوه لانی: که (ئه بویه کرو عومه رو عه لی) یان تی دا بوون، ته شریفی برد بۆ کۆچه و هه واری خیللی به نو نه ضیر: که هاو په یان بوون له گه لی. داوا ی لی کردن هاو به شی بکه ن له خویتدانی ئه و دوو پیاوه ی: که عه مری کورپی (امیه) به نه زانی و هه له کوو شته بونی، ئه م یارمه تی و هاو به شی کردنه به گو یه ی ئه و په یانه بوو: که پیغه مبه ر ﷺ له سه ره تای چوونی بۆ مه دینه له گه ل جوله که کان دا مۆری کرد بوو.

که ته شریفی گه ییشته ئه وی له گه ل سه رۆکه کان یان له بن دیوار یك دا دانیشتن و باسی یارمه تیدانی بۆ ده کردن، به سه ر زاری و روا له ت پیخۆش حال ی خۆیان ده ربیری ئاماده باشی خۆیان نیشان دا بۆ ئه وه ی هه رچی داوا یان لی بکری بی ده ن! له ولا شه وه که و تنه دار شتنی پیلانی له ناو بردنی ووتیان: هه لی له مه با شترمان بۆ هه لئا که وی، کیتان له خۆی راده بینن بچیته سه ر ئه و بانه و له و یوه به ردی کی گه وره ی پیامالی و بیکوژی و رزگار مان بی له ده سته؟! عه مری کورپی جه حاشی کورپی که عب

وتی: من بهو کاره هه لده ستم، ئیوه بیخلاقینن من له پشته وه سه ر ده که ومه سه ریان و بهر دیکی زل ده دم به سه ریاو ده یکوژم. لهو کاته دا کابرا هه لسا بجی بۆ سه ربانه که، خودای گه وره پیغه مبه ری لهو پیلانه ناگادار کرد، ئیتر پیغه مبه ر ﷺ خیرا هه لساو رۆیی، وه کو کاریکی به په له ی هه بی گه راپه وه بۆ ناو مه دینه. هاوه له کانیشی که پییان زانی پیغه مبه ر ﷺ له وی نه ماوه و گه راوه ته وه بۆ مه دینه نه وانیش گه رانه وه.

ئیتر پیغه مبه ر ﷺ پیلانی جوله که کانی بۆ موسو لمانان گیراپه وه و ته مه ی به په یان شان دانا. فه رمانی کرد به خۆ ئاماده کردن بۆ شه رکردن له گه لیانا. له وه پیشیش چهند په یان شکینی تریان لی ده رکه وتبوو... بۆ غونه کۆمه لیک له جوله که ی به نونه ضیر (که عبی کوری نه شرف) یشیان تیدا بوو، په یوه ندیان کردبوو به کافره کانی قوره شه وه بۆ پیلان دانان دژی پیغه مبه ر ﷺ و موسو لمانان له کاتی که دا ته م عه ه دو په یانه ش له نیوان پیغه مبه رو جوله که کان دا هه بوو، نه وه بوو پیغه مبه ر ﷺ موحه مه دی کوری مه سه له مه ی ئیزن دا که عب بکوژی، نه ویش کوشتی.

بۆیه پیغه مبه ر ﷺ موحه مه دی کوری موسله مه ی نارد که پییان بلی: پیغه مبه ری خودا منی ناردوو په یان رابگه یه نم ئیوه ویستوتانه پیلانیکی ناوا بگێرن، ده بی رهو بکه ن و ته م ناوچه یه به جی بیتلن و ئیته له گه ل ئیوه دا ناتوانین بژین. بۆته مه ی ش (ده) رۆژ ماوه تان بی، پاش نهو ماوه یه هه ر که سی بینین له ئیوه له ملی ده ده یین. نه وه شی پی راگه یانندن: که مال و سامانی خۆیان له گه ل خۆیان به رن و وه کیل و جی نیشن به سه ر باخ و کشت و کالیانه وه دابنن، جوله که کان ترسیان لی نیشته و که و تنه خۆکوژکردنه وه و ئاماده باشی بۆ بارکردن، دووړه کانی مه دینه

به سهرۆکایه تی عهبدوللای کورپی ئوبه ی کورپی ئه بی سهلول په یوه ندییان
پتوه کردن و هه لیاننان بۆ نه وه ی داواکه ی پیغه مبه ر ﷺ ره ت بکه نه وه و
به رگری له خۆیان بکه ن، پتیان وتن: نه گهر ئیوه خۆتان رابگرن و نه رۆن،
ئیمه یش پشتگیریتان لی ده که ین، شه ریان له گه ل کردن ئیمه یش له ته کتان
دا شه ر ده که ین، ده ریان کردن ئیمه ش له گه لتان ره ده که ین.

جوله که کان کهوتنه راویژ کردن و متمانه یان به قسه ی سهرۆکی
دووره کان نه بوو، به لام سهرۆکی جوله که کان که (حیی) کورپی نه حطه ب بوو،
وتی: ره وناکه ین مال و حالمان له خۆمان تیک ناده ین، ئازوخه ی سالتیکمان
هه یه و ده چینه ناو قه لاگانمانه وه و خۆمان قایم ده که ین، ئیتر وه لامی بۆ
پیغه مبه ر ﷺ ناردو وتی: نارۆین و چیت له ده ست دی بی منه ت به .

پیغه مبه ر ﷺ و موسولمانانه کان تا ده رۆژه که که تیپه رین په لاماریان
نه دان، نه مجار پیغه مبه ر ﷺ فه رمانی به موسولمانانان کرد خۆیان
ئاماده بکه ن بۆ هێرش بردنه سهر جوله که کان، عهبدوللای کورپی ئومی
مه کتومی له سهر مه دینه دانا، ئالای جهنگی دایه ده ست عه لی کورپی
نه بو طالیب، له مانگی ره بیعول شه وه ل دا. چونه سهریان و چواره وری
قه لاو خانه کانیان دان و (۱۵) رۆژیک به م حاله مانه وه ته سلیم نه بوون،
که هێرشیان بۆ ده کرا له سهر قه لاکانیان ه وه به به رده فرکی
دیفاعیان ده کرد.

نه مجار پیغه مبه ر ﷺ فه رمانی به هاوه لانی کرد: که دارخورمای
باخه کانیان بپرن بۆ نه وه ی شتیکی وایان نه میتی دلی پی خوش بکه ن، له
پیناویا یجهنگن. که جوله که کان شه وه یان بینی باخیان ده سوتی و دار
خورمایان ده بردرین و هاواریان لی هه لساو کهوتنه گازنده کردن،
ده یانگوت: موحه مه د له وه پیش بۆخۆی باخ وێرانکردن و برینی داری
بهرداری قه دهغه ده کرد، که چی ئیستا وابۆ خۆی نه و کاره ده کا.!!

به لام بی سود بوو بۆ پشتگیری پیغه مبه‌ر ﷺ نایه تی: ﴿ما قطعتم من لينة او تركتموها قائمة على اصولها فباذن الله وليخزي الفاسقين﴾ نازل بوو.

گه مارۆدان پی نایه روژی بیست و شه شه مه وه، جوله که کان له به هانا هاتنی دوو پرووه کان نا هومید بوون، خودا ترسی خسته ناو دلیانه وه، به ناچاری داوایان له پیغه مبه‌ر ﷺ کرد: که خوینیان پارێزراو بی و ریگیان بدری ولات به جی دیتلن. پیغه مبه‌ر ﷺ له گه لیان دا ریککهوت: که هر به سی کهس باری حوشتیک کهل و پهل و نازوخه له گه ل خویمان بهرن، چه که کانیاان به جی بیتلن. نیت جوله که کان به ناچاری چیان بۆ هه لگرا له گه ل خویمان بردیان و ولاتیان به جی هیشت، به دهستی خویمان خانوه کانی خویمان دهروخاند بۆ نه وهی موسولمانانان سودیان لی نه بینن.

هه ندی له پیاو ماقول و سه‌رو که کانیاان چون بۆ ولاتی خه‌یبه‌رو نه‌وانی تریان چون بۆ ولاتی (نه‌زوعات) له شام، مال و سامان و زه‌وی و زارو باخ و بیستانیاان به جی ما بۆ موسولمانانه کان و بوو به ده‌ستکه‌وتیکی تایبه‌تی و پیغه مبه‌ر ﷺ به‌سه‌ر موهاجیرینه کان دا دابه‌شی کرد به‌شی نه‌نصاره‌کانی لی نه‌دا جگه له دوو کهسی هه‌زاریان نه‌بی: سه‌هلی کوری حه‌نیف و نه‌بودجانه (سماک)ی کوری خه‌ره‌شه. ته‌مه‌ش له‌به‌ر نه‌وه‌بوو کۆچکه‌ره‌کان مال و سامانی خویمان له‌پێناو عه‌قیده‌که‌یان دا له‌مه‌که‌که جی هیشت بوو. نه‌نصاره‌کان کۆمه‌کیان پی کردبوون، له‌ناو خویمان هه‌واندبویانه‌وه. کردبویانته‌ هاویه‌ش له‌مال و سامانی خویمان دا، نمونه‌ی براهه‌تی ئیسلامی راسته‌قینه‌یان به‌وپه‌ری ئیثاروله‌ خو بوردویی یه‌وه به‌رجه‌سته کرد.

چاکه‌ نه‌م هه‌له‌ هه‌لکه‌وت پیغه مبه‌ر ﷺ ویستی نه‌و حاله‌ نااسایی به‌ بگێر نه‌وه‌ بۆ حاله‌ نااسایی خو‌ی و نه‌وه‌ ده‌ستکه‌وته به‌سه‌ر هه‌زاره‌کان دابه‌ش

بکا. بۆ ئەوەی ئەرکی موهاجیرەکان لە سەر شانی ئەنصارەکان لابچی،
مال و سامانی هەر لەبەردەستی دەوله مەندەکاندا نەبی.
دەوی بابزانی قورئان چۆن چۆن ئەو روداوەمان بۆ دەگیریتەوه؟ لیترە
بەوه لاوه گوی بۆ ئەو بگرین.

وه ده رنانی جولە که کانی به نونه ضیر

بسم الله الرحمن الرحيم

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
 ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ
 لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ
 حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَنزَلَهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ
 فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ
 فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ ﴿٢﴾ وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ
 الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ﴿٣﴾
 ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ
 الْعِقَابِ ﴿٤﴾ مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْسَةٍ أَوْ تَرَكْتُمْ مَا قَامِعَهُمْ
 عَلَى أَصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْرِىَ الْفَاسِقِينَ ﴿٥﴾

دهرباره ی سه بهب نزولی نایه تی یه کهم، بوخاری له ئیبنو عه بیاسه وه ریوایه تی کردوه ده فهرموی: سوره تی نه نفال دهرباره ی غه زای به در نازل بووه، سوره تی هه شر دهرباره ی غه زای جوله که ی به نو نه ضیر نازل بووه.

حاکم له عائیشه وه ریوایه ت ده کا: ده فهرموی: غه زای به نو نه ضیر: که خیلکی جوله که بوون، پاش تیپه پ بوونی شهش مانگ به سه ر جه نگی ئو خود دا روی دا، ئه م خیله به خو یان و باخ و بیستانیان وه له قه راخی شاری مه دینه بوون، پیغه مبه ر ﷺ ئابلوقه ی دان، هه تا ناچار بوون بۆ ره وکردن، به مه رجی هه ریه که ی باری حوشت ریک که ل و پهل وئازوخه له گهلّ خویا به ری به بی چهك، واته: نابیی چه که کانیان به رن. ئیتر نایه تی: ﴿سبح لله ما فی السموات والارض﴾ نازل بوو.

ریوایه ت که راه: که پیغه مبه ر ﷺ که یشته مه دینه له گهلّ جوله که کانی (بنو النضیر) دا په یانی به ست: که نه دژی بوه ستن، نه له سه ری بکه نه وه، جا: که موسو ئمانه کان له غه زای به دردا سه رکه وتن له ناوخویان دا وتیان: ئه مه ئه و پیغه مبه ره یه: که له ته ورات دا به سه رکه وتوو ناوی هاتوه. که ره وژی ئو خود موسو ئمانه کان تی کشکان، گومانیان بۆ په یدا بوو که وتنه پیلان نانه وه، که عبی کوری ئه شرف له گهلّ چل کهس دا چون بۆ مه که و په یانیان له گهلّ نه بوسه فیان دا به ست دژی موسو ئمانان. پیغه مبه ر ﷺ داوای له موحه مه دی کوری موسله مه کرد: که برای شیر ی که عب بوو بیکوژی ئه ویش له په ناوه فرسه تی لی هیئاو کوشتی.

پاشان پیغه مبه ر ﷺ ئابلوقه ی دان و ناچاری کردن ولات جی به یلن. زوره بیان چون بۆ شام و هه ندیکیشیان بۆ ولاتی خه یبه رو حیره رویشتن. ئیتر پهروه گار ﴿سبح لله﴾ تا ده گاته ﴿والله علی کل شیء قدير﴾ ی نازل کرد.

دەفەرموی: ﴿سبح لله ما في السموات وما في الارض وهو العزيز الحكيم﴾ تەسبیحاتی خودا دەکا هەرچی لە ئاسمانەکان و زەوی دایە، هەموو بۆنەوەر خەریکی تەجیدو تەقدیسە، نوێژی بۆ دەکەن، بە تاک و تەنهای دەناسن، بەزمانی حال یان بە زمانی گوتن خودا پەرستی دەکەن، سەری بەندەگی بۆ خودا نەوی دەکەن، پەروەدگار خاوەنی تواناو دەسەلاتی رەهایە یارمەتی خودا پەرستان دەداو دوژمنانیان تارو مار دەکا، هەکیم و دانایە لە کردارەکانی دا هیچ کاریکی بێهۆدە نیە.

نۆنە ی ئەم ئایە تە ئایە تیکی ترە: دەفەرموی: ﴿تسبح له السموات السبع و الارض و من فيهن، وان من شيء إلا يسبح بحمده، ولكن لا تفقهون تسبيحهم﴾ (الاسراء/ ۴۴).

﴿هو الذي اخرج الذين كفروا من اهل الكتاب من ديارهم لأول الحشر﴾ خودایەکی وەهایە بریاری دەرکردنی جولەکە ی بەنو نەضیری دا: کە لە قۆناغی یەکەم دا لە دەورووبەری مەدینە دوور بخرێنەو. لە تۆلە ی خیانت و فرت و قیل و ناکەس بەچەیی خۆیان لە مال و زێدو نیشتیمانی خۆیان دەر بکرتن. جاریکی تر نەتوانن بێنەو بۆ ئەو خاک و ولاتە. ئەمە حەشری یەکەم بوو. جاریکی تریش حەزرەتی عومەر لە خەیبەر وە لەسەر وەصیەتی پێغەمبەر ﷺ رەوی پێکردن بۆ ولاتی شام.

﴿ما ظننتم ان يخرجوا﴾ ئە ی موسوڵمانانینە، ئێو پێتان وانبوو ئەو جولەکانە خانوو بەرەو زێدو نیشتیمانی خۆیان جی بـهـیـلـن. چونکە بەروالت خاوەن هیژو تواناو مال و سامان وقە لاو شورە ی قایم و قول بوون ، ﴿وظنوا انهم مانعتهم حصونهم من الله﴾ جولەکە کان خۆشیان پێیان وابوو قە لاکیان لە عەزابی خودا دەیانپاریژن و کەس ناتوانی دەستیان بۆ بەری.

﴿ فاتاهم الله من حيث لم يحتسبوا، وقذف في قلوبهم الرعب ﴾ سزاو عه زابی خودا له ریگه یه که وه بۆیان هات په ییان پس نه بردبوو، هه رگیز به خه یالیان دا نه هاتبوو بهو شیوه له مال و زیدی خو یان وه در بنرین.. تنانه ت به خه ونیش نه وه یان نه بینیبوو. نه وه بوو خودا بۆیان هات له ناو دلپانه وه نه که له ناو قه لا کانیانه وه، بۆیان هات و ترسی زوری خسته دلپانه وه، به ده سستی خو یان ده رگای گالدرای قه لا کانیان کرده وه.

﴿ یخربون بیوتهم بأیدیهم و أیدی المومنین ﴾: که دلنیا بوون له وه ی ده بی ره و بکه ن و مال و سامانیان جی بیلن. نیت به ده سستی خو یان له ناو وه خانه کانی خو یان ده رو خاند، بو نه وه ی موسولمانه کان سودیان لی وه رنه گرن، موسولمانه کانیش له ده ره وه ده ستیان کرد به رو خاندنی قه لاو خانه کانیان.

زوهری و عورپوهی کوری زوبه ید ده لپن: که پیغه مبه ره ﷺ ریگهی دان یه که ی باری حوشتریک شت و مهک و نازوخه بهرن، نیت هر دارو کۆله که و دیره گیکیان به لاوه باش بوايه، له خانه کانیان ده ریان ده هپناو ده یا نخسته سه ر حوشتره کانیان، موسولمانانه کانیش باقی مانده ی خانه کانیان ده رو خاندن.

﴿ فاعتبروا یا اولی الابصار ﴾ نه ی خاوه ن عه قل و هۆشه نده کان په ند و هه ر بگرن له و روداوانه، دلنیا بن هه رچی خودا بیه وی بیته دی ده یته دی، هه ر که سستی خیانه تکار بی و سه ره پیچی فه رمانی خودا و پیغه مبه ری خودا بکا، با چاوه پروان بن نه وه ی به سه ر جوله که ی (بنوالنضیر) هات به سه ر نه وانیش بی.

﴿ ولولا ان كتب الله عليهم الجلاء لعذبهم في الدنيا ولهم في الآخرة عذاب النار ﴾ ته گهر له بهر نه وه نه بوايه: که خودا برپاری داوه بهو شیوه ریسوایی به له زیدو نیش تیمانی خو یان ده ر بکرین، نه وه له تۆله ی نه و

خیانه تیه یان دا له دونیادا به کوشتن و برین و دیل کردن سزای دده دان، وه کوو
 نه وهی سالی پینجه می کوچی دوا ی غه زای خه نده ق له گدل جوله که ی
 (بنو قوره یظه) کردی، یان وه کوو نه وه عه زاب و نار هه تیه ی به سهر
 موشریکه کانی هیئا، دوا ی غه زای به در، یان نه وه دهر دو عه زابه ی توشی
 جوله که ی (بنو قه ینوقاع) بوو له دوا ی غه زای به در.

به کورتی عه زابدانی جوله که ی (بنو النضیر) بریاریکی خودایی بوو،
 ده بویه بهو شیوه یان به شیوه یه کی تر سزابدانایه، جا نه گهر له بهر نه وه
 نه بویه: که خودا ویستی وابوو له ولات وله سهر خانوبه ره ی خو یان
 دهر بکرتین، به شیوه یه کی تر عه زابی دده دان، نه مه جگه له وه عه زابه ی
 چاوه روانیانه له قیامت دا.

﴿ ذلک بانهم شاقوا الله ورسوله، ومن یشاق الله فان الله شدید
 العقاب ﴾ نه وه دهر کردنه یان له ولاتی خو یان و زالبونی موسولمانان
 به سهریاندا به هو ی نه وه وه بوو: که سهر پیچی فرمانی خودا و پیغه مبهری
 خودایان کرد، نه وه مزگیننی و به لیئانه ی پیغه مبه رانی پیشو دابویان
 دهر باره ی هاتنی پیغه مبهری نیسلام به درو یان ده زانی و ره تیان کرده وه،
 له کاتیک دا نه وان پیغه مبه ریان وه کوو کوری خو یان ده ناسی! که سیکیش
 دوژمنایه تی خودا و پیغه مبهری خودا بکا، دو ستایه تی که مپی کوفر بکا و
 په یان بشکیننی، نه وه خودا به سزای سه خت له دونیا و قیامت دا تو له ی
 لی ده ستیننی.

نه مجار پهروه دگار پاسا و بو موسولمانان دینیتسه وه که دار خورمای
 باخه کانی (بنو النضیر) یان بریو سوتاندیانن، چونکه نه وه تاکتیکیکی
 جهنگ بوو، ده فرموی: ﴿ ما قطعتم من لینه او ترکتموها قائمه علی
 اصولها فیاذن الله، ولیخزی الفاسقین ﴾ نه وه دار خورمایه ی بریتانن و
 سوتانتانن له باخه کانی (بنو النضیر) یان به پیوه هیشتانه وه له سهر

رهگ و ریشه ی خوی، نهوه هه مووی به ئیزن وره زامه ندیی خودا بوو،
ئیزنی موسولمانانی دا نهو کاره بکهن، بۆ نهوه ی به هیزین وچاو ترسینی
دوژمنی پی بکهن، جوله که کان ریسواین، خهم وخه فته دایانگری بهوه که
ده بینن دارخورمای باخه کانیاں ده بردرین وده سوتیندرین.

حوکمی مال و سامانی ده سکه و توو له دوژمنه وه

وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ

عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ
وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿٦﴾ مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ
وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ
دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا إِلَانَكُمْ الرَّسُولُ فَاخْذُوهُ وَمَا
نَهَكُمْ عَنْهُ فَأَنْتَهُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٧﴾
لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ
يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ
هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ
يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً

مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ
وَمَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٦﴾
وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا
وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا
غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٠﴾

له وه پيش ته وهی به یان کرد: که به سهر جول ه که کانی (بنو النضیر) هات،
نه مجار لی ره دا حوکی تهو مال و سامانه یان به یان ده کا: که به بی شهر
که وته دهستی موسولمانان.

مال و سامان کافران: که ده که وینه دهستی موسولمانان دوو جو ره:

۱- غه نیمه: ته وهیه له ناکامی شهر و جهنگ دا دهستی موسولمانان
بکه وی. وه کوو غه نیمه تی غه زای به در..... هتد

۲- فه بی: ته وهیه: به بی شهر دهستیان بکه وی، وه کوو مال و سامانی
(بنو النضیر). ته مه به فه بی حساب ده کری، چونکه موسولمانان له
پیناویا شهر یکی وایان نه کردوه باسی بکری، چونکه ولاغی سواری و
چه کیان به کار نه هی ناوه، مه سافهیه کی دور در یژیان ریگا نه برپوه،
شوینه که یان دوو میل له مه دینه وه دوور بوو به پیاده بی بو چی چون،
ته نیا پیغه مبه ﷺ سواری حوشریک بوو، شهر یکی واشی تیدا نه کراوه،
ثیر پهروه دگار دهستکه وتی تهو روداوهی به فه بی دانا، اته. ماله که
به بی شهر که وته دهست پیغه مبه ﷺ ته ویش به سهر موهاجیره کان دا
دابه شی کرد بو دووسی کهس نه بی بهشی ته نصاره کانی لی نه دا.

ده‌فرموی: ﴿ وما افاء الله على رسوله منهم، فما اوجفتم عليه من خيل ولا ركاب ﴾ نهو مال و سامانه‌ی خدا گه‌راندیه‌وه بۆ پیغه‌مبه‌ری خو‌ی، له‌و کافران‌ه‌وه، واته: نهو مال و سامانه‌ی له‌ ئاکامی ئابلوقه‌دانی (بنو‌النضیر) ده‌ست پیغه‌مبه‌ر ﷺ که‌وت، نه‌وه تاییه‌ته به‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ خو‌ی، چونکه‌ به‌ شه‌رو جه‌نگ ده‌ست نه‌که‌وت‌وه، تالانییه‌ک نیه‌ ئی‌وه به‌ ه‌وی په‌لامارو نه‌سپ هه‌لینگدان و حوشر سواری‌و شه‌رو پیک‌دادان ده‌ست‌تان خست‌بی: به‌لکو‌و له‌ ئاکامی وت و وی‌ژو دان و سان ماله‌که‌تان ده‌ست که‌وت‌وه، بۆیه‌ به‌سه‌ر جه‌نگاوه‌ره‌کان دا دابه‌ش نه‌کرا، به‌لکو‌و خودا تاییه‌تی کرد به‌ پیغه‌مبه‌ره‌وه، دابه‌شی بکا بۆیه‌رژه‌وه‌ندی خو‌ی ..

نه‌حه‌دو بوخاری و موس‌لیم و نه‌بوداود و تیرمی‌زی و نه‌سائی له‌ عومه‌ری کور‌ی خه‌ت‌تابه‌وه‌ ری‌وایه‌ت ده‌که‌ن ده‌فرموی: مال و سامانی جوله‌که‌ی (بنو‌النضیر) له‌و مال و سامانه‌یه‌ که‌ خودا گێ‌راپه‌وه‌ بۆ پیغه‌مبه‌رو به‌بی جه‌نگ ده‌ست که‌وت، موس‌ولمانان نه‌سپیان بۆ غارنه‌داو حوشریان بۆ بارنه‌کردو شم‌شیر و تیرو که‌وانیان تیدا به‌کار نه‌هینا، بۆیه‌ خودا فه‌رمانی به‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ کرد: که‌ بژی‌وی سالی‌کی لی و نه‌لانی نه‌وی تر نه‌سپ و سیلاحی پی‌بک‌ری بۆ جه‌نگ و به‌ ئاره‌زۆی خو‌ی دابه‌شی بکا، به‌کی‌ی ده‌دا بیدا.

﴿ ولكن يسلط رسله على من يشاء، والله على كل شيء قدير ﴾ واته: نه‌ی موس‌ولمانان ئی‌وه بۆ ده‌سخستنی نه‌و مال و سامانه‌ نه‌سپ‌تان هه‌لینگ نه‌داوه‌و حوشرتان وه‌ غار نه‌هیناوه‌، وه‌لی خودا به‌توانای خو‌ی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی به‌سه‌ر دوژمنانی دا زال ده‌کا، وه‌ک‌وو هه‌زره‌تی موحه‌مه‌دی ﷺ زال کرد به‌سه‌ر جوله‌که‌ی (بنو‌النضیر) داو به‌بی شه‌ر

مال و سامانی داگیرکردن، بئگومان خودا به سهر هه موو شتیک دا بالآ دهسته و هه رچی بیهوی بیی، دیتته جی.

نه مجار پهروه دگار حوکمی (فیئ) دیاریی دهکا: چونکه نهو مال و سامانهی له دوژمن دهست موسولمانان دهکهوی سۆ جوژه:

۱- غه نائیم: نهو هیه به شهرو جهنگ دهس دهکهوی، نهو دهکریتته پیئنج بهش و به گویرهی نایه تی ﴿واعلموا انما غنمتم من شيء.....﴾ (الانفال/ ۴۱) دابهش دهکرئ.

۲- مال و سامانی گوئزراوه: که به بی شهرو نهسپ و حوشت وه غار هیتان دهست دهکهوی، نهو تایبه ته به پیغه مبه ره وه ﷺ خووی چۆنی خه رج دهکا بیکه وه کوو به نایه تی: ﴿وما أفاء الله على رسوله منهم.....﴾ ناماژهی بو کرد.

۳- مال و سامانی نه گوئزراوه وه کوو زهوی زار، نهو دهوای پیغه مبه ره ﷺ بو بهرژه وه ندی گشتی سهر ف دهکرئ، وه کوو دهفه رموی: ﴿ما أفاء الله على رسوله من اهل القرى قلله وللرسول ولذي القربى، و اليتامى والمساكين وابن السبيل كي لا يكون دولة بين الأغنياء منكم﴾ نهو مال و سامانهی خودا بو پیغه مبه ری گه پرانده و به بی شهرو نهسپ و حوشت به کار هیتان، نهو بو خودایه بوکئی بریار ده دا دهیدا، نه مجار بو پیغه مبه ری خودایه هه تا له ژیان دا بی، پاشان له بهرژه وه ندی موسولمانان دا خه رج دهکرئ بو خزمه کانی پیغه مبه ره له به نو هاشیم و به نو مو طه لیب . بو هه تیوو هه ژارو ریواری بی خه رچی و پارهیه . نه م دابه شکر د نه ش بهو شیوه بو نهو هیه مال و سامان تایبه ت نه بی به دهوله مهنده کان و هه ره له دهستی نهوان دا نه بی.

به کورتی (فیئ) ده کریته پینج بهش، به شیک لهم پینج بهشه بهم شیوه ده کریته پینج بهش و دابهش ده کری:

۱- به شیک بۆ خوداو بۆ پیغه مبهری خودایه تا پیغه مبهر ﷺ له زیان دابی، پاش وه فاتی پیغه مبهر ﷺ بۆ بهر ژه وهندی موسولمانان خهرج ده کری.

۲- به شیک بۆ خزمه کانی پیغه مبهره (بنو هاشم و بهنوموطه لیب) چونکه نه مان زه کاتیان نادریتی.

۳- به شیک بۆ هه تیوه کان.

۴- به شیک بۆ هه ژاره کان.

۵- به شیک بۆ ریبواری که پیوستی پی بی.

چوار به شه که ی تر له بهر ژه وهندی به گشتی به کانی موسولمانان دا خهرج ده کری.

هۆی نهو تهقسیم کردنه بهو شیوه به بۆ نهو هی ده ستاو دهستی مال و سامان هه ر بۆ ده وله مهنده کان نه بی، هه ژارو بی نه وایان لی بی بهش نه بن . نیتر ده وله مهنده کان زال بن و هه ژاره کان بچه و سیننه وه.

﴿ وما اناکم الرسول فخذوه، ومانهاکم عنه فانتهوا ﴾ نهی موسولمانینه نهو هی پیغه مبهر فرمانتان پی ده کا وه ری بگرن و جی به جی بکهن، نهو هی جله و گیریتان لی ده کا خۆ لی بیاریزن و توخنی مه که ون. چونکه هه رچی فرمانتان پی بکا به کردنی، نهو هه خیره بۆتان و نه نجامی بدهن نهو هی نه هیتان لی ده کا شه پرو نه گبه تییه نزیک می مه که ون .

موسلیم و بوخاری له نه بو هو پر هه وه فرمانده یه کیان ریوایه تکر دوه: که پیغه مبهر ﷺ فرمانده تی: (اذا امرتکم بأمر فأتوا منه

ما استطعتم، و ما نهیتکم عنه فاجتنبوه) ئەگەر فەرمانم پێی کردن بە ئەنجامدانی کارێک ئەو بە گوێرەی توانا ئەنجامی بدەن ئەو هی نههیشم لێ کردن خۆتانی لێ پیاڕێزن.

﴿واتقوا الله إن الله شديد العقاب﴾ لە خودا بترسن و پابەندی فەرمان و جلەو گیرییەکانی بن، بێگومان خودا سزای سەخت و دژواری هەبێت بۆ ئەوانەی سەرپێچی فەرمانەکانی دەکەن و لێی یاخی دەبن! دواى ئەوێ چۆنیهتی دابەشکردنی فەئیی بەیان کرد ئەجار حال و وەزعی ئەو هەزارانە دیاری دەکا: کە شیاوی ئەو ئەو ئە (فئیی) بەشیان بەرێ و دەفەرموی:

﴿ للفقراء المهاجرين الذين اخرجوا من ديارهم و أموالهم يبتغون فضلا من الله ورضوانا وينضروا الله ورسوله﴾ واتە: ئەو چوار تاقمەى پێشو (خزمەکانی پێغەمبەر ﷺ، هەتیوکان، هەزارەکان، رێبوارانی بێخەرجی) ئەوانە هەزارەکانی موهاجیرەکان، ئەنصارەکان و تابەینن.

هەزارە موهاجیرەکان ئەوانەن: کافرەکانی مەککە ناچاریان کردن مەککە جێ بێلن، لە پێناو رەزامەندیی خودا دا دەستیان لە مال و سامانی خۆیان هەلگرت و زیدو لانەى خۆیان جێهێشت بە هیوای بەدەستەئێنانی رەحمەت و رەزامەندی خودا و رزق و رۆژیی لەدوینا داو پاداشتی باش لە قیامەت دا یارمەتیدانی ئایینی خودا و پشتگیری کردنی پێغەمبەر ﷺ ..

﴿ اولئك هم الصادقون﴾ ئەو کۆچکەرە لە خۆبوردوانە ئەو پەری راستگووییان نواندوو، لە راستگوویی دا توانووه، کردوہیان نیشانەى ئیمانی راستە قینەیانە، ئیمانیان لە دل دایە و هەلویت و کردارەکانیان نیشانەى بەهێزی ئیمانیانە . ئەوانە شایەتومانیان بەزوبان گوتووہ

به کرده وه ته صدیقیان کردوه ، راستگۆ بون له گهڵ خودادا، لایه نی ئه ویان هه لێژارد، راستگۆ بوون له گهڵ پێغه مبهردا به دڵسۆزی شوینی کهوتن، راستگۆ بون له گهڵ حه ق دا له وه دا: که نمونه یه کی حه ق و راستی بوون له سهر زه وی. ئه مجار مه دحی ئه نصاره کان ده کاو فه ضل و جوائمه ردی و خۆنه ویستی و فه رمانبه ردارییان بۆ خوداو پێغه مبه ری خودا رون ده کاته وه، ئه م کۆمه له موسوڵمانه ش له ره وشت به رزیدا گه یشتوونه ئاستیک و ئاسۆیه کیان برپوه ئه گه ر به فیعلی روی نه دا به خه لکی به خه ون و خه یالی حسیب ده کرد. ده فه رموی:

﴿ وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ، وَلَا يَجِدُونَ فِي صُورِهِمْ حَاجَةً لِّمَا أُوتُوا، وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ ﴾ ئه وانیه پێش کۆچکه ره کان نیشته جی ی مه دینه بوون و ئیمان به تاك و ته نهایی خوداو پێغه مبه ر ﷺ له دلیان دا ره گی دا کوتاوه، که ئه نصاره کانه، کۆچکه ره کانیا ن خۆش ده وی، هه مئا هه نگی و هاریکاریان ده که ن به مال و دارایی خۆیان یارمه تییان ده ده ن، هه یچ پێیان ناخۆش نیه: که پێغه مبه ر ﷺ فه یثی (بنو النضیر) ی داوه به موهاجیرینه کان و به شی ئه وانیه نه داوه. به لکو و زۆریان پێ خۆشبوه، که ئه و مال و سامانه لی ی دراوه به کۆچکه ره کان و به شی وانی لی نه دراوه، کۆچکه ره کانیا ن به سه ر خۆیاندا هه لێژارد بۆ وه رگرتنی ئه و مال و سامانه، هه رچه ند بۆ خۆشیان پێویستیان پێی بوو، کۆچکه ره کانیا ن پێش خۆیان خست.

﴿ وَمَنْ يُوَقِّ شَحْ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴾ که سیك خودا له به خیلی و رژی دل و ده روونی بپاریژی ، ئه وه ی شه رع له سه ری پێویست کردوه به گویره ی توانا ئه نجامی بدا، ئه وان به مرا ز گه یشتون و رزگاریان بووه.

تيرمىذى و ئەبۇ يەعلە و ئىبنو مەردە وە يەي لە ئەنەسى كورى مالىكە وە
فەرمودە يەكيان بە مەرفوعى رىوايەت كرده: دەلى تەپ و تۆزى جيهاد
لە پىناو ئابنى خوداو دو كەلى دۆزەخ، لەناو بۆشايى هىچ بەندە يە كدا
كۆنابىتە وە، ئىمان و رۆدى، لەدلى بەندەدا كۆنابىتە وە..

ئەحمەد و موسلىم لە جابرى كورى عەبدوللا وە رىوايەت يان كرده دەلى:
پىغەمبەر ﷺ فەرموى: خو پيارىزن لە ستەمكارى، چونكە ستەم
تارىكى رۆزى قىامەتە، خو پيارىزن لە رۆدى و چروكى، بىگومان رۆدى
بوو گەلە پىشىنە كانى بە هىلاك برد، هەلىنان بۆ خوین رشتن و حەلال دانان
بە حەرام..

بە كورتى نەنصارەكان پىتچ رەوشتى بەرزىيان تىدا بوون:

- ۱- پىش (مهاجرين) هەكان نىشتە جىي مەدينە بوون، ئىمان و بىرو
باوەرى راستەقىنە لە دلىان دا جىگىر بووبوو.
- ۲- كۆچكەرەكانيان خو ش دەويست.
- ۳- تەماعكارو چاو چنۆك نەبوون.
- ۴- بەرژە وەندىي ئاتاجانىيان پىش خو يان خست، هەرچەندە بۆ خوشيان
موحتاج بووين.
- ۵- سەخى سروشت و دلقراوان بوون، تارمايى رۆدى و چروكى پەي پى
نەبرد بوون.

بۆيە قورئان بە رزگار بوو و بەمراز گەيشتوى حسيب كردون.
ئەجار پەرەدگار تاقمى سىيەم لەوانەى شىارى ئەوەن لەمالى (فىئى)
بەشيان بدرى ديارى دەكاو دەفەرموى: ﴿والذين جاؤا من بعدهم
يقولون ربنا اغفر لنا ولاخواننا الذين سبقونا بالايمان، ولا تجعل فى
قلوبنا غلا للذين امنوا، ربنا إنك غفور رحيم﴾ ئەوانەى دوابەدراى
چىنى (مهاجرين) و ئەنصار هاتوون: كەپىيان دەگوترى (تابعين) شوين

رێبازی موهاجیرین و ئەنصارەکان کە وتوون، وەکوو لە نایەتییکی تردا
دەفەر موی: ﴿وَالسَّابِقُونَ الْأُولُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ
اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾ (التوبه/ ۱۰۰)

ئەو بەدوادا هاتوانە (التابعون) دەلێن: خودایە! لەتاوانان خۆش بێ،
هەروەها لەتاوانی برا رابوردوووە کاتمان خۆش ببە ئەوانەی بە ئیمانەوه
دونیایان جێ هێشتوو، پێش ئێمە بەلیقای تۆ شادبون، لە موهاجیرین و
ئەنصار. خودایە! رق و کینه و غەل و غەش و حەسودی دەر حەق بە
موسولمانان لە دڵمان دەر بهاوی، خودایە! تۆ زۆر بەرەحم و خاوەن
بەزەبیت، دەیسە نزا کەمان لی وەرگرە.

ئەم دەقە قورئانیانە سروشتی ئەم ئوممەتە موسولمانە بەو
رووە گەش و ئاکار و رفتار جوانییە نیشان دەدەن. یەكەم چین و دواچینی
موسولمانان بەیەكەوه جۆش دەدا، هەمئاهەنگی و هاریکاری و
خۆشەویستی نێوانیان رادەگەیەنی، هەست بە پێوەندی
خزمایەتی بێ سنوور دەکری لە نێوانیان دا هەنگاو بەسەر شوین و
زەمان و رەگەزو نژادا دەهاوی و هیچ ئیعتیبارێکیان بۆ دانانی و
موسولمان یادی برای موسولمانی دەکا و دوایین بەسەر رێبازی
پێشینەدا دەپوا...

هەمویان یەك دڵ و یەك زوبان شان بەشانی یەكتر خودا پەرست و
خۆنەویست بەندایەتی پەروەدگاریان دەکەن. بەراستی نمونەیەکی هەره
بەرزێ مەروفاوەتیە، سینه ساف و بێ غەش، دڵپاک و بێ کینه، بەپەرۆش
بۆ یەكتری و دڵسۆزو راستال لەگەڵ خۆیان و خودای خۆیان دا. ئەو یە
کاروانی ئیمان، ئەو یە دوعا و پارانەوهی خاوەن ئیمان کاروانییکی
بەفەر و دوعایەکی پەرۆز !!

دهست تیکه لکردنی دورو و جوله که و سزایان

أَلَمْ تَرَ إِلَى

الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ
الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نَطِيعُ فِيكُمْ
أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ
﴿۱۱﴾ لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ
وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُوَلُّنَّ الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يَنْصُرُونَ ﴿۱۲﴾
لَأَنْتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ
لَا يَفْقَهُوْنَ ﴿۱۳﴾ لَا يَقْنِنُوكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قَرْيٍ
مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جَدِّ بِأَسْهُمٍ يَلْتَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسِبُهُمْ
جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّىٰ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿۱۴﴾
كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ ﴿۱۵﴾ كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ
قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۶﴾

فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿١٧﴾

له‌وه پێش باسی جوله‌که‌ی (بنو النضیر) ی کرد، حوکم و برپاری
چۆنیه‌تی خه‌رجکردن و دابه‌شکردنی مال و سامانی ده‌ست به‌سه‌ر
داگیراویانی رونکردنه‌وه، نه‌جار باسی ده‌ست تێکه‌ڵکردنی ناپیاوانه‌ی
دوروه‌کان له‌گه‌ڵ جوله‌که‌کان ده‌کا، دوروه‌کان به‌پرواڵت له‌ ناو نه‌نصاره‌کلن
دا بوون و به‌ موسولمان ده‌ژمی‌ران، به‌لام به‌نه‌یتی دۆستایه‌تی جوله‌که‌و
دوژمنانی ئیسلامیان ده‌کرد، که‌وابی له‌راستی دا دوروه‌کان بو بوونه
دۆست و برای جوله‌که‌کان و دوژمنی موسولمانانه‌کان...

ئهم په‌یوه‌ندییه‌ ناجوانمێرانه‌و چلکاو خۆریسه، له‌ هه‌موو سه‌رده‌م و
روژگارێک دا دوباره‌ ده‌بیته‌وه، له‌ زۆر شوێنی رزگار یخوازی گه‌لان دا ری
ده‌که‌وی تا قمتیک خویان ده‌فرۆشن و ده‌بنه‌ چلکاو خۆری دوژمن و شان
به‌شانی دوژمنی سه‌ر سه‌ختی ئه‌و گه‌ڵ و نه‌ته‌وه، هێرش ده‌به‌نه‌ سه‌ر برای
هاوسه‌نگه‌ری خه‌باتی له‌وه‌پیشیان، ده‌بنه‌ سوڤه‌ری به‌ر له‌شکرو پیش
دوژمنی داگیرکه‌ر ده‌که‌ون، یان به‌پرواڵت هه‌ر له‌گه‌ڵ شوێشگێره‌کان دا
ده‌مینه‌وه به‌لام له‌ژێره‌وه په‌یوه‌ندی ناشه‌ریفانه‌ له‌گه‌ڵ دوژمن ده‌به‌ستن و
ده‌بنه‌ ئالقه‌ له‌ گویی دوژمن و به‌ته‌وجیهاتی ئه‌و کارده‌که‌ن.

ده‌فه‌رموی: ﴿الم تر الى الذين نافقوا يقولون لآخوانهم الذين كفروا
من اهل الكتاب لئن اخرجتم لنخرجن معكم ولا نطيع فيكم
احدا ابدا﴾ نایا ئه‌تۆ به‌سه‌ر سامیه‌وه نارپاوانی و نابینی ئه‌و کۆمه‌له‌
دووروه‌ هه‌ئس و که‌وتیان چۆنه‌و چی ده‌که‌ن؟ به‌پرواڵت له‌گه‌ڵ پێغه‌مبه‌رو
له‌ریزی موسولمانان دان، له‌ دلێش دا کافرو بی بپروان، کلکیان له‌گه‌ڵ

جوله که کانی (بنو النضیر) تیک باهه لداوه و بوونه برا. ئه مجار په یتا په یتا به برا کافره کانی ئه هلی کیتا بیان ده لئین: ئیمه له گهل ئیوه ین، واته: په یوه ندی به جوله که کانی (بنو النضیر) وه ده که ن که به قسه ی پیغه مبه ر ﷺ له قه لا کانیان نه یه نه ده ر، خو یان قایم بکه ن و بهرگری له خو یان بکه ن، پینان گوتن: ئیمه پشتگیریتان ده که ین، ئه گهر شهریان له گهل کردن ئیمه ش له پال ئیوه دا شهر له گهل موسولمانه کان ده که ین، ئه گهر ئیوه له ولاتی خوتان ده ر کران ئیمه یش له گهل ئیوه ده ر ده چین، هه ر که سی بیهوی له م هه لویسته مان ژیا ئمان بکاته وه به قسه ی ناکه ین. ته نانه ت ئه گهر موحه ممد و هاوه لانیشی داوامان لی بکه ن له م هه لویسته پاشگه ز بیینه وه به قسه یان ناکه ین. چه ندیک ئه م کیشه در یژه بکیشی و پی ی بجی ئیمه ده ستان لی بهر ناده ین.

﴿ وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴾ خدا شایه تی ده دا که نه و دوور وانه در و ده که ن له واده که یان دا وهه رگیز به لئینی خو یان نابه نه سه ر.

﴿ لئن اخرجوا لا یخرجون معهم، و لئن قوتلوا لا ینصرونهم و لئن نصروهم لیولن الا دبار ثم لا ینصرون ﴾ سویند به خودا ئه گهر جوله که ی (بنو النضیر) له ولات و لانه ی خو یان ده ر بکرتن، مونافیه کان له گهل یان دا ده ر ناچن و مال و حال ی خو یان جسی ناهیلن. ئه گهر شهریان له گهل دابکری واته: موسولمانان شهریان له گهل دا بکه ن، مونافیه کان ناچن به هانایه وه یارمه تی یان ناده ن. خو ئه گهر له فه رزیک دا بچن بۆ یارمه تیدانیان، واته بارود و خیک بیته پی شه وه ناچار ین بۆ یارمه تیدانیان، زوو پشت هه لده که ن و چنگ له سه رشان هه لدین و ئاوپرناده نه وه. ئیتر له وه دوا بپرای بپرای دوور و ده کان یارمه تی جوله که کان ناده ن، به لکوو خودا ریسوایان ده کاو زه لیل و بی ده سته لات ده بن و دوور ووی دادیان نادا.

لهوه دواش واقعی حال له گه‌ل ناوه‌پۆکی هه‌والی قورئان یه کهاته‌نه‌وه، قورئان چۆنی فهرمووبوو واهاته‌دی، جوله‌که‌ی (بنو النضیر) له‌ولات و لانه‌ی خۆیان وه‌ده‌رنران، دوورپوه‌کان له‌گه‌لیان ده‌رنه‌چون، جوله‌که‌ی (بنو قریظه) و خه‌یبه‌ر شه‌ریان له‌گه‌ل کرا دوورپوه‌کان یارمه‌تیان نه‌دان، خودا موژده‌ی دا به‌ سهرکه‌وتنی موسوڵمانانه‌کان به‌سهر هه‌ردوو تاقم دا (جوله‌که‌و مونا‌فیک)، واده‌ی خودا هاته‌ دیو نیوه دوورگه‌ی عه‌ره‌ب له‌ جوله‌که‌ پاک بووه‌وه. مه‌لبه‌ندی ده‌وله‌تی ئیسلامی جگه‌ له‌نایینی ئیسلام هیچ نایینیکی تری تیدا نه‌ما.

﴿لَأَنْتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ﴾
ئیه‌وه ئه‌ی موسوڵمانه‌کان سام و هه‌یه‌تتان له‌دل و ده‌رونی جوله‌که‌کان یان دوورپوه‌کاندا له‌ سام و هه‌یه‌تی خودا زیاتره، له‌ئیه‌ پتر ده‌ترسن تا له‌خودا، ئه‌وه‌ش به‌هۆی ئه‌وه‌یه‌یه: ئه‌وانه‌ گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌کن ئه‌ندازه‌ی گه‌وره‌یی خودا نازانن، هه‌ست به‌وه‌ ناکه‌ن خودا چه‌ند خاوه‌ن هی‌زو تواناو ده‌سته‌لاته، هه‌تا به‌ حه‌قیقه‌ت لی‌ی بترسن، نه‌گه‌ر عاقل و زانا بونایه، ده‌یانزانی خودا شی‌اوای ئه‌وه‌یه‌یه: که‌ له‌ئهو بترسن نه‌ک له‌ئیه‌وه. وه‌کوو له‌نایه‌تیکی تردا ناما‌ژه‌ی به‌وه‌ ده‌کاو ده‌فهرمو‌ی: ﴿إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ

يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً﴾ (النساء / ۷۷)

ئه‌وانه‌ ترسنۆک و وره‌ روخاون، ناتوانن له‌ به‌رامبه‌ر هی‌زی موسوڵمانان دا خۆرا‌بگرن.

﴿لَا يَقَاتِلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قَرْيٍ مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جَدُرٍ﴾ جوله‌که‌و دوورپوه‌کان شه‌ر له‌گه‌ل ئیه‌وه‌ی موسوڵمان ناکه‌ن مه‌گه‌ر له‌ناو چه‌ند گوندو شاروچکه‌یه‌ک دا نه‌بی، یان له‌ پشت دیواری مه‌حکه‌م و توکمه‌ی قه‌لاو شو‌راوه‌ نه‌بی. له‌به‌ر ترسنۆکی و نامه‌ردییان ناتوانن بی‌نه‌ گۆره‌پانی جه‌نگه‌وه‌و روبه‌پری ئیه‌وه‌ بوه‌ستن. به‌ل‌کوو نه‌گه‌ر ناچار بوون،

دهست بکه نه وه ویستیان بهرگری له خۆیان بکهن، خۆده خه نه ناو گوندو په نا دیوارو شورای قه لاکانیان و ناو شیوو دۆل و نه شکوت، (ئیستا له ناو ده باب بهو زری پۆش دا خۆیان قایم ده کهن و بهر نه نگاری مندالی قۆچه قانی به ده دهستی فله ستینی ده بنه وه. دلنیا به نه گهر فله ستینی هکان له ژیر ئالای ئیسلام داو به گویره ی ئاینی ئیسلام شه پریان بکردایه بارودۆخ به شیوه یه کی تر ده بوو)

﴿ باسهم بینهم شدید، تحسبهم جميعا وقلوبهم شتى ذلك بانهم قوم لا یعقلون ﴾ دوژمنانه یه تی له نیوان خۆیان زۆر به هیزه، ئازارو زیانیان بۆیه کتر زۆر به تینه، رق و کینه یان له دل دا بۆیه کتر له گرو کول دایه. تۆ: که سه پریان ده که ی واده زانی: کۆک و ته بان، بهروا له ت کۆمه ل و به واقیع په رته وازه، هه ریه که یان بیرو بۆ چونیکه هیه، مه به ست و ئاره زوو هیوا یه تیکه جیا له وانی تری هه یه و ده یه وی بێ ته جی، نه وه ش له بهر نه وه یه نه ته وه یه کن ری به حه ق نابن و گوی به فهرمانی خودا نادهن. نازانن: هوکاری سه رکه وتن له ژیان دا یه کیسه تی و ته بایی ناو ریزه کانی کۆمه له. نه گهر عه قلیان هه بوا یه حه ق و راستیان ده دۆزیه وه وشوینی ده که وتن، یه کیان ده گرت و په رته وازه نه ده بوون.

﴿ کمثل الذین من قبلهم قریبا ذاقوا وبال امرهم ولهم عذاب الیم ﴾ حاله ئه م جوله کانه ی (بنو النضیر) وه کوو حاله ئه وانه وایه: که به م نزیکانه و له پێش نه مانه وه بوون، وه کوو قوره یش له شه ری (به در) داو جوله که ی (بنو قینقاع) که پیغه مبه ره ﷺ له شاری مه دینه وه ده ری نان، نه مان چییان به سه ره هات له ده ردو مه دینه تی، به سه ر نه وانیش هات، هه موویان به ده به ختی و سه ره نجامی کوفرو بیدی نی خۆیان له دونیادا چه شت و له قیامه تیش دا سزایه کی سه خت و دژوارو نه برا وه یان هه یه.

ئەجار پەرودگار غونەیه کی تر بۆ حالی دوورپوه کان دینیتەوه و ده فەرموی: ﴿كَمْثَل الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلنَّاسِ: اكْفُرْ، فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ: اِنِّى بَرِيءٌ مِنْكَ، اِنِّى اخَافُ اللّٰهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ﴾ حال و وه زعی ئەو دوورپوانەش که وادهو بەلینى بەدرۆ به جوله کان دەدەن و هەلیان دەنن بۆ دژایەتیکردنی پیغه مبهەر ﷺ و موسولمانان، دهق وه کوو حالی شهیتان وایه: که کوفرو بیدینی له بهر چاوی ئاده میزاد شیرین دهکا، هەلی دەنێ و دەنه دەنەى دەدا بۆ خراپە کاری و تاوانکردن، دەلی تۆ ئەوه بکه من بهر عوده دەم روژی خۆی یارمهتیت دەدەم جا که ئاده میزاده که گوپرایه لی دەبی و نوغرووی کوفرو تاوان دەبی، ئەجار شهیتان خووی لی (تەبەرپرا) دهکا و روژی قیامت دەلی من له عەزابی خودا دهترسم و ناوێرم یارمهتیت بدهم.

﴿فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ﴾ سەرەنجامی هەردوکیان (شهیتان: که فەرمان دهکا به کوفرو بیدینی و ئاده میزاده له خشته براوه که) بۆ دۆزهخه، روژی قیامت فەرمانکهرو فەرمان پیکراو توپ ده درینه ناو دۆزهخه وه بۆ ههتا ههتایه تییدا ده میننه وه رزگار بوونیان نیه، ئەوهش سزای سته مکارانه تیکرا به جوله که و دوورپوه کانیشه وه.

فەرمان به نهقواو خودا په رستی

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ
نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ
﴿١٨﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنسَاهُمْ أَنفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ

هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿۱۹﴾ لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ
الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ الْفَائِزُونَ ﴿۲۰﴾

له نایه ته کانی رابردودا حال وه زعی دوپروه کان و جوله که کانی به یانکرد، نه مجار روی خیطاب ناراسته ی خوداپه رستان ده کا و فره مانیان پی ده کا به ته قواو خوداپه رستی، به صیفه تی ئیمانداریی بانگیان لی ده کا، ئوسلوئییک به کار دینئی جی به جی کردنی فره مانه که ئاسان بکا، فره مانیان پی ده کا به پابه ند بوون به فره مانی خوداو خو پاراستن له جلّه و گیریه کانی، به هه ولدان و تیکۆشان له دونیادا بو قیامهت، خو ئاماده کردن بو به خته وه ربی ئه و دونیاو چونه ناو به هه شت و به مرار گه یشتنی گه وره.

ده فره موی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ، وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَا قَدَّمَتْ
لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ ئه ی ئه و که سانه ی ئیمانتان هیئاوه و خودا به تاک و ته نها ده ناسن و په یامی پیغه مبه رتان به لاوه راسته، ئه وه ی خودا فره ماتتان پی ده کا به گویره ی توانا ئه نجامی بدهن و خو بیاریزن له وه ی جلّه و گیریتان لی ده کا، له سزاو تۆله ی بترسن، با هه موو که سییک بیر بکاته وه چی بو قیامهت پیشکه ش کرده، هه مووتان موحاسه به ی خۆتان بکه ن پیش ئه وه ی موحاسه به بکرین، ته قوا ی خودا بکه ن، به دلسۆزی به ندایه تی خۆتان ئه نجام بدهن، بیگومان خودا ئاگادارو زانایه به کرده وه و حال و وه زعتان، هیچی لی گوم نابیی، پاداش و سزاتان ده داته وه له سه ر گه وره و بچوک و زۆرو که م، چاکه به چاکه و خراپه به خراپه.

﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ، أُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ وه کوو نه وانه مه بن: كه فهرمانی خودایان پاشگویی خسست و ئهرکی سهرشانیان به جی نه هیئاو ترسی خودایان نه بوو، خودایان له بیر چوو ه ئیتر خوداش خودی خوینی له بیر خوین برده وه، کرده ویه کیان نه نجام نه دا له قیامت دا سودی لی تبیینن وله عه زابی دۆزه خ رزگاریان بیی، نه وانه مافی خودایان به فیرو داو سهر پیچی فهرمانی خودایان کردو خوین به هیلک بردو رۆزی قیامت مالویران و خه ساره تمه نلن. وه کوو له نایه تی کی تر دا ناماژه بهو مانایه ده کاو ده فهرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ، فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ (المنافقون/۹)

ئه جار بهراورد کاریهك له نیوان چاكه کاران و خراپه کاراندا ده کاو نه وه رون ده کاته وه: كه ئهم دوو تاقمه وه کوو یهك نین و جوداوازیان عاسمان و ریسمانه، ده فهرموی: ﴿لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ، أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾ ههرگیز یه کسان نین نه وانه ی شیاو ی دۆزه خن و نه وانه ی شیاو ی به ههشتن، به هیچ شیوه یهك دۆزه خ و به ههشتی نابن به یهك و هاو تهرازونین. له قیامت دا به ههشتیه کان به مرز گهیشتوو به خه وهرن، له دۆزه خ رزگاریان بووه به به ههشت شاد بوون!

نایه ته كه نه هلی دۆزه خ و نه هلی به ههشت لیك جیا ده کاته وه، هیچ لیکچون و یه کسانیکیان له نیواندا ناهیللی، نه وه راده گه یه نی: كه نه و دو تاقمه به سروشت و حال و وه زع، به په یرو پرۆگرام و به ریره و رهفتار، به بیرو بۆچون و سهر نجام، یهك ناگر نه وه و به هیچ شیوه یهك له پلان و ری و ره سم و بیرو بۆچون دانابنه یهك. له کۆتایی نایه ته كه دا سهرنجامی به ههشتیه کان دیاری ده کاو له سهره نجامی دۆزه خیه کان بیده نگ ده بی. چونکه ناشکرایه و پیویست به دیاری کردن ناکا.

پله‌و پایه‌ی قورئان و گه‌وری به‌روه‌دگار

لَوْ أَنزَلْنَاهَا

الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ
 اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ
 ﴿۶۱﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
 هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿۶۲﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ
 الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ
 ﴿۶۳﴾ هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى
 يُسَبِّحُ لَهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۶۴﴾

له‌وه پیش حال و وه‌زعی جوله‌که‌هه‌و مونا‌فیه‌کانی به‌یان‌کرد، نه‌مجار
 فرمانی به‌ موسولمانان کرد: که‌ته‌قوای خودا بکه‌ن و خو‌یان ناماده
 بکه‌ن بۆ روژی قیامت. پاشان په‌روه‌دگار پله‌و پایه‌ی قورئان
 راده‌گه‌یه‌نی و نامازه به‌گه‌وره‌یی و عه‌ظه‌مه‌تی نه‌و که‌سه‌ده‌کا: که
 قورئانی نازل کردوه‌و خاوه‌نی ناوه‌ جوانه‌کانه. ده‌فرموی: ﴿لَوْ أَنزَلْنَاهَا
 الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ﴾ واته: بی‌گومان

قورئان هیئده بهرزو پیرۆزه، هیئده فه صیح و به لیغه، هیئده ئامۆژگاری و پەندو نه صیحه تی تێدایه، ئەگەر بماناردایه بۆ سەر کێویک له کێوه کان، ئەو کێوه وه کوو ئاده میزاد ههست و عه قل و هۆشی هه بوايه، ده تبینی ئەو کێوه قایم و سه خته له ترسی خودا شەق و پەق ده بوو، ده که و ته له رزه و تێک ده رخوا، ترسی عیقاب و سزای لی ده نیشت، ترسی ئەوه ی ده بوو: که نه توانی ئەرکی سەر شانی خۆی ئەنجام بدا و نه توانی وه کوو پێویست رێز له که لامی پهروه دگار بگری.

﴿وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ ئەو پەندو مه ته لانه بۆ ئاده میزاد ده هیئینه وه، ئەو چیرۆک و سەرگروشتانه یان بۆ ده گێڕینه وه، به لکوو بیر بکه نه وه له پەنده کانی که لک وهرگرن و به سەر گورشته و ئامۆژگارییه کانی به خۆیان دا بچنه وه واز له تاوانکاری بێنن و شوین په یامی خودا بکه ون و به خته وه ربی دونیا و قیامهت بۆ خۆیان دهسته بهر بکه ن.

مه بهست ئەوه یه: کافره کان دلپەق و دلپەشن و توند ته بیعه تن، سه رزه نشتیان ده کا له سەر ئەوه: که گوێیان له قورئان ده بی خوشوعیان بۆ پهیدا نابێ، دلایان نه رم نابێ، که چی کێو به و ره قی و پته و ییه ی ئەگەر ههستی هه بی و له مه عنای قورئان بگا، له ته لت ده بی و له ترسی خودا خۆ به پێوه ناگری.

ئه مجار شکۆ مه ندی و به رزی قورئان به شیوه یه کی تر راده گه یه نی، ئەویش ئاماژه کردنه به وه: که قورئان له لایه ن خودایه که وه نازل بووه: که خاوه نی ناوه جوانه کانه. ده فه رموی: ﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ واته خودا دا به زینه ری قورئانه و ئەو به نیگا نار دویه تی بۆ پیغه مبه ر ﷺ خودا ئەو خودایه یه، هیچ خودانین جگه له ئەو، هیچ کهس پهروه دگار نیه ئەو نه بی، هیچ کهس

(واجب الوجود) نیه ئەو نەبى. تاك وتەنها و فەردو صەمەدە. زانای پەنامەكى و دىيارى، هەرچى لە بوونە وەردايە، هەر لەزەرە تا مەجەرە گەورە و بچوك و كەم و زۆر بە ديارو نادىارىە وە ناگای لىيەتى و هيچى لى گوم نابى. خودايە كە خاوەن رەحم و بەزەبى و ميهه رەبانە: لە دونيا و قىامت دا، لە دونيادا بۆ هەموو كەس و لە قىامت دا بۆ خودا پەرستان. دەريايى رەحمەتى بەرفراوانە چەندىكى لى بيه خشى كەم ناكا..

وەكوو لە ئايەتىكى تردا دەفەرموى: ﴿ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ ﴾ (الأعراف/ ۱۵۶) يان دەفەرموى: ﴿ كَتَبَ رَبِّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ ﴾ (الأنعام / ۵۴) لە ديدى موسولمانان دا خودا بەندەكانى لە خۆى ناتەكىنيته وە بەلكوو چا و دىرييان دەكا، نەگبەتى بۆ ناوێن دەيهوى هيدايەتيان بدا، يارمەتيان دەدا بۆ بەگژدا چوئەوى گومرايى و شەرو ئارەزووبازى !

﴿ هُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ، سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴾ جاريكى تر صيفەتى وەحدانيەتى خودا دوبارە دەكاتەو و بۆ چەسپانندن و جيگير بوون لە دلەكان دا، خودايە كە كەس پەرستراو نیه ئەو نەبى، بى هاوێ و بى وێنە و ميثالە، خاوەنى هەموو شتتیکە، هەموو بونەو وەر ملكى خۆيەتى، بەويستى خۆى تەصەروفي تیدا دەكا، كەس نیه دەستى بەر دەست بىنى و نەهيلى ئيرادەى بىتە جى. زات و صيفاتى پاكە لە هەموو عەيب و كەم و كورپيەك هەرچى دەيكا لە جى خۆيداى و هيچ كاريكى نابەجى نیه. هيمنى و ئارامى دەبەخشى، هەموو مەخلوقات لە سستەمى سەلامەتن، زولم لەكەس ناكا، كەس بەبى تاوان سزانا دا، بەخشندەى ئاسايش و ئيمانە، تەصديقى پيغەمبەرائى دەكا بە موعجيزە، تەصديقى ئيمانى ئيمانداران دەكا بەو وەى كەوادةى پيداوان لە پاداش. چاودىرو

ره قیبه به سهر به نده کانی دا، ناگای له کرد وه کانیانه. وه کوو له ئایه تیکی
تردا ده فرموی: ﴿ثم الله شهيد على ما يفعلون﴾ (یونس/ ۴۶)

عه زیزو بالاده سته به سهر هه موو شتیک دا، هه موو بونه وهر
گه ردنکه چ و ژیر باریه تی. خاوه نی عه ظمهت و گه وره بی یه، له هه موو
که م و کورپییه ک دووره، ههر ئه و خاوه نی ته که ببوره، کهس نیه شیای
ئه وه بی هاوشانی خودا بکا له صیفات ه کانی دا. له هه فرموده ی قودسی دا
ریوایهت کراوه خودا فرمویه تی: (العظمة ازاری، والكبرياء ردائي، فمن
نازعني واحدا منهما عذبت) عه ظمهت و کیریا دوو صیفه تی منن،
ههر که سی پی ی وابی مافی ئه وه ی هه یه ئه و صیفه تانه ی هه بی
سزای ده ده م.

خودا پاک و بهرزو پیروژه، له و شتانه ی کافره کان ده یده نه پالی، دووره
له وه ی هاوه لی هه بی، منداڵ و خیزانی هه بی، یان پیویستی به
مه خلوقات ی خۆی هه بی.

﴿هو الله الخالق الباری المصور، له الاسماء الحسنی، یسبح له مافی
السموات والارض، وهو العزيز الحكيم﴾ خودا خودایه که به دیهینه رو
ئه ندازه کیشی مه خلوقات ه، هه رچی دروستی ده کا به گویره ی داخوازی
ویستی خۆیه تی، چۆنی بوی ئاوا دروستی ده کاو ده یهینیت ه وجود، وینه ی
هه موو مه خلوقات ی ده کیشی له سهر شیوه ی پیویست و به گویره ی
حیکمهت، وه کوو له ئایه تی تردا ئاماژه به وه ده کاو ده فرموی:
﴿فی ای صورة ما شاء رکب﴾ (الانفطار / ۸)

ناوی جوان و صیفات ی جوانی هه ن، کهس هاوشانی نا کاو رایه ی
ناکه وی هاوشانی بکا له و ناوه جوان و صیفات ه جوانانه دا، چونکه عه زیزو
بالاده سته پاکه له هه موو عه یب و له ککه و که م و کورپییه ک. بۆیه
هه رچی له ئاسمانه کان و زهوی دا هه یه به زوبانی حال یان به زوبانی گوتن،

دەربارەى سەبەبنزولى ئایەتى یەكەم، بوخارى و موسلىم وهى تریش له
 عەلى كۆرى ئەبو طالیبەو رىوايەتیان کردوێ دەفەرموێ: پێغەمبەر ﷺ
 من و زوبەيرو مىقدادى كۆرى ئەسودەى بانگ کردین فەرموێ: بڕۆن
 تادەگەنە باخى (خاخ) شوئینیکە له نێوان مەدینەو مەككە دایە (١٢)
 میل له مەدینەو دوورە، لەوێ ئافرەتیکى لى یە له ناو كەژاوە دایە
 نامەیه كى لایە، ئافرەتەكە بگرن و نامەكەى لى بستینن و بۆم بینن .
 عەلى دەتێ: رۆشتین تا گەیشتینە باخەكە، كە چوین كەژاوەكە لەوێ
 بوو، ئافرەتەكەى تێدا بوو و تمان: نامەیه كت لایە بماندەری، وتی: هیچ
 نامەم لانین، و تمان: نامەكەمان نەدەیه دەتپشكنین و پۆشاكەكەت
 لى دادەكەنین ئێتر ناچار بوو نامەكەى لەناو مووى تەوقە سەرى
 دەرھێنا، نامەكەیان هێنا یەو بۆ مەدینە، كە خوئندیانەو .
 له حاطبى كۆرى بەلتهعەو نو سرابوو بۆ موشریکەكانى مەككە،
 هەوائى ئەوێ پى راگەیاندون: كە پێغەمبەر ﷺ نیازى ئەوێ هەیه
 پەلامارى مەككە بدا.

ئێتر پێغەمبەر ﷺ حاطبى بانگ کردو فەرمووی: بۆچی ئەمەت
 کردو؟ ئەویش وتی: ئەى پێغەمبەرى خودا! لەگەڵما لەسەرە خۆیە،
 باعەرزت بکەم چى پالێ پێو ئەم بۆ ئەم کارە. من بۆ خۆم قورەیشى نیم،
 مال و مندالەكەم لەناو ئەوان دایە، كۆچكەرەكانى تر خزم و كەس
 و کاریان له مەككەدا هەیه، مال و مندالیان دەپاریزی، من خزم و خویشم
 لەوێ نیە، ویستم بەناردنى ئەم نامەیه پیاوێتیه كم بەسەریانەو
 هەبى و مال و مندالەكەم بپاریزن. دۆنیا بە ئەو کارەم لەبەر ئەوێ نیە له
 دل دا كافریم یان له ئاین هەلگەرا بـەوێ یان بە كوفر رازى بـم!
 لەبەر ئەو هۆیانە هیچیان نیە. پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: راست دەكا..
 دەربارەى ئەوێ ئەم سورەتە نازل بوو و دەفەرمووی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

لاتتخذوا عدوي و عدوكم أولياء تلقون اليهم بالموودة ﴿ نهی نهو که سانهی برواتان به خدا هیناوه شوین پیغه مبه ر ﷺ که وتوون برواتان به تاك و تنهاییی خودا راستی پیغه مبه ریتی موحه ممد کردوه. دوژمنی من و دوژمنی خۆتان مه که نه دۆست و براده رو یارمه تیده ر، خۆستان بوین و هاریکاریان بکه ن! له ژیره وه په یوه ندییان پیسه مه که ن، به مجۆره هه والی نیازو هه لئس و که وتی پیغه مبه ر ﷺ و موسولمانانیا ن پی بگه یه نن!

نونهی نه م نایه ته نایه تیکی تره که ده فهرموی: ﴿ يا ايها الذين امنوا لاتتخذوا اليهود والنصارى اولياء بعضهم اوليا بعض ومن يتولهم منكم فانه منهم ﴾ (المائدة/٥١) نه م نایه ته به ناشکرا نه وه ده گه یه نی که که سیك به دل یارمه تی کافرو بی دین بدا له ناین ده شۆری و کافرده بی. هۆی نه وه نه هیه له دۆستایه تی کافره کان کوفرو هه لۆیستی ناشرینیانه به رامبه ر پیغه مبه ر ﷺ و موسولمانان وه کوو ده فهرموی:

﴿ وقد كفروا بما جاءكم من الحق، يخرجون الرسول وایاکم ان تؤمنوا بالله ربکم ﴾ بیگومان نه وانه کافرن و بروایان به تاك و تنهاییی خودا و پیغه مبه ریتی موحه ممد دنیه، په یامی قورئان ره تده که نه وه، و یرای نه وه ش پیغه مبه رو موسولمانانیا ن ناچار کردوه له مه که که کۆچ بکه ن و له پینا و نایینی خودا دا مال و لانه ی خۆیان جی بیلن. وه کوو له نایه تیکی تردا ئاماژه به م مانایه ده کاو ده فهرموی: ﴿ الذين اخرجوا من ديارهم بغير حق الا ان يقولوا ربنا الله ﴾ (الحج/٤٠).

نه مجار موسولمانان هه لده نی له سه ر دۆستایه تی نه کردن و خۆش نه ویستنی نه هلی کوفر ده فهرموی: ﴿ ان کتتم خرجتم جهادا فی سبيلي و ابتغاء مرضاتي ﴾ واته: نهو کافرو موشریکانه مه که ن به دۆست و براده ری خۆتان نه گهر راست ده که ن ئیوه له پینا و نایینی من دا کۆچتان

کردوه رهزامه ندى منتان مه بهسته، دوژمنى من و خۆتان خوش نهوى
 وه لحال ئه دوژمنانه له بهر ئه وهى ئيمانيان هیناوه ئیوه یان له زیدو
 نیشتمانی خۆتان دهر کردوه، ئیستا رقیان له خۆتان و ئایینه که شتانه،
 دهی که وایه ئیوه به چ عه قلیك ﴿ تسرون اليهم بالموده، وأنا أعلم بما
 أخفيتم وما أعلنتم ﴾ نامه ی په نامه کییان بۆ رهوانه ده کهن و له ژیره وه
 په یوه ندى دۆستانه یان له گه ل داده بهستن و به هۆی ئه وه په یوه ندى و
 دۆستایه تییه وه ئه وان به سهر پلان و نه خشه ی پیغه مبهرو موسولمانان دا
 ئاگادار ده کهن؟ وه لحال من ئاگاداری هه موو په نامه کی و ئاشکرا یه کتاتم
 له هه موو کهس باشت ده زانم چی له دلتان دایه و چی دهرده خه ن!

﴿ ومن يفعله منكم فقد ضل سواء السبيل ﴾ هه ر که سی دۆستایه تی
 نه هلی کوفر بکاو خۆشی بوین و به سهر پلان و نه یینی موسولمانان دا
 ئاگاداریان بکا، ئه وه رینگه ی راستی گوم کردوه، لای داوه له وه شه قامه
 ریییه ده یگه ی نیته به هه شت و رهزامه ندى خودای لی دهسته بهر ده بی.
 ئه ی موسولمانینه یارمه تی کافره کان مه دهن، هه لیان بۆ مه ره خسیئن
 زرمه له موسولمانان بیئن.

﴿ إن يتفقوكم يكونوا لكم أعداء، ويسطوا إليكم أیدیهم وألسنتهم
 بالسوء وودوا لو تكفرون ﴾ ئه گه ر ئه وان توشتان بن و فرسه تتان لی
 بیئن، هه لئس و کهوتی دوژمنانه تان له گه ل دا ده کهن، رق و کینه ی ناو
 دلی خۆیانتان پی ده ریژن و چییان بۆ بکری له خراپه و نه زیه تدانتان
 نه نجامی ده دهن. به زوبان جنیوو قسه ی ناخۆشتان پی ده لیئن. ئاواته خوازی
 ئه وه ن له ئیسلام پاشگه ز بینه وه به خودا کافربن و شوین پیغه مبهر ﷺ
 نه که ون، ئه وان هه میشه له هه ولئ ئه وه دان ئیوه توشی خیرو خۆشی نه بن،
 دژایه تیان بۆ ئیوه له ناخه وه یه و ره گی داکوتاره، به نه یینی و به ئاشکرایه،
 ده ی چۆن ئیوه دۆستایه تی کهسانی ئاوه ها ده کهن؟

خۆ کەسێک لە دوای کوفر، ئیمان بچێژێ و دوای گومراپی بە نوری ئیمان هیدایەت بدرێ و بە بیرو بۆچونی موسوڵمانانە بژی و هەست و شعوری بەو پەیامە پێرۆزە مەشت و مەل کرابێ و دڵی بەو بیرو باوەرپەر ئارامی گرتبێ، پێی ناخۆشە بگەرێتەو بەو کوفر وەکوو چۆن پێی ناخۆشە بێخەنە ناو ئاگرەو بەگرە زیاتریش، دەی ئەو دوژمنانەى خودا ئاواتە خوازی ئەو ئەو ئەو بگەرێنەو بەو دۆزەخی کوفر، لە کاتیکی ئێوە لێی رزگار بون و چوێ بەهەشتی ئیمانەو .. دەی ئێوەی خاوەن باوەر چۆن دۆستایەتی و برادەری ئەو کەسانە دەکەن؟

ئەجار پەرەدگار ئەو رادەگەیەنێ: کە پەییوەندی ئایین و باوەر لە پەییوەندی خزمایەتی و برادەریەتی بە هیژترو بەسود ترە، دەفەرموی: ﴿لَنْ تَفْعَلَكَم اَرْحَامُكُمْ وَلَا اَوْلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، يَفْصَلُ بَيْنَكُمْ، وَاللّٰهُ بِمَا تَفْعَلُونَ بَصِيْرٌ﴾ رۆژی قیامەت خزم و مەل و مەندائەتەن فریاتان ناکەون ئەو ئەو چۆن لە پێناوی ئەوان دا مەواتی کافرەکان دەکەن و دۆستایەتیان لە گەڵ دەبەستن؟ وەکوو ئەو ئەو ئەو رۆی دا لە چیرۆکی حاطەبی کورپی ئەبێ بەلەنەدا. بەلکوو ئەو ئەو فریای ئێوە دەکەوێ فەرمانبەرداری فەرمانی خودا و پێغەمبەرە لە دژایەتی کردنی ئەهلی کوفر و دۆستایەتی نەکردنیان، یەکیەتی و تەبابی ناو خۆتانە لەسەر کاری خێرو گوێرایەلی بەو فەرمانی خودا و پێغەمبەر ﷺ لە رۆژی قیامەت دا خودا نێوانتان دەکاو ئیمانداران بەو بەهەشت رەوانە دەکاو تاوانبارو کافرەکان توێ دەداتە ناو دۆزەخەو. خودا ئاگاداری کردارو نیازو رازتانە، دەزانێ چی دەکەن و دڵتان چی تێدایە. پاداش و سزاتان دەداتەو چاکە بەچاکە و خراپە بەخراپە ..

مەبەست ئەو یە: خزم و کەس و کار فریاتان ناکەون ئەگەر خودا بێهوی سزاتان بدا، قازانجیان بۆتان نابێ ئەگەر ئەوان بەسەر پێچکردنی فەرمانی

خودا رازی بکهن، که سیڤ له سەر کوفری مال و مندالی بی دهنگ بی و له گه لیان ته بابی بو ئه وهی رازیان بکا، ئه وه خه ساره تمه نده به دبه خت و چاره ره شه، لای خودا خزمایه تی دادی نادا، با خزمی نزیکه پیغه مبه ریگیش بی، ته رازوی چاکه و خراپه کرده و هیه، ئیمان و کرده و به رزی و نزمی به ئاده میزاد ده کا، خزمی فلائه کورپی فلائه دادی نادا.

وه کوو له نایه تیکی تر دا ده فره موئ: ﴿ فاذا نفخ فی الصور فلا انساب بینهم یومئذ ولا یتساءلون ﴾ (المؤمنون/١٠١) رۆژی قیامت رۆژی نه فسی نه فسی یه کهس وه سهر کهسی ناپرۆی، کهس ناتوانی یارمه تی خۆشه و یسترین کهسی خۆی بدا، به لکوو که ده یانبینی له به ریان هه لدی. وه کوو ده فره موئ: ﴿ یوم یفر المرء من اخیه وامه وابیه و صاحبته و بنیه، لکل امرئ یومئذ شان یغنیه ﴾ (عبس/٣٤-٣٧) له روانگهی ئه م نایه ته وه زانیانی ئیسلام ده رباره ی کوشتنی جاسوس که وتوونه راجیایی یه وه؛

ئیمامی مالیک و ئیمامی ئه وزاعی فره موویانه ئه گهر مو عاهه دو ذیمی جاسوسی یان دژی موسولمانان کرد کوشتیان دروسته، چونکه ئه و کاته ده بنه په یمان شکین.. جه ماوه ری زانیان ده فره موون: په یمانی (معاهد) به جاسوسی کردن هه لئاوه شیته وه، به لام ده رباره ی ذیمی حه نبه لیه کان ده لێن: په یمانه که یان هه لئاوه شیته وه، چونکه ئه هلی شه رو موشریکه کان به سهر نه یتنی موسولمانان دا ئاگادار ده کهن، شافیهی یه کان ده لێن: په یمانی ذیمی به جاسوسی کردن هه لئاوه شیته وه، مه گهر له کاتی په یمان به ستنه که ی دا جاسوسی نه کردنی له سهر بکریته مه رج. به لام جاسوسی موسولمان واته: که سیڤ موسولمانی و جاسوسی بو دوژمن بکا زانا پایه به رزه کانی مه ذه به بی ئیمام مالیک ده فره موون ده بی بکوژی. جه ماوه ری

زانایان ده فەرمون بە لکووتە مبی دە کری بە شیوە یەك لە شیوە کانی تە مبی کردن.

هەردو لایان لەروداوی (حاطب) ه بە لگەیان هە لساندو؛ ئەوانە ی دە لئین: دە کوژی بە لگەیان ئەو یە: پیغە مبهەر ﷺ ریگە ی دا عومەری کوری خەتتاب (حاطب) بکوژی، ئە گەر مانیع نەبوا یە، بە لام مانیع هەبوو چونکە (حاطب) یە کینک بوو لە جەنگاوەرانی بەدر، جەنگاوەرانی بەدریش خودا لایان خۆشبوو. ئەوانە ی دە لئین: ناکوژی بە لگەیان ئەو یە: دە لئین: پیغە مبهەر ﷺ (حاطب) ی نە کوشت چونکە موسولمان بوو.

شوینکە و تنی حەزەرە تی ئیبراھیم ﷺ

قَدْ

كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا الْقَوْمِ هُمْ
إِنَابِرَاءُ وَأَوْامِنَكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا
وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدَهُ إِلَّا
قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَا اسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ
رَبَّنَا عَلَيكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٤﴾ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا
فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٥﴾
لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ

وَمَنْ يُولِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦﴾ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ
بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوْدَّةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧﴾

دەربارەى سەبەبنزولى نایە تی (٧) زانیانی تەفسیر فەرموویان: کە نایە تی ﴿٦﴾ قەد کەن لکم اسوۂ حسنة فی ابراهیم والذین معه..... (الآية) نازل بوو موسولمانان بەتەواوە تی لە خزمە موشریکەکانیان دابرا و دوژمنایە تی خۆیان بوو دەربیرین و خۆیان لى بى بەرى کردن، ئەمەش لەسەر شانى موسولمانەکان زۆر قورس بوو، ئاواتە خوازیوون خدا دەروێکیان لى بکاتەو و بتوانن جوړه په یوه نډیه کیان به خزمه موشریکەکانیان وە بکەن نیت پر وە دگەر نایە تی ﴿٦﴾ عسى الله أن يجعل بینکم و بین الذین عادیتم منهم مودة ﴿٧﴾ ی نازل کرد..

موژدەى ئەوەى پێدان: کەخودا سروشتى موشریکەکان دەگۆڕی و خۆشەویستى نایىنى ئیسلامیان لە دل دا دەرویتى و نیتوان نیتو و ئەوان خۆش دەبى. پاش ماوێهە کى کورت ئەم وادەیهى خودا هاتەجى، زۆر لەو موشریکەکانە موسولمان بون و تیکە لاوی یەکتەر بوونەو و ژن و ژنخوازی و دوستانە تیان لە نیتوان پەیدا بوو، خزمایەتیه کیان دەمەزەرد کردەو.

په یوه نډى ئەم کۆمه له نایه ته به هی پیشه وه لهم رو وه یه له وه پیش پر وه دگەر نه هی کرد له دوستانه تیکردنى کافره کان و سهرزه نشتى ئەوانەى کرد: کە دوستانه تییان دەکەن ئەوەى راگەیان د کە په یوه نډى نایین له هه موو په یوه نډیه ک به هیژترو و هەر ئەو به په یوه نډى حسیبه. ئەجار فەرمان به موسولمانان دەکا: کە لاسایى ئیبراهیم وشوینکە و توانی بکەنەو: کە خۆیان لە خزم و کەس و کاره کافره کانیان دابری و خۆیان

لى بى بهرى كردن. وتیان: ههتا کافرین ئیمه لیتان بى بهرین: که ئیمانان
هینا دوژمنانه یه تیه که مان ده بیته خزمایه تی و دوستایه تی..

ده فەرموئ: ﴿ قد كانت لكم أسوة حسنة في ابراهيم والذين
معه، اذ قالوا لقومهم انا براء منكم، ولما تعبدون من دون الله
كفرنا بكم ﴾ ئه ی موسولمانینه؛ ئیوه له بیروباوه پرو هه لویست و
رهفتاردا قدوه ره مزیکتان هه یه له ئیبراهیم و شوینکه وتوانی دا
رهنگ ده داته وه. بێگومان هه یه بۆ ئیوه ی موسولمان له
ئیبراهیم و شوینکه وتوانی دا صیفهت و هه لویستیکی جوان: که
شیاو ی نه وه یه: ئیوه په پیره ی بکه ن، نه وه بو ئیبراهیمی خه لیل و
شوینکه وتوانی به گه ل و نه ته وه که ی خۆیان یان گوت: ئیمه له ئیوه
بى بهرین له هه موو نه و بت و سه نامانه ی جگه له خودا
ده یان په رستن، ئیمه دژى هه موو نه و شتانه ی ن، ئیوه پرواتان
پێیان وه په رستشیان بۆ ده که ن، دژى بیرو باوه پرو کرده وه رهفتارو
ناکارتان ی ن. بێگومان نه و بتانه ی ئیوه ده یان په رستن نه ده توان سود
بگه یه نن نه زیان.

﴿ وبدا بیننا و بینکم العداوة والبغضاء ابدا حتى تؤمنوا بالله وحده ﴾
ئه مه هه لویست و برپاری ئیمه یه به رامبه ر به ئیوه، ههتا ئیوه کافرین
ئیمه هه لویستمان به رامبه ر به ئیوه به و جوړه ده بى. لیتان گوشه گیر ده بین
تا نه و کاته ی پروا به خودای تاك و ته نها ده که ن و واز له بته پرستی
دینن و ده ست ده که ن به یه کتا په رستی و پابه ندی فه رمان و جل وه
گیریه کانی ده بن، هه رکاتى واتان کرد دژایه تی و ناحه زیه که مان ده بیته
دوستایه تی و خوشه ویستی!!

ئه ی موسولمانینه؛ ئیوه له هه موو شتیک دا شوین ئیبراهیمی
خه لیل و یاران ی بکه ون، بیکه نه پێشه وای خۆتان:

﴿ الا قول ابراهيم لاييه لا استغفرون لك وما املك من الله من شيء ﴾
 جگە لەو قسەيەي ئیبراھیم: کەبە باوکی گوت: داواي لیخۆشبونت بۆ
 دەکەم، ناشتوانم عەزابی خودات لی دوور بڤمەمەو، لەم قسەيەي دا
 شوینی مەکەون داواي لیخۆشبون بۆ موشرکەکان مەکەن، چونکە ئەو
 داواکردنەي ئیبراھیمی خەلیل لە خودا بۆ لیخۆشبون لە باوکی،
 وادەیکە بوو پێش وەخت بە باوکی دابوو، نەشی زانییو: کە دوژمنی
 خودایەو بە کافری دەمری. کاتیئێک بۆی دەرکەوت دوژمنی
 خودایە یەخەي خۆي لی هەلته کاند.

هەندێ لە موسولمانەکان داواي لیخۆشبونیان بۆ باوک و دایکی
 بپەرستیان دەکردو دەیانگوت: حەزرەتی ئیبراھیم داواي لیخۆشبونی بۆ
 باوکی کردو، ئیتمەش چاو لەو دەکەین و لە خودا دەپاریینەو لە باوک و
 دایکی بە کافری مردومان خۆش ببی.

ئێتر پەروەدگار نەهی لی کردن بە نایەتی: ﴿ ما كان للنبي و الذين
 آمنوا ان يستغفروا للمشركين ولو كانوا اولي قربى من بعد ماتبين لهم
 انهم اصحاب الجحيم، و ما كان استغفار ابراهيم لاييه الا عن موعدة
 وعدھا اياه فلما تبين له انه عدو لله تبرأ منه ان ابراهيم لاواه حليم ﴾
 (التوبة/١١٣-١١٤).

حەزرەتی ئیبراھیم کە لە گەل و نەتەوێکەي گۆشەگیر بوو هەموو پشت
 پەنایەکی پەروەدگار بوو، وەکوو دەفەرموی: ﴿ ربنا عليك توكلنا واليك
 انبنا واليك المصير ﴾ خودایە! ئیتمە لە هەموو شتێک دا پشت بەتۆ
 دەبەستین، هەموو کاریکمان بە تۆ دەسپێرین، پەشیمانین لە هەموو
 تاوانێک و خۆمان خستەو بەر قاپی رحمتەي تۆ، سەرەنجامی ئیتمە لە
 قیامەت دا بۆ لای تۆیە.

﴿ ربنا لا تجعلنا فتنة للذين كفروا واغفر لنا ربنا انك انت العزيز الحكيم ﴾
خودايە! مەمانكە بە فیتنەو جینگەى بەلاو مەینەتى لەلایەن
كافرەكانەو، بە دەستى ستەمكارانەى ئەوان سزامان مەدە، زالیان مەكە
بەسەرمان دا و گیرۆدەمان بکەن بەسزاو ناپەرەختیەك نەتوانین خۆى بۆ
بگرین. تاوانان دا پۆشەو مەهیلە كەس پیمان بزانی، هەر خۆت بیزانەو
بۆ خۆت چا و پۆشى لى بکە! بىگومان ئەى خودايە! تۆ خواوەنى
هێزو توانای لەبن نەهاتوو و بەسەر هەمووشتیك دا بالا دەستى،
هەر كەس پەنا بەقاپى تۆ بىننى پارێزراو، تۆ داناو حەكىمى لە
کردار و گوشتارت دا، هەرچى دەیکەى لەجى خۆى دايە و هەرچى
دەیلێى بەجێیە.

موجاهید دەفەرموی: مانای ﴿ ربنا لا تجعلنا فتنة للذين كفروا ﴾ بەم
جۆرەيە: خودايە بە دەستى كافرەكان سزامان مەدە، بۆ خۆشت لە سزای
خۆت بمان پارێزە، نەوەكوو كافرەكان بلین: ئەگەر ئەوانە لەسەر حەق
بونایە توشى ئەو سزایە نەدەبوون!

﴿ لقد كان لكم فيهم اُسوة حسنة لمن كان يرجو الله واليوم
الاخر، ومن يتول فان الله هو الغنى الحميد ﴾
ئێوە لە هەلۆیست و کردارى ئىبراهیم و شۆيئەكەوتوانى دا، قودووى
جوان و رەوشتى بەرزو پەسند، ئەمەش بۆ كەسێك تەماعى خێرو
چاكەى هەبێ، لە دونیاو قیامەت دا هیواى نەجاتبوونى قیامەتى
هەبێ، هەر كەس پشەت لە فەرمانى خودا هەلبكاو دۆستایەتى
دوژمنانى خودا بكاو خۆشى بوین، ئەو تەنیا زیان بە خۆى
دەگەيەنى و بەس. خۆدا بى ناتاجە لە هەموو عالەم، هیچ
ئىحتیاجى بە كەس نیە، سوپاسكراو لەسەر گوشتار و کردارى هیچ
خودانین جگە لەئەو، كەس پەرودەگار نیە ئەو نەبێ.

وہ کوو لہ ئایہ تیکی تردا دہ فەر موئ: ﴿إِنْ تَكْفُرُوا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا فَإِنَّ اللَّهَ لَغَنِي حَمِيدٌ﴾ (ابراہیم/٨)
 وشە ی (حمید) دہ گونجی بە مانا (حامید) بئ واتە: سوپاسی بە ندە کانی
 دہ کاو لہ سەر کردە وە ی کەم پاداشتی زۆریان دە داتئ. دہ شگونجی
 بە مانای (عمود) بئ واتە: شیاوی سوپاسە و ھەموو خە لک پێویستە
 سوپاسی بکەن.

﴿عَسَى اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوْدَةً، وَاللَّهُ قَدِيرٌ، وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ بە ھیوای ئەو ەبن خودا خۆشەویستی
 بخاتە نێوان ئێو ەو ئەوانە ی دوژمنایە تییان دە کەن، خودا بە سەر
 ھەموو شتێک دا بە توانایە، خودا تاوان بە خەش و خاوەن بە زەیی و
 میھرە بانە .

وشە ی (عسی) کە بە مانا رە جایە: کە لە خودا وە بوو، مانای تە حقیقە،
 تە ئکید دە گە یە نئ واتە: بە تە ئکید ئەو کارە دە بئ.
 موسو لمانان: کە ئە مە یان بیستو ە حە قە ن د لئیا بوون لەو ە: کە ئەو
 رە جایە دیتە جئ. زۆریشی پئ تە چوو مە ککە رزگار کرا، قورە یشیە کان
 ئیمان یان ھینا و ھەموویان ھاتنە ژئیر ئالائ ئیسلا مە وەو
 رق و کینە ی رابوردویان لە دل دا نە ما و ھەموویان بونە برا و خۆشەویستی
 یە کتری یە کدل و یە کگیان لە پینا و ئاین دا جی ھادیان کردو
 تیکۆشان، بە تەواوی لە خۆیان بوردن و گیان و مالیان لە پرتی خودا دا
 بە خشی و بوونسە نمونسە ی فیدا کاری و جوان مە ردی نازایە تی و
 خۆنەویستی و خودا پە رستی!!

په یوه نندی نیوان موسولمانان و که سانی دیکه

لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ
مِّن دِينِكُمْ أَنَّ تَبْرُوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ
﴿ ۸ ﴾ إِنَّمَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُم
مِّن دِينِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَن تَوَلَّوْهُمْ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿ ۹ ﴾

دەبارە ی سەبەب نزولی نایه تی ژماره (۸) ئەحمەدو بوخاری و موسلیم
له ئەسمائی کچی ئەبویه کروهه ریوایهت ده کهن: که ده لئ: دایکم هات بو
مه دینه و بته پرست بوو، لهو سه ده مه دا قوره یش (معاهده) یان
له گهل پیغه مبهردا به سستبوو، هاته خزمهت پیغه مبهردا و تم:
ئهی رهوانه کراوی خودا! دایکم هاتوه دهیه وی بم بینئ، نایا په یوه نندی پیوه
بکه م؟ فه رموی: به لئ، پیشوازی دایکت بکه، ئیتر په روه دگار
لهو باره وه نایه تی: ﴿ لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ ﴾ ی
نازل کرد.

ئەحمەدو بە ززارو حاکم وهی تریش له عه بدوللای کوری زوبه یروه
ریوایه تیان کردوه ده لئ: قوته یله ی کچی (عبد العزاء) بته پرست بوو،
سهردانی کچه که ی خوی کرد: که ئەسمای کچی ئەبویه کر بوو، هه ندی
دیاریشی بو هی نابوو، ئەسما دیاریه کانی لی وهر نه گرت و نه شی هیشت
بچیته ماله وه، هه تا ناردی بۆلای عانیشه: که له م باره وه پرسیاری بو له

پینگه مبه‌ر ﷺ بکا، که پرسیری کرد پینگه مبه‌ر ﷺ فەرموی بادیارییه که ی لی وەر بگریو بیشی باته ماله وه، ئیتر نایه تی ﴿لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ﴾ ی نازل بوو.

په یوهندی ئەم کۆمه‌له نایه ته به‌هی پیشه وه لەم روه وه یه: له وه پیش نه‌هی کرد له دۆستایه تی کردنی کافره‌کان، موسولمانانی هه‌لنان که لاسایی ئیبراهیم وشوینکه وتوانی بکه‌نه وه، هه‌والی ته وه‌شی پی‌دان که به‌ته مابن ئەو موشریکانه واز له پتپه‌رستی بیتن و موسولمان بن، نه‌جار تاخودا ئەو ره‌جایه دینیتته دی، ریگه‌ی به موسولمانان دا: که دۆستایه تی و په‌یوهندی له‌گه‌ل ئەو موشریکانه‌دا بکه‌ن که شه‌ریان دژی موسولمانان نه‌کردوه، له‌مال و لانه‌ی خۆیان ده‌ریان نه‌کردون، ریگه‌ی دان چاکه‌یان له‌که‌ل دا بکه‌ن به‌داد و ده‌رانه مامه‌ل‌یه‌یان له‌گه‌ل دا بکه‌ن. فەرموی:

﴿لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ، وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ خدا مدعای ته‌وه‌تان لی ناکا که چاکه و پیاوه‌تی له‌گه‌ل ئەو کافرانه دا بکه‌ن: که به‌ناشتی له‌گه‌ل ئیوه‌دا جولا و نه‌وه، شه‌ریان له‌گه‌ل نه‌کردون، وه‌کوو نافرته و بی ده‌سته‌لاته‌کانیان. چ هه‌ره‌جی تیدا نیه: که صیله‌ی ره‌حمیان له‌گه‌ل دا نه‌نجام بده‌ن، یارمه‌تی هاوسی‌یو میواندارییان بکه‌ن، ئیوه‌یان له‌مال و حالێ خۆتان ده‌رنه‌کردوه. هه‌یچ هه‌ره‌جی تیدا نیه که به‌عه‌دالته له‌گه‌لیان دا مامه‌ل‌یه‌ بکه‌ن و مافی خۆیان بده‌نی، وه‌فا به‌واده‌یان بکه‌ن، کپین و فروشتنیان له‌گه‌ل دا بکه‌ن!! بیگومان خودا دادپه‌روه‌رانی خۆش ده‌وی لێیان رازییه و سته‌مکارانی خۆش ناوی...

﴿لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ، وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوْهُمْ،

ومن يتولهم فاولئك هم الظالمون ﴿١﴾ خودا: که نه هیتان لی ده کا له دۆستایه تیکردنی موشریکه کان ، نه هی له دۆستایه تیکردنی نه وانه ده کا: که دۆزمنایه تییان کردون ، له پیناو نایینه که تان دا شهریان له گهل کردون: که بریتین له مله پوره کانی قوره یش و نه وانه ی هاریکاریان کردون له مه که که بییه کان و هاوپه یمانانان له سه ر مال و حالی خۆتان ده ریان کردون، هاوکاری نه وانه یان کرده: که ئیوه یان ده رکرد. خودا نه هیتان لی ده کا له وه ی نه وانه بکه نه دۆست و براده رو خۆشتان بوین. که سیك نه وانه بکاته دۆست و خۆشه ویستی و هاریکاریان بکا، نه وانه سته م له خۆیان ده کهن، خۆیان شیای عه زابی سه ختی خودا کرده.

وه کوو له نایه تیکی تر دا ده فرموی: ﴿٢﴾ یا ایها الذین امنوا لاتتخذوا الیهود والنصارى اولیاء بعضهم اولیاء بعض، ومن يتولهم منکم فانه منهم، ان الله لایهدی القوم الظالمین ﴿٣﴾ (المائدة/ ٥١) نه مه یاسایه کی بهرده وامی په یامی ئیسلامه، یاسای مامه له کردنی موسولمانانه له گهل غهیری خۆیان دا باشتین و گونجاوترین یاسایه که: که له گهل سروشتی نه نایینه دا ههل ده کا. هه ر نه م یاسایه یه ده کریته بناغه ی یاسای نیو ده وه له تی و چۆنیه تی مامه لکردنی موسولمانان و ده وه له تی ئیسلامی له گهل جیهانی ده ره وه یان دا له گهل کافرو موشریکه کان دا.

یاسایه که ناشته وایی ده کاته حالتیکی بهرده وام و هه می شه یی له گهل یان، مه گه ر ده ستریزی بکه نه سه ر موسولمانان و شهریان دژ رابگه یه نن، یان ترسی خیانه ت و هه لوه شانه وه ی عه ه دو په یمانیان لی چاوه پروان بکری، یان به هیزه وه ببه بهر به ست له بهرده م بلا بوونه وه ی په یامی ئیسلام داو نه هیلن بانگخوازانی ئیسلام به ئازادی بانگه وازی خۆیان بکه ن.

حوکمی نهو ئافره تانه ی له (دار الکفر) دهو کؤچ ده کهن
بو ولاتی نیسلام

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِذَا جَآءَ كُمُ الْمُؤْمِنٰتُ
مُهٰجِرٰتٍ فَاَمْتَحِنُوْهُنَّ ۗ اَللّٰهُ اَعْلَمُ بِاٰيْمٰنِهِنَّ ۚ اِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنٰتٍ
فَلَا تَرْجِعُوْهُنَّ اِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّوْنَ لَهُنَّ وَاَتُوْهُنَّ
مِمَّا اَنْفَقُوْا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اَنْ تَنْكِحُوْهُنَّ اِذَا ءَايْتُمُوهُنَّ اُجُوْرَهُنَّ
وَلَا تُمْسِكُوْا بِعَصَمِ الْكُفَّارِ وَسْئَلُوْا مَا اَنْفَقْتُمْ وَلَيْسَلُوْا مَا اَنْفَقُوْا
ذٰلِكُمْ حُكْمُ اللّٰهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ ۗ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿١٠﴾ وَاِنْ فَاتَكُمْ
شَيْءٌ مِّنْ اَزْوَاجِكُمْ اِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقِبْتُمْ فَاتُوا الَّذِيْنَ ذَهَبَتْ
اَزْوَاجُهُمْ مِّثْلَ مَا اَنْفَقُوْا ۗ وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْ اَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُوْنَ ﴿١١﴾

لهوه پیش حوکمی په یوه ندی نیوان موسولمانان و کومه لانی
ناموسولمان له حاله تی ناشته وایی دا رون کرده وه، نه مجار لیږدها حوکمی
گیرانه وهی نهو ئافره ته کؤچکارانه رون ده کاته وه که له ولاتی کوفره وه
هیجرت ده کهن بو ناو موسولمانان و ماره کردنیان پاش په یانی
حوده بییه، گیرانه وهی ماره یی په که یان بو میږده بپه رسته کانیان .

هه روه ها حوکمی ماره کردنی ئافره تی بپه رست رون ده کاته وه .
هه روه ها باسی قه ره بوو کردنه وهی نهو پیاوه موسولمانانه ده کا

که ژنه کانیاں په یوه ندى ده که ن به موشریکه کانه وه. ده بی ماره بی ژنه هه لاتوه کانیاں له ده سته کوتی جهنگ بو قهره بوو بکریته وه، له هه موو ثم حوکمانه ش دا ده بی موسولمانان به ژن وپیاویانه وه له خودا بترسن و ته قوای خودایان له دل دابی. ده فهرموی:

﴿يا ايها الذين امنوا اذا جاءكم المؤمنات مهاجرات فامتنحوهن﴾
 ئه ی ئه و که سانه ی پرواتان به تاك و ته نهایی خوداو راستی پیغه مبه ری تی پیغه مبه ره هیه، هه رکاتی نافرته تی کوچکاری موسولمان له ولاتی کوفره وه هات بو ناو ئیوه، به تاقییان بکه نه وه، لی کوئینه وه یان له گه ل دا نه نجام بدن، بو ئه وه ی بزائن تاج نه ندازه یه که ره غبه تیان له ئاین دا هیه، ئاین پالی پیوه ناو بو کوچکردن پرسیاریان لی بکه ن ناخو هو ی کوچ کردنه که بیان چیه؟ ئه وه بوو پیغه مبه ره ﷺ: که روژی حوده بی بییه په یمانی ناشتی له گه ل موشریکه کانی مه که به ست، خالکی په یمانه که ئه وه بوو، هه که سی له مه که وه کوچ بکا بو مه دینه بی گپریته وه بو مه که بو ناو موشریکه کان.

چاکه نافرته به مه به ستی موسولمان بوون کوچیان کرد، په روه دگار فرمانی به پیغه مبه ره ﷺ کرد که نه یان گپریته وه، به لکوو لی کوئینه وه یان له گه ل دا بکا ناخو چی پالی پیوه ناو بو کوچکردن، ئه وه بوو سویندیان ده خوارد: که کوچکردنه که یان له رقی میړده کانیاں نیه، له بهر ئه وه نیه حه زیان له و جیگه بی و ئه و شاره یان پی خو ش بی، یان مه به ستی کی دونیایی تریان هه بی، زوریان له م باره وه له گه ل شی ده کرایه وه. سویندیان ده خوارد: که ته نه ناخو شه ویستی خوداو پیغه مبه ری خودا هه لی ناو بو کوچکردن، ته نه له بهر خاتری ئاین کوچیان کردوه، چاکه به م جوړه سویندیان ده خوارد، ئیتر پیغه مبه ره ﷺ مه سرف و ماره بی یه که یانی ده دایه وه به میړده موشریکه کانیاں و نافرته کانی نه ده گپرانه وه. وه کوو

ده فەرموی: ﴿الله اعلم بایمانهن، فإن علمتوهن مؤمنات، فلا ترجعوهن﴾
واته: به تاقیکردنه وهی ئەو ئافره تانه شتیکی رواله تییه، وهلی له
حه قیقه و واقع داهەر خودا ده زانی ئاخۆ ئەوانه ئیماندارن یان نا، خودا
فەرمانتان پێ دهکا به رواله ت لیکنۆلینه وه یان له گه ل دابکه ن، بۆ خو ی
نهی نی ناو دلیان ده زانی، جا نه گەر له ئاکامی تاقیکردنه وه لیکنۆلینه وه دا
بۆتان ده رکه وت ئەو ئافره تانه موسو لمان و ئاین پالی پتوه ناو ن بۆ
کۆچکردن، ئەوه مه یانگیر نه وه بۆلای میرده موشریکه کانیان.

﴿لاهن حل لهم ولاهم یحلون لهم﴾ ئەو ئافره ته موسو لمانانه هه لال
نین بۆ ئەو موشریکانه، هەر ئافره تیک موسو لمان بوو، به کسه ر ده بی له
میرده که ی جیا بیته وه، ههروه ها موشریکه کانیش هه لال نین بۆ ئافره ته
موسو لمانه کان هیچیان بۆ هیچیان هه لال نین و نابێ پیکه وه بن.

به لێ ئەم نایه ته ئافره تی موسو لمانی له پیاوی موشریک هه رام کرد،
له پیش نازلبوونی ئەم نایه ته دا دروست بووه ئافره تی موسو لمان شو بکا به
پیاوی موشریک . بۆیه (ئەبولعاص) ی کوری (الربیع) میردی زهینه بی
کچی پیغه مبه ر ﷺ بوو، زهینه ب موسو لمان بوو ئەبولعاص بته رست بوو،
روژی غه زای به در به ته سیری که وته ده ست موسو لمانه کان، زهینه ب
مله وانکه که ی خو ی که هی خه دیجه ی دایکی بوو به میرات بۆی مابوه وه
ناردی بۆ ئەوه ی بکری به فیدی هه میرده که ی مه ره خه س بیی.
که پیغه مبه ر ﷺ مله وانکه که ی بینی زۆری به زهیی به زهینه ب داها ته وه و
به موسو لمانه کانی فەرموو: نه گەر به باشتان زانی ئەبولعاص بۆ زهینه بی
کچم به ره للا بکه ن، بیکه ن.

دوایی پیغه مبه ر ﷺ مه ره خه سی کرد به مه رجی زهینه بی کچی
پیغه مبه ر ﷺ : که خیزانی بوو بینیری ته وه بۆلای پیغه مبه ر ﷺ ته ویش
که رو زیشته وه وه فای به واده که ی کرد، له گه ل زهیدی کوری حاریشه دا

زهینه بی نارد هوه بۆ مه دینه بۆ لای پیغه مبه ر ﷺ زهینه ب له مه دینه دوا ی روداوی به در دوو سال مایه وه، تامیژده که ی؛ (ئه بولعاص) ی کوری (الربيع) سالی هه شته می کۆچی موسولمان بوو.. ئیتر پیغه مبه ر ﷺ هه ر به نیکاحی پیئشوو زهینه بی گێپایه وه بۆ لای ئه بولعاص. ماره یی تازه ی بۆ نه برییه وه..

ئیمام ئەحمەد لە ئیبنو عەبباسە وه ریاویە تی کردوه دەلێ: پیغه مبه ر ﷺ زهینه بی کچی گێپایه وه بۆ ئه بولعاص، کۆچکردنی زهینه ب پیئش موسولمانبوونی ئه بولعاص به شه ش سال بوو، نه شایه تی حازر کردو نه ماره یی تازه ی بۆ برییه وه، هه ندیک ده لێن: کۆچکردنی زهینه ب دوو سال پیئش موسولمان بوونی ئه بولعاص بووه.

عه بدی کوری حه مید، له عه مری کوری شوعه بییه وه له باوکییه وه له باپیرییه وه ده فهرموی: پیغه مبه ر ﷺ کچه که ی خۆی گێپایه وه بۆ (ئه بولعاص) ی کوری (الربيع) به نیکاح و ماره یه کی تازه. یه زیدی کوری هارون ده لێ: حه دیشی ئیبنو عه بباس ئیسناده که ی باشتره، وه لی کار به حه دیشی عه مری کوری شوعه یب ده کری. چونکه ئه وه ی زوریه ی زانایان له سه ری کۆکن ئه وه یه: هه ر کاتی ئافره ت که عیده ی تیپه ری و میژده که ی موسولمان نه بوو، فه سخی نیکاحی نیوانیان ده بیته وه. بۆیه جه ماوه ری زانایان وه لامی حه دیشه که ی ئیبنو عه بباسیان داوه ته وه، وتوویانه: وی ده چی زهینه ب عیده ی له ئه بولعاص تیپه ر نه بووی. بۆیه پیغه مبه ر ﷺ به بی نیکاحی تازه و ماره یی تازه زهینه بی بۆ گێپایه وه.

﴿واتوهم ما انفقوا﴾ ئه و ئافره تانه ی کۆچ ده که ن و میژده موشریکه کانیان جی دێن، ئیوه خه رجی و ماره یی یه کانیان بده نه وه میژده کانیان، ئه مه ش ئه وه ده گه یه نی: که په یمانی حوده بییه له خالی گێپانه وه ی کۆچکه ران دا تایبه ت بووه به پیاوانه وه ئافره تی نه گرتۆته وه،

﴿ ولا جناح علیکم ان تنکحوهن اذا اتیتموهن اجورهن ﴾ هیچ خراپه یه کتان له سه ر نیه نه ی موسولمانینه نه گهر نهو ئافره ته کوچکارانه ماره بکه ن، به مهر جی عیده یان به سه ریچی و ماره یی خویان بده نی.

﴿ ولا تمسکوا بعصم الکوافر ﴾ نه ی موسولمانینه هه رگیز گوی مه دهن به نیکاح و ماره یی یه ک له ناو کافره کان دا بریار درایی. واته: نه گهر پیاو هه که موسولمان بوو ژنه که ی به کافری مایه وه، ئیتر په یوه ندی ژن و میتر دایه تی نیوانیان ده پچری و عیصمه تی ژن و میتر دایه تی نیوانیان نامی نی. پیش نازل بونی شه م نایه ته موشریکه کان ئافره تی موسولمانیان ماره ده کرد. موسولمانیش ئافره تی بته رستی ماره ده کرد. ئیتر به م نایه ته نهو حوکه هه لگرا، وه لی دروسته پیاو ی موسولمان ئافره تی جوله که، یان مه سیحی ماره بکا. چونکه نه وانه نه هلی کیتابن.

له فهرموده یه کی صه حیح دا له (المسور) و مه پروانی کوری (الحکم) وه ریوایه ت کراوه: کاتی پیغه مبهر ﷺ رۆژی حوده یبیه په یمانی ئاشتی به ست، ئافره تانی موسولمان له مه که وه کوچیان کرد بو مه دینه، په روه دگار نایه تی ﴿ یا ایها الذین امنوا اذا جاءکم المؤمنات مهاجرات ﴾ تا ده گاته ﴿ ولا تمسکوا بعصم الکوافر ﴾ نازل کرد. نهو رۆژه عومه ری کوری خه تتاب دوژنی ته لاق دان، موعاوییه کوری ته بوسه فیان یه کیانی ماره کرده وه نهوی تریان صه فوانی کوری ئومه ییه ماره ی کرده وه.

﴿ واسالوا ما أنفقتم، ولیسألوا ما أنفقوا ﴾ داوای ماره یی ژنه کانتان بکه ن، نه گهر له ئاین پاشگه ز بونه وه په یوه ندیان به کۆمه لی کافره کانه وه کرد، بته رسته کانیش بو یان هه یه داوای ماره یی نهو ژنانه یان بکه ن: که موسولمان ده بن و کوچ ده که ن بو مه دینه.

بەم جۆرە ئەگەر ئافرەتییکی موسوڵمان لە ئیسلام پاشگەز بوایە وەو بگەراییە وە بۆ ناو کافرەکان موسوڵمانەکان داوای ماریی یەکیان لە کافرەکان دەکرد. ئەگەر ئافرەتییکی کافریش موسوڵمان بوایە و کۆچی بکردایە بۆ ناو موسوڵمانەکان دەبوایە ماریەکی بگێرنەو وە بۆ میترە کافرەکی.

﴿ ذلکم حکم اللہ یحکم بینکم، واللہ علیم حکیم ﴾ ئەوێ بۆتان باس کرا لە گێرانیە و ماریی بۆ هەردولا حوکی خودایە، حوکی پی دەکا لە ناوتان دا، خودا زاناو دانایە، هیچی لی گوم نابێ و هەرچی دەیکا حیکمەتی تێدایە، هەر حوکیک دەردەکا لە جی خۆی دایە.

﴿ وإن فاتکم شی من ازواجکم الی الکفار فعاقبتن فأتوا الذین ذهب ازواجهم مثل ما انفقوا، واتقوا اللہ الذی انتم به مؤمنون ﴾ ئەگەر یەکیک لە ژنەکانی ئێوە لە نایین پاشگەز بوو وەو خۆی قوتار کردو رویشت بۆ لای کافرەکان داوایی ئێوە لە شەردا بەسەر کافرەکان دا زالی بوون و دەستکەوتتان دەسکەوت، غەنیمەت و تالانیان لی گرتن، ئەو مەسرف و ماریی ژنە پاشگەز بوو وەو بەدەن بە میترە موسوڵمانەکی، ئەگەر کافرەکان مەسرف و ماریەکیان نەگەراندەو و بۆ میترەکی. تەقوای خودا بکەن، شتیک مەکەن خۆتان و لی بکەن شیای عەزایی خودا بن. لە کاتی تەنفیذکردنی حوکی خودادا ترسی خوداتان لە دل و دەروون دا بێ، پیچ و پەنا لە تەنفیذ کردنەکا مەکەن.

ئێبنو عەباس و هی تریش فەرمویان ئەگەر ژنی پیاویکی کۆچکار پاشگەز بوو وەو رویشتەو بۆ ناو کافرکان پیغەمبەر ﷺ فەرمان دەکا بەوێ مەسرف و ماریی ئافرەتە پاشگەز بوو وەو بەدەنەو بە میترەکی لە مالی غەنیمە، پیش ئەوێ بکریته پینج بەش.

به کورتی له سهر کافره کان پتیوسته مارهیی ژنه پاشگهز بووه که بگپرنهوه، نه گهر نه یانگپراپهوه له غه نیمه ت و ده سته که وتی جهنگ مه سهره ف و ماریه که ی بۆ قهره بوو ده کریتته وه.

به یعه تکر دنی پیغه مبه ر ﷺ له گه ل نافرته که وچکاره کان دا

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يَبَايَعْنَكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكَنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَدَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَيْنِ يَقْتَرِنَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعَصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايَعُهُنَّ وَأَسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَدْبَسُوا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَبْسُ الْكُفَّارُ مِنَ أَصْحَابِ الْقُبُورِ ﴿١٣﴾

نایه تی ژماره (١٢) رۆژی فه تی مه که که نازل بووه، نه وه بوو پیغه مبه ر ﷺ که له به یعه تکر دنی پیاوان بووه وه ده سته کرد به به یعه تی کردنی نافرته تان.

ئیمامی بوخاری له عوروه ی کور ی زوبه یروه ریوایه ت ده کا ده لی: عائیشه فهرموی: پیغه مبه ر ﷺ نه و نافرته تانه ی کۆچیان ده کرد بۆ مه دینه به تاقی ده کردنه وه به گویره ی نه م نایه ته ﴿ يا ايها النبي اذا جاء المؤمنات يبايعنك ﴾ تاده گاته ﴿ غفور رحيم ﴾ نه مجار هدر نافرته تیک نه و مه رجان ه ی له نایه ته که دا هاتوون قبولی بونا یه، پیغه مبه ر ﷺ

پیتی ده فەرموو: ئەوا بە یەحەتم لە گەڵ دا کردی. وە لاڵەسی پێغەمبەر ﷺ
لە بە یەحەتکردن دا دەستی وە دەستی هیچ ئافەرەتێک نە کەوتوو. هەر بە دەم
دەیفەرموو: ئەو لە سەر ئەو عەھدو پەیمانە بە یەحەتم لە گەڵ کردی.
لە صدحیحی (موسلیم) یش دا لە عائیشەو ئەم ریاوایەتە هاتوو.
بەتۆزیک جودا وازی یەوہ...

دە فەرموی: ﴿يا ايها النبي اذا جاءك المؤمنات يبائعنك على الا
يشركن بالله شيئا﴾ ئەی پێغەمبەر! ئەگەر ئافەرەتی خاوەن باوەر بە خودا و
بە پێغەمبەری خودا هاتنە لات بۆ بە یەحەتکردن و عەھدو پەیمانان پێ دای
لە سەر ئیسلام و گوێرایەتی بۆ فەرمانی خودا، بە یەحەتیان لە گەڵ دا بکە
لە سەر ئەو کە ئێتر هیچ شتێک نە کەنە هاوێتی خودا.

﴿ولا يسرقن﴾ دزی نە کەن ﴿ولا يزنين﴾ زینا نە کەن.

﴿ولا يقتلن اولادهن﴾ منداڵی خۆیان زیندە بە چال نە کەن.

﴿ولا ياتين بهتان يفتينه بين ايديهن وارجلهن﴾ منداڵی فری دراو
هەلنە گرنەو و بە میتردە کە ی بلێ ئەم منداڵەم بوو و لە تۆیە.

ئەمەش داب و نەریتیکی سەردەمی جاهیلی بوو، ژن منداڵی فری
دراوی هەلنە گرتەو و بە میتردە کە ی دەگوت لە داوینسی خۆم کەوتۆتە
خوارەو و لە تۆو لە سکەم کەوتوو.

﴿ولا يعصينك في معروف﴾ پەیمانان لی وەر بگرە لە کردنی
هەموو چاکە یە کە دا گوێرایەتی فەرمانە کانت بن و سەر پێچی نە کەن،
هەرچی شەرع فەرمانیان پێ دەکا پابەندی بن، شین و شەپۆر لە سەر
مردو نە گیرن، یە خە ی خۆیان دانە درن، لە گەڵ نا مەحەرەمدا خە لۆه
نە کەن..... هتد

﴿يا ايها الذين امنوا لاتتولوا قوما غضب الله عليهم، يئسوا من
الآخرة كما يئس الكفار من أصحاب القبور﴾ ئەی ئەو کەسانە ی

ئیمانان به پهیامی ئیسلام هیئاوه؛ گهل ونه ته وه یه كه مه كه نه دۆست و خۆشه ویستی خۆتان: كه خودا غه زه بی لی گرتون و خۆشی ناوین و له ره حمه تی خۆی دووری خستوونه وه. نه چن (وه لائو به راء) بۆ جوله كه و گاورو كافرێ تر ده رپرن و خۆشتان بوین، نه وانه له پاداشتی قیامت بی بهش بوون، له بهر كوفرو سهر ره قی خۆیان وایان لی هاتوو و پروایان به قیامت نیه و له هاتنی نا ئومید بوون. وه كوو چۆن له زیندوبونه وه ی مردوه كانیان نا ئومید بون. هه رچه نده به لگه و نیشانه زۆروه مه جۆرن له سهر ئیمان به خودا و رۆژی قیامت .

ریوایهت كراوه هه ندی له موسولمانه هه ژاره كان هاتوچۆی جوله كه كانیان ده كرد بۆ نه وه ی له باخ و یاخاتیان دا كار بكهن، نه حجار لهم رییبه وه هه وائی ناو موسولمانه كانیان به جوله كه كان ده گه یاند، ئیتر به و نایه ته جله و گیریان لی كرا، جا كه مه به ست به و گهل و نه ته وه یه ی خودا غه زه بی لی گرتون قه ومی جوله كه بی. نه و كاته مانای نایه ته كه به م جۆره ده كه ین:

نه و جوله كانه هه زه ته ی موحه مه دیان به درۆ خسته وه، ده شانن پیغه مبه ری خودایه، چۆن كۆره كانی خۆیان ده ناسن ئاوا پیغه مبه ر ده ناسن، به لآم به هۆی سهر ره قی و پروانه كردنیان به پیغه مبه ر پاداشی قیامه تیان له ده ست داوه، له پاداشی قیامت نا ئومید بوون، وه كوو چۆن كافره كان له زیندوبونه وه ی مردوه كانیان نا ئومید بوون، یان وه كوو چۆن كافره كان له ناو گۆرپدا سه رنجامی خۆیان ده زانن ئیتر له پاداشی قیامت نا ئومید بوون.

بسم الله الرحمن الرحيم

سوره‌تی (الصف)

نهم سوره‌ته مه‌ده‌نییه‌و له دوا سوره‌تی (التغابن) نازل بووه‌و چواره‌ده نایه‌ته. ناو‌نراوه به سوره‌تی (الصف)، چونکه له نایه‌تی چواره‌می دا ده‌فرموی: ﴿ان الله يحب الذين يقاتلون في سبيله صفا كانهم بنیان م‌رصوص﴾

په‌یه‌ه‌ندی نهم سوره‌ته به‌سوره‌ته‌کانی پی‌شه‌وه له دوو رووه‌وه‌یه:

١- له سوره‌تی پی‌شوودا نه‌هی له موسول‌مانان کرد: که دۆستایه‌تی کافره‌کان بکه‌ن، له‌م سوره‌ته‌ش دا فرمان به موسول‌مانان ده‌کا: که‌یه‌ک بگرن و له به‌رام‌به‌ر دوز‌من دا یه‌ک‌دل و یه‌ک‌گیان هاریکاری یه‌ک‌تر بکه‌ن.

٢- له سوره‌تی پی‌شوودا یاسای په‌یه‌ه‌ندی نیوان موسول‌مانان و نا موسول‌مانی رونکرده‌وه، له کاتی ناشتی دا. له‌م سوره‌ته‌ش دا موسول‌مانان هه‌ل‌ده‌نی بۆ جیهاد و به‌رگری له ئیسلام و خۆ‌به‌خت کردن به مال و گیان له پیناو خودادا.

مه‌وضوع و میحو‌ه‌س باسی سوره‌ته‌که دووشتی سه‌ره‌کین:

١- چه‌سپاندنی نه‌و راستیه له دلی موسول‌مانان دا: که نهم نایینه به‌رنامه‌ی خودایه بۆ ناده‌میزادو له شیوه‌ی ته‌واوو بی که‌م و کورپی دایه. گونجاوو له‌باره: که ناده‌میزاد په‌یره‌وی بکا و هیچ ناین و به‌رنامه‌یه‌کی تر به‌که‌لکی نه‌وه نایه په‌یره‌وی بکری، پوخته‌و کاکله‌ی نایینه‌کانی پی‌شووه‌و خودا ویستویه‌تی به‌م نایینه خه‌می ریساله‌ی پی‌غه‌مبه‌ران به‌یتی و به‌سه‌ر هه‌موو نایینه‌کان دا زالی بکا.

٢- جیهاد و تیکۆشانه له رێگهی خودادا، به‌ره‌نگار بوونه‌وه‌ی دوژمنانی ئیسلامه. خۆ به‌ختکردن و مال‌خه‌رجکردنه‌ له‌پێناو ئایینی خودادا، ده‌ست نیشانکردنی پاداشی گه‌وره‌یه‌ بۆ جه‌نگاوه‌رانی ئیسلام.

بانگه‌وازی بۆ جه‌نگان له‌ رێگهی خودادا شان به‌ شان و
یه‌کدلی و یه‌ک گیانی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبِّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
﴿١﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَمْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٢﴾
كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٣﴾ إِنَّ
اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَأَنَّهُمْ
بُنِينَ مَرْصُوصٍ ﴿٤﴾

ده‌بارە‌ی سه‌هب نزولی ئایه‌تی ژماره‌ (١-٢) تیرمیزی و حاکم و دارمی له‌ عه‌بدوللای کۆری سه‌لامه‌وه‌ ریوایه‌تیان کردوه‌، ده‌فه‌رموی: کۆمه‌لیک بووین له‌ هاوه‌لانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ ناو خۆماندا وت و وێژمان ده‌کرد، وتمان: نه‌گه‌ر بمانزانیایه‌ چ کرده‌وه‌یه‌ک لای خودا خۆشه‌ویسته‌ بمانکردایه‌! ئیتر په‌روه‌دگار ئایه‌تی ﴿سَبِّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ یا ایها‌الذین امنوا لم تقولون مالا تفعلون ﴿١﴾ ی نازل کرد ئیتر پێغه‌مبه‌ر ﷺ تاکو‌تایی سوپه‌ته‌که‌، به‌سه‌ر ئیمه‌ی دا خوینده‌وه‌.

ئیبنو جهریر له ئیبنو عه بباسه وه ریا یه ت ده کا ده فه رموی: چه ند که سیک له موسولمانان پیش نه وه ی جیهاد پیو یست بکری ده یانگوت: پیمان خو شه خودا شاره زاییمان بکا بو با شترین کرده وه تا نه نجامی بده ین، ئیتر پهروه دگار هه والی به پیغه مبه ر ﷺ دا: که خو شه ویست رین کرده وه یه کتاپه رستی و جیهاده له دژی دوژمنانی خودا و داننا نه به پیغه مبه رایه تی پیغه مبه ر ﷺ جا: که نایه تی جیهاد نازل بو، هه ندی له موسولمانان پیمان ناخوش بو، له سه ر شانیان گران بو ئیتر پهروه دگار نه و نایه ته ی نازل کردن... ده فه رموی:

﴿سبح لله ما فی السموات وما فی الارض وهو العزیز الحکیم﴾ هه رچی له ئاسانه کان و زه وی دایه به گیاندارو بی گیانه وه، ته سییح و ته نزیهی خودا ده که ن، هه موو بونه وه ته سییحاتی خودا ده کا. ملکه چی خو یانی بو راده گه یه نن، خودا خاوه ن هیژو ده سه لاتی ره هایه، بالا ده سه ته به سه ر به نده کانی دا، داناو لیژانه له نه حکام و کردارو گو فتاری دا، له به ریژه بردن و هه لسه ورانی بونه وه ری دا، هه رچی ده یکا له جی خوی دایه و هه موو کاریکی به جییه.

﴿یا ایها الذین امنوا لم تقولون مالا تفعلون﴾ نه ی نه و که سانه ی پرواتان به خودا کرده و شوین پیغه مبه ره که ی که وتوون، له به رچی به زوبان شتیک ده لێن و به کرده وه پیچه وانیه ی وته که ی خوژان ره فتار ده که ن. بوچی خاوه نی قسه ی خوژان نین؟ بو وه فا به واده ی خوژان نا که ن؟

زانایانی سه له ف نه م نایه ته یان کردۆته به لگه له سه ر نه وه ی: که پیو یسته موسولمان واده ی خوی به ریته سه رو پابه ندی به لێنی خوی بی. ههروه ها هه دیثی سه حیحی پیغه مبه ریان کرده و به به لگه که ده فه رموی: (ایة المنافق ثلاث: اذا وعد اخلف، و اذا حدث کذب، و اذا اؤتمن خان)

نیشانه ی دوور و سێ شتە: که واده ی دا نه بیاته سەر، که قسه ی کرد درۆ بکا، که سپارده یان لادانا خیانه تی تێدابکا.

ئیمامی مالیک فەرمویه تی: ئەگەر واده در واده پێدرای خسته وەرطموه پێویسته واده که ی به رێته سەر، بۆ نمونه ئەگەر به کابرای وت: بڕۆ ژن بخوازه من نیوه ی مه سره فەکه ت بۆ ده ده م، ئەگەر کابرا ژنی خواست پێویسته وەفا به واده که ی خۆی بکا.

﴿کبر مقتا عند الله ان تقولوا مالا تفعلون﴾ تاوانێکی گەلێک مه زنه لای خودا: که واده یه که بده ن و جێ به جێ نه که ن، قسه یه که بکه ن و به کردوه پێچه وانه ی بچوولێنه وه. چونکه پاشگه ز بوونه وه له قسه و واده نیشانه ی خۆویستی و نه نانییه ته، به فێرۆ دانی کات و به رژه و هندی و ریزی که سانی دیکه یه، نه هیشتنی بتمانیه نیوان تاک و کۆمه له، بۆیه (خلاف الوعد) نه وه نده لای خودا قێزه ون و ناشرینه. ئەجار له به رامبه ر نه وانه دا: که واده یی خۆیان نابهنه سه رو زه می کردن، مه دحی نه وانه ده کا: که چاو نه ترسانه له به رامبه ر دوژمن ده وه ستن و ده فەرموی:

﴿ان الله يحب الذين يقاتلون في سبيله صفا كانهم بنیان مرصوص﴾ به راستی خودا نه وانه ی خۆش ده وی: که له پێناو نایینه که ی دا شه ر ده که ن و مه ردانه ده جه نگن، وه کوو دیواری یه که گرتوو به قورقوشم دا پێژاوو پته وو قایم ریز ده به ستن و به ره و رووی دوژمن ده وه ستن، هیه هێژیک ناتوانی له سه نگه رو پێگه ی خۆیان بیانجو لێنی.

ئهمه ره هه نومایی په ره و دگاره فه رمانیان پێ ده کا که له به رامبه ر دوژمن دا توندو تۆل و جیدی و وره به رزبن، به وردی و زیره کانه، نه رکی جیهاد نه نجام بده ن، سستی و ته مبه لێ له نه نجامدانی نه رکه کانیاندا نه که ن، له ناو یه کا یه کانگیرو دلسۆزو چاو نه ترس بن، گوێپرایه لێ فه رمانی سه رکرده و پابه ند به پلانی جه نگ بن، ئهمه سیاسه تی ئیسلامه

له جهنگ دا، بهو جوړه نه‌فسه‌کان په‌روهرده ده‌کاو کوم‌ل پی‌که‌وه ده‌نی،
کرده‌وه و اقیع لیک ده‌به‌ستی و له یه‌ک کات دا هه‌موو وزو هیره‌کان
ناراسته ده‌کا بو هه‌ده‌ف و سه‌رکه‌وتن به‌ده‌ست دینی.

ناوردانه‌وه‌یی‌ک له چیرۆکی جه‌زهرتی موساو جه‌زهرتی عیسا
له‌گه‌ل به‌نی نیس‌رائیل دا

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَتَقَوْمِمْ
تَوَدُّونَنِي وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا
زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٥﴾
وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَنِي إِسْرَءِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا
لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا
جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٦﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ
عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَىٰ إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ
﴿٧﴾ يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ
الْكَافِرُونَ ﴿٨﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ
عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٩﴾

لهوه پیش موسولمانانی هه لئان بۆ جیهاد و سه رزه نشتی نهوانه ی کرد: که له جیهاد خو پاش ده ده ن. نه مجار سه رگورشته ی هه رزه تی موسایان بۆ ده گپرتته وه له گه ل نه ته وه که ی دا، کاتیک هه رزه تی موسا داوای لی کردن شه ر له گه ل جه بابیره کان دا بکه ن، نهوانیش لینگه له رزه و لیوه له رهیان پی که وت و داواکه ی هه رزه تی موسایان ره تکرده وه و تیان: تۆ خوا که ت به ن شه ر بکه ن و ئیمه لی ره داده نیشین. له دوا ی نه وه سه رگورشته ی هه رزه تی عیسایان بۆ ده گپرتته وه کاتیک به موعجیزه و به لگه ی ناشکراوه ها ته ناو نه ته وه که ی بانگه وازی کردن بۆ ئیمان هیئان و مژده ی ها تنی پیغه مبه ریکی پیدان: که دوا ی خو ی ره وانه ده کری بۆ ناوی (نه حمه ده) نه ته وه که ی گو پرایه لی بانگه وازی که ی نه بوون، سه ری پچیان کرد.

نه مجار سه رزه نشتی نه و یاخی بو وانه ده کا: که به پیر بانگه وازی هه رزه تی موحه مده وه نه ها توون، به لکوو بوختان هه لده به ستن و پیغه مبه ریان به ساحیر و موعجیزه کانی به سیحیر له قه لهم ده ده ن. نه م بوختان و درۆ ده له سه شیان بۆ نه وه یه ئایینی خودا به تال بکه نه وه و نوری قورئان بکوژینه وه. به لام با سه ری خو یان له به رد به دن، بیگومان خودا نووری خو ی ته واه ده کا و ئایینی خو ی به سه ر هه موو ئایینه کانی تر دا بالا ده ست ده کا.....!

ده فهرموی: ﴿واذ قال موسی لقومه: یا قوم لم تؤذوننی وقد تعلمون انی رسول الله الیکم﴾ نه ی موحه مده نه وه بۆ گه ل و نه ته وه که ت باس بکه: که موسای کوری عیمران به نه ته وه ی خو ی (به نوئیسرائیل) گوت: نه ری قه ومه که م! نه وه بۆچی سه ری پچیم ده که ن و گو پرایه لیم ناکه ن؟ بۆ به هه لویستی ناشرین و جوین پیدان نه زیه تم ده ده ن؟ بۆچی شه ریه ت و یاسای خودا جی به جی ناکه ن؟ خو ئیوه ده زانن: من پیغه مبه رو فرستاده ی خودام بۆ سه ر ئیوه، پیغه مبه ر ریزی لی ده گیری و به گه وره سه یر ده کری.

هه مووتان موعجیزه و نیشانهی پیغه مبه ریتی منتان بینسی نه دی بۆچی
بروام پی تاکهن، بۆ شوینم ناکه ون؟!

هیئانی نه م سهرگورشته یه ئامازه به وه ده کا: که پیوسته موسولمانان
چاو له جوله که کان نه کهن و نه زییه تی پیغه مبه ر ﷺ نه دن. وه کوو نه وان
نه زیه تی موسایان دا.. وه کوو له نایه تیکی تردا راسته وخۆ نه و
فرمانه یان پی ده کاو ده فرموی: ﴿يا ايها الذين امنوا لا تكونوا كالذين
آذوا موسى فبراه الله مما قالوا، وكان عند الله وجيها﴾ (الاحزاب/٦٩) .

له هه مان کات دا هیئانی سهرگورشته که دل دانه وهی پیغه مبه ری
تیدا یه، بۆ نه وهی قورسای پی نه زیه تدانی کافره کانی له سهر سوک بیی و
وانه زانی: که ههر نه و له سهر بانگه وازی له لایه ن گه له که یه وه نه زیه ت
ده درێ، به لکوو نه وه تا موساش له لایه ن گه له که یه وه نه زیه ت دراهه .

﴿فلما زاغوا ازاغ الله قلوبهم، والله لا يهدي القوم الفاسقين﴾
کاتی که ئایینی هه قیان پاشگویی خست و وازیان لی هیئا، شوین په یامی
پیغه مبه ریان نه که و تن و نه زیه تیان دا، له تۆله ی نه وه دا خودا دلی له سهر
گرتنه به ری ریگه ی هیدایه ت لادان، حق و راستی لی گوم کردن،
گومان و راپایی خسته نیو دل و ده رو نیانه وه .

وه کوو له نایه تیکی تردا ده فرموی: ﴿ونقلب افئدتهم وابصارهم
كما يؤمنوا به اول مرة ونذرهم في طغيانهم يعمهون﴾ (الانعام/١١٠)
خودا هه رگیز هیدایه تی گه ل و نه ته وه ی کافر نادا: نه وان ی پیغه مبه رانی
خۆیان به درۆ خستونه وه و ناماده باشی نه وه یان تیدا نیه نووری
نیمان وه ربگرن.

﴿و اذ قال عيسى ابن مريم يا بني اسرائيل، اني رسول الله اليكم،
مصدق لما بين يدي من التوراة﴾ نه ی پیغه مبه ر، هه وال و سهر گورشته ی
عیسا بۆ قه ومه که ت بگێره وه کاتی که وتی: نه ی نه ته وه ی ئیسرا ئیلی نه من

پێغه مبهرو فرستادهی خودام بۆ سه ر ئیوه، نامه ی ئاسمانیم بۆ هاتوه: که
(ئینجیله) پشتگیری نامه ی ته و پات ده کا، ته و او که ری ته و پاته، نازانم
بۆچی سه ر پێچی فرمانه کانم ده که ن و دژم ده و ه ستن.....؟!؟

﴿و مبشرا برسول یاتی من بعدی اسمه احمد﴾ بیگومان ته و پات
موژده ی ره وانه کردن و پێغه مبه رایه تی منی به ئیوه داوه، ئەمن ئەو
پێغه مبه ره م: که ته و رات ئاماژە ی پێ کردوم، منیش له لایه ن خۆمه وه
موژده تان ده ده می به هاتنی پێغه مبه ریک له دوای من ناوی نه هه ده،
پێغه مبه ریکی قورپه یشی نژادو خاوه نی ره وشتی جوان و په سند، سه ر خه تی
پێغه مبه رانه و دوا ئەو پێغه مبه ری تر نین و نایه ن.

بوخاری و موسلیم له جوبه یری کورپی مو طعی مه وه ری وایه ت ده که ن:
ده لێ: به گوئی خۆم له پێغه مبه رم ژنه وت ده یفه رموو: من چه ند ناویکم
هه یه (موحه ممه د، نه حمه د، الماحی، الحاشر، العاقب).

له ری وایه تیکی تری موسلیم دا ئەبو موسا ده یگێر پێته وه ده فه رموی:
پێغه مبه ر ﷺ چه ند ناویکی خۆی به یان کرد فه رموی: من (محمد) م
(احمد) م (الحاشر) م (المقفی) و (نبی الرحمة و التوبه و الملحمة) م.

به مجۆره هه زره تی عیسا مژده ی هاتنی پێغه مبه ری ئاخ ر زه مانی داوه ،
که چی ﴿فلما جاءهم بالبینات قالوا، هذا سحر مبین﴾ کاتی که ئەو
پێغه مبه ره ی موژده ی به هاتنی دراوه له ته و پات و ئینجیل دا
ناوونیشانی دیاری کراوه، هات و بانگه وازی خۆی بلاو کرده وه، به لگه و
موعجیزه ی پێغه مبه ریتی خۆی نواندن، کافرو خودا نه ناسان وتیان: ئەوه ی
هی ناوته سیحرو جادووی ئاشکرا و عیانه، بۆ خۆت جادو بازی،
نامه که شت سیحره. یان مانا که به م جوړه یه (کاتی هه زره تی عیسا هاته
سه ر گه له که ی به موعجیزه و نیشانه ی ئاشکراوه، وتیان: ئەمه سیحرو
جادوویکی ئاشکرا و عیانه)

﴿ومن اظلم ممن افترى على الله الكذب وهو يدعى الى الاسلام والله لا يهدي القوم الظالمين﴾ كى لهو كهسه سته مكار تره؟ واته: كهس لهو سته مكار ترنيه: كه له سهر خودا بوختان هه لبه ستي، هاوهل و مندال و خيزاني بۆ دابني، له حاليكا بانگ ده كرى بۆ موسولمان بون و بۆ يه كتاپه رستي و دلسوزي له خودا په رستي دا. هه رگيز خودا كافرو سته مكاران هيدايت نادا بۆ ريگه ي راست، چونكه نه وانه سته ميان له خويان كرده و ناماده باشي ئيمان هينانيان تيدانيه. به سروشت كافرو بى پروان.

﴿يريدون ليطفئوا نور الله بافواههم والله متم نوره ولو كره الكافرون﴾ نهو كافرو سته مكارانه هه ميشه له هه ولى نه و ده دان بانگه وازي ئيسلامى خفه بكه و نوري هيدايت بكورژيننه وه، له مپه رو كۆسپ دروست بكه بۆ نه وه ي نه هيلن ئيسلام بلاويته وه. به درۆ ده له سه به رنكاري بكه. نه وانه له گوئي گادا نوستوون، ده يانه وي به ري تيشكي خۆر به بيژينگ بگرن، ده يانه وي به فو و روناكي خۆر بكورژيننه وه، بيگومان نه وانه خه ياليان خاوه و نه و ناواته يان نايه ته دي، خودا ئاييني ئيسلام به ناو جيهاندا بلاو ده كاته وه به سهر هه موو ئايينه كان دا بالاده ستي ده كا هه رچه نده كافره كان پييان ناخۆش بى!

﴿هو الذى ارسل رسوله بالهدى ودين الحق ليظهره على الدين كله ولو كره المشركون﴾ خوداي مه زن خودايه كي وه هايه پيغه مبه ري خۆي به هيدايتي كامل و ئاييني حق و ناشكراوه ره وانه كرده: كه له قورئاني پيروزو هه ديشي پيغه مبه ردا رهنك ده داته وه، بۆ نه وه ي به سهر هه موو ئايينه كان دا بالاده ست بى و به ناو جيهان دا بلاويته وه. هه رچه نده موشريكه كان پييان ناخۆش بى. به لى ويستي خودا هاته دي و ديته دي،

ئايىنى ئىسلام ۋەكۈ ئايىن ئاشكرابو، ھىچ ئايىنىكى تر بەسروشت و بەحەقىقەت لە بەريا نەو ەستاۋە!!

ئايىنە بىپەرستى و دەستكرده كان ئەو ە ھەر ھىچ نىن. ئايىنە ئاسمانىيە كانىش ئەو ە ئايىنى ئىسلام خاتىمە و ۆنەى كۆتايى يەو تاكۆتايى رۆژگار بە كەلكى پەپرەوى كردن دۆ لە گەل پىشكەوتنى ئادەمىزاد دەگوئى.

بىگومان ئايىنە كانى جولەكەو نەصارا گۆرانگاريان تىدا كراو زيادو كەمىيان بەسەردا ھىترا، واين لى ھات بەكەلكى ئەو ە نايەن بكرىنە بەرنامەى ژيان و ياساى كۆمەلگاي ئادەمىزاد، تەنانت ئەو ئايىنانە ئەگەر تەحرىفىش نەكرانايە، ھەر بەكەلكى ئەو ە نەدەھاتن بكرىنە بەرنامەى ژيانى ئادەمىزاد بۆ ھەتا ھەتايە، چونكە لە تەقدىرى پەرۋەدگاردا ئەو ئايىنانە بۆ ماۋەيەكى سنوور دار نىردراون.

بەشىۋەى واقىعەش وادەى پەرۋەدگار ھاتەدى، رۆژگارلىك بوو ئايىنى ئىسلام لەروى ھىزو حەقىقەت و ياساۋ فەرمانپروايى يەو ە بەسەر ھەموو ئايىنەكان دا بالادەست بوو، لەماۋەى سەدەيدەك دا زورىيەى زەوى ناۋەدانكراۋەى كۆنترۆل كىردو ھاتە ژىر رىكىفى يەو ە، ئەجار بەشىۋەى ناشىو لەرىگاي بانگخوازىيەو ە ئىسلام بەرەو ناو جەرگەى كىشۋەرى ئاسياۋ ئەفەرىقىا كشاۋ تىيان دا بلاۋ بوۋەو ە، تەنانت ئەوانەى لە رىگەى دەعوەو بانگخوازىيەو ە موسولمان بوون پىنچ ھىندەى ئەوانەبوون: كە لە رىگاي شەرو جەنگەو ە موسولمان بوون .

ئىستاش ئايىنى ئىسلام بەشىۋەى سىروشتى خۆى بەبى ئەو ەى دەۋلەتىكى زھىز بەلكوۋ كەم ھىزىش پىشتىگىرى بكا - بەردەوام بە كون و قورۋىنى جىھان دا بلاۋ دەبىتەو ە لە سنوورەكان تىپەردەكاۋ دلە تىنۋەكان ئاۋ دەدا.

سالانه ناماره تاییه تیه کان زور بوونی موسولمانان له ناوجهرگهی نه وروپا و روژتاوا دا راده گه یه نن و رابوونی نیسلامی له گه شه و پیشکه و تن دایه، نه مه و تپرای نه و هه موو له مپه رو کو سپ و ته گه رانه ی ده خرینه بهردهم بانگخوازن و نه و هیرشه نیعلامی و نه فسی یه ی ده کریتسه سهر موسولمانان و نه و گه مارو تابورییه هه مه جوړو خنکینه رانه ی ده و ره ی تاک و کزی موسولمانانی داوه.

بازرگانی به سودو سهرکه و تنو

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا هَلْ أَذِلَّكُمْ
عَلَى تَحَرُّفٍ تُنْجِيكُمْ مِّنْ عَذَابِ ٱلْإِيمِ ﴿١٠﴾ تَوَمَّنُونَ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِ ؕ وَتُجَاهِدُونَ
فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١١﴾
يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَارُ وَمَسْكِنٌ
طَيِّبَةٌ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَٰلِكَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ وَآخِرَىٰ تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ
مِّنَ ٱللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِيرُ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا
أَنصَارَ ٱللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ٱلْحَوَارِيِّينَ مِّنْ أَنصَارِي إِلَى ٱللَّهِ
قَالَ ٱلْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنصَارُ ٱللَّهِ فَإِنَّمَا نَتَطَافِفُ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ
وَكُفَرَتْ طَآئِفَةٌ فَأَتَيْنَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَىٰ عُدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ﴿١٤﴾

لهوه پێش پهروه دگار موسولمانانی هه لنان بو جیهادو تیکۆشان له ریگهی خودادا، ترساندنێ لهوهی چاو له نه تهوهی ئیسرائیل بکهن: که گوێرایه لێ ئامۆژگاری هه زه تهی موساو هه زه تهی عیسا نه بوون. ئه جار لێره دا پهروه دگار ئه وه راده گه یه نی: که بازرگانی به سودو بی زیان، له بر وابه خوداو جیهادو تیکۆشان و خۆیه ختکردن به مال و گیان دا رهنگ ده داته وه. پاشان موسولمانان هه لده نی بو یارمه تیدانی ئایینی خوداو پشتگیریکردنی پیغه مبه ر ﷺ وه کوو چۆن هه وارییه کانی هه زه تهی عیسا یارمه تی عیسیان دا.

ده فهرموی: ﴿يا ايها الذين امنوا هل ادلكم على تجارة تنجيكم من عذاب اليم﴾ ئه ی ئه و که سانه ی پرواتان به تاك و ته نهایی خوداو راستی پیغه مبه ریتهی موحه ممه د ﷺ هه یه؛ ئه ری شاره زاییتان نه که م بو بازرگانیه کی به سود: که قازانجی تیدا ده که ن و له عه زابی دژواری دۆزه خ ده تانپاریزیو له ناخۆشی رۆژی قیامه ت رزگارتان ده بی؟! وه کوو له ئایه تیکی تر دا ده فهرموی: ﴿ان الله اشترى من المؤمنين انفسهم بان لهم الجنة﴾ (التوبة/١١١)

ئه جار جوۆری بازرگانیه که دیاری ده کاو ده فهرموی: ﴿تؤمنون بالله ورسوله، وتجاهدون في سبيل الله باموالكم و انفسكم﴾ بازرگانیه که بریتییه له وه بهر ده وام بن له سه ر پروابوون به خوداو به پیغه مبه ری خوداو به دلسۆزی ئه رکی سه رشانی خۆتان ئه نجام بده ن، له ریگهی خودادا جیهاد بکه ن.

﴿ذلکم خیر لکم ان کنتم تعلمون﴾ ئه وه ی بو مان باسکردی له ئیمان و جیهاد کردن ئه وه باشته بو ئیوه له مال و گیانتان و له بازرگانی هه موو دونیا، ئه گه ر ئیوه له خاوه ن عه قل و هه ست و زانیاری به سودن.

هه لیه ته جیهاد دوو جوړه:

١- جیهاد له گهل نه فس و هه و او ناروژدا.
 ٢- جیهاد له گهل دوژمن دا جهنگان له دژیان له گوړه پانی جهنگ دا.
 ئه ی خاوه ن باوه ران! ته گهر ئیوه بهو جوړه ی ئاماره ی پی کرا
 هه لس و کهوت بکه ن ئه وه ی فهرمانتان پی کرا ئه نجامی بده ن.
 ﴿ یغفر لکم ذنوبکم ویدخلکم جنات تجری من تحتها الأنهار و مساکن
 طيبة فی جنات عدن ذلک الفوز العظیم ﴾ تاوانه کانتان فهراموش
 ده کری ن و له سه رتان رهش ده کری نه وه، ده تاخه مه ناو باخه کانی
 به هه شته وه: که به ژیر کوشک و دره خته کانیان دا جوو جوړار ده کشین،
 هه روه ها خانوو مه سکه نی جوان و رازاوه و دلگیرو دلرفینستان پی
 ده به خشین. لهو باخانه دا: که شوینی مانه وه ی هه تا هه تایین و مردن و
 نه خوشییان تیدا نیه، لییان وهرز نابن، لییان دهرناچن، ئه مهش
 به مرازگه یشتنی گه وره و ته واره.

﴿ و آخری تحبونها نصر من الله وفتح قریب ﴾ نیعمه تیکی تر هه یه،
 جهزتان لی یه بو تان ده سته بهر بکری، ئه ویش سه رکه و تنه به سه ر دوژمن
 داو رزگار کردنی ولاتانی ده ورو به ره، پیش هه مووشیان رزگار کردنی
 مه ککه یه. واته: ته گهر له ریگه ی خودا دا جیهاد بکه ن و دل سوژانه
 یارمه تی ئایینی خودا بدان، ئه وه خودا به رعو ده ی سه رکه و تنه به سه ر
 دوژمن دا. وه کوو له نایه تیکی تر دا ده فهرموئ: ﴿ یا ایها الذین آمنوا ان
 تنصروا الله ینصرکم و یثبت اقدامکم ﴾ (محمد: ٧).

﴿ و بشر المؤمنین ﴾ ئه ی پیغه مبه ر؛ موژده بده به موسولمانان
 به سه رکه و تنی نریک له دونیا داو به به هه شت له قیامه ت دا.

﴿ یا ایها الذین امنوا کونوا انصار الله کما قال عیسی ابن مریم
 للحواریین من انصاری الی الله، قال الحواریون نحن انصار الله ﴾

ئەو کەسانە ی پڕواتان بە خۆداو بە پیڤەمبەری خۆدا هەیه! بەردەوام بن لەسەر ئەو بیرو باوەڕە ی هەتانهو یارمەتی ئایینی خۆدا بدەن و پشتگیری شەریعەت و پیڤەمبەری خۆدا بکەن، لە هەموو حال و وەزعیکتان دا بە کردارو بە گوشتار بە مال و بە گیان ئەو پشتگیریە فەرامۆش مەکەن، بە پیر بانگەوازی خۆداو پیڤەمبەری خۆداوە بچن..

و هەکوو چۆن حەوارییه کانی عیسا (هاوەڵە دلسۆزە کانی) کاتیکی عیسا پێی فەرموون: کێ پشتگیری دەکاو یارمەتیدەرمە بۆ بلاوکردنەوێ ئاین و پەیامە کەم؟ کێ هاوکاریم دەکا بۆ لە خۆدا نزیکبونهو؟ حەوارییه کان کە دواترە کەس بوون، یە کەجار ئیمانیا پێ هینابوو، (هاوەڵ و دلسۆزی بون) وتیان: ئێمە یارمەتدەری ئایینی خۆداین، ئێمە پشتگیری دەکەین و لە پێناو ئاین دا مال و گیانمان بەخت دەکەین. ئێتر حەزرەتی عیسا ناردنی بۆ ولاتی شام بۆ بانگەوازیکردنی بەنوئیسرایلی و یونانییه کان.

﴿ فامنت طائفة من بني اسرائيل، وكفرت طائفة ﴾ کاتیکی حەزرەتی عیسا ﷺ پەيامی خۆی راگەیانندو بانگەوازی بلاو کردەو و هاوەڵە دلسۆزە کانی پشتگیریان کرد، کۆمەڵێک لە نەتەوێ ئیسرائیل هیدایەت ئامێزبون و ئیمانیا بە عیسا هیناو بە پیڤەمبەرو بەندە ی خۆدایان زانی. کۆمەڵێکی گومرا بون و لەسەر کوفرو بیدینی خۆیان مانەو، ئینکاری پیڤەمبەریتیە کەیان کردو بوختانیا بەدایکی کرد، کۆمەڵێکی تر زیدەپەویان کردو لە پلەو پایەیان بەرز کردەو هەتا گەیاندىانە پلە ی خۆدایەتی، هەندیکیان وتیان: کۆری خۆدایە، یان هەر خۆدا خۆیەتی، یان سییەمی سێ خۆداکانە (باوک، کۆر، روحولقودس) ئێتر

مەسیحیەکان بوون بە چەند تاقم و پێڕو پارتی جیا جیا و حالیان بەو هەگەشت کە گەشت.

﴿ فایدنا الذین امنوا علی عدوهم فاصبحوا ظاهرين ﴾ ئیمە یارمەتی خاوەن باوەرە کائان دا؛ ئەوانە ی عیسایان بەبەندەو پیڤەمبەری خودا دەزانی بەسەر دوژمنە کانیان دا بەلا دەستمان کردن، بەلگەو دلیلیان بەهێز بوون، ئەم ئایەتە دوو مانا هەلدهگری:

١- ئەوانە ی بەراستی ئیمانیان بە عیسا هینا خودا بەلا دەستی کردن بە سەر ئەو جولەکانە ی ئیمانیان پێ نەهینا.

٢- یان ئەوانە ی ئیمانیان پێ هینا و بەردەوام بوون لەسەر یەکتاپەرستی، بەبەلگەو بۆرەهان بە سەر ئەوانە دا بەلا دەست بوون: کە بیرو باوەر ی عیسا خودایی و سێ خوداییان هەبوو.. یان ئەو یەکتاپەرستی یە ی ئەوان لەسەر ی بوون، خودا بە ئایینی ئیسلام بەلا دەستی کردن بەسەر هەموو ئایینەکان دا سەری خستن.

بە کورتی بە نوێسرا ئیلی و مەسیحیەکان دەربارە ی حەزەرەتی عیسا دوا ی بەرز کردنەو ی بۆ ئاسمان کیشەیان تیکەوت. هەندیکیان ئیمانیان پێ هینا و هەندیکیان پێ کافر بوون. بوونە سێ تاقم:

تاقمیکیان وتیان: خودابوو بەرزبوو هەو. تاقمیکیان وتیان کور ی خودا بوو بردیەو بۆلای خۆی. تاقمیکیان وتیان: بەندەو پیڤەمبەری خودا بسو بەرز ی کردەو بۆلای خۆی. ئەم تاقمە موسولمانن، هەر تاقمەو بریکیان شوینکە و توویان هەن.

پاشان پەرەدگار پشتگیری ئەوانە ی کرد کە برۆیان وابوو عیسا بەندەو پیڤەمبەری خودایە بەسەر تاقمەکانی تردا بەلا دەستی کردن. ئەمجار بە رەوانە کردنی پیڤەمبەری ئیسلام ئەو تاقمە سەرکەوتوو ی بە تەواوی بەسەر تاقمە کافرەکاندا بەلا دەست کرد.

بسم الله الرحمن الرحيم

سوره تی (الجمعة)

ئەم سوره ته مه ده نیه و یانزه ئایه ته، دوا سوره تی (الصف) نازل بووه. ناو نراوه سوره تی (الجمعة) چونکه له ئایه تی ژماره (٩) دا فهرمان به به پیره وه چوونی بانگه وازی نوژی هینی تیدایه و ده فهرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْهَبُوا إِلَى الصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ﴾.

موانسه به و په یوه ندای ئەم سوپه ته به سوپه تی پیشوو له چەند رویه که وه یه: ١- له سوپه تی پیشوودا باسی وه زع و حالێ حه زره تی موسای کرد له گه ل نه ته وه که ی دا، نه زیه تدان و بی گویی جوله که کانی به رامبه ر به حه زره تی موسا راگه یاند. لەم سوپه ته دا حال و وه زعی پیغه مبه رو موسولمانانی دیاری کرد، بو ئه وه ی جودا وازی نیتوان ئه و دوو گه له ده ربکه و ی.

٢- له سوپه تی پیشوودا مژده دانی حه زره تی عیسای راگه یاند به وه: که له دوا ئه و، پیغه مبه ریک دی ناوی نه حمده ده بی. لەم سوپه ته دا باسی ئه و پیغه مبه ره ده کا: که مژده ی له باره وه دراوه ده فهرموی: ﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ﴾.

٣- کوتایی سوره تی پیشووی به باسی جهاد هیئاو ناوی نا (تیجاره) کوتایی ئەم سوره ته ش به باسی جومعه ده هیئێ و ده فهرموی: ئه نجامدانی نوژی جومعه له تیجاره ی دنیایی باشته

٤- له سوپه تی پیشوودا په روه ردگار فهرمانی به موسولمانان کردوه: که له به رامبه ر دوژمن و له گوپه پانی جهنگ دا به ریز بوه ستن و یه کانگیر بن. نیتر گونجاو بوو به شوین ئه و سوپه ته دا سوپه تی

(الجمعة) بى: كه نوێژهكهى به جهماعەت نەبى ناكرى، دەبى موسولمانان تىیدا به ریز بوەستن.

برئى له مه‌وضوع و باسى ئەم سورەتە وەكوو سورەتە مه‌دەنیه‌كانى تر رون كردنەوه‌ى حوكمه‌ شه‌رعییه‌كانه‌: كه‌یه‌كێك له‌وانه‌ چۆنیه‌تى ئەنجامدانى نوێژى هەینییه‌. به‌ شیوه‌یه‌كى گشتیش ئەوه‌ له‌ دلى كۆمه‌لگای ئیسلامى سەرده‌مى مه‌دینه‌دا ده‌چه‌سپىنى: كه‌ له‌ كۆتایى دا ئەوان هەلبژێراون بۆ هەلگرتنى ئەركى بیروباوە‌ړى یه‌كتاپه‌رستى، وه‌ ئه‌ستۆ له‌ئەستۆ گرتنى ئەركه‌ پیرۆزه‌ش فه‌ضلو ره‌حمەتى خودایه‌ بۆیان، شیاوى ئەوه‌یه‌ سه‌رنجى بده‌ن و سوپاسگوزارى بن، له‌ ئاستى به‌ر پرسىاریه‌تى دابن و نه‌هێلن خودا ئەو رێزلێنانه‌یان لى‌ وەرگرتەوه‌. نه‌چن وەكوو جوله‌كه‌ په‌یمانى خۆیان به‌رامبه‌ر ئەمانه‌تى ئەستۆیان هەلوه‌شیڤنه‌وه‌و له‌ په‌یوه‌ندى كردن به‌ ئەمانه‌تى ئاسمانه‌وه‌ دابەڕین و به‌حسابى خۆیان حاملى ته‌وراتن به‌لام له‌واقیع دا وەكوو گوێدریۆێك وه‌هان بارى كتیبى لى‌بار كرابو‌ ناشارانى ناوهرۆكى ئەو كتیبانه‌ چين !!

ره‌وشت و تاییه‌تمه‌ندى پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ناو كۆمه‌لگای عه‌ره‌ب و ئاده‌میزاد به‌گشتى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا

مِنْ قَبْلِ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢﴾ وَءَاخِرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣﴾ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ
ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٤﴾

ده فەر موی: ﴿یسبح لله ما فی السموات وما فی الارض الملك القدوس العزيز الحكيم﴾ هەرچی ههیه له ناسمانه کان و زهوی دا ته سیح بۆ زاتی خودا ده کا، دان به هه بوون و تاک و ته نهایی دا ده نین، ئەو خودایه ی پاشاو خاوه نی هه موو بونه وه ره هه ل سورین نه رو فەرمان په وایه، هەرچی صیفات ی که مال و شکۆمه ندیه هه یه تی، هیچ که م و کور ی و عه یب و خه وشیک ی تیدا نیه. خاوه نی تواناو ده ست لاتی ره هایه، هەرچی بیه وی بیکا ده یکا، کار دروست و حکیم و دانایه له هه موو شتیک دا، هه موو کاریک ی به جیه.

﴿هو الذي بعث في الاميين رسولا منهم يتلو عليهم آياته، ويزكيهم ويعلمهم الكتاب والحكمة، وان كانوا من قبل لفي ضلال مبين﴾ خودایه کی وه هایه له ناو گه لی عه ربی نه خوینده واردا: که ئەو رۆژگار ه زور به ی زۆریان خویندن و نوسینیان نه زانیوه - پیغه مبه ریک ی له ره گه زی خۆیان تیدا ره وانه کردن، ئەویش نه خوینده واره، و پرای ئەوه ی نه خوینده واره و نازانی بنووسی و بخوینیت ه وه نایه تی قورئانی پرۆزیان به سه ردا ده خوینیت ه وه، شاره زای ریبازی به خه وه ری دونیا و قیامه تیان ده کا، له چلک و ژهنگ ی کوفرو تاوان پاکیان ده کاته وه، هه ول ده دا ره وشتی ناشرینی سه رده می کوفرو بیدینیان له ناودا نه می نی، قورئان و سونه تیان فێرده کا، شه ریه ت و حوکمی خودایان بۆ شی ده کاته وه، ده یاغاته سه ر

ریبازی راست و حق، هه رچه نده ئه وان له وه پێش گومرایی و ده رباره ی
بیرو باوه پرو یاساو شه ریعت سه رلی شیواو بوون. چونکه ئه وان له
روژگاریکی دیرین دا له سه ر ئایینی ئیبراهیم بون، به لام دوا یی
گورپانکاریان تیدا کردو له جیاتی یه کتا په رستی ملیان له بته رستی نا،
به ته وای ئایینی هه زه رته ی ئیبراهیمیان له بیر چۆوه و داب و نه ریتیکیان
داهینا ناویان نا ئاین و خودا به ه یچی رازی نه بوو. ههروه کوو چۆن
ئه هلی کیتاب نامه ی ته ورات و ئینجیلیان گۆرین و هیچیان به سه ر
هیچه وه نه هیشت. به ته وای گومرایی و سه ر لی شیواو دونیای داگرت،
کوفرو جه هاله ت بالی ره شی به سه ر جیهان دا کیشا بوو؛ ئالم کاته دا
پهروه ردگار هه زه رته ی موحه مه دی کرده پیغه مبه ری ئاخ زه مان و بۆ سه ر
سه رجه م ئاده میزادو جندۆکه ره وانه ی کرد، قورئانی بۆ نازل کرد بۆ ئه وه ی
بکریته یاساو شه ریعتیان و کاری پی بکه ن، به خته وه ریی دونیاو
قیامه تیان بۆ ده سته به ر بی.

تایبه ته ندکردنی عه ره به نه خوینده واره کان، به ناو هینان لیڤه دا، له م
روه وه: که هه زه رته ی موحه مه د (د.خ) ره وانه کراوه بۆ سه ر ئه وان
به تایبه تی و بۆ سه ر هه موو ئاده میزاد به گشتی، وه کو له نایه تیکی تردا
ده فه رموی: ﴿وما ارسلناک الا رحمة للعالمین﴾ (الانبیاء/ ١٠٧) یان
ده فه رموی: ﴿قل یا ایها الناس انی رسول الله الیکم جمیعا﴾
(الاعراف/ ١٥٨)

﴿واخرین منهم لما یلحقوا بهم، وهو العزیز الحکیم﴾ ههروه ها ئه و
پیغه مبه ره پایه به رزه له روانگه ی قورئانی پیرو زو فه رموده به رزه کانی
خۆیه وه، نیراوه بۆ سه ر گه ل و نه ته وه ی تریش: که هیشتا پییان
نه گه یشتون و دوا ی روژگاری هاوه لان دین، وه کوو چینی تایبعین و
چینه کانی ئاده میزاد که یه ک به دوو یه ک دا دین تارۆژی

قیامت. بێگومان خودا بالادەست و خاوەن عیززەت و شکۆمەندییە، دەتوانی گەلی موسوڵمانان جێگیر بکا لەسەر زەوی، هەرچی دەیکا لەجێی خۆی دایە، هیچ کاریکی بێ ھودە نیە.

ئیمامی بوخاری لە ئەبوھورەیرەو ریوایەت دەکا: دەلی: ئیمە لای پیغەمبەر ﷺ رۆنیشتبوین، سورەتی (الجمعة) ی بۆ سەر نازل بوو، بۆی خویندینەو، کاتی گەیشتە ﴿ و آخرین منهم لما یلحقوا بهم ﴾ ھاوێلان وتیان: ئەی پیغەمبەری خودا! ئەوانە کێن؟ سێ جار ئەم پرسیارەیان ئاراستە کردو، (سەلمانی فارسی) شان تێدابوو، ئیتر پیغەمبەر ﷺ دەستی خستە سەر شانێ سەلمان و فەرموی: ئەگەر ئیمان لەلای ئەستێرەیی شۆرەییای بێ، پیاوانی لە ئەمانە دەستە بەری دەکەن.

نایەتەکە بەلگەیە لەسەر ئەو: کە پیغەمبەرایەتی حەزەرەتی موحمەد گشتی یەو بۆ ھەموو عەلەمە، چونکە پیغەمبەر ﷺ رستەیی ﴿ و آخرین منهم ﴾ ی بەگەلی فارس مانا کرد، ھەر بۆیەشە نامەو فرستادەیی خۆی ناردون بۆ لای گەلی فارس و رۆم و گەل و نەتەوێ تریش بۆ ئەوێ ئیمانی پێ بەینن.

ئیبنو ئەببە حاتم لە سەھلی کوری سەعدی (الساعدی) یەو ریوایەت دەکا: دەلی: پیغەمبەر ﷺ فەرموی: لەوێ چەو نژادی پیاوو ئافەرەتی ئومەتی من لەو بەولاولە کەسانێکی زۆر، بەبێ حیساب و لیکۆلینەو دەچنە ناو بەھەشتەو، ئەجار نایەتی ﴿ و آخرین منهم لما یلحقوا ﴾ ی خویندەو.

ئەجار ئەو رۆن دەکاتەو: کە ئایینی ئیسلام و رەوانە کردنی حەزەرەتی موحمەد فەضل و رەحمەتی خودایە دەفەرموی: ﴿ ذلك فضل الله يؤتیه من یشاء والله ذو الفضل العظیم ﴾ ئایینی ئیسلام و رەوانە کردنی پیغەمبەر فەضل و رەحمەتە لە خوداوە، پلەو پایەیکە بەویستی خۆی دەیبەخشی بە کەسانێک لە بەندەکانی کە خۆی خواستی لەسەر بێ. خودا

بۆخۆی خاوه نی فه ضلو ئی حسانی گه وره یه و کهس هاوشانی نیه، منه ت و
فه ضلو نیعمه تی له دنیا دا بۆ هه موو بهنده کانیه تی به وه: که قورئان و
حیکمه تیان فیر ده کا، له قیامه تیش دا به دوچه ندانه و چه ندانه
کردنه وه ی پاداشتی کرده وه کانیانه.

بیگومان هه لێژاردنی گه ل و کۆمه لێک یان تاکیک له لایه ن خودا وه بۆ
له نه ستوگرتنی نه و په یامی پهروه دگا ره، هه لێژاردنی بۆ نه وه ی بیته
شوینی وه رگرتنی نورو فه یضی ره حمه تی خودا، ریزو به هره و فه ضلیکه هیه
فه ضلو ریزی که هاوشانی نیه وه ره چی له پیناودا به خشری له مال و
گیان و هیزو وزه به کهم داده نری.

رهوشت و هه ئس و کهوتی گه لی جوله که

مَثَلُ الَّذِينَ حُمِلُوا الثَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ
يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥﴾
قُلْ يَتَائِبُ الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ أَنَّكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ
دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦﴾ وَلَا يَتَمَنَّوْنَهُ
أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٧﴾ قُلْ إِنْ
الْمَوْتُ الَّذِي تَفْرُونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلْقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ
إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾

لهو پێش باسی یه کتاپه رستی و پێغه مبه رایه تی کرد، نه وهی راگه یاند: که پێغه مبه ریکی نه خوینده واری نارده بو سهر گهل و نه ته وه یه کی نه خوینده وار. جوله که کان وتیان: نهو پێغه مبه ره تایبه ته به عه ره به وه بو سهر ئیمه ره وانه نه کراوه، ئیتر پهروه دگار به ره په چی دانه وه به وه: که نه وانه پابه ندی ته ورات نه بوون، نه گهر به گویره ی ته ورات هه لئس و که وتیان بکر دایه و نه و هیان به رچاو بگرتایه: که ته ورات مژده ی هاتنی پێغه مبه ری داوه، سودیان لی وهرده گرت و ئهم جۆره قسه هه له ق و مه له قانه یان کرد،^١ ئهم شو به وه گومانانه یان نه ده خستنه وه. نمونه ی جوله که له سود نه بینینیان به ته ورات و کار نه کردنیان به په یامه که ی، ده ق نمونه ی گویدریژیکه باریکی قورسی کتیب لی بار کراوه و جگه له مانده بوون هیچی تری پی نابری.

نه بچار شو به وه گومانیکه تریشیان ره تده کاته وه ده فهرموی: نه گهر ئیوه راست ده کهن گه لی خوشه ویست و هه لئبار ده ی خودان و دلنیان له وه، ده داخوازی مردن بکهن بابه زویی بگه نه نهو نازو نیعمه ته ی خودا بو خوشه ویستانی خۆی دایناوه.

ده فهرموی: ﴿مَثَلُ الَّذِينَ حَمَلُوا الثُّرَاتِ، ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا﴾ نمونه ی نهو جوله کانه ی نه رک ی راگه یاندنی په یامی ته وراتیان خرایه نه ستۆ نه بجامیان نه دا، کاریان پی نه کردو پاشگو تیان خست، وه کوو نمونه ی گویدریژیک و هه هایه باریک کتیبی گه و ره گه و ره ی لی بار کراون و نازانی چن، باری به ردوداری لی باریکه ی یان باری کتیب، لای نهو چون یه که. چونکه فامی نیسه. جوله که کانیش هه ر چه ند عه قل و فامیان هه یه، به لام چونکه سودیان لی نه بین ی و حه قیقه تیان نه پیکاو تی نه گه یشتن، حال و وه زعیان لهو گویدریژه خراپه ره، چونکه نه وانه ریژی نهو نه مانه ته گه و ره یه یان نه گرت: که خودا خستبویه نه ستۆیان، نه له

ناوه رۆکی حالی بوون، نه کاریان پی کرد، به لکوو گۆرانکاریان تیدا کردو شیواندیان، بۆیه خودا ده باره یان له نایه تیکی تر دا ده فهرموئ: ﴿اولئك كالانعام بل هم اضل اولئك هم الغافلون﴾ (الاعراف/١٧٩)

هه موو نه وان هه ش : كه خۆیان به موسولمان ده زانن و نه مانه تی بیرو باوه ر له نه ستۆیان دایه و وه کوو پیویست نه رکی سه ر شانیان نه نجام ناده ن، ناوی موسولمانیان له خۆیان ناوه و کرده یان موسولمانانه نیه، به تاییه تی نه وان هه قورئان ده خوینن و شاره زای زانسته ئیسلامیه کانن، وه لی کار به ناوه رۆکی قورئان و شه ریه تی ئیسلام ناکه ن، نه وان هه ش خودا - به دورمان کا - وه کوو گویدێژ وان، که بارئ کتیبی لی بار کراوه و نازانی ناوه رۆکیان چیه . نه مرۆ به داخه وه نه و جوړه به ناو موسولمانه زۆرن!!

﴿بئس مثل القوم الذين كذبوا بآيات الله، والله لا يهدي القوم الظالمين﴾ نای نموونه ی کافرو به درۆخه ره وه کان چه ند نموونه یه کی قیزه ون و ناشرینه، چه ند لی که چونێکی نه کله وه ته . شوبهانندی جوله که به گویدرێژ!!! که واته نه ی موسولمانینه! ئیوه وه کوو نه وان مه بن، چا و له وان مه که ن، خودا توفیقی گه ل و نه ته وه ی کافرو سه ته مکارنادا.

﴿قل يا ايها الذين هادوا ان زعمتم انكم اولياء الله من دون الناس فتمنوا الموت ان كنتم صادقين﴾ نه ی پیغه مبه ر ﷺ به وان هه بلی: كه جوله که ن، نه گه ر ئیوه راست ده که ن پیتان وایه ئیوه خۆشه ویستی خودان و به تاییه تی هه لێژارد ه ی خودان و ئیوه له سه ر هیدایه تن و موحه مه دو هاوه لانی له سه ر رێگای نادروستن، ده ئیوه مردن به ئاوات بخۆزن بۆ نه وه ی بپۆن بۆ به هه شت و بگه نه نازو نیعمه ت، یان بلین خودایه کی گومپایه بیمرینه . که سیک لی ی رون بی نه هلی به هه شته پی ی خۆشه له م دونیا پر خه م و خه فه ته رزگاری بی. نه م جوړه حیواره

پی ده گوتری: (مباهلة) واته راوه ستانی همر دو لایه ن بهرام بهر به یسه و دو عا کردن له یه کتری به زیان لی که وتن. هه لیه ته همر که سی پیغه مبهر داوای موباهله لی کرد بی تر ساوه و نه ویراوه موباهله له گهل پیغه مبهر بکا، نه مهش نه وه ده گیه نی: که نه و جوله که و مه سیحیانه له ناخی دلایانه و پروایان به راستی پیغه مبهر هه بو، بویه نه یان ویراوه بچه روبه روبونه و موباهله کرد نه وه.

تیمام نه حمده فهرموده یه کی له عه کره مه وه له ئیبنوعه بباسه وه ریوایه ت کردوه، ده فهرموی: رۆژێک ته بوجه هلی نه فرین لیکراو وتی: نه گهر موحه مد له ناو که عبه دا بینم ده بی قاج بجه مه سهر گیزه ره ی ملی! ئیبنوعه بباس ده لی: پیغه مبهر فهرموی: بهاتایه وای بکر دایه، فریشه به ناشکرا تیکیان وه ده پیچاو ده یان پرواند، نه گهر جوله که ته مه ننای مردنیان بکر دایه، یه کسه ر ده مردن و چاویان ده که وت به شوینی خویان له دوزه خ دا، نه وانه ییش: که پیغه مبهر داوای موباهله لی کردون نه گهر له گهلایان بکر دایه، کاتیک که ده چونه ماله وه که سیان نه ده مان، نه ژن و نه مندال^(١).

نه مجار پهروه ردگار حه قیقه ت و راستی نه و جوله که مادیانه ده رده خات، ده فهرموی: ﴿ولا یتمنونه ابدا بما قدمت ایدیهم والله علیم بالظالمین﴾ نه وانه ژانیان خوش ده وی و له مردن ده تر سن، هه رگیز ته مه نناو داخوازی مردن ناکهن، به هو ی نه نجامدانی نه و هه موو کرده وه ناشیرین و تاوانانه ی نه نجامیان داوه، خودا زانیاری ته واوو به رفراوانی هه یه، حال و وه زعی کافره کان ده زانی، سزای عادلانیه یان ده داته وه ﴿قل: ان الموت الذی تفرون منه فانه ملائیکم، ثم تردون الی عالم

(١) - بوخاری و ترمیزی و نه سائی ریوایه تیان کرده

الغيب والشهادة، فبينكم بما كنتم تعملون) ئەمى پێغه مبهەر ، بهو جوله كه خۆویست و خۆپەرستانه بلی: ئەو مژدنهى له بهرى راده كهن و هینده تان ژيان لا خۆشه ویسته ناوێرن به (مباهلة) ش خۆتانى له قهره بدن ، ئەو مردنه یه خه تان ده گریو له دهستى رزگار تان نابى، بۆ ههر شوینیك رابكه ن پێشتان لى ده گری، ده بى پیا له ی ژه هری مهرگ بچیژن. دواى مردنتان ده گه پێنه وه بۆلای خودای غهیب زان و ئاگادار به ههر چی له ئاسمانه كان و زهوى دا ههیه، جا ئەو كاته هه والتان ده داتى چیتان كرده به گوێره ی كرده وه كات تان سزاتان ده داته وه، نمونه ی ئەم نایه ته نایه تیكى تره: كه ده فەرموى: ﴿ إِنَّمَا تَكُونُوا يَدْرِكَكُم الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بروج مشيدة ﴾ (النساء/ ٧٨).

نوێژی ههینی فەرزەو دوا ئەنجامدانى ، كار كردن دروسته

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ۚ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩﴾ فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٠﴾ وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُّوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهْوِ وَمِنَ التِّجَارَةِ ۚ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿١١﴾

ده باره ی سه به بنزولى نایه تی (١١) ئەجمه دو ههردوو پیری فەرموده (بوخاری و موسلیم) وتیرمیزی له جابیره وه ده لى: پێغه مبهەر ﷺ

روژی هەینی وتاری دەدا، لە پڕیکا بوو بە دەنگە دەنگ و چرو
سەلاوات.. چیه؟ کاروانی بازرگانی لەشامەوه گەراوەتەوه، ئیتر
نویژکەرەکان نوێژی هەینیان جی‌هێشت و بەرەو کاروان راجین، دوانزە
کەس نەبی ئەوانە ی تر هەموویان مزگەوتیان چۆڵ کرد!! ئیتر پەرەدگار
نایه تی ﴿واذا راوا تجارة أو لها انفضوا إليها وتركوك قائما﴾ ی
نازڵ کرد.

لەوه پێش پەرەدگار ئەوهی رون کردەوه: ^{هۆده که} کە ^{هۆده که} هێندەیان ژیان خوش
دەوی لە مردن هەڵدێن، نەجار لێردا دەیه‌وی موسولمانان وا پەرەدە
بکا: کە هەر کارێک لە جیهان دا بکەن، وای ئەنجام بدەن سودی
قیامەتیانی تێدابی. نابێ بۆ ئەنجامدانی کاری دنیا لایەنی قیامەت
پیشیل بکری.

دەفرموی: ﴿يا ايها الذين امنوا اذا نودي للصلاة من يوم الجمعة
فاسعوا الى ذكر الله وذروا البيع، ذلكم خير لكم ان كنتم تعلمون﴾
ئە ی ئەوانە ی ئیمانتان بە خدا هێناوه و شوێن پەيامی پێغەمبەری خدا
کەوتوون، هەر کاتیەک بانگدەر بانگی دووهمی دا بۆ ئەنجامدانی نوێژی
روژی هەینی و وتار خوێن چوو هەر مینبەر و دانێشت، ئێوه دەست لە
کارە کانتان هەلبگرن و بڕۆن بۆ بەجێهێنانی نوێژی جومعه، بۆ زیکرو
طاعەتی خدا، دەست بە دەستنوێژو پۆشاکی خاوینەوه، بەدل و دەروونی
پاک و بێگەردەوه، بڕۆن بۆ مزگەوت و گۆی لەوتاری خەطیب بگرن و
نوێژی هەینی ئەنجام بدەن. پابەندی فرمان و جلەو گیریه‌کانی خودابن،
ئەو هەول و تێکۆشان و چون بۆ مزگەوت و ئەنجامدانی نوێژی هەینی یه،
زۆر باشتەرە لە کار و کردەوهی تری دنیایی، ئەگەر ئێوه لە ئەهلی
زانست و زانیاری و تێگەشتن.

نویژی هەینی نویژی بە کۆمەڵە، دەبی بە جەماعەت بکری، نویژیکە مەرجه حەفتانە موسوڵمانان لە شوینی تایبەتی و بە شیوەی تایبەتی ئەنجام بدەن، گۆی لەوتاری خەطیب بگرن، نویژی هەینی عیبادەتیکە ریزبەندو مۆنەظمە، بە گۆیرە یاسایەکی ئیسلامی ئەنجام دەدری. رۆژی هەینی پشوو موسوڵمانانە، رۆژی شەممە پشوو جولەکیە و رۆژی یەك شەممە پشوو مەسیحیەکانە. کە دەفەر موی: ﴿ فاسعوا ﴾ مەبەست ئەوەنیە بەراکردن بچی بۆ نویژی جومعه، بەلکوو مەبەست گرنگی پێدانە، خۆتاما دەکردنە بۆ ئەنجامدانی!

ئیمام ئەحمەد لە حەدیثی کەعبی لە ئەبو ئەییوبی ئەنصارییە دەلی: لە پیڤەمبەرم ژنەوت دەیفەر موو: (من اغتسل يوم الجمعة ومس طيب اهلہ ان كان عنده ولبس احسن ثياب، ثم خرج ياتي المسجد، فيركع ان بدا له ولم يؤذ احدا، ثم انصت اذا خرج امامه حتى يصلي، كانت كفارة لابینہا و بین الجمعة الاخری).

بوخاری و موسلیم لە صەحیحەکانیان دا لە ئەبوھورەیرەو ریاویەتیان کردووە: کە پیڤەمبەر ﷺ فەر مویەتی: (اذا سمعتم الإقامة فامشوا الى الصلاة وعليكم السكينة والوقار، ولا تسرعوا، فما ادركتم فصلوا، وما فاتكم فاتموا) هەلبەتە وتاری رۆژی هەینی کەنالیکی گرنگی ئیسلامی ئیسلامییە. پێویستە وتار خۆین مافی خۆی بداتی، بە گۆیرە رۆژو روداو، لە روانگە ئیسلامەو، کیشەو روداوەکان شی بکاتەو. لایەنی رۆشنبیری و ئاستی تێگەشتنی گۆیگرەکان بەرچاو بگری.

﴿ فاذا قضيت الصلاة فانتشروا في الارض، وابتغوا من فضل الله كثيرا، لعلكم تفلحون ﴾ کە نویژی جومعه ئەنجام دراو تەواو بوو، ئیتر رێگەتان هەبە هەرکەسە بۆلای ئیش و کاری خۆی بچی هەولێ ئەنجامدانی کاری خۆی بدا، هەولێ وەدەستەیتانی رزق و رۆژی خۆتان

بدەن، لە کاتی کارکردن و مامەڵە و کرپن و فروشتن دا یادی خوداتان لە بیر نه‌چی، شوکرو سوپاسی بکەن، ترسی ئەوەتان لە دل دا بێ و لارولویتری لە کار و بازرگانی یە کانتان دا مەکەن، ذیکری خودا بکەن هەول بدەن رەزامەندیی خودا بە دەست بێنن، بە لکو سەرفرازی هەردوو جیهان ببن و بە ختەوهری دونیاو قیامەتتان دەست بکەوی.

ئەجار پەرودەگار سەر زەنشتی ئەوانە دەکا: کە نوێژی جومعه‌یان جی‌هیش و بەهەڵە و داوان بەرەو کاروانی تازه‌گەراوە بە کالاهه رویشتن . دەفەرموی: ﴿واذا راوا تجارة او هوا انفضوا اليها وتركوك قائما قل ما عندالله خير من اللهو ومن التجارة والله خير الرازقين﴾ ئەو نوێژکەرە موسولمانانە لە مزگەوت داو لە کاتی ئەنجامدانی نوێژی هەینی دا، لەو کاتە دا: کە گوێیان بۆ وتاری تۆ گرتوو ئەو پێغه‌مبەر: کە دەبینن و قافلە یەکی حوشتەر بار لە ولاتیکی ترههه گەراوەتەوه، یان گوێیان لە تەپل و دەفی زەماوەندی بۆ گواستەوه یان هەر زەماوەندیکی تر دەبی، صەفی جەماعەت جی دێلن و مزگەوت چۆل دەکەن، دەچن بۆ لای قافلە کەیان، بۆ سەیری زەماوەندە کە، تۆ لە سەر دوانگە و تار دەدە، ئەوان جیت دێلن، کاریکی خراب دەکەن و هەلوێستیکی ناشرین دەنوێنن!

ئەو پێغه‌مبەر پێیان بلی: ئەو هی لای خودایە لە پاداشتی گەورەو مەزن لە قیامەت دا زۆر باشترە لەو بازرگانی و مامەڵە یە مزگەوتی لە کاتی ئاوا دا بۆ بە جی دێلن، چۆن ئێوه رینگەتان بە خۆتان دا پێغه‌مبەر بە پێوه لە کاتی و تار خوێندنەوهی روژی هەینی دا جی بێلن و مزگەوت چۆل بکەن، ئەو فەضلو رەحمەتە لە کیس خۆتان بدەن، بۆچی؟ بۆ کالای دونیایی، بۆ سەیری زەماوەند؟! ئێوه داوای رزق و روژی لە خودا بکەن، لە کاتی خۆی دا هەولی بۆ بدەن، ئەو نوێژی جومعه‌ی بۆ بە جی بێلن.

بیگومان خودا رزق و روژیده ره، ههرکەسی پشت به خودا بیهستی، له کاتی خۆیدا ههولتی کارو کاسبی بدا خودا، سهر کهوتوو دهکا، کهس ناو مید ناکا.

ریوایهت کراوه عیراکی کوری مالیک: که نوێژی ههینی دهکرد دهگهپرایهوه، له دهراگی مزگهوت رادههستاو دهیگوت: خودایه: من بهپیر بانگهوازیه که تهوه هاتم، نوێژه فهرضه کهم به جی هینا، چۆنت فهرمان پیکردم وا دهچمهوه سهر نیش و کارم، خودایه له فاضل و گهورهیی خۆت رزق و روژیم بدهری، بیگومان خودا باشترین رزق و روژیده ره.

له جابیرهوه ریوایهتکراوه دهفهرموی: نيمه له تهک پیغه مبهردا ﷺ نوێژمان دهکرد، لهو کاته دا کاروانیک گهپرایهوه حوشتبار خۆراکی هینابوو، نیت نوێژ که ره کان بۆی راجین، دوانزه کهس مایهوه له خزمهت پیغه مبهردا ﷺ دا نه بوبه کر و عومهر لهو دوانزه کهسه بوون.

تیبین: نه و حوکمانهس له م نایه تانه وه ده گیرین:

١- نوێژی ههینی فهرزه و خۆ ناماده کردن و چون بۆ شه نجامدانی له مزگهوت دا فهرزه. هه لبه ته نوێژی جومعه له سهر نهوانه واجبه: که موکه له فن، که وابی نه خۆش و سه فهری و کۆیله و تافرهت و کویر و پیری که نهفت و پۆلکا و له سهریان واجب نیه. چونکه پیغه مبهردا ﷺ له فهرموده یه که دا: که داره قوطني له جابیرهوه ریوایهتی کردوه دهفهرموی: (من کان یؤمن بالله والیوم الآخر فعليه الجمعة يوم الجمعة الا مریض او مسافر او امرأة او صبي او مملوك، فمن استغنی بلهو او تجارة استغنی الله عنه والله غني حمید).

٢- مالیکیه کان و هی تریش فهرموویانه: ههرکەسی نوێژی جومعهی بۆ بکری و بیانووی نه بی وه کوو نه خۆشی یان زیاده بوونی نه خۆشیه که،

يان ترسى ئەۋەى ھەبوو ئەگەر بچى بۆ نوڭىزى جومعه لى لايەن
فەرمانىۋاۋ كار بەدەستەۋە بە ناحەق زىانى مالى يان زىانى بەدەنى لى
بگەۋى، ھەروھە باران و قور بە بيانو دەژمىردىن.

۳- كەسىك جومعه لى سەر پىۋىست دەبى: كە نزيك بىۋ گۈى لى
بانگ بى، ئەگەر كەسىك مالى ھىندە دور بوو گۈى لى بانگى نوڭىزى
ھەينى نەبوو، ئەۋە خىطابى ﴿يا ايها الذين امنوا اذا نودى﴾ نايگىتەۋە.

۴- نوڭىزى ھەينى فەرزى عەينەۋ لى سەر ھەموو موسولمانىكى
موكەلف واجبە. ئەمەراي جەماۋەرى زانايانە، چونكە پەرۋەدگار
دەفەرمىۋى: ﴿اذا نودى للصلاة من يوم الجمعة فاسعوا الى
ذكر الله و ذروا البيع﴾ پىغەمبەرىش فەرموئەتى: دەبى ئەۋ كەسانە ۋاز
لە نەكردنى نوڭىزى ھەينى بىنن، يان خودا دلىان مۆر دەكاۋ دەچنە پىپرى
بى ئاگايانەۋە. لە فەرمودەيەكى تىرىدا دەفەرمىۋى: (من ترك الجمعة
ثلاث مرات متتابعات، طبع الله على قلبه) كەسىك سى جومعه بەبى
عوزر بە شوڭىن يەك دا تەرك بكا خودا دلى مۆر دەكا.

۵- خۇشتىنى رۆزى جومعه (غسل الجمعة) سۈننەتە فەرز نىە.
لەصەحىھەين دا لە عبدوللاى كورى عومەرۋە رىۋايەتكاراۋە دەفەرمىۋى:
(اذا جاء احدكم الجمعة فليغتسل) ئەم ئەمرە بۆ ۋوب نىە، چونكە لە
صەحىھى موسلىم دا فەرمودەيەك ھەيە، ئەبوھورەيرە رىۋايەتەتى كىردەۋە
دەلى: پىغەمبەر ﷺ فەرموئەتى: (من توضأ يوم الجمعة فأحسن الوضوء
ثم راح الى الجمعة فأستمع وانصت غفر الله له ما بين الجمعة الى الجمعة و
زيادة ثلاث أيام، و من مس الحصى فقد لغا) دەي ئەم فەرمودەيە بەرونى
ئەۋە دەگەينى: كەخۇشتىنى رۆزى ھەينى واجب نىە. سۈننەتە بۆ ئەۋ
كەسەي دەچى بۆ نوڭىزى جومعه جۋانتىن ۋاۋىن تىن پۇشاك بپۇشى،
ھەروا خۇ بۇخۇشكردنىش سۈننەتە.

۶- نه گهر وا ریکه وت روژی جومعه ریکه وتی روژی چه ژنی کرد، نه وه ده بی همدو نویژه که بکرتن. به لام نیمامی نه حمده ده فهرموی: نه گهر نویژی چه ژن و نویژی ههینی که وتنه یه که روژه وه به کردنی نویژی چه ژن نویژی جومعه لاده چی، چونکه نه بو داود وئینو ماجة له نه بوهورهیره وه له پیغه مبهروه ریوایه ت ده کا: ده فهرموی: (اجتماع فی یومکم هذا عیدان فمن شاء اجزاه من الجمعة وانا مجمعون) له م روژه دا دوو چه ژن کوپوه ته وه، که سیک نویژی چه ژنی کرد، بری نویژی جومعه ده که وی، نیمه همدو کیان کو ده کهینه وه.

نیمامی عوسمان ره زای خودای لی بی، له روژی کی ناوادا واته: روژی چه ژن و جومعه بوو. ریکگی دا خه لکی ده وروبه ری مه دینه نه یه نه وه بو نه نجامدانی نویژی جومعه.

دهرباره ی ژماره ی ناماده بوانی نویژی جومعه سیانزه ره نی ههیه له و رایانه :
 آ- نه بو حه نیفه و موحه مده دی کورپی حه سه نی شه بیانی ده لئین: جگه له نیمام نابی له سی کهس که متر بن، جائه و سی که سه سه فدرین نه خوشن چ قهیدی نیه.

ب- مالیکییه کان ده لئین: ده بی دوانزه کهس بن ناماده ی وتارو نویژه که بن ودانیشتوی نه و شوینه ش بن وله سدره تاوه تا کوتایی بیتنه وه.

ت- شافعی و حه نبه لی یه ژن: ده بی چل کهس بن و دانیشتوی نه و گوندو شاره بن: که جومعه ی تیدا ده کری. موکه له ف بن ئازاد بن. به لگه یان نه وه یه: ده لئین پیغه مبه ره ﷺ له مه دینه هه رگیز به که متر له چل کهس جومعه ی نه کردوه.

۷- له کاتی نه نجامدانی نویژی جومعه دا کارو کاسبی و مامه له کردن یاساغه بو نه وانه ی نویژی جومعه یان له سهره. به لام نه گهر کرپن و فروشتن کرا نه وه به لای شافعی و حه نه فیوه مامه له که داده به ستری و

بە یەكە كە فاسید نیە. بە لای ئیمام ئەحمەدەوێ سەودا كە فاسیدەو دانامەزری.

زانایان لە پرستەیی (و تر كوك قائم) ئەو هیان وەرگرتووە: كە وتارییژ لە كاتی وتاردان دا دەبی بە پێوە بی؛ ئەمە كۆپای جەماوەری لە سەرە، لە حەدیشی پێغەمبەر ﷺ دا ئەووە چەسپاوە: كە هەرگیز پێغەمبەر ﷺ بەراوەستانەووە نەبووی، وتاری نوێژی هەینی نەداوە، هەر وەها خولەفاكانیشی دواوە فاتی خۆی، بەراوەستانەووە وتاریان خویندو تەووە. بەلام لە سەر دەمی ئەمەو ییەكان دا كەسانێك هاتنە سەر حوكم ئەو گرنگیەیان نەدا بە خوطبەیی جومعە، بەدانیشتنەووە خوطبەیی جومعەیان دەخویندەووە، یەكەم كەس كە وتاری رۆژی هەینی بەدانیشتنەووە خویندەووە (معاویە) بوو. راوەستان لە كاتی وتار خویندەووەی رۆژی هەینی بە لای ئەبو حەنیفەووە سوننەتە، ئەگەر بە دانیشتنەووە وتاری خویندەووە دروستە. وەلی باش نیە، چونكە پێچەوانەیی ئەو حالەییە كە لە پێغەمبەر و خولەفاكانی راشیدینەووە بینراوە. بە لای مالیكەكانەووە راوەستان بۆ وتار خویندەووە واجبە مەرج نیە، بە لای شافعی و حەنبەلیەووە مەرجەو بەبی هاتنە دی ئەو مەرجە دروست نیە.

٨- ئەگەر كەسیك چووە ژووری مزگەوتەووە لەو كاتەدا خەطیب وتاری دەدا، با دانەنیشی، دوركات نوێژ بكا؛ ئاماژە بەو فەرمودەیی موسلیم لە جایرەووە ریاویەتی كردووە دەلی: پێغەمبەر ﷺ فەرموی: (إذا جاء أحدكم يوم الجمعة والامام يخطب فليركع ركعتين وليتجوز فيهما).

٩- پێویستە نوێژكەرەكان لە كاتی خوطبە خویندەووەدا هەموویان بی دەنگ بن، چ ئەوانەیی گوتیان لە وتارەكەیی و چ ئەوانەیی گوتیان لی نیە. كەسیك لەو كاتەدا قسە بكا بە لەغو حیسابە، بەلام نوێژەكەیی پێ بەتال ناییتەووە.

بسم الله الرحمن الرحيم

سوره‌تی (المنافقون)

ئەم سوره‌ته مه‌ده‌نی‌یه‌و (۱۱) یانزه‌ ئایه‌ته، ئەم ناوه‌ تاییه‌تییه‌ی لی‌ نراوه‌، چونکه‌ له‌یه‌که‌م ئایه‌تی‌دا باسی (منافقون) ده‌کا. هیچ سوره‌تیکی مه‌ده‌نی نیه‌ باسی نیفاق و موفاقینی راسته‌و خو‌یان ناراسته‌و خو‌ تیدا نه‌بی، وه‌لی ئەم سوره‌ته‌ بۆ باسی دوپروه‌کان و ئەو روداوانه‌ی لی‌یان رودراوه‌ و ئەو قسانه‌ی لی‌یان بیستراوه‌ قو‌رغ کراوه‌. ئەخلاق و درۆ ده‌له‌سه‌و چاوو راویان به‌یان ده‌کا. رق و کینه‌ی ناو دلیان له‌ موسولمانان ده‌رده‌خا، ترسنۆکی و خو‌پریه‌تیان ناشکرا ده‌کا.

جم و جۆلی دوو‌پرووی له‌و رۆژه‌وه‌ ده‌ست پی‌ ده‌کا: که‌ پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ گه‌یشته‌ مه‌دینه‌و ده‌وله‌تی ئیسلامی دامه‌زراند، هه‌تا سه‌رو به‌ندی له‌دو‌نیا ده‌رچوونی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ درێژه‌ی کیشا. به‌لام هیچ کاتیک به‌ب‌ر نه‌بوه‌و به‌ درێژایی می‌ژوو ئەو دیارده‌یه‌ له‌شی‌وه‌و شی‌وازی جیا‌جیادا به‌ینا‌و به‌ین سه‌ری هه‌لداوه‌. هه‌رکاتی موسولمانان به‌هێ‌ز بووبن، ئەو دیارده‌یه‌ به‌زه‌قی سه‌ری هه‌لداوه‌ته‌وه‌.

هه‌تا موسولمانان له‌ مه‌که‌دا بوون ئەوه‌نده‌یان هێ‌زو توانانه‌بوو خه‌لك لی‌یان بترسی، یان هی‌وایه‌کیان پی‌‌بن و ماستاویان بۆ بکه‌ن، سه‌رانی قو‌ره‌یشیش به‌ناشکرا دژی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ وه‌ستا بون و به‌ ناشکرا ئەزه‌تی موسلمانان ده‌داو به‌هه‌موو هێ‌زو توانایانه‌وه‌ به‌ره‌نگاری بانگه‌وازی ئیسلامیان ده‌کرد، هه‌تا موسلمانان ناچار کران یه‌که‌م جار کۆچ بۆ حه‌به‌شه‌ بکه‌ن و له‌ژێر کاریگه‌ری ته‌عزیب و سزادا یان به‌هه‌ل‌خه‌له‌تان‌دن و

چاووپا و هندی کهس توشی فیتنه ی له دین وەرگهراڤ بوون. هه ندیکیش سوربوون له سهر بیروباوهری حق و لهو پیناوه دا گیانیان له دهست دا.

به لام که پیغه مبهه کۆچی کرد بۆ مه دینه و دهوله تی ئیسلامی دامه زرانو پشتگیری هۆزی نهوس و خه زه جی به دهست هیناو وای لی هات مه دینه سهرتاپای بووه (دار الاسلام) عه ره به کانی نهوی سهرتاپا موسولمان بوون. بارودۆخی بانگه وازی ئیسلامی پی نایه قۆناغیکی ترهوه. هه لبه ته نهه حاله ته له سهر دل و دهرونی نهوانه ی به نه زانی یان له بهر هه سوودی موسولمان نه بوو بوون زۆر قورس بوو، نه یاتتوانی دان به خۆیاندا بگرن و بی دهنگ بن.

بۆیه نهو دل و دهرون نه خوشانه کهوتنه جم جۆل و دهستیان کرد به دژایه تی پیغه مبهه ﷺ و موسولمانان، به لام دژایه تیه کی خوپریانو له بهرگ و پۆشاککی دوورپویی دا، به رواله ت خۆیان به موسولمان نیشان ده داو له دل دا کافرو بی پروا، هه رچه نه نهوان له هه یج حالیک دا دانیان به کوفرو دوورپویی خۆیان دا نه ده نا، وه لی دوورپویی و کوفرو هه لویستی ناشیرین و فرت و فیله کانیان له پیغه مبهه هاوه له به پیره کانی شاراهه نه بوون، ههروه کوو هه ندی جار له کاتی تهنگانه و نه زه مات دا هه لویستی وایان ده نواند: که په رده ی له سهر کوفرو دوورپویی به که یان هه لده مالی و فه ضح ده بوون.

قورئانیش لیکدان لیکدان راسته وخۆو ناراسته وخۆ فرت و فیله کانیان ده خسته رو، پیغه مبهه موسولمانانی شاره زای فرت و فیل و خیانه ت و خیانه تکاریه کانیان ده کرد. هه موو کاتیکیش هه بوونی دارو دهسته ی ئاوا له ناو کۆمه لگادا خه تهریکی گه وره بوون و ئیستاش خه ته ری سامناکن. وه کوو خم خۆرکه وان و زیانیان له زیانی دوژمن ئاشکراو زۆرتره.

په یوه ندای نهم سورته به سورته پیښه وهی له چنه رو بیه که وهیه :

۱ - له سورته پیښو دا باسی موسولمانانی کرد، له سورته ش دا باسی مونافقه کان ده کا .

۲ - سورته پیښو باسی نه وانه ده کا: پیغه مبه ریتی موحه مد به درو ده خنه وه به دل به زویان دزایه تی ده کهن: که بریتی بوون له جوله که کان . له سورته ش دا باسی نه وانه ده کا که به دل برویان به پیغه مبه ریتی که ی نیه . نه وانه یش دو ورووه کانن .

رهوشتی ناشیرین و نه کله وه تی دو ورووه کان

بسم الله الرحمن الرحيم

إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ ﴿١﴾
اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿٢﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ
فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٣﴾ وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ
وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهُمْ خَشَبٌ مُسْتَنْدَةٌ يَخْسَبُونَ كُلَّ
صَبْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوٌّ فَاحْذَرْهُمْ فَذَلِكُمُ اللَّهُ الَّذِي يُوَفِّكُونَ ﴿٤﴾

نهم سورته به باسی هه لس و کهو تی ناشیرینی دو ورووه کان ده ست پی ده کا، له دل دا کافرو بی دینن، به روا له تیش دینه لای پیغه مبه رو سویند

دهخۆن: که تۆ پیغه مبهری خودای. سوینده کانیان ده که نه مه تال و خۆیانی له بهردا ده شار نه وه. فرت و فیل له موسولمانان ده که نه، ده فهرموی: ﴿اِذَا جَاءَكَ الْمُنْفِقُونَ قَالُوا: نَشْهَدُ اَنْكَ لِرَسُولِ اللَّهِ - وَاللَّهُ يَعْلَمُ اَنْكَ لِرَسُولِهِ - وَاللَّهُ يَشْهَدُ اَنْ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ﴾ ئه ی پیغه مبهرا! که دوورپوه کان دینه لات و ئاماده ی کۆرو مه جلیست ده بن بهرالت خۆیان به موسولمان نشان ده دن و ده لێن شایه تی ده ده بن: که تۆ پیغه مبهری خودای، به دل و به زویان ئه م شایه تی ده ده بن. خودا ده زانی: که تۆ پیغه مبهری خودای، ئه وه ی: که ده لێن: مو طایقی واقیعه، ئه تۆ پیغه مبهری خودای بۆ سهر هه موو ئاده میزاد. به لام خودا شایه تی ده دا: که دوورپوه کان درۆ ده که نه، ئه وه ی ده لێن: له دلێانه وه سهر چاوه ی نه گرتوه، بۆ خۆیان بهر وایان بهوشایه تی نه، ئه وه ی به زویان ده به ژن به دلێان نه. که وابوو ئه وانه به نیسه بت بیرو باوه ریانه وه درۆزن و نه ده بوو ئه و قسه سهر زاره کییه یان ناوینن شایه تی. چونکه شایه تی کاتی شایه تی به دل و زویان به که بن.

﴿اتَّخَذُوا اِيْمَانَهُمْ جُنْهً، فَصَدَّوْا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ، اِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ ئه وانه سویندی خۆیان کردوه به قه لغان و مه تال بۆ پارێزگاری گیانیان له کوشتن و دیل کردن، پارێزگاری مال و سامانیان له داگیر کردن بۆ ئه وه ی ئه حکامی کافرو ئه هلی کیتابیان به سهردا ئه نجام نه درۆ که سیك نه یانناسی پێیان هه لبه خه له تی و وابزانن: موسولمانن و چاویان لی بکه نه، له م روه وه زیان به که سانی دیکه بگه یه نن. له کرداری چاک و چون بۆ جههاد ژێوانیان بکه نه وه، شک و دله راوکییان تیدا دروست بکه نه. به راستی خراب بیرو باوه رپکیان هه یه وه ئه و ئیستی ناشیرین ده نوینن، کرده وه کانیان خراب و ناپه سه ندن.

﴿ذَلِكَ بِاَنَّهُمْ اٰمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلٰی قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُوْنَ﴾ ئه و درۆ ده له سه کردن و کرداره به ده یان به هۆی ئه وه وه یه: بهر والت

ئیمانیاں هیئاوه، له راستی و واقع دا کافرن، له دل دا پروایان بهوه نیه: که به زمان دهیلین. نیتر خودا دلی مؤر کردون و له حهق ناگهن، نوری ئیمان ناچیتته ناو دلیانهوه و ریگای راست نادۆزنهوه، ههست بهو بهلگانه ناکهن: که راستی پیغه مبهرایه تی هه زه تی موحه ممد ده چه سپینن.

﴿واذا رأيتهم تعجبك أجسامهم، وان يقولوا تسمع لقولهم كأنهم خشب مسندة﴾ کاتی چاوت پیاان ده که وی، جوانی پۆشاک و لهش و لاریان، شان و شهوکهت و روخساریان تۆ ده خاته سهر سورمانهوه، خو نه گهر بکهونه قسه و گفت و گو گۆیچکه بو قسه یان راده گری، شیرینی قسه و دم و له فظیان سهرنجت راده کیشی. وهلی له واقع دا وه کوو موره داریکی کلۆر وان: که پالی درابی به دیواریکهوه، واته: جهسته یه کی بۆش و بیگیان و زانیارین. له هیچ ناگهن و هیچ نازانن.

وه کوو ریوایهت کراوه: سهر کرده ی دوو پرووه کان؛ عه بدللای کوری ئوبه ی پیاویکی فه صیح و زمانپاراوو شوخ و شهنک و به شان و شهوکهت بوو، به لام خۆی هاوه له کانی گیل و نه فام و بی ههست وشعور بوون. نه وانه وینهن بی ئه وه ی مانایان هه بی.

﴿يَحْسِبُونَ كُلَّ صِيحَةٍ عَلَيْهِمْ قَاتِلُهُمُ اللَّهُ اَنِي يُؤْفِكُونَ﴾ نه وانه ههر دهنگیک بیسن به دهنگی دوژمنی ده زانن. بی هیژو بی ورن ترسنۆک و خۆیرین، له ناخ و دهروون دا روخاوو دۆراون، ههست به تیکشکان ده کهن، نه وانه دوژمنی سهرسهختن، وریای فرت و فیل و پیلانیان به، مه هیله ئاگاداری نهیته یه کانتان بن. چونکه نه وانه جاسووسی دوژمنه کانتانن، تابووری پینچن و خم خورکه ی ناو کو مه لن. خودا نه فرینی لی کردون و له رهحه ته خۆی دووری خستونهوه، خودا بیانکوژی به فتاره یان بهری و له ناویان ببا، چۆن له ریگای حهق لاده دن و روده که نه کوفرو بی دینی، هیدایهت وهرناگرن و باوهش بو گو مپایی ده گرنه وه.

نیشانه ی دروژنیو دل پیسی دوورووه کان

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّارًا وَهُمْ
 وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٥﴾ سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ
 أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ
 اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٦﴾ هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ
 لَا تُنْفِقُوا عَلَى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُوا وَلِلَّهِ
 خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ
 ﴿٧﴾ يَقُولُونَ لَيْنَ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّكَ الأَعَزُّ
 مِنْهَا الأَذَلُّ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ
 الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨﴾

دهرباره ی سه به بنزولی نایه تی ژماره (۵) بوخاری و موسلیم
 ربوایه تیکی دورود ریژیان هیناوه، پوخته که ی نه مه یه: پیغه مبه ر علیه السلام
 غه زای (بنی المصطلق) ی نه نجام دا، له نزیك ناویك: که پی تی ده گو تری
 (موره یسیع) کورپکی کوچه ری و یه کیك له یارمه تیده ران (الانصار)
 له سه ر ناودانی ولاغ لییان بوو به هه را، نه ویان هاواری کرد نه ی
 (مهاجرین) فریام بکه ون، نه میان هاواری نه نصاره کانی کرد، عه بدوللای
 کورپی نویه ی کورپی سه لول گوپی له هه راو هو ریایه بوو،

خۆی پی نه گهرا، وتی: بۆچی کۆچهریه کان وایان لی هات چاومان لی بزیکه نه وه؟! (مه ئه له ی کابرامان لی قه و ماوه ده لی سه گی خۆت قه له و بکه با بتخوا)!! شهرتبی نه گهر گه ییشتی نه وه مه دینه ده بی به هیز بی هیز ده ربکا. ههر گیز ناهیتلم له مه دینه دا دانیشن!!

زهیدی کوری ئه رقهم گوئی له م ناما قولییانه ی عه بدوللا بوو، بۆ پیغه مبه ری گهرا یه وه، عومهری کوری خه تتاب له وی بوو وتی: پیغه مبه ری خودا بابیکوژم! پیغه مبه ر ﷺ فهرموی: نابی، نه گهر بیکوژم ده لێن: مه حه مه د هاوه لانی خۆی ده کوژی!

پیغه مبه ر ﷺ به مه به ستی نه وه ی ئه م روداوه ته شه نه نه کاو خه لکه که لی نه کوژنه وه، فهرمانی دا سوپا باربکا، ههر چه نده وه ختی بار کردن نه بوو، دواپی پیغه مبه ر ﷺ بانگی عه بدوللای کردو نه و قسه یه ی به رودا دیه وه، عه بدوللا پاکانه ی بۆ خۆی کرد: که شتی وای نه گوته وه. پیغه مبه ریش عوزره که ی لی قبول کرد. زهید ده لی: ئیتر خه لکه که لۆمه یان کردم، زۆر دل ناخۆش بووم به وه: که به درۆزن و فیتنه جو ده رچووم.

ئیت سوره تی (المنافقون) نازل بوو ته صدیقی من و ته کزیبی عه بدوللای کرد. به عه بدوللایان گوت: ئایاتی توندو تیژ ده رباره ت نازل بوون. برۆ بۆ لای پیغه مبه ر ﷺ با دوعای لیخۆشبونت بۆبکا، ئه ویش سه ری خۆی باداو گالته ی به پیشنیاره که کرد، ئیت ئه م ئایه تانه هاتنه خوار. ده فهرموی:

﴿واذا قيل لهم: تعالوا يستغفر لكم رسول الله لوآوا رؤوسهم ورأيهم يصعدون وهم مستكبرون﴾ نه گهر به و مونا فیکانه بگوته ری: به سه رو کایه تی عه بدوللای کوری سه لول، بچن بۆ لای پیغه مبه ر ﷺ داوای لیخۆشبونتان بۆ له خودا بکا، به فیزیکه وه روو وهرده گیرن و

گالته یان پی دی و هیچ ره غبه تیکیان له لیخۆشبوونی خودا نیه. ده بیینی نه وانه پشت له پیغه مبه ره لده کهن و خۆیان زۆر له وه به گه وره تر ده زانن: داوای لیخۆشبون بکهن، کوله بی ده لی: که ئایه ته کانی قورئان نازل بوون و په رده ی له سه ره دوور ووه کان هه لدا یه وه، کۆمه لیک له خزم و کهس و کاره موسولمانه کانیان چون بۆلای دوور ووه کان وتیان: مالتویران به هۆی دوور وویی یه وه حه یاتان چوو؛ خۆتان کرده په ندو مه خسه ره، بچن بۆلای پیغه مبه ره ﷺ له دوور وویی په شیمان بینه وه داوای لی بکهن بابۆتان له خودا بپاریتسه وه، نه چون و گرنگیان به داواکاری خزمه کانیان نه دا.

ئیبسو عه بباس ده فه رموی: که عه بدوللای کوری ئوبه ی له ریگه ی چون بۆ غه زای ئوحد به خۆیی چهند که سی که وه گه رایه وه، موسولمانان رقیان لی هه لگرت و تانه و ته شه ریان لی ده دا، خزمه نزیکه کانی پییان گوت: خۆزگه بچویتایه بۆلای پیغه مبه ره ﷺ داوای لیخۆشبوونی بۆ بکردیتایه؟! وتی: نه ده چم بۆ لای و نه داوای لیخۆشبوونی نه وم ده وی. ئیتر نه و ئایه تانه نازل بوون.

زور به ی رافه که رانی قورئان ده لێن: بۆیه داوایان لی کرده بچی بۆ لای پیغه مبه ره ﷺ داوای لیخۆشبوونی بۆ بکا، چونکه وتبووی: (ده بی به هیتر بی هیتر ده ربکا) ههروه ها خزم و ناسیاوی خۆی راسپارد بوو: که یارمه تی ماددی پیغه مبه ره موسولمانه هه ژارو کۆچکاره کان نه کهن، بۆ نه وه ی لی بی ته که نه وه ده وری چۆل بکهن. جا ئامۆژگاریان کرد بوو: که بچی بۆ لای پیغه مبه ره ﷺ داوای لیخۆشبوونی بۆ بکا، له ولام دا به سه ر بادانی که وه گوتبووی: (نه وه چیتان گوت؟) واته: گالته ی به داوا کانیان هاتبوو، نه وه یه که قورئان ئامازه ی پی ده کار ده فه رموی:

﴿لَوْ اَرٰوْا رُءُوسَهُمْ﴾ ته بچار پهروه دگار ته وه به یان ده کا: کنه داوای لیخو شوبون دادی ته وان نادا. ده فیرموی:

﴿سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ اَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ اَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ﴾ ان الله لا یهدی القوم الفاسقین ﴿یه کسانه له سهر تهو دو وروانه، داوای لیخو شوبون یان بو بکه ی یان بو یان نه که ی، هیچ سود ینکیان پی ناگا، چونکه ته وان سوورن له سهر نیفاق و به رده وامن له سهر کوفر، به دل بروایان به په یامی نیسلام نیه! هه تا ته وان له سهر تهو حال و وه زعیان بن، هه رگیز خدا لییان خو ش نابی. بیگومان خدا هیدایه تی گهل و نه ته وه یه ک نادا: که له سنوور ده رچوبن و نو غرو ی زلکاوی تاوان بوین.

﴿هُمُ الَّذِیْنَ یَقُولُوْنَ لَا تَنْفَقُوا عَلٰی مَنْ عِنْدَ رَسُوْلِ اللّٰهِ حَتّٰی یَنْفَضُوْا﴾ تهو دو وروانه که به ته نصاره کان ده لیتن: یارمه تی هاوه له کۆچکاره کانی موحه ممد مه دن با برسی و موحتاج بن، به لکوو ده وره ی چۆل بکه ن و که سی پیوه نه می نی و بلاوه ی لی بکه ن!! نیت پهروه دگار ره ددی دانه وه، فیرموی:

﴿وَاللّٰهُ خَزَائِنُ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ، وَلٰكِن الْمُنٰفِقِیْنَ لَا یَفْقَهُوْنَ﴾ گه غینه کانی رزق و روژی ناسمانه کان و زهوی هه موو هی خودان، تهو رزق و روژی کۆچکاره کان ده دا، کیلی ده رگای رزق و روژی ته رزو ناسمان به ده ست خودایه، به ویستی خو ی دهیدا به بهنده کانی، بو یه کیك زۆرو بو یه کیك که م، یه کیك ده وله مه ند ده کاو یه کیك هه ژار، وه لی تهو دوو رووانه نه فامن نازان: خه زینه ی رزق و روژی به ده ست خودایه پیان وایه: خدا موسولمان ده وله مه ند ناکا!

﴿یَقُولُوْنَ لَنْ رَجِعْنَ اِلَی الْمَدِیْنَةِ لِنَخْرُجَنَّ اَوْ لَا عَزَّ مِنْهَا الْاَذَلُ﴾ تهو دو وروانه ته وانن که له سهر زوبانی عه بدوللای کوری نویه ی سه روکیان ده لیتن: نه گهر له م سه فیره گه راینه وه بو مه دینه، ده بی به هیزو خاوه ن دهسته لات - مه به ستیان خو یانه - بی هیزو بی دهسته لات ته کان

- مه به ستیان پیغه مبه صلی الله علیه و آله و هاوه لانیه تی - ده ربکه ن، ئیتر ناهیلین موحه ممد و هاوه لانی له مه دینه دا بمیننه وه. ئەوان بی هیژو ئیمه خاوه ن توانا، چی دی لیان قبول ناکه ی ن. عه بدوللای کوری ئوبه ی گه رایه وه بو مه دینه، هینده ی پی نه چوو کوچی دوا یی کرد، پیغه مبه صلی الله علیه و آله داوای لیخو شبونی بو کردو کراسی خو ی بو له بهر کرد. ئیتر ئەو نایه ته نازل بو!

ئە مجار خودا بهر په چی مونافیه کان ده داته وه و ده فەر مو ی: ﴿ واللّٰه العزّة و لرسوله و ل لمؤمنین، و لکن المنافقین لا یعلمون ﴾ هیژو ده ستە لات و بالا ده ستی هەر بو خودایه و بو ئەوانه یه خودا ریژو شکۆ مه ندیان ده داتی له پیغه مبه ران و له بهنده راستاله کانی. بو که سی تر نیه، وه لی دوورو وه کان ئەو واقیعه نازانن، هینده نه فام و گیلن، هینده سه ر لی شیواوو که و ده نن، نازانن که هه موو هیژو ده ستە لات و تواناو وزه هی خودایه. ئەوانه چین هه تا خو یان به خاوه ن هیژو ده ستە لات حسیب بکه ن؟!

ریوا یه تکراره: کاتی عه بدوللای کوری ئوبه ی گه رایه وه بو مه دینه. عه بدوللای کوری که موسولمانی کی باش بو، ده رگای شاری مه دینه ی لی گرت و گوتی: ئەوه تو ی گوتوته: ئە گه ر گه رای نه وه ده ستە لات دارمان بی ده ستە لات ده ر ده کا. سویندم به خودا ده بی ئیستا تیت بگه یه نم تو ده ستە لات داری یان پیغه مبه ری خودا؟ سویندم به خودا ئاسمانی مه دینه ت ناکه ویت ته سه رو ناهیلم پی له خاکی مه دینه بنی ی هه تا نه لی پیغه مبه ری خودا شکۆ مه ندو ریژداره من زه لیل و بی هیژم. ریگای لی گرت و نه یه یشت بچیت ته ناو شاری مه دینه وه. هه تا کو مه لی چونه خزمه ت پیغه مبه رو ئەو واقیعه یان بو باس کرد، ئەویش فه ر مو ی: بچن به عه بدوللا بلین: با ریگه ی عه بدوللای باوکی بکا بچیت وه شوینی خو ی. ئەویش ریگه ی دا.

ترساندن موسولمانه کان له وه لاسایی ره وشتی دوورووه کان بکه نه وه،
 فه رمانیشیان پی ده کا که له ریگهی خیر و چاکه دا مال بیه خشن

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُلْهِكُمْ
 أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ
 ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩﴾ وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ
 مِمَّنْ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي
 إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُن مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠﴾ وَلَنْ
 يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١١﴾

له وه پیش ره وشتی دوورووه کانی رونکرده وه، سه رزه نشتی کردن،
 ته مجار موسولمانان له وه ناگادار ده کاته وه و ده یانترسینی: که خوی
 دوورووه کان بگرن، پاشان فه رمانیان پی ده کا: که بری له مال و سامانیان
 له بواری خیر و چاکسازی دا بیه خشن، دوی نه خهن تاکاتی که مردن
 یه خه یان ده گری و په شیمان ده بنه وه و په شیمانیش بی سووده. ده فه رموی:

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا، لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ ﴾
 تهی ته و که سانه ی پرواتان به تاک و ته نهایی خوداو راستی پیغه مبه رایه تی
 موحه مده ﷺ هدی به مال و سامان و سه روکاری کردنی هه روا مندا ل و
 به خیر کردنیان نیو بهی ناگا نه کا له زی کرو یادی خوداو له ته نجامدانی
 نه رکه کانی سه رشانتان به رامبه ر پهروه دگار.

﴿ومن يفعل ذلك، فأولئك هم الخاسرون﴾ كه سيك به هوئی مال و سامان و خیزان و مندال و بهر پوه بردنیانه وه له یادی خودا بی تاگابی و فریا به ندایه تی کردن نه که وی نه پیژئی به باشی خودا په رستی بکا، نه وه له خه ساره تمه ندانه، له وانه یه رۆژی قیامت خوین و مال و سامان و مندالیان له ده ست داوه، چونکه شتی ماوه وه همیشه بیتان به فیه وتاو فرشتوه.

﴿وانفقوا من ما رزقناکم من قبل أن یأتی أحدکم الموت فیقول ربّ لولا أخرتني الى أجل قریب، فأصدق وأکن من الصالحین﴾
تهی خاوه ن باوه ران! بری لهو مال و سامانه ی پیمان داون له ریگهی خیر و چاکسازی دا ببه خشن، به مەش سوپاسگوزاری نیعمه تی خودا بکه ن و ره حم به هه ژار او بیته وایان بکه ن، به رژه وه ندی گشتی به رچاو بگرن، پیش نه وهی هو یه کانی مردنتان لی نزیک بیته وه و بکه ونه حاله تی که وه مردن ده ورتان بدا و بکه ونه گیانه لا وه وه، جا نه وکاته هه ریه که تان بلئی: خودایه که میك مؤله تم بده و مردنم دوا بخه بۆ ماوه یه کی کورت، به لکوو بتوانم مال و سامانم ببه خشم و بیمه پیای چاک و راستال.

تهم نایه ته نه وه ده گه یه نی که هه موو که سیکی که مته رخه م ده رباره ی خودا په رستی و مال به خشین و چاکردن له کاتی گیانه لاودا په شیمان ده بیته وه و داوای مؤله ت دان ده کا بابۆ ماوه یه کی کورتیش بی. به لام بی سوده و ناواتی نایه ته جی.

تیر میزی ئیبنو جهریر له ئیبنو عه بباسه وه ربوایه ت ده که ن ده ففرموی: پیغه مبه ر ﷺ ففرمویه تی: (که سیك مال و توانای حه جی هه بوو نه یکرد، زه کاتی له سهر بوو نه یدا، له کاتی مردنی دا داوای مؤله ت دان و دواخستنی مردن ده کا) پیاو یك وتی: تهی ئیبنو عه بباس پیای چاکه! هه ر کافر داوای گه رانه وه بۆ دونیا و دواخستنی مردنی ده کا!!

ئیبنو عه بباس فهرموی: ئایاتی قورئان دینمه وه بۆ راستی قسه کهم
ئیتیر ئایه تی: ﴿وانفقوا من ما رزقناکم من قبل ان یأتی أحدکم الموت
فیقول رب لولا أخرتنی الی أجل قریب فأصدق وأکن من الصالحین﴾ هی
خوینده وه.

﴿ولن يؤخر الله نفسا اذا جاء اجلها، والله خبیر بما تعلمون﴾ ههر
که سێ ئه جه لی هات و ئه وه ته مه نه ی خودا بۆ دیاری کرد وه ته واو بوو،
ئیتیر خودا تاقه چرکه یه که ته مه نه ی دریتژ ناکاته وه، هیچ شتیک له
کرده وه کانی ئیوه له خودا شاراو نه ی، پاداش و سزاتان ده داته وه، چاکه
به چاکه و خراپه به خراپه.

بسم الله الرحمن الرحيم

سوره تی (التغابن)

ئهم سوره ته مه ده نه یه وه هه ژده ئایه ته له دوای سوره تی (التحریم)
هاتۆته خوار. هه ندیکیش پێیان وایه مه ککیه، ناوی نراوه (التغابن)
چونکه له ئایه تی ژماره نۆدا، قیامهت بیر ئاده میزاد دینیته وه وه
ده فهرموی: ﴿یوم یجمعکم لیوم الجمع ذلك یوم التغابن﴾.

ئوسلوبی سوره ته که ده شو بهیته ئوسلوبی سوره ته مه ککیه کان،
گرنگی به بنه ماکانی عه قیده ده دا، ئه وه راده گه یه نێ که هه موو بونه وه
ته سییحات و ته مجیدی خودا ده کا. یه کتا په رستی و راستی پێغه مبه رایه تی و
زیندو بونه وه دووپات ده کاته وه، بێگومان، هه موو ئاینه ئاسمانیه کان
له باره ی بنه ماکانی عه قیده وه یه کسانن، هه موویان ئه وه راستیه
دووپات ده که نه وه. قورئان به رونی ئه وه مان بۆ به یان ده کا و
له پێغه مبه ران و په یامه کانیا نه وه ئه وه راستیانه مان بۆ ده گیریته وه،

کەوابی هەر کاتیەک لە تەورات و ئینجیلی دەست لێدراو و شسۆیندراودا ،
یان لەناو کتیب و نوسراوی ئەوانەدا: کە بەراوردکاری نێوان
ئایینەکان دەنوسن و برۆیان بە قورئان و ناوەڕۆکی نێه ، شتێکمان
بینی پێچەوانەی ئەو راستییە بوو. کە قورئان ئاماژەی پێ دەکا دەربارەی
یەکیەتی بنەماکانی عەقیدە لە ئایینەکان دا. بێ سۆ و دوو بیخەرە
لاوەو بزائە هەلبەستراو درۆو دەلەسەیه. شیاوی خوێندنەوهو
سەرئنج دانیش نیه.

سەرەتا سورەتە کە بەبەیانکردنی بری لە صیفەتە جوانەکانی خودا
دەست پێ دەکا.

ئەجار ئادەمیزاد دەترسینی لەو عەزاب و نیکالەیی بەسەر گەلە
پێشینەکان هات بە هۆی بە درۆخستنەوهی پێغەمبەرانیان و
ئینکاریکردنیان بۆ زیندوبوونەوه. دواپی بانگەوازی ئادەمیزاد دەکا
بۆ ئیمان هێنان بە خودا و بە پێغەمبەرایەتی حەزەرەتی موحەممەد و ئەو
قورئانەیی خودا بە نیگا بۆی ناردووە، دەیانترسینی لە روژیک کە کافر
تێیدا پەشیمان دەبنەوه چونکە ئیمانیان نەهێناوە ، موسوڵمان پەشیمان:
چونکە کەمتەر خەمیان کردووە. لەو روژەدا موسوڵمانان بۆ
بەهشت بەری دەکرێن و کافرەکان تۆر دەدرێنە ناو دۆزەخەوه. لە کۆتایی
سورەتە کە دا فرمان دەکا بە تەقوا و خودا پەرستی و مال و گیانبەخشین
لە رێگەی خودادا، دەیانترسینی لە بەخیلی و چروکی و ئەوه رادەگەیەنێ:
کە پاداشی چاکە کاران و بەخشندەکان روژێ دوو چەندانەو
چەند چەندانەیه .

سورده تی (التغابن)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ
وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْكُمْ كَافِرٌ
وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ وَاللَّهُ يُمَازِعُكُمْ بَصِيرٌ ﴿٢﴾ خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿٣﴾
يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤﴾

﴿ يسبح لله ما في السموات وما في الارض له الملك والحمد وهو
على كل شئ قدير ﴾ هه رچی وا له ناسمانه کان و زهوی دایه به گیاندارو
بی گیانده ته سبیحات و ته نزیهی خودا ده کا، له هه موو عهیب و
خه و شتیک له گشت کهم و کوپی و نهنگیه که به دووری ده گرن، هه موویان
به زمانی حال یان زمانی مه قال به ندایه تی خو یان بو خودا راده گه یه نن.
هه موویان نیشانه ی نه وهن خودا پاک و مونه ززه هه له نوقصانی له زات و
له صیفاتی دا . خاوه نیه تی و مولک و سه لته نه ت هه ر بو خودایه و سوپاس
و ستایش له سه ر نیعمه ت هه ر شیایو نه وه، خودا به سه ر هه موو شتیک دا
بالا ده ست و خاوه ن توانایه هیچ شتیک ی لی یاخی نابی.

ئەجار بپی له دیار دەهی دەستەلاتی خوئی باس دەکاو دەفەرموی: ﴿ هو الذی خلقکم فمکم کافر و منکم مؤمن والله بما تعملون بصیر ﴾
 پەرەدگار خودایەکی وەهایە ئێوی له نەبوون بە دیهیناوە و بەو شیۆه جوان و رێک و پێکە شیۆه و روخساری کیشاون. سەر نجام واتان لی هاتووە بریکتەکان لە سروشت لای داووە و بوستی خۆتان کوفرو بیدینیستان هەلبژاردوو، بریکیشتان لەسەر فیطرەت ماوئەو و ئیمانێتان هەلبژاردوو، بەختەوهری دونیاو قیامەتتان بۆ خۆتان دەستەبەر کردوو، خودا لەروژی بەری دا زانیویەتی ئێو لە ژیا ئێتان دا لە کوفرو ئیمان چی هەڵدەبژێرن و سەرەنجامتان بەچی دەگا. بۆ خوئی ئاگاداری کردوو کانتانەو سزاو پاداشتان دەداتەو.

ئەبویە علاو طەبەرائی و بەیەهەقی لە ئەسوەدی کورپی سەریەو و ریوایەت دەکەن دەلی: پیغەمبەر ﷺ فەرموی: (کل مولود یولد علی الفطرة حتی یعرب عنه لسانه فأبواه یهودانه أو یمنرانه أو یمجسانه) هەموو زارۆکیک لەسەر فیطرەت و خودا پەرستی لە دایک دەبی، کەزمانی دەپێژی و عەقل و هۆشی پەیدا دەکا، باوک و دایکی سروشتی دەگۆرن و لەرێگەیی حەق لای دەدەن، جاییان دەیکەنە جوله کە یان گاور یان ناگر پەرست، یان هەر بیرو باوەرێکی تری ناپەسند:

﴿ خلق السموات والارض بالحق وصورکم فأحسن صورکم والیه المصیر ﴾ ئاسمانەکان و زەوی بەرێک و پێکی و بە خێکەت ئامێز بەدی هیناون، وای خولقاندون بەرژەوهندی ئادەمیزادیان تێدابی بۆ دین و دنیا. ئێوی ئادەمیزادیشی لە جوانترین شیۆه و روخساردا وێنە کیشاوە، غەزالی دەفەرموی: (لیس فی الإمكان أحسن مما کان) مومکین نیە جوانتر لەو شیۆهی هەیه شیۆهیهکی تر بهینریتە دی.

قورئانی پیروز له چه‌ند نایه‌تیکی تردا ئاماژه به جوانسی و
روخسار شیرینی ئاده‌میزاد ده‌کا، ده‌فه‌رموی: ﴿يا ايها الانسان ما غرك
بريك الكريم الذي خلقك فسواك فعدلك، في اى صورة ما شاء ركبك﴾
(الانفطار/ ٦-٨) یان ده‌فه‌رموی: ﴿لقد خلقنا الانسان في احسن
تقويم﴾ (التین/ ٤) له روژی قیامه‌تدا هه‌مووتان بۆ لای‌خودا ده‌گه‌رینه‌وه،
سزاو پاداشتان ده‌داته‌وه خراپه به خراپه و چاکه به چاکه.

﴿يعلم ما في السموات والارض، يعلم ما تسرون وما تعلنون،
والله عليم بذات الصدور﴾ ئاگاداره به‌سه‌ر هه‌موو ئه‌و مه‌خلوقاتانه‌ی
له‌ناو ئاسمانه‌کان و زه‌وی‌دایه، له هه‌یچیان بێ ئاگانیه، حالێ هه‌موویان
ده‌زانێ، ته‌نانه‌ت شاراوو نه‌ینیه‌کانی ئیوه‌ش ده‌زانێ، ئاگاداره به‌سه‌ر
ئه‌وه‌ی ئاشکرای ده‌که‌ن و ئه‌وی ده‌یشارنه‌وه، خودا زاناو ئاگاداره به‌سه‌ر
بیرو باوه‌رو خه‌ته‌راتی ناو دله‌کان. واته: زاناو ئاگاداره به‌ قسه‌ی دله‌کان!

موشریکه‌کان ئینکاری خودایه‌تی خوداو بپه‌غه‌مبه‌ریتی

حه‌زهره‌تی موحه‌مه‌د ﷺ و زیندو بوونه‌وه ده‌که‌ن

الْمَیَاتِکُمْ نَبَّأُ الَّذِیْنَ کَفَرُوا مِنْ قَبْلُ
فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِیمٌ ﴿٥﴾ ذَٰلِکَ بِأَنَّهُ کَانَتْ تَأْتِیهِمْ
رُسُلُهُم بِالْبَیِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشِّرُہُمْ بِدُونِ مَا کَفَرُوا وَتَوَلَّوْا وَاسْتَغْنَى
اللَّهُ وَاللَّهُ غَنِیٌ حَمِیدٌ ﴿٦﴾ زَعَمَ الَّذِیْنَ کَفَرُوا أَنْ لَنْ یُعْجِزَهُمْ قَوْلُ بَلٰی وَرَبِّ
لَنُبَعِّثَنَّهُمْ لِنُبْنُوْنَ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَٰلِکَ عَلَى اللَّهِ یَسِیرٌ ﴿٧﴾

له وه پێش به لگهی له سهر هه بوونی خوداو دهسته لاتی ره های
هینایه وه، لیره دا کافره کانی مه ککه ی له کوفرو بیدینی ترساند،
هه ره شه ی لی کردن له سهر نه وه ی پروایان به پیغه مبه ریتی هه زره تی
موحه مه ده نه کردو زیندو بونه وه یان به لاوه درۆ بوو. ده فهرمو ی:

﴿ اَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ، فذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهُمْ وَلَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴾ نه ی موشریکه کانی مه ککه! نایا سهر گورشته ی
کافرو بی باوه ره کانی رابوردوتان پی نه گه یوه؟ سهره نجامی
یاخی بوونی قهومی نوح و عادو شمودتان بۆ به یان نه کراوه؟ نه و
عه زاب و به لایانه ی به سهریان هات به هو ی سهر پیچی کردنی فهرمانی
پیغه مبه ره کانیانه وه به ئیوه نه گه یشته وه؟ نه وه بوو: پیغه مبه ره کانیان
بانگیان کردن بۆ یه کتاپه رستی و عیباده تکردن بۆ خدا و وازه یانیان له
بتپه رستی، به لام به گۆییان نه کردن و سهر پیچیان نواند، ئیتر ئاکامی
سهر پیچی کردن و یاخی بوونی خو یان توش هاته وه، عه زابی ریشه کیش و
کو کوژ، یه خه ی گرتن و له ناوچون، له قیامه تیش دا عه زابی
دۆزه خ چاوه ریانه!!

﴿ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشْرٌ يَهْدُونَنَا؟
فَكْفُرُوا وَتَوَلَّوْا، وَاسْتَغْنَى اللَّهُ، وَاللَّهُ غَنِيٌ حَمِيدٌ ﴾ نه و عه زابه سه خت و
دژواره یان له دونیاو قیامه ت دا به هو ی نه وه وه بوو، پیغه مبه ره ان
دهه اتنه سهریان به به لگهی ئاشکراو موعجیزاتی گه وره وه بانگه وازیان
ده کردن، هه ره شه یان لی ده کردن ته ماعیان به رده نان، که چی هه موو
گهل و نه ته وه کان هه ر یه که یان به پیغه مبه ری خو ی ده گوت: نه تو
پیغه مبه رنیت! چۆن ده گونجی ئاده میزادیکی وه کوو خو مان ببیت ته
پیغه مبه رو ره هه نو میمان بکا؟ که ی شتی وابوه که ی ده بی؟!؟

ئیتەر پروایان به پیغه‌مبهره‌کان نه‌کردو په‌یامه‌کانیان ره‌تکرده‌وه، پشتیان لی‌هه‌لکردن و حق و راستیان پاشگوی خست، هیچ له‌په‌یام و بانگه‌وازی پیغه‌مبهره‌کان ورد نه‌بوونه‌وه، خودا لییان بی‌ئاتاج بوو چ پیوستی به‌هه‌بوونی خویان و عیاده‌ته‌که‌یان نه‌بوو، سه‌رجه‌م له‌ناوی بردن و قه‌لاچوی کردن.

ئه‌مجار ئه‌وه رون ده‌کاته‌وه: که موشریک و بی‌پروا‌کان پییان وایه زیندو بوونه‌وه‌ی قیامت نیه‌و ده‌فه‌رموی: ﴿ زعم الذين كفروا أن لن يبعثوا ﴾ پتپه‌رسته‌کان پییان وایه: زیندو بوونه‌وه‌و حساب و لی‌کۆلینه‌وه نایه‌ته دیو قیامت رانابی.

﴿ قل بلی وربی لتبعثن ثم لتنبؤن بما عملتم، وذلك على الله يسیر ﴾ ئه‌ی پیغه‌مبهری خۆشه‌ویست به‌و موشریکه‌ سه‌ر ره‌قانه‌ بلی‌و هه‌والیان بده‌ری: که به‌ته‌ئکید ئیوه زیندو ده‌کرینه‌وه، رۆژی قیامت له‌گۆره‌کانتان راده‌بن و دینه‌ ده‌روه‌وه، ئه‌مجار به‌ته‌ئکید هه‌والتان ده‌دریتێ به‌کرده‌وه‌کانی دونیاتان، هیچ کرده‌وه‌یه‌کتان له‌خودا گوم نابێ. کرده‌وه‌ی بچوک و گه‌وره‌تان، که‌م و زۆرو ئاشکراو نه‌ییتان ده‌خریته‌وه به‌ر چاوتان و لی‌کۆلینه‌وه‌تان له‌گه‌ل ده‌کرێ و به‌گویره‌ی کرده‌وه‌کانتان سزاو پاداشتان ده‌دریته‌وه، ئه‌نجامدانی ئه‌م کارانه‌ بو‌خودا کاریکی ئاسان و بی‌ئه‌رکه‌و چ ماندوبونێکی ناوی.

ئه‌مه‌ سییه‌م جاره: که په‌روه‌دگار سویند به‌زاتی خۆی ده‌خواو جه‌خت له‌سه‌ر هاتنی قیامت ده‌کاته‌وه. له‌سوره‌تی (یونس) دا ده‌فه‌رموی: ﴿ویستنبئونک احق هو؟ قل: ای وربی، انه‌ لحق وما انتم بمعجزین﴾ (نایه‌تی / ٥٣) له‌سوره‌تی (سبا) یش دا ده‌فه‌رموی: ﴿وقال الذين كفروا، لا تأتینا الساعة، قل بلی وربی لتأتینکم﴾ (نایه‌تی / ٣).

هه‌ڵنانی ئاده‌میزاد بو ئیمانیهێنان و ترساندنیان له‌ته‌نگ و
چه‌له‌مه‌ی قیامه‌ت

فَأَمِنُوا بِاللَّهِ

وَرَسُولِهِ ۚ وَالنُّورَ الَّذِي أَنْزَلْنَا ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٨﴾ يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ۚ ذَٰلِكَ يَوْمُ النَّارِ ۚ وَمَنْ يُوْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ
صَالِحًا يُكْفِرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ ۚ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ أَبَدًا ۚ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾
وَالَّذِينَ كَفَرُوا ۖ وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۖ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
النَّارِ ۖ خَالِدِينَ فِيهَا ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٠﴾

له‌وه پێش به‌لگه‌ی له‌سه‌ر ئولوھییه‌ت و پێغه‌مبه‌رایه‌تی هی‌نایه‌وه،
هه‌روه‌ها ره‌ددی ته‌وانه‌ی دایه‌وه: که ئینکاری زیندوبوونه‌وه ده‌که‌ن.
ئه‌جار لی‌رده‌ا فه‌رمان ده‌کا به‌ئیمانیهێنان به‌خوداو به‌پێغه‌مبه‌روبهرده‌وام
بوون له‌سه‌ر بی‌روباوه‌رو خودا په‌رستی له‌سه‌ر ئیمان به‌زیندوبوونه‌وه‌و
حیساب و لی‌کۆلینه‌وه . ده‌فه‌رمۆی:

﴿ فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورَ الَّذِي أَنْزَلْنَا ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴾
ده‌ی که‌هه‌موو شتێک لای خودا ئاسان بی، زیندوکردنه‌وه‌ی مردوان بو
خودا چ ئه‌رك و گرانیه‌کی تی‌دا نه‌بی، هه‌رچی بیه‌وی بیکا به‌ئاسانی
بی‌کاوه‌س نه‌توانی بی‌ته‌له‌مه‌په‌رو کۆسپ و ته‌گه‌ره، که‌وابی ئیمان بینن

به خودای تاك و تنهاو خاوهنى دهسه لات و توانا، بپروا به پيغهمبره كهى بكهـن كه حهـز رهـتى موحه ممهـده، بپروا به قورئانه كهى بكهـن: ههر كهـسى شوينـ ئهـو پهـيامه بكهـوئ لهـتاريكى گومپايى رزگارى دهـبى و ريگاي بهـخته وهـرى دونياو قيامهـت دهـگريتهـ بهـرو بهـمراز كهـيشتوهـ!! شوينـ ئهـو قورئانه بكهـون: كهـ نورو روناكىـه بهـ بؤـ دلـهـكان و هيدايهـتـدهـره . بهـنيگا نازلـمان كـردوه بؤـ سهـر دلـى پيغهمبر ﷺ بؤـ ئهـوهـى بهـ ئادهـميزادى رابگهـيهـنى ، خودا زانايه بهـ هموو شتيـك و هيچى لىـ گوم نايـ، ناگادارى هموو كردارو گوـفتاريـكيانهـو سزاو پاداـشتيان لهـسهـر ئهـو كردارو گوـفتاراـنه دهـداتهـوه . هيچ كـردهـويه كـتان پاشگوئـ ناخـرى.

﴿يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ﴾ ئەي ئادەمىزادىنە؛
 بىرى ئەر رۆژە بىكەنەۋە: كە خۇدا ھەموو ئەھلى مەھشەر ھەر لە
 سەرەتاي دونياۋە تاكۇتايى لە دەشتىكى كاكى بەكاكى دا كۆ دەكاتەۋە
 بۆ حىساب و لىكۆلئىنەۋە، ئەر رۆژە رۆژىكە خۇدا ھەموو ئادەمىزادىك و
 كەردەۋەكانى يەكديگىر دەكاتەۋە، ھەموو پىغەمبەرىك و گەلەكەي
 بەبەك دەگەبەنتتەۋە .

ئا ئەو رۆژە رۆژى پەشيمان بوونەوه، رۆژىكە ھەموو كەس ھەست بە خەسارەتمەندى دەكا، كافر دەزانى خەسارەتمەندە چونكە ئيمانى نەھيئاو، موسولمان ھەست بە كەمتەرخەمى دەكا چونكە چاكەو خوداپەرستى كەم كردو، دەيتوانى زيادى بكاو تەمبەل بوو. ھەموو كەس دەستى خوڤى دەشكىنيتەو ھەو پەشيمانى دەردەبەرى، كافەرەكان پەشيمانن، كە بۆچى لە جياتى ھىدايەت گومرايان ھەلبەزاردو، موسولمانان پەشيمانن: كەبۆچى زياتريان خودا پەرستى نەكردو ھەو ياداشى باشتريان بە دەست پىننايە.

﴿ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللّٰهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ ، وَيَدْخُلْهُ
جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ، ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴾
كه سیك به راستی ئیمان به خودایینی و به تاك و ته نهایی بناسی ،
بروا به پیغه مبهرو په یامه كهی بكاو شوینی بكهوئی، بروا به
زیندوبوونه وهی قیامت هه بی و تیشوو بو ووه روژه حازربكا،
خهریکی كرده وهی چاك بی، ئهرکی سهرشانی خوئی به رامبه ر به خودا و
به نده كانی جی به جی بكا، خوئی پیاریزی له خراپه كارو تاوان،
ئوه خودا تاوانی له وه پیشی ده سرپته وه ده یخاته ناو باخ و باخاتی
به هه شتی رازاوه وه؛ كه به ژیر باله خانه و درخته كانی دا جوو جو بار
ده كیشن و ئه و ندهی تر جوانی و رازاوه یی به دیمه نه كه ده به خشن، ئه و
به هه شتیانه له ناو ووه باخ و باخاتانه دا بو هه تاهه تایه ده میینه وه،
لی ی وهرز نابن و لی ی دهرناچن.

ئو تاوان سرپنه وه و لیخو شبون و به هه شت پی خه لا تكر دنه به مرز
گه یشتنیکی گه و ره مه زنه، هیچ به مرز گه یشتنیکی تری ناگاتی
چونكه باشتین ده سكه وتی به ده ست هی ناوه!!

﴿ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
خَالِدِينَ فِيهَا ، وَبئس المصير ﴾ ئه وانهی كافرو بی دین و ئینكاری
تاك و ته نهایی خودا ده كهن، بروایان به هه بوونی صیفاتی
جه لال و جه مالی خودانیه، قورئان به درو ده خه نه وه كه بو
پیغه مبه ر ^{صلوات الله} نیردراوه، كه بریک له نایه ته كانی ئه و قورئانه باسی
زیندو بوونه وهیه، ئه وانه ئه هلی دوزه خن و بو هه تاهه تایه لی ی دهرناچن،
خراپ شوینیكه تی ی ده چن و تی یدا ده میینه وه.

هه موو شتیك به گویره ی قه زاو قه ده ری خودایه

مَا أَصَابَ مِنْ
مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ
تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٢﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾

له وه پیش ئاده میزادی کردنه دووبه ش؛ موسولمان و کافر، فه رمانی
پیکردن نیمان بهینن و کرده وه ی چاک بکه ن، نه هی لی کردن له کوفرو
بییدنی. نه مجار نه وه رون ده کاته وه؛ که هه رچی توشی ئاده میزاد ده بی له
خیرو له شه ر، به گویره ی قه زاو قه ده ری خودایه و به گویره نه یاساو
ره سایه یه؛ که خودا بو بونه وه ری دانا وه. پاشان فه رمان به موسولمانان
ده کا گهردن که چی فه رمانی خودا و پیغه مبه ری خودابن و پشت به خودا
بیهستن له هه موو کارو باریکیان دا

ده فه رموی: ﴿ مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ﴾ هه رچی توشی
ئاده میزاد ده بی له خیرو له شه ر به گویره ی قه زاو قه ده ری خودایه، له رۆژی
نه زهل دا بو ی مه زنده کردون، پیویسته ئاده میزاد له ژیان ی دونیای دا
هه ولئ نه وه بدا کرده وه ی چاک بکا، بو نه وه ی خیرو خوشی دونیا و قیامت
بوخۆی کیش بکا، زیان و خهراپه له خۆی دوور بخاته وه، له هه موو
شتیکیش دا پشت به خودا بیهستی، چونکه به ده ست هی نانی ئاکامه کان

به دهست خودایه، وه کوو له ئایه تیکی تر دا ده فره موی: ﴿ ما اصاب من مصیبه فی الارض ولا فی انفسکم الا فی کتاب من قبل ان نبراهها، ان ذلک علی الله یسیر ﴾ (الحدید/ ٢٢)

﴿ ومن یؤمن بالله یهد قلبه، والله بکل شیء علیم ﴾ که سیک بر وای به تاک و ته نهایی خودا هه بی و بزانی: هه به لایه که روی تی ده کا به قه زاو قه ده ری خودایه و سه بری له سهه به گری و دا وای پا دا ش له خودا به کاو گه ر دن که چی قه زاو قه ده ری خودایه، نه وه خودا دلێ نورانی ده کاو له کاتی به لاو ناخوشییه که سه بووری ده داو قور سایی موصیبه ته که ی له سهه شان سوک ده کا. پهروه گار زانیاری به رفراوان و بی سنووره، هیچی لی گوم نابی و زانییه به دل که کان و ده زانی چییان تی دا شار و ته وه.

ئیبنو عه بباس ده فره موی: (ومن یؤمن بالله یهد قلبه) واته: دلێ هی دا یه ت ده دا بۆ یه قین و ده زانی هه ر چی تووشی بووه نه ده بوو بی بویری، نه وی تووشی نه بوه نه ده بوو تووشی بی. له حه دیثی صحیح و (متفق علیه) دا هاتووه: که پیغه مبهه ﷺ فره موویه تی: (عجبا للمؤمن، لایقضى الله قضاء الا كان خیرا له، ان اصابته سراء شکر فکان خیرا و لیس ذلک لاحد الا للمؤمن) ئیشی موسو لمان سهه یرو سهه رنج راکی شه، هه ر چی خودا بۆی به ری ته وه ده بی ته خیر بۆی. نه گه به لای به سهه هات ئارام ده گری، ده بی ته خیر بۆی.. نه گه ر خووشی توش بوو سوپاسگوزاره ده بی ته خیر بۆی، نه م به ره یه ته نه ا بۆ موسو لمانه و به س!

﴿ واطيعوا الله واطيعوا الرسول، فان توليتم فاعما علی رسولنا البلاغ المبين ﴾ نه ی موسو لمانانینه به ر ده وام بن له سهه ر خودا په رستی و گو ی رایه لی فره مانه کانی، پا په ندی ئاموژ گاری فره مانی پیغه مبهه ری خودابن، هه ر چی پیتان ده فره موی: له خودا وه یه و له خو یه وه پیتان ناگه یه نی. هه ر چی خودا و پیغه مبهه ری خودا جله و گیریتان لی ده که ن

توخنسی مه که ون، جا نه گهر پشتان له گوێرایه لی فه رمانی خوداو پیغه مبه ر کرد، ئهرکی سهر شانی خۆتان جی به جی نه کرد، ئه وه تاوانتان له سهر خۆتان و هۆیالی خۆتان به نه ستۆی خۆتان، پیغه مبه ر ﷺ هیچ خراپیه ک روی تی ناکا، چونکه ئهرکی ئه وه راگه یاندنه وه به س. ئیمامی زوهری ده فه رموی: خودا فه رمان ده کا و پیغه مبه ر ﷺ ده یگه یه نی و ئیمه ش گهر دنکه چی ده بین.

﴿الله لا اله الا هو، وعلى الله فليتوكل المؤمنون﴾ په روه ردگار خودایه کی تاك و ته نه یه وه فه ردو صه مه ده، به تاك و ته نه یه بناسن و به دلسۆزی به ندایه تی بکه ن، هیچ شتیك مه که نه هاو شانی، هه موو کاریکتان به پشتیوانی ئه وه نه بجام بدن، پشت به که سی تر مه به ستن. ههر ئه وه هاواری ده کریتی، ههر ئه وه خاوه نی ره همت و به خششه، هیزو توانای حه قیقی ههر لای خودایه.

خۆپاراستن له فیتنه ی مال و منداڵ، پێویسته، ته قوای خودا بکه ن و مال ببه خشن

يَتَأَيَّهَا

الَّذِينَ آمَنُوا إِنِّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا
لَكُمْ فَأَحْذَرُوهُمْ وَإِنْ تَعَفَّوْا وَتَصَفَحُوا وَتَغْفِرُوا
فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤﴾ إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ
فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾ فَأَنْقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ

وَأَسْمَعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِّأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ
يُوقَ شَحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٦﴾ إِنْ تَقْرَضُوا
أَلَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يَضَعْفَهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَأَلَّهٌ شَكُورٌ
حَلِيمٌ ﴿١٧﴾ عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾

دوای فرمانکردنی به خدا په رستی و گوټپرایه لی پیغه مبه ر ﷺ ته مجار
موسولمانان له وه ناگادار ده کاته وه: که وریا بن مال و مندا ل نه بڼه
کوټپ و ته گهره له به رده م چونیان بو غه زاو تی کو شان، وایان لی نه به
مال و مندالیان پشتیان سارد بکه نه وه له نه نجامدانی نه رکه ناینه کان.
ده فهرموی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ،
فاحذروهم﴾ نهی نهو که سانه ی پرواتان به تا کو ته نها یی خدا هه یه و
پیغه مبه ر که ی به حق ده ناسن: بزائن بری هاوسه رو مندالتان
دوژمنتان، په رژه وه ندی قیامه تتان له کیس ده دن، له کاری خیر و په سند
ده ستان ده گرن، ناهیلن نه رکه ناینی به کانتان نه نجام بده ن، کامه رانی
قیامه تتان له کیس ده دن. وریایان بن و بترسن له وه ی: که خو شه ویستی
نه وان له جهاد و خودا په رستی پشتتان سارد بکه نه وه و نه توان و ده کوو
پیویست نه رکی سه رشانی خوتان نه نجام بده ن.

ریوا یه ت کراوه سه به بنزولی نه م نایه ته، نه وه بووه چه ند پیاو ټک له
مه که که تیمانیان هی نابوو ویستیان کوچ بکه ن بو مه دینه، ژن و مندالیان
ریگیریان لی کردن، بو یه خودا ناگاداری کردنه وه و ترساندن ی له وه ی:

که گوێپرایه لی ژن و مندالیان بن و پشتیان له ئهرکه نایینه که بیان سارد بێته وه.

پێغه مبه ر ﷺ فهرمویه تی: رۆژگاریک دادی به سهر ئومه تی من دا، پیاو به ده ست ژن و مندالی له ناو ده چی، ئهرکی قورسی ده خنه سهر شان و ناتوانی ئه نجامیان بدا، ناچار روله خراپه کاری ده کاو ده که ویتته هه له وه و له ناو ده چی.

ئه بچار ده فهرمو ی: ﴿وَإِنْ تَعْفُوا وَتَصْفَحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ ئه گهر ئیوه چاو پۆشی له هه له و تاوانی هاوسه رو منداله کانتان بکه ن، لۆمه و سه رزه نشتیان نه که ن، په رده به سهر تاوانه کانیاندا بده ن و چاوه روانی بکه ن تابه خۆیان دا ده چنه وه و عوزرتان بۆ دینه وه، ئه وه خودا لیخۆشبوو لیبورده وه، خاوه نی ره حم و به زه یی به بۆ به نده کانی.

﴿إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ، وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ مال و مندالتان به لاو به تاقیکردنه وه یه بۆ ئیوه، جاری وا هیه، ده بنه هۆی ئه وه ی له پێناو به رژه وه ندی ئه وان دا، توشی هه رام خواردن بن، مافی خودا به ریک و پیکسی ئه نجام آده ن، توشی تاوان و کاری ناشرین بن، که سیک به ندایه تی بۆ خودا پیش هه موو شتیک بخا و له پێناو خۆشه ویستی مال و مندال خودا له خۆی نه په نجینی. ئه وه پاداشی گه وره و مه زن لای خودایه. ده ی که وابی وریابن ئه و پاداشه له کیس خۆتان مه ده ن.

پێغه مبه ر ﷺ فهرمویه تی: (ان لكل امة فتنه. وان فتنه امتی المال) هه موو گهل و نه ته وه یه ک فیتنه و تاقیکردنه وه ی هیه، تاقیکردنه وه ی ئومه تی من له مال و سامان دایه.

ئه بو سه عیدی خودری ده فهرمو ی: پێغه مبه ر ﷺ فهرمو ی: (الولد ثمرة القلوب، وانهم مجبنة مبخله محزنة) مندال میوه ی دله کانه، مال و مندال هۆی ترسنۆکی و خه م و خه فه تن...

﴿ فاتقوا الله ما استطعتم، واسمعوا واطيعوا وانفقوا خيرا لانفسكم ﴾
 نهى خاوهن باوه ران له خودا بترسن، پابه ندى فهрман و جلوه گيره كانى بن ،
 به گویره توانا خودا په رستى بکهن و نه رکی سه رشانى خۆتان
 نه نجام بدهن.

له سه حیحى بوخارى و موسليم دا فهرموده يه كه هه يه، نه بوهوره يره له
 پيغه مبهروه ريوايه تى كرده: ده فهرمى: (هه ركاتى فهرمانى كم پى
 كردن به گویره توانا خودا په رستى بکهن و نه رکی سه رشانى خۆتان
 نه نجام بدهن، كه نه هيى لى كردن له كردنى شتىك به ته واوى وازى لى بئينن)
 گوپرايه لى نه و فهرمانانه بکهن: كه ئا راسه تان ده كرين، پابه ندى فهرمانى
 خودا و پيغه مبهرى خودا بن، له مال و سامانى خۆتان ببه خشن له بوارى
 خيرو چاكه دا، چرۆكى له مال به خشين دا ، مه كهن، چونكه مال به خشين له
 پيناوى به رژه و نه ندى گهل و ولات دا خيرو به خته وه ريبه بۆ خۆتان، نه وه بۆ
 نيوه باشتره له مال و مندالتان، نه وه باشتره بۆ نيوه له دنيا و قيامهت دا.
 خو نه گهر وانه كهن ، توشى شهرو نه گبه تى ده بن ، له دنيا و قيامت دا
 خيرو خوشى نابيين.

﴿ ومن يوق شح نفسه، فأولئك هم المفلحون ﴾ كه سيك خودا له
 دهردى چرۆكى و رژدى پيپاريزى، دهست و دل فراوان بى، مال و سامانى
 خۆى له پينا و ره زامه ندى خودا و به رزى ئاينى پيروزى ئيسلام دا ببه خشى،
 نه وانه به مرز گه يشتون و ئاواتيان هاتۆته دى.

﴿ إن تقرضوا الله قرضا حسنا يضاعفه لكم ويغفر لكم والله شكور
 رحيم ﴾ نه گهر نيوه برىك له مال و سامانتان له بوارى خيرو ببه خشن، به
 دلسوزى و نيازى پاكه وه له مالى خۆتان ببه خشن، مه به ستان ره زامه ندى
 خودا بى. نه وه خودا پاداشتى دوچه ندانه و چه ندانه ده داته وه، خودا له
 پاداشى مال به خشينى كه م دا زور ده به خشى. جارى واده بى دوو چه ندانه و

ده چەندانەو زیاتر تاحەوتصەد چەندانە پاداش دەداتەو. بەلکوو زیاتریش، چاوپۆشی لەتاوانە کانتان دەکا، هەلەو خراپە کاریتان پەردەپۆش دەکا. خودا هیندە بەرەحمە. کەسیک تاوان دەکا خیرا عەزابی ناسا بەلکوو مۆلەتی دەدا بۆئەوێ پەشیمان بێتەو و تۆبە بکا. خودا چاکەیی کەس پاشگۆی ناخا، حەلیم و لەسەرەخۆیە.

﴿عالم الغیب والشهادة العزیز الحکیم﴾ خودا زانیاری پەنامەکی هەیه، هەرچی نەیتنی و ئاشکرا هەیه لای خودا یە کسانە هەموو شتیکی وەکوویەکی دەزانێ. بالادەست و خاوەن توانایە هەرچی بیهوی بیکا دەیکاو هیچی لی یاخی نابێ. خاوەنی حیکمەت و دانایییە، هەموو شتیکی لەشویینی خۆی ئەنجام دەدا. کار دروست و کار بەجییە.

بسم الله الرحمن الرحيم

سوره تی (الطلاق)

ئەم سوره تە مەدەنییه و دوا نزه نایەتە، دواي سوره تی (الانسان) نازل بوو، ناوی نراو سوره تی (الطلاق) چونکە ئەحکامی تەلاق تیدا رون کراو تەو و سەرەتا بە نایەتی ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتِ الْمَرْأَةَ فَمَلِّقُوهُنَّ لَعَلَّهِنَّ﴾ دەست پێ دەکا، سەرە باس و ناوەرۆکی سوره تە کە بریتیە لە رونکردنەوێ حوکمە شەرعیەکان: کە پەیوەندن بە رێکخستنی حال و وەزعی خێزان، لە کاتی پێکەوێ ژیان و کاتی لێک جیا بوونەو.

نایینی ئیسلام دژایەتی داخوازییە سروشتی یەکان ناکا و قیژیان لی ناکاتەو، بەلکوو ئەو سروشت و فێطرەت رێک دەخا و مشت و مالی دەکا، لە ئاستی ئازەلی بەرزێ دەکاتەو و پەروەردەیی دەروونی و کۆمەلایەتی دەکا. وا لە ئادەمیزاد دەکا پەیوەندیە جینسیەکانی لەسەر بناغەیی

هه ست و شعوری مروّقانه ريك بخا، واده كا بهیهك گه یشتنی ژن و میرد بریتی بی له بهیهك گه یشتنی دوو نه فس و دوو دل دوو گیان . یان بلیین بهیهك گه یشتنی دوو مروّث: كه ژیانی هاوبهش و هیوای هاوبهش و ئازاری هاوبهش و داهاتووی هاوبهش بهیه کیانه وه ده به ستیته وه و له وه دی هیئانی وه چهی چاوه روانکراویان دا ده بنه گیانیك له دوو لاشه دا: كه هه ردو کیان له لانهی هاوبهشیان دا جگه ر گو شه كه یان پهروه رده ده كه ن و وه كوو سو مای چاویان پارێزگاری لی ده كه ن، هه موو ماندوبون و شه ونخونییه کیان له لا گولبارانه به مهرجی رۆله كه یان له خو شی دابی.

ئایینی ئیسلام (ژن هیئان و شوکردن) به هوکاری پاکی و پاکبونه وه داده نی، بانگه وازی گه لی موسولمان ده كا: كه کوپیان ژن بیئیی و کچیان شوبکا، داویان لی ده كا نه بوونی مال و سامان نه كه نه له مپهرو کوپ له بهرده م ژن هیئان و شوکردن دا. له و باره وه قورئان ده فهرموئ: ﴿إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يَغْنَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ (النور/٣٢).

له بهرنامه ی ئیسلام دا ژن هیئان و شوکردن به تاعه ت و خودا په رستی ده ژمێردری، هو ی پاك و خاوتنی كۆمه ل و پاراستنیه تی له ره هیل بوون و تیداچون، نه وه له دلی په پیره و كارانی دا ده روینی: كه پیاوی بی خیزان و ژنی بی میردی، با ماوه یه کی كه می ش بی ده بیته هو ی نا ره زامه ندی خودا.. هه ربۆیه ئیمامی عه لی كه فاطیمه ی خیزانی به ره حه مت چوو، خیرا ژنی هیئایه وه: كه پیا یان گوت بووا به خیرایی ژنت هیئایه وه؟ فهرموئ: ترسام به بیوه پیاوی بم، به پیوه پیاوی رووبه پرووی پهروه دگارم بېمه وه.... كه وایی لای موسولمان ژن هیئان و شوکردن تاعه ت و خودا په رستییه و بهنده له خودا نزیک ده كاته وه.

حوکمی ته لاق و عیده ی نافره ت و به روبومی ته قوا و پشت به ستن به خودا

بسم الله الرحمن الرحيم

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا
 الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تَخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ
 وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ
 اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ
 اللَّهُ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ﴿١﴾ فَإِذَا بَلَغَنَّ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ
 بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوَى عَدْلٍ مِّنكُمْ
 وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَٰلِكُمْ يُوعِظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ
 بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ﴿٢﴾ وَيَرْزُقْهُ
 مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ
 بَلِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ﴿٣﴾

ده باره ی سه به ب نزوولی نایه تی ژماره (١) بوخاری و موسلیم و
 نه بوداود و تیرمیزی و نه سائی و داره قه طنی له ئیبنو عومه ره وه ربوایه ت
 ده کهن: که خیزانه که ی خوی ته لاق دا له کاتیک دا که له عاده ی مانگانه ی
 خوی دابوو، چه زره تی عومه ر نه مه ی بو پیغه مبه ر ﷺ باس کرد،

پیغه مبهەر ﷺ توره بوو، پاشان فهرموی: بار یجعهی بکاته وه و بیهیلێته وه تا پاک ده بیته وه، نه مجار بجیته وه عادهی مانگانهی خۆیه وه و پاک بیته وه، نه مجار نه گهر ویستی باته لاقی بدا پیش نه وهی بجیته لای. نه مه نه عید ده یه: که خدا فهرمانی پی کرد وه.

ده فهرموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتَ الْمَرْأَةَ، فَطَلِّقْهُنَّ لَعَدَّتْهُنَّ﴾ نهی پیغه مبههری خۆشه ویست وه موو نه وانیه شوین په یامی ئیسلام که وتوون، ههر کاتی ویستان ژن ته لاق بدەن و سور بوون له سه ره نه و کاره، نه وه کاتی که ته لاقیان بدەن: که به ره و روی عادهی مانگانهی خۆیان ده چن، واته: له کاتی که دا ته لاقیان بدەن: که له پاکي دابن و له عادهی مانگانهی خۆیان ده رجوبن و له و پاکیه دا له گه لیان جوت نه بوون.

نایه ته که به ناشکرا نه وه ده گه یه نی: که ژن ته لاقدان له کاتی عادهی مانگانهی دا حه رامه.

شهر عزانان ته لاق ده که نه سن جور:

أ- ته لاقی سوننی..

ب- ته لاقی بیدعی.

ج- ته لاقی و نه سوننی بی نه بیدعی بی.

ته لاقی سوننی نه وه یه: ئافره ته که له حاله تی پاکي دابی و میرده که ی نه چوبیته لای. یان ژنه که سکی هه بی و سکه که ی دیاری دابی.

ته لاقی بیدعی نه وه یه: له کاتی عادهی مانگانهی ژنه که دا ته لاقی بدا، یان له پاکي دابی و به لام چوبیته لای.

ته لاقی نه سوننی و نه بیدعی نه وه یه: ئافره ته که مندال بی یان له عادهی مانگانهی وه ستایته وه، یان هیشتا نه یگواسیته وه.

﴿واحصوا العدة﴾ عید دهی ژنه ته لاق دراوه کان رابگرن ژماره ی رۆژو کاتی عید ده که یان ناگاداربن، بۆ نه وهی پیش ته و او بوونی عید ده که یان

شو نه‌که‌نه‌وه، خوئه‌گهر خواستی هینانه‌وه ژیر نیکاحی ژنه‌کانتان بوو بامافی ریجعه‌تان له‌کیس نه‌چی. کۆنترۆل کردنی عیدده پیویسته، چونکه کۆمه‌لێک نه‌حکامی شهرعی له‌سه‌ر داده‌مه‌زرتن، وه‌کوو شوکردنه‌وه‌ی ئافره‌ته‌که. یان ریجعه‌کردنه‌وه‌ی له‌لایه‌ن می‌رده‌که‌یه‌وه، هه‌روه‌ها بژیوو شویینی هه‌وانه‌وه بو ئافره‌ته‌که‌و سه‌کنا‌تگرتنی ئافره‌ته‌که له‌ماوه‌ی عیدده‌که‌ی دا له‌مالی‌خۆی دا.

﴿ واتقوا الله ربکم ﴾ ته‌قوای خودای خو‌تان بکه‌ن و سه‌رپیچی فه‌رمان و جله‌وگیریه‌کانی مه‌که‌ن، زیان به‌ژنه ته‌لا‌قدراوه‌کانتان مه‌که‌یه‌نن به‌م جو‌ره عیدده‌که‌یان لی درێژ بکه‌نه‌وه‌و شوکردنه‌وه‌یان دوا بکه‌وی.

﴿ لا‌تخرجن من بیوتهن ولا‌یخرجن ﴾ ژنه ته‌لا‌قدراوه‌کان له‌خانووی خۆیان: که‌عیده‌ی تیدا به‌سه‌ر ده‌به‌ن _ ده‌رمه‌که‌ن هه‌موو ئافره‌تی‌ک: که ته‌لاق ده‌دری مافی بژیوو شویینی هه‌وانه‌وه‌ی له‌سه‌ر می‌رده ته‌لا‌قدره‌که‌یه‌تی، پیاوه‌که بو‌ی نه‌ ئافره‌ته‌که ده‌ربکا تا عیده‌ی ته‌واو ده‌بی، هه‌روا بو ئافره‌ته‌که‌ش دروست نه‌یه له‌و خانووه‌بجیته‌ده‌ره‌وه، نه‌گهر ئافره‌تی عیده‌دار له‌ماله‌که‌ی چووه‌ده‌ره‌وه‌چونه‌ده‌ره‌وه‌که‌ی هه‌رامه‌.

نایه‌ته‌که به‌لگه‌یه له‌سه‌ر نه‌وه: که شویینی هه‌وانه‌وه بو ژنی ته‌لا‌قدراوه عیده‌دار (واجب) هه‌تا عیده‌که‌ی به‌سه‌ر ده‌چی، قورئان بو‌یه خانووه‌که‌ی وه‌پال ئافره‌ته‌که داوه بو زیده ته‌شکید له‌سه‌ر نه‌چونه‌ده‌ره‌وه.

به‌لای نه‌بو هه‌نیفه‌وه مانه‌وه‌ی ئافره‌ته‌که له‌خانووه‌که‌دا مافی‌کی شه‌رعیه‌و پیاوه‌که ناتوانی پێشیلی بکا، نه‌پیاوه‌که ده‌توانی ئافره‌ته‌که ده‌ربکا، نه‌ژنه‌که بو‌ی هه‌یه‌بجیته‌ده‌ره‌وه.

شافیعی ده‌فه‌رموی: مانه‌وه‌ی ئافره‌ته‌که له‌خانووه‌که‌دا مافی تایبه‌تی ژن و پیاوه‌که‌یه، نه‌گهر رێک که‌وتن که ژنه‌که عیده‌که‌ی له‌مالی‌کی تر‌دا

بەسەر بەرێ دروستە، ئەوەی: کە ئەمڕۆ لە زۆربەی جیهانی ئیسلامی دا پەیرەو دەکرێ ئەوەیە: ئافەرەتە کە لەو خانووەدا نامینێتەو: کە تیایدا تەلاق دراو.

﴿إلا ان يأتين بفاحشة مبينة﴾ واتە: لەو خانووی خۆیان دەریان مەکەن مەگەر تاوانێکی گەورە ئەنجام بدەن، بەم جۆرە داوێن پیسی بکەن، یان بیگوێی و داب و نەریتی ئافەرەتی عیدەدار بەسەر نەبەن. یان شەپو هەراو جنیوو فەضحەت بەدەر و جیران بفرۆشی. ئەو کاتە پیاو کە دەتوانی دەری بکا .

﴿وتلك حدود الله، ومن يتعد حدود الله، فقد ظلم نفسه﴾ ئەو حوکمانە ی بۆتان باسکرا سنورو حوکمی خودان، پیتشیلان مەکەن، کەسێک ئەو سنورانە ببەزینی، ئەو ستمی لە خودی خۆی کردووە، خۆی خستووەتە بەرە ی دژایەتی کردنی خودا و ئیعلانی سەرپیچی فەرمانی خودای کردووە.

﴿لا تدري لعل الله يحدث بعد ذلك أمراً﴾ ئەتۆ نازانی ئەی ئەو کەسە ی ژن تەلاق دەدە ی ئیمە بۆچی فەرمانان کردووە بەوەی ئافەرەتی تەلاق دراو لە مال و حاڵی خۆیدا بمینێتەو تا عیدە ی بەسەر دەچی، چونکە لەوانە یە پیاو کە ژێوان ببێتەو لە تەلاقدانە کەو ریحە ی بکاتەو، وێدەچی ئەگەر ئافەرەتە کە لە مالی خۆی دا بمینێتەو ئولفەت و خوشەویستی لە نێوانیان دا پەیدا ببێتەو، ئەو کاتە رینگا بۆ ریحە کردنەو ئاسانترە.

زۆربە ی کاتیش وادەبی، تەلاق لە ئاکامی رق هەلسان و تورەبوون پەیدا دەبی، پاشان ئەو هۆکارانە وردە وردە دەپوکیئەووە دەمارگیریه کە نامینێ و پیاو کە عەقل و هۆشی دیتەو بەر خۆ. هەست دەکا بی خیزانی چەند ئەستەمەو رهوشته جوانه کانی خیزانه کە ی دیتەو بەر چاو بەتەواوی پەشیمان دەبێتەو.

پيغەمبەر ﷺ لە فەرمودەيەکی دا: کە موسليم لە ئەبوهوريرەو
 ريوايەتى کردووە دەفەرموێ: (لا يغرک مؤمن مؤمنة أن سخط منها خلقا
 رضی خلقا) و دەبێ ژنە کە سکی هەيەو ئەو سکه دەبێتە ھۆکاری ئەو
 پیاو کە نەيەوێ بەتەواوی دەست بەرداری ژنە کەي بێی. ئەگەر هەندێ
 رەوشتی خێزانە کەيشی بەدل ئەبێ لەبەر ھۆکاری دی چاوپۆشی لی بکاو
 سەر لەنوێ لانەي ژن و مێردايەتى خۆيان پیکەو بنیئەو وەکوو لە
 نايەتیکي تردا دەفەرموێ: ﴿فإن کرهتموهن فعیس أن تکرهوا شيئا و
 يجعل الله فيه خيرا کثیرا﴾ (النساء/١٩).

﴿فاذا بلغن أجلهن، فأمسکوهن بمعروف أو فارقوهن بمعروف﴾
 ھەركاتیك ماوەی عیدە کە نزیک بە تەواو بون بوو وەو لە ئاخرو ئۆخری
 دابوو، ئەو کاتە مێردە کە دوو رێگای لەبەردەم دا هەيە، یان بەرێک و
 پێکی ئافەرەتە کە ريجعه بکاتەو و ژيانى ئاسایی لەگەڵدا دەست پێ
 بکاتەو، یان بە گوێرەي شەرع لی جيايیتەو و مافی خۆی بداتى و وازی
 لی بێنى بە شیوەي سروشتی عیدە کەي بەسەر بجێ. واتە: تانەو تەشەری
 لی نەدا، سەر زەنشتی نەکاو مافی پێشێل نەکا.

﴿وأشهدوا ذوی عدل منکم، وأقیموا الشهادۃ للهِ﴾ دوو پیاوی عادل
 بکەنە شایەت چ بۆ حالەتى ريجعه کردنەو، یان بۆ حالەتى لیك
 جيابونەو. بۆ ئەوێ بەر بەستى کێشەو نیزاعی چاوەروان کراو بکەن،
 ئەگەر لەو دوا کێشەيە کە دروست بوو، شایەتەکان کێشە کە یە کالاً
 بکەنەو. ئێوەش ئەي شایەتەکان نکۆلی لە شایەتدانە کە مەکەن و
 بەدڵسۆزی لەبەر خاتری خودا شایەتى خۆتان بدەن. لایەنگری هیچ
 لایەکیان مەکەن.

شایەت گرتن لەسەر ريجعه یان لیك جيابونەو سوننەتە، فەرمانە کە بۆ
 (تەدب) و وجوب ناگەيەنێ. بەلگەش لەسەر ئەو: کە فەرمانە کە بۆ

نەدبەنەك وجوب، كۆرای زانایانی ئیسلام لەسەر ئەوێه: كە شایەت لە كاتی تەلاقدان دا واجب نیە هەرواش لەكاتی ریحە كردنەویدا. بەلام شایەتی دانەكە پێویستە لەلای قازیو بۆ دەرخستنی حق و راستی.

﴿ ذلکم یوعظ بہ من کان یؤمن باللہ والیوم الآخر ﴾ ئەوێ پێتان راگەیەندرا لە بارەێ شایەتیگرتن لەسەر ریحە كردنەوێ لێك جیاپونەوێ، هەروا شایەتیدانی شایەتەكان لەبەر خاتری خودا، ئەنجامدانی تەلاق بەشیوێ سوننی و حیساب راگرتنی ماوێ عیدەو دابین كردنی بۆیو شوینی حەوانەوێ بۆ ئافەرەتەكە لە ماوێ عیدەكەیدا. ئەوێ ئەحكام و ئامۆژگارییەكە رینومایی كەسیكێ پێ دەكری: كە ئیمانی بە خودا و روژی قیامت هەبێو لە خودا بترسیو و پابەندی فەرمان و جلەوگیرییەكانی بێ.

﴿ ومن یتق اللہ یجعل لہ مخرجاً ویرزقہ من حیث لا یحتسب ﴾ كەسیك تەقوای خودای هەبێ و پابەندی فەرمان و جلەوگیرییەكانی بێ، سنۆرەكانی نەبەزینی، لە هەموو تەنگ و چەلەمەیدەك دا وەهانای دیو دەرۆوی رەحمەتی لی دەكاتەوێ. لە رێگای واو رزق و روژی بۆ دەنیی: كە هەر بەخەیاڵی دانەهاتبێو حیسابی بۆ نەكرابێ.

ئەم نایەتە بەلگەییە لەسەر ئەوێ: كە تەقوای خوداپەرستی كلیلی دەرگای رەحمەتە، دەرۆی رزگار بوونە لە تەنگانەو مەینەتی لە كاروباری دنیایو قیامت دا، هەروەها لە سەرە مەرگ دا. هەروا هۆكاری دابینكردنی رزق و روژی حەلە.

﴿ ومن یتوكل علی اللہ فہو حسبہ، ان اللہ بالغ أمرہ، قد جعل اللہ لكل شیء قدراً ﴾ كەسیك بپوای بە خودابێو لەهەموو شتێك دا پشت بە خودا ببەستیو هەموو كاروباریكی بەو بسپیری و هۆكارە روالەتییەكانیش بەر چاو بگری، واتە: هەول بداو پشتیوانیشی بە خودابێ، خودای بەسەر

کاری گرانی بۆ ئاسان ده کا. له تهنگانه و ناخۆشی رزگاری ده کا. چونکه پهروه دگار توانای ره های به سهر هه موو شتیك دا هه یه و هیچی لی یاخی نابی، ناتاجی به کهس نیه و بی باکه، هه رچی بیهوی بیته جی ده بی بیته جی. بیگومان پهروه دگار بۆ هه موو شتیك پیش هاتنه دی مه زهنده ی هه یه و کات و نه ندازه ی بۆ دیاری کردوه، تهنگانه ماوه ی خۆی هه یه و ناخۆشی ماوه ی خۆی هه یه، جا ئه گهر رزق و روژی و ته مهن و خۆشی و ناخۆشی و هه موو شتیك به ده ست خودابی، نیت که سیك عه قل و هۆشی هه بی ده بی بی سی و دوو خۆی ته سلیم به قه زاو قه ده ری خودا بکا.

عیده ی ئافره تی وه ستاوه له عاده ی مانگانه و ئافره تی میرد مندا

وَالَّتِي يَسِّنْ

مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ أُرْتَبِتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ
وَالَّتِي لَمْ يَحِضْنَ وَأُولَتْ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ
وَمَنْ يَنْقِ اللَّهُ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ﴿٤﴾ ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ
إِلَيْكُمْ وَمَنْ يَنْقِ اللَّهُ يَكْفِرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمَ لَهُ أَجْرًا ﴿٥﴾

له وه پیش پهروه دگار فره مانی کرد به وهی: که ته لاقدانی ئافره ت ده بی له وه ختی ئاسایی خۆیدابی، واته: له پاکی دا بی و میرده کی نه چو بیته لای هه روا ته حکامی ته لاق و ریجه کردنه وهی ئه و ئافره تانه ی که عاده ی مانگانه ی خۆیان هه یه رون کرده وه. ئه جار لیرده ئه ندازه ی عیده ی

ئافرەتی لە عادە وەستاوە و ئافرەتی پچوک دیاری دەکاو دەفەر موی: ﴿وَاللّٰی یُسِّنْ مِنْ الْغِیْضِ مَنْ نَسَائِکُمْ اِنْ اَرْتَبْتُمْ، فَعَدَّتْھُنْ ثَلَاثَ اَشْھَرٍ وَاللّٰی لَمْ یَحْضَنْ﴾ واتە: عیدە ی ئەو ئافرەتانە ی: کە لە عادە ی مانگانە ی خۆیان وەستا و نەو و گە یشت و نەتە تە مەنی پەنجاو پینچ سال و بەرەو ژوور، عیدە کە یان سی مانگە، واتە: لە جیاتی سی پاک ی بۆ ئافرەتی خاوەن عادە، بۆ ئەوان سی مانگە، ئەگەر کەوتنە گومانە وە ناخۆ عیدە کە یان چۆن دەبی. ھەروا عیدە ی ئافرەتی میژد مندالیش: کە لەبەر مندالی ھیشتا نە کەوتبیتە عادە ی مانگانە وە ھەر سی مانگە.

﴿وَأُولَاتِ الْأَحْمَالِ أَجَلْھُنَّ اَنْ یَضَعْنَ حَمْلْھُنَّ﴾ عیدە ی ژنی سکپر بە دانانی سکە کە یانە، ئەگەر دوا ی تە لاقدانە کە مندالە کە ی لی بوە وە، یە کسەر عیدە کە ی تەواو دەبی، تەنانەت ئەگەر ماوە کە ساتە وەختیکیش بی. ناماژە بەو حەدیتە: کە ئەحمەدو (أصحاب الکتب الستة) لە میسوەری کورپی مەخرەمە وە ریوایەت یان کردو و دەلی سوبە یعی کچی حاریشی ئەسلەمی میژدە کە ی - کە ناوی سەعدی کورپی خەولە بوو - مرد، لەو کاتە دا سوبە یعی سکپر بوو، چەند رۆژیکی پی چوو مندالە کە ی لی بوە وە: کە خوینی پاش مندال بوونی لی وەستایە وە خوازیینی کرا، ئەویش داوا ی ئیزنی لە پیغەمبەر ﷺ کرد: کە مارە بکری، پیغەمبەر ﷺ ئیزنی داو مارە کرا.

لە ریوایەت یکی تردا ھاتو وە لی: ئەبو سەنا بیل چوو وە لای سوبە یعی وە وتی: چیه دەبینم خۆت گۆرپیو؟ وا دیارە تەمای شوکردنە وەت ھە یە، سویند بە خودا ئەتۆ نابێ شوبکە یە وە ھەتا چوار مانگ و دەرۆژ بە سەرتا نەروا. سوبە یعی وە لی: کە ئەو ی پی گوتم، خیرا پۆشاکە کە مەم کوژدە وە و ھاتمە لای پیغەمبەر ﷺ لەو بارە وە پرس یارم لی کرد، فتوا ی بۆ دام بە وە: کە لەو کاتە وە مندالە کە م بوو بۆم ھە یە شوبکە مە وە،

فه رموی: نه گهر ده ته وی شو بکه یه وه شو بکه ره وه.

﴿ومن يتق الله يجعل له من أمره يسراً﴾ که سیڅ له خودا بترسی و پابه ندی فه رمان و جله و گیریه کانی بی، خودا له دونیاو له قیامت دا کاری بو ناسان ده کاو له هه موو ته نگانه و ناخوشی یه که دا به هانایه وه دی و کۆسپ و ته گهری بو تهخت ده کا.

﴿ذلك أمر الله أنزله اليكم، ومن يتق الله يكفر عنه سيئاته ويعظم له أجراً﴾ هه موو نهو حوکمانه ی بو مان باسکردن ده رباره ی ته لاق و عیده و شوینی حه وانسه وه ی نافرته ی ته لاقدر او، فه رمانی خودان و ناراسته ی بهنده کانی کردون و له قورئاندا نازلی کردون، که سیڅ له خودا بترسی و نه رکه کانی سهر شانی جی به جی بکاو خو پیاریزی له تاوان، خودا گونا هه کانی له نامه ی نه عمالی دا ده سرپته وه و چاو پۆشی لی ده کا. وه کوو ده فه رموی: ﴿ان الحسنات يذهبن السيئات﴾ (هود/ ١١٤)

باسی شوینی حه وانسه وه و بزئو بو نافرته ی عیده دار و

کری شیردان و دایه نی

أَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وَجْدِكُمْ وَلَا تُضَارُوهُنَّ لِتُضَيِّقُوا عَلَيْهِنَّ وَإِنْ كُنَّ أُولَاتٍ حَمْلٍ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ وَأَتَمُّوا رِئَاْسَتَكُمْ بِمَعْرِفٍ وَإِنْ تَعَاسَرْتُمْ فَسَرِّضْ لَهُ أُخْرَى ﴿٦﴾ لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعَتِهِ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَاءً أَتَنَّهُآ سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ﴿٧﴾

لەو پێش باسی عیدە ی ئافرەتی لە عادی وەستاوە و ئافرەتی منداڵ و ئافرەتی حامیلە ی کرد، ئەجار باسی ئەو شتانە دەکا: کە پێویستە بۆ ئافرەتی تەلاق دراو دابین بکری، هەروا کریی شیردان و دایەنی بۆ منداڵەکانی، ئەگەر هەیبون. دەفەر موی:

﴿أَسْكُنْهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وَجْدِكُمْ، وَلَا تَضَارُوهُنَّ لَتَضَيَّقُوا عَلَيْهِنَّ﴾ ئەو ژنە تەلاق دراوانە دابین لە خانوو مالتیک دا: کە هاوشانی خۆتان بێ، واتە: شوینی هەوانەو و مال و حالیک وایان بۆ دابین بکەن: کە لە گەڵ حال و وزعی ئیوە دا بگونی و لە تواناتاندا هەبێ، تەنانەت ئەگەر لە بەشیکی خانووی خۆشتاندا دایان بنین، زیانیان پێ مەگەین بە گوێرە ی توانا بژیو شوینی هەوانەو وایان بۆ دابین بکەن. وایان لی مەکەن ناچار ی ئەو بێن ئەو مەسکەنە جی یلن، یان واز لە بژیوەکیان بنن، بە لکوو بە شیوەکی ریک و پیک و بە دلقراوانی یەو ئەو پێویستاتانە یان بۆ دابین بکەن. بابە ئاسایی عیدە ی خۆیان بە سەر بەرن.

﴿وَإِنْ كُنْ أُولَاتٍ حَمْلٌ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ﴾ ئەگەر ئافرەتە تەلاق دراوە کە سکی هەبوو پێویستە پیاو کە بژیوی بۆ دابین بکا تا سکه کی دادەنی.

لێرە دا شەرەزنان کە وتنە تە را جیا یەو:

١- هەنە فیه کان پێیان وایە: بژیو شوینی هەوانەو بۆ هەموو ئافرەتیک تەلاق دراو پێویستە با حامیلە ش نەبێ. جا تەلاقە کی باینه بێ یان رییعە بێ.

٢- مالیکیە کان و شافیعیە کان دەلین: ئافرەتی سی بە سی تەلاق دراو شوینی هەوانەو ی بۆ دابین دە کری و بژیوی ناکەوێ مەگەر حامیلە بێ.

٣- نیمام ئەحمەدو ئەبوئەمور و ئیسحاق دەفەر مەوون: ئافەرەتی سی بەسی تەلاق دراو نەشوینی حەوانەوێ لەسەر پیاوێ کەیه، نەک بژیوی. چونکە موسلیم و ئەحمەد فەرمودە یەکیان ریاوەت کردووە دەلێن: فاتیمە ی کچی قەیس مێردە کە ی سی بەسی تەلاقی دا، پێغەمبەر ﷺ پێی فەرموو: (لَانْفَقَةَ لَكَ وَلَا سَكُنَى) نە مافی بژیوت هەیه نە شوینی حەوانەوێ.

﴿ فَاِنْ اَرْضَعْنَكُمْ فَارْضَعْنَهُنَّ اُجُورَهُنَّ وَاتَّقُوا بَيْنَكُمْ بِمَعْرُوفٍ ﴾ ئەگەر ژنە تەلاق دراوێ کە دەست لێک بەردان منداڵەکانیان بۆ بەخێوەکردن و شیریان پێ دەدان ئەوێ کرێی دایەنی و شیر پێدانه کە یان بەدەنی بە گوێرە ی (أجز المثل) ئەگەر رازی بن، لە نێوان خۆتاندا ئە ی دایک و باوکی منداڵ موشاوەرە بکەن و دەر بارە ی منداڵە کە رێک بکەون، هەر چەندە خۆیان دەستیان لێک بەردابی، بەشیوە ی تەلاق لێک جیا بوینەو، بەلام دەبی بەرژووەندی منداڵە کە یان بەرچاو بگرن و بەشیوە یە کێ گونجاو منداڵە کە یان پەر وەر دە بکەن، دایکە کە لی بپێ بۆ بەخێوکردنی و باوکی کەش بژیوو کرێی دایەنی بۆ دابین بکا.

وێ کە وێ لە نایە تێکی تر دا دەفەر موی: ﴿ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ﴾ (البقرة/٢٣٣) نایە تە کە بە ئاشکرا ئەوێ دەگە یە نی: کە کرێی شیر پێدانی منال و بەخێوکردن لەسەر باوکی کە یە، لەخۆگرتن و بەخێوکردنی منداڵ لەسەر دایکە: تە ئەو بیکە، نادری بە کە سی تر.

﴿ وَإِنْ تَعَاَسَ رِئَاسَ فُسْطَرِّضْ لَهُ أُخْرَى ﴾ ئەگەر ئەو کرێیە ی دایکە تەلاق دراوێ کە داوای دە کرد زۆربوو، باوکی کە نە ی دە توانی دابینی بکا، دایکە کە لەو کرێیە نە دە هاتە خوارو باوکی کەش بۆی هەلنە دە سوړا، ئەوێ با باوکی کە دایە نیکی تری بۆ بگریو ئەو بۆی بەخێو بکا.

﴿ لَیْنَقْ ذُو سَعَةٍ مِّنْ سَعَتِهِ، وَمَنْ قَدَرَ عَلَیْهِ رِزْقُهُ، فَلَیَنْفَقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ ﴾ با باوک یان سه‌ره‌رشتیاری منداڵه‌که به گویره‌ی ده‌وله‌مه‌ندی خو‌ی، کرئی شیرپیدان و به‌خیوکردن خه‌رج بکا بۆ دایه‌نه‌که، که‌سی‌کی‌ش هه‌ژارو ده‌ست کورت بوو نه‌یده‌توانی کرئی ناسایی بۆ دایکه‌که دابین بکا، با چه‌ند ده‌توانی بدا نه‌وه‌نده بدا، به‌ گویره‌ی دارایی خو‌ی خه‌رجی بۆ بکا. چونکه ﴿ لَا یُکَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا ﴾ (البقرة/٢٨٦) چی بۆ هه‌ل‌ده‌سوړی نه‌وه‌ی داوا لی‌ده‌کرئ.

﴿ لَا یُکَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا اِلَّا مَا اُتَاهَا ﴾ په‌روه‌دگار ئه‌رک ناخاته سه‌ر هه‌یچ ناده‌میزادیک مه‌گه‌ر به‌ نه‌ندازه‌ی نه‌و مال و دارایی‌یه‌ی پی‌ی دراوه. هه‌رگیز هه‌ژارو نه‌دارا داوا‌ی نه‌وه‌ی لی‌ناکرئ وه‌کوو ساماندار خه‌رجی بۆ دایه‌نه‌که دابین بکا.

﴿ سَیَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ یَّسْرًا ﴾ په‌روه‌دگار وا ده‌کا داوا ده‌ست‌کورتی و هه‌ژاری ده‌وله‌مه‌ندو ساماندارتان بکا، نه‌مه‌ واده‌ی خودایه‌و واده‌ی خوداش حه‌قه‌و دیته‌جئ. هه‌یچ که‌س تاسه‌ر له‌به‌رگیک دا نابئ. خودا به‌ویستی خو‌ی رزق و روژی ده‌دا به‌که‌سانیک بیه‌وی بیانداتی! وه‌کوو له‌ نایه‌تیک‌ی تر‌دا ده‌فه‌رموی: ﴿ فَانْ مَّعَ الْعُسْرِ یُسْرًا اِنْ مَّعَ الْعُسْرِ یُسْرًا ﴾ (الانشراح/٥-٦)

هه‌ره‌شه‌ له‌ سه‌ر پی‌چیکه‌ران و واده‌ی به‌خته‌وه‌ری به‌
خاوه‌ن باوه‌ران و فه‌مانبه‌رداران

وَكَايْنٍ مِّنْ قَرِيْبَةٍ

عَنْتَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ فَحَاسِبْنَاهَا حِسَابًا شَدِيدًا وَعَذِّبْنَاهَا

عَذَابًا نُّكَرًا ﴿٨﴾ فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عِقَبُهُ أَمْرَهَا خُسْرًا ﴿٩﴾
 أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ يَتَّقُوا لِيَ الْاَلْبَابِ الَّذِينَ ءَامَنُوا
 قَدْ أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ﴿١٠﴾ رَسُولًا يَلْقَاكُمْ فِي أَيَّتِ اَللَّهِ مَبِيتٍ
 لِيُخْرِجَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
 وَمَنْ يُؤْمِن بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
 الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لِمَنْ رَزَقًا ﴿١١﴾ اَللَّهُ الَّذِي خَلَقَ
 سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَنْزِلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِنَعْلَمَ أَنَّ
 اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿١٢﴾

له وه پیش نه حکامی ته لاق و عیده ی نافرته تی ته لا قدرای به یان کرد،
 نه مجار هه ره شه له وانه ده کا: که سه ریچی فره مان ی خودا ده کن و
 پیغه مبه رانی به درو ده خه نه وه، ده یان ترسینی له عه زاییکی هاو چه شنی
 نه وه عه زابه ی گه له پیشینه کانی پی له ناو براوه، پاشان ناماژه
 به ده سته لات ی بی سنووری خودا ده کاو ناده می زاد هه لده نی بو پایه ندبوون
 به فره مان و جله گیری به کانی خودا. ده فره موی:

﴿ و کاین من قریه عتت عن امر ربها ورسله فحاسبناها حسابا
 شديدا وعذبناها عذابا نكرا ﴾ زور له دانیش توانی شارو شارو چکه کان
 سه ریچی فره مان ی خودایان کردو پیغه مبه رانی خودایان به درو
 خستونه وه، پشتیان له فره مان ی خودا هه لکدوه، شوین پیغه مبه رانی

نە کە و تەوون، ئیتر لە پاساوی کردەوێ کانیان دا حیسابمان لە گەڵ
کردن دانیشتوانە کاتمان بە عەزابی بە شیدەت سزادا، لە دنیادا
توشی برسیتی و نەخۆشی و شەپۆ ناژاوە مان کردن، لە قیامەتیش
ناگری دۆزەخ چاوەڕێیانە.

﴿ فذاقت وبال أمرهم، وكان عاقبة أمرها خسرا ﴾ چەشتیان تۆڵە ی
تاوانی خۆیان، سزای کوفرو بیدینی خۆیان یەخە ی گرتن و رزگاریان نەبوو،
سەرەنجامیان خەسارە تەندێ و هیلاکەت و چەرە سەر ییە لە دنیادا، لە
قیامەتیش دا عەزابی دۆزەخ، ئیتر خۆیان لە کیس چوو مال و مندالیان
فەوتا، لە هەموو لایە کەوێ تێدا چوون.

﴿ أعد الله لهم عذابا شديدا ﴾ پەرە دگاری سزای توندی کوشندە ی بۆ
نامادە کردون: کە بریت یە لە عەزابی دۆزەخ. ئەمەش لە تۆڵە ی کوفرو
سەر رەقی و یاخی بوونیان.

ئە بچار موسوڵمانان هەڵدەنی بۆ ئەوێ پەند لەو هەرەشانە وەر بگرن،
دە فەر موی: ﴿ فاتقوا الله يا أولي الأبصار ﴾ ئە ی خاوەن عەقل و
هۆشە کان؛ بترسن لە عەزابی خودا، پەند لە گەڵ و نە تەوێ پێشینە کان
وەر بگرن، وامە کەن بە دەردی ئەوان بچن. ئەوێ بە سەر ئەوان هات
بە سەر ئێوێش بی.

﴿ الذين آمنوا قد أنزل الله اليكم ذكرا، رسولا يتلو عليكم آيات
الله مبينات ليخرج الذين آمنوا وعملوا الصالحات من الظلمات الى
النور ﴾ واتە: تەقوای خودا بکەن ئە ی خاوەن عەقلە کانی گەلی ئیسلام؛
ئەوانە ی بڕوایان بە تاك و تەنهای ی خودا و راستی پێغەمبەر یە تی هە یە،
گەردنە چی فەرمانی خودا بوون و شوین پە یامی پێغەمبەرە کە ی
(حەز رە تی مو حە مە د) کە و تەوون، بێگومان خودا شەریعەت و یاسایە کی
هەمیشە یی بۆ نازل کردون: کە بریت یە لە قورئان، پێغەمبەر ی کی بە رێزی

بهو قورئانه وه بۆ ناردون، ئهو پیغه مبه ره به راستگویی و دلسۆزی په یامی خوداتان پی راده گه یه نی، نامه ی خوداتان به سه ردا ده خویتیته وه: که نایه ته کانی ئاشکرا و رونن، به رنامه ی ژبانن، که ته لۆکی بونه وهرن، هه رچی ئاده میزاد پیویستیانه بۆ به ریوه چونی ژبانیان تییدا رون کراوه ته وه، بۆ ئه وه ی خودا به هۆی ئهو قورئانه وه پیغه مبه ره وه ئاده میزاده کان له تاریکی گومرایی زرگار بکا، بۆ روناکی ئیمان. ئهو ئادمیزادانه ی باوه رپان به خوداو به پیغه مبه ری خودا ﷺ هه یه.

ئه مجار پاداشتی خودا په رستان دیاری ده کاو ده فهرموی: ﴿وَمَنْ يُؤْمِن بِاللّٰهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا، يَدْخُلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا اَبَدًا قَدْ اَحْسَنَ اللّٰهُ لَهُ رِزْقًا﴾ که سیك ئیمانی به تاك و ته نهایی خودا هه بی و کرده وه ی باش بکا، واته به دل ئیمانی ته واوی هه بی و به زوبان ئهو ئیمانه ده بری و راستی ئیمانه که ی له کرده وه کانی دا رهنگ بداته وه، ئه وه خودا ده بخاته ناو باخ و باخاتی به هه شته وه: که به ژیر باله خانه و دره خته کانی دا جوگا و جو بار ده کشین و هینده ی تر جوانی به دیمه نه که ده به خشن. بۆ هه تا هه تایه تییدا ده میهنه وه، لی ی وه رزبان و لی ی درناجن، خودا رزق و ورژی بۆ خودا په رستان له به هه شتدا زۆرو زه به ند کردوه، هه رگیز نابریته وه و تیک ناچی و کهم ناکا.

﴿اللّٰهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْاَرْضِ مِثْلَهُنْ يَتَنَزَّلُ الْاَمْرُ بَيْنَهُنَّ﴾ په روه دگار خودایه کی وه هایه له نه بو وه هه وت ئاسمانی به دیهینان، له زه ویش هه وتی به دیهینا وه وه کوو هه وت ئاسمانه کان فهرمان و قه زاو قه ده ری خودا، نیگا و سروشتی بۆ پیغه مبه رانی له ئاسمانه کانه وه بۆ سه ر زه وی داده به زیتی.

پەرودەگار لە زۆر نایەتی قورئاندا باسی ھەوت ئاسمانی کردووە، لەم نایەتەش دا ئەوێ راگەیاندا کە ھەوت زەویشی دروست کردون.
لە فەرمودەیی پیڤەمبەریش دا ناوی ھەوت زەوی ھاتووە، لە
سەحیحی موسلیم و بوخاری دا فەرمودەیکە ھەیکە دەفەرموی:
(من ظلم قید شبر من الارض طوقه من سبع أرضین) لە بوخاری دا
ھاتووە: (خسف به الى سبع أرضین).

دوعایەکی پیڤەمبەر ﷺ ھەیکە بوخاری و ھی تریش ریوایەتیان
کردووە: تییذا ھاتووە: (اللهم رب السموات السبع وما اظللن، ورب الارضین و
ما اقللن) ئیبنو مەسعود ریوایەت دەکا دەلی: پیڤەمبەر ﷺ فەرمووی:
(ما السموات السبع و ما فیھن وما بینھن و الأرضون السبع و ما فیھن فی
الکرسی إلا کحلقة ملقاة بأرض فلات).

ئەم نایەت و فەرمودانە دەقن لەوێدا: کە ھەوت ئاسمان و لە
بەرامبەریان دا ھەوت زەوی دروستکراون، ئەجار ئەو ئاسمانانە چۆن و
چین و ئەم زەویانە چۆن و چین؟ لەراستی دا ئیئە چ زانیارییە کمان نیە
دەربارە ھەقیقەتی ئاسمانەکان و دوری مەساحیان. ھەروا دەربارە ھی
ھەوت زەویەکانیش ھیچ نازانین، پێدەچێ دایکە زەویان یەکی بێ لەو
زەویانە.. وێدەچێ مانای (ومن الارض مثلھن) ئەوێ. ئەم زەویە ھی
ئیئە لەسەری دەژین لە رەگەزو ماددەیی ئاسمانەکان بێ.

ئاسمانی دونیا واتە: ئاسمانی نزیک لە ئیئە جوان کراوە
بەئەستێرەکان، ھەموو ئەو ئەستێرە مانگ و خۆرو مریخ و زوھل
و زوھرەو موشتەری و عەطاریدو باقی ئەستێرەکانی تر وان لە ئاسمانی
یە کەم دا، وێرایی جیاوازی و قەبارە و دورییان لە یە کتر، برێ لەو
ئەستێرانە سەر بەخۆن واتە: کۆمەڵەیی خۆرین. بەدەوری دا
دەسورێنەو، ئەجار وێدەچێ خۆرو کۆمەڵە کەیی بەدەوری ئەستێرەیی کە

تردا بسورپێنەوه، وەلی لەبەر دووری لەبەر چاوی ئێمە خۆی بە پچوک بنوێنێ. بۆ نمونە دەگوترێ: ئەستێرەی شیعرا ملیونی جار لەخۆر زەبەلاحترە!!

﴿ لتعلموا ان الله على كل شيء قدير، وأن الله قد أحاط بكل شيء علماً ﴾ پەرودەگار ئاسمانەکان و زەوی دروستکردون و فەرمان و قەزاو قەدەری خۆی تییان دا ئەنجام دەدا، بۆ ئەوەی ئێوە بزانی. کە خودا خاوەنی دەستەلاتی رەهایە و بەزانیاری خۆی هەموو شتیکی داپۆشیوە و هیچ شتێک لە ژێر کۆنترۆڵی زانیاری خودا دەرناچێ. کە وایی ئەبە ئاشکراو نە بەنهیانی نافەرمانی خودا مەکەن، خۆتان لە تۆڵەو سزای بیاریزن چونکە خودا زانیایە بە کردەوه کانتان و سزاو پاداشتان بە گوێرەیان دەداتەوه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سورەتی (التّحریم)

ئەم سورەتە مەدەنییه و دوانزە ئایەتە، ناونراوە بە سورەتی تەحریم چونکە باسی ئەوەی لە خۆ گرتووه: کە پێغەمبەر ﷺ شتیکی لەسەر خۆی حەرام کردووه سورەتە کە بە رەخنە گرتن لە پێغەمبەر ﷺ دەست پێ دەکا، لە سەر ئەو شت لە خۆ حەرامکردنە.

سورەتە کە بری ئەحکامی تاییبەتی دەربارە ی خێزانەکانی پێغەمبەر ﷺ لە خۆ گرتووه. بۆ ئەوەی ئەو دایکە موسوڵمانانە ببینە نمونە بۆ ئافەرەتانی موسوڵمان و چاویان لی بکەن!

سوره ته كه به ره خنه گرتنيكي نهرم و نيان له پيغه مبهري ﷺ ده ست پي ده كا: له سهر شهوه خوار دنيكي حه لال: كه ههنگوين بوو له خوي ياساغ كرد بوو.

ته مجار سه رزه نشتي هه ندی له خيزانه كاني پيغه مبهري ﷺ ده كا، چونكه نهيتني يه كي پيغه مبهريان نه پاراست و بلاويان كرده وه. شهوه بوو پيغه مبهري ﷺ نه پيغه كي به حه فسه ي خيزاني گوت، شهويش بو عائيشه ي گيژا يه وه، پيغه مبهري ﷺ به مه زور توپه بوو، ته نانه ت خهريك بوو خيزانه كاني ته لاق بداو هه ره شه ي لی كردن: كه له وانه يه خودا به باشت له وان خيزاني بداتي. ههر بهو بو شهوه ته قوا ده خاته وه بيري خانه واده ي موسولمانان و داوايان لی ده كا خو له ناگر بپاريژن و دژي كافران جيهاد و تيكوشان شه نجام بدن.

ته مجار له كو تايي سوره ته كه دا دوو نمونه ي بهر چاو ده هيني ته وه نمونه يه ك بو كافره كان و نمونه يه ك بو موسولمانه كان، نمونه ي يه كه م: ژني حه زره تي نوح و ژني لوط، بو خويان كافرو ميژده كانيان پيغه مبهري.

نونه ي دووهم: ژني فيرعه ون، بو خوي موسولمان و خودا په رست و ميژده كه ي كافرو سهر رهق و مله وپ. هه روا نمونه يه كي تر: كه بريتي بوو له حه زره تي مريم هاوسه ري كه س نه بوو، بو خوي نازادو سه ربه ست و خودا په رست. هينانه وه ي شه نمونه نانه ناماژيه بو شه وه: كه پتيويسته ئاده ميزاد بپرواي به خوي بي و پشت به خودا به ستي، دلنيابي له وه ي كه ههر كرده وه ي خوت فريات ده كه وي، نه گهر كرده وه ت خراب بي حه سبه و نه سبه هيجيان پي ناكري و له عه زابي خودا رزگارت ناكهن!

هه ندی حاله تی خیزانه کانی پیغه مبه ر^{علیه السلام}

بسم الله الرحمن الرحيم

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْلَغْ مَرَضَاتَ أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ
 غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١﴾ قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ
 وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾ وَإِذَا أَسْرَ النَّبِيُّ إِلَى بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا
 فَلَمَّا نَبَأَ بِهِ، وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضُهُ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ
 فَلَمَّا تَبَاهَا بِهِ، قَالَتْ مَنْ أَنْبَأَكَ هَذَا قَالَ نَبَأَنِي الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ
 ﴿٣﴾ إِنْ تَوْبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ
 فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَلِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةِ
 بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ ﴿٤﴾ عَسَى رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَكُنَّ أَنْ يُبَدِّلَهُ أَزْوَاجًا
 خَيْرًا مِنْكُنَّ مُسْلِمَاتٍ مُؤْمِنَاتٍ قَنَاطَاتٍ تَزِينُ عِلْدَاتٍ سَيَّحَتِ
 تَزِينُ وَأَبْكَارًا ﴿٥﴾

ده باره ی سه بده نزولی نایه تی ژماره (١-٢) بوخاری وموسلیم له
 صه حیحه کانیان دا له خاتو عایشه وه ریوایه ت ده کهن: ده فه رموی:
 پیغه مبه ر^{علیه السلام} حه زی له حه لئاو هه نگوین بوو، که له نویژی عه صر ته واو
 ده بوو ده چوه وه مالی خیزانه کانی، وا ده بوو لای زهینه بی خیزانی

ده‌مایه‌وه هه‌نگوینی ده‌خوارد‌وه، عایشه ده‌لی: له‌گه‌ل حه‌فصه‌دا ریک که‌وتین: پیغه‌مبه‌ر ﷺ بیته‌ مالی هه‌ر کامان پی‌ی بیژین بۆنی مه‌غافیرت لی‌دی. گیای مه‌غافیرت خوارد‌وه؟ ئه‌و رۆژه پیغه‌مبه‌ر ﷺ چوو‌ه مالی حه‌فصه، حه‌فصه‌ پی‌ی گوت بۆنی مه‌غافیرت لی‌دی.. پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموی: ناوه‌للا به‌لکوو لای زه‌ینه‌بی کچی جه‌حش هه‌نگوینم خوارد‌وته‌وه، شه‌رت بی‌جاریکی تر ده‌می لی‌نه‌ده‌م. ئه‌وه سویندم خودارد، ئه‌م هه‌واله به‌که‌س مه‌لی.

طه‌به‌رانی له‌ ئیبنوعه‌بباسه‌وه‌ریوايه‌ت ده‌کا ده‌فه‌رموی: پیغه‌مبه‌ر ﷺ لای سه‌وده‌ی خیزانی هه‌نخوینی خوارد‌وه پاشان چوو‌ه مالی عایشه، پی‌ی گوت بۆت لی‌دی، پاشان چوو‌ه مالی حه‌فصه ئه‌ویش هه‌مان قسه‌ی پی‌ی گوت. پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموی له‌وانه‌یه به‌هۆی خوارد‌نه‌وه‌ی ئه‌و هه‌نگوینه‌وه‌بی که‌ لای سه‌وده‌ی خیزانم خوارد‌مه‌وه وه‌للاهی ئیتر نا‌یخۆمه‌وه...

ئیب‌نو‌لعه‌ره‌بی ده‌لی: راستی‌یی که‌ی ئه‌وه‌یه: پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌نگوینی له‌ خۆی حه‌رام کرد، هه‌نگوینی لای زه‌ینه‌ب خوارد‌وه، حه‌فصه‌وعایشه گه‌له‌ کۆمه‌کیان لی‌کرد، پیغه‌مبه‌ریش سویندی خوارد که‌ئیتر هه‌نگوین نه‌خواته‌وه، به‌لام سویند خوارد‌نه‌که‌ی به‌ نه‌یینی بوو.. ئیتر نایه‌ته‌که‌ ده‌باره‌ی ئه‌و روداوه نازل بوو.

﴿يا أيها النبي لم تحرم ما أحل الله لك تبتغي مرضات أزواجك والله غفور رحيم﴾ ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویست، ئه‌وه‌ بۆچی شتێک له‌ خۆت یاساغ ده‌که‌ی: که‌ خودا بۆی حه‌لال کردوی، ده‌ته‌وی به‌و حه‌لال له‌ خۆ یاساگرده‌ خیزانه‌کانت رازی بکه‌ی، په‌روه‌دگار لی‌خۆش‌بوو لی‌بورده‌ له‌سه‌ر ئه‌و شته‌ی حه‌لاله‌ و له‌خۆت یاساگرده‌وه هه‌روا له‌و شتانه‌ی

(خلاف الأولى) ن وبۆ کهسانی دیکه حەڵال ئ بۆ تۆ به تاوان حسیب دەژمیڤردی. خاوهن رهحم و بهزهیی به سزات نادا.

هەلبەتە ئەمە رهخهه عیتاییکی نهرم و نیانه پهروه دگار ئاراسته ی پیغه مبهری کرد، له سههر ئهوه: که خواردنیکی حەلال و زوڵالی له خۆی یاساغ کرد، ئەم له خۆ یاساگرده ناونراوه گونا هه رچهنده بۆ غهیری پیغه مبهر ﷺ حەلال بووه، چونکه ریزی پیغه مبهر ﷺ جو داوازه به نیسبهت ئهوه وه (خلاف الأولى) به تاوان ده ژمیڤردی و بهر ئهه قاعیده ده کهوێ: که ده لیت: (حسنات الأبرار سیئات المقربين).

به لای ئههه حه نیفه وه یاساگرده نی حەلال به سویند ده ژمیڤردی، ئەگەر یه کێک خواره مه نیه کی له خۆی یاساگرده، وه کوو ئهوه وایه سویندی خواردبی! که ئهه خواره مه نیه ناخوا، ئەگەر ژنیکی له خۆی حه رامکرد، ئهوه وه کوو سویند وایه ئەگەر نیه تی هیچی له دل دانه بوو، ئەگەر نیه تی ته لاقی هیئا ته لاقه، ئەگەر نیه تی ظیهار ی هه بوو ظیهاره، ته نانهت ئەگەر نیه تی ژماره ی ته لاقیشی هیئا ئهه ژماره حیسابه.

شافیعی ئهه حەلال له خۆ حه رامکردنه به سویند ناژمیڤری، به لام ئەگەر یاساگرده که ئافرهت بوو ئهوه به هۆکاری که فاره تی حیساب ده کا. ئەگەر نیه تی ته لاقی هیئا ته لاقه که ریجیه، ئەگەر سویندی خوارد: که هیچ شتی که نه خوا دوایی سوینده که ی له خۆی خست ده بی که فارهت بدا.

﴿قد فرض الله لكم تحلة إيمانكم، والله مولاكم، وهو العليم الحكيم﴾
خودا کردنه وه ی گرتی سوینده کانی ئیوه ی بریار داوه، به وه که فاره تی سوینده کانتان بدنه: که بریتیه له خواره مه نی ده هه ژار له خواره مه نی مام ناوه ندی خۆتان یان پۆشاکیان، یان ئازاد کردنی کۆیله یه، ئەگەر نه بوو سی رۆژ به رۆژی. پهروه دگار خوداو مه ولامانه،

ئەو زانایە بە ھەموو شتێک و ھەموو کاریکی بە جێیە کاردرۆست و خاوەن حیکمەتە.

بەپێیاردانی ھەڵاڵ و ھەرام تاییبەتە بە خۆداوھ، ھەر ئەو دەتوانی دەست نیشانێان بکا، کەسێ تر بۆی نیە شتێک کە خۆدا ھەڵاڵی کردبێ، ھەرامی بکا. خۆ ئەگەر کەسێک بەپێیاریکی لەو جۆرەدا شتێکی ھەڵاڵی ھەرام کرد یان بەپێچەوانەو، ئەو ھیچ لە مەوزعە کە ناگۆڕی، نە ھەڵاڵ ھەرام دەبێ و نە ھەرام ھەڵاڵ دەبێ. خۆدا سەر پەرشتیاری کارەکانی ئێوەیە و یارمەتیدەرتانە، دەزانێ چی لە بەرژووەندی ئێوەیە و رزگارێتان لەچی دایە. ھەکیم و دانایە لە کردارو گوفتارو نەخشەو پلانی دا.

لێرەدا پرسیاریک دێتە پێشەو! ئایا پێغەمبەر ﷺ کە فارەتی پاساوی سویندە کە ی دا؟ زانایانی ئیسلام لەم بارەو ە را جیا بیا ن ھە ی ە :-

ھەسەنی بەصری دەلی: کە فارەتی نە داو ە، چونکە پێغەمبەر ﷺ ھیسابی جودایە و خۆدا لە ھەموو تاوانێکی خۆش بوو ە، ئەو ھوکمە ی لە نایەتە کە دا بە یان کراو ە بۆ فێرکردن و رامکردنێ موسوڵمانانە، وەلی ئەم رایە جێگای سەرنجە، چونکە ئە ھکامی شەری گشتین و بە لگە یە ک نیە لێرە دا تە ھخسیص بگە یە نی. ھەر بۆیە موقاتیل دەلی: پێغەمبەر ﷺ بەندە یە ک ی نازاد کردو ە لە کە فارەتی ئەو ھەڵاڵ لە خۆ یاسا گەردنە دا.

شافعی و مالیک دەفەر موون: ئەو ە بە سویند نازمێردری، وەلی ئەگەر یاسا گەراو ە کە خێزانی بوو بە تە ھریم کردنە کە نیە تی تە لا قی ھێنا بوو، تە لا قە کە ی بە شێو ە ی ریحە دە کە و ی. ئیمام مالیک لە رایە ک ی تری دا دەفەر مو ی: تە لا قە و سی تە لا قە ی پێ دە کە و ی.

ئەبوبە کرو عائیشە و ئەوزاعی یە ژن سویندە و کە فارەتی گەر کە.

﴿ واذ أسر النبي الى بعض أزواجه حديثاً ، فلما نبأت به وأظهره الله عليه، عرف بعضه وأعرض عن بعض ﴾ بیر له‌وه بکه‌وه: کاتی پیغه‌مبه‌ر ﷺ به سرته و نهی‌تی بریاریکی خۆی بۆ حه‌فصه باس کرد: که بریتی بوو له یاسا‌گکردنی هه‌نگوین یان (ماریه قبطیه) له خۆی، به‌لام ئەمه بۆ عایشه‌و غه‌یری ئەو باس مه‌که جا: که حه‌فصه ئەم نهی‌تی‌یه‌ی تۆ نه‌وه‌ستاو به‌هی تری گوت. خودا پیغه‌مبه‌ری له‌وه ئا‌گادار کرد: که حه‌فصه پارێزگاری نه‌یتی‌یه‌که‌ی نه‌کردوه، هه‌ندیکی له‌وه نی‌گایه بۆ حه‌فصه باس‌کردو هه‌ندیکی پاشتگۆی خست.

﴿ فلما نبأها به قالت: من أنباك هذا؟ قال: نبأني العليم الخبير ﴾ کاتیک پیغه‌مبه‌ر به حه‌فصه‌ی وت: که تۆ ئەم قسه‌یه‌ت بۆ عایشه‌ گێ‌راوه‌ته‌وه، ئیتر حه‌فصه به پیغه‌مبه‌ری گوت: کۆ ئەم باسه‌ی بۆ گێ‌راویته‌وه؟ پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی: خودای زاناو ئا‌گادار ئەوه‌ی پێ‌ را‌گه‌یاندم، خودا ئا‌گاداری هه‌موو نهی‌تی‌یه‌که‌و هه‌رچی له ئاسمانه‌کان و زه‌وی دا هه‌یه له خودا شاراهه‌ نیه. ئا‌گای له هه‌موو بونه‌وه‌ره، له هه‌ر کون و قوژبنیکی دا سرت‌یه‌که‌ بکری خودا ئا‌گای لی‌یه‌تی ..

ئه‌جار په‌روه‌دگار حه‌فصه‌و عایشه‌ هه‌ل‌ده‌نی بۆ تۆ‌به‌کردن و په‌شیمان‌بونه‌وه له‌وه‌ل‌وێسته‌یان ده‌فهرمو‌ی:

﴿ ان تتوبا الى الله فقد صغت قلوبكما ﴾ نه‌گه‌ر تۆ‌به‌ بکه‌ن و بگه‌رێ‌نه‌وه بۆ‌لای خوداو له‌وه‌ل‌وێسته‌تان په‌شیمان ببنه‌وه، له‌وه‌ به‌ولاوه نهی‌تی خۆتان بپارێزن و شتیک خوداو پیغه‌مبه‌ر پێ‌یان خۆش بێ خۆش‌تان بوی و شتیک ئەوان ناخۆش‌یان بوی ناخۆش‌تان بوی. تۆ‌به‌تان لی و‌ه‌ر‌ب‌گ‌یری ئەوه بۆ ئیوه‌ باشه، بێ‌گومان دڵ‌تان له‌حق لا‌یدا‌بوو، ئەوه‌ی پێ‌ویست بوو ئە‌نجام‌تان نه‌دا‌بوو: که بریتی بوو له‌ رێ‌زگرتن له‌ پیغه‌مبه‌رو پاراستنی نهی‌تی.

خێطابە کە بۆ حەفصە و عائیشە، چونکە ئیمام ئەحمەد لە موسنەدە کەمی دا لە ئیبنو عەبباسە وە رێواوەت دەکا: دەفەر موی: ماوەی سالتیک چاوەروانی هەل بووم بۆ ئەوە پرسیار لە عومەر بکەم دەربارە ی مانای ئەم دوو نایەتە. هەلم بۆ نەرەخسا، هەتا حەزەرەتی عومەر چوو بۆ حەج و منیش لە تەکیا بووم، حەجمان کردو گەڕاینەو، لە رینگە لای دایە پەنایە کەووە بۆ دەست بە ئاو گەیاندن، پاشان هاتەو دەستنوێژ بگری، منیش ئاوم لە دەستی دەکرد بۆ دەستنوێژ گرتن و دەستنوێژی گرت: وتم: ئەم فەرمانپەرەوای موسوڵمانان! ئەمە مەبەست بە دوختزانە ی پیغەمبەر ﷺ کامانەن: کەخودا دەربارەیان دەفەر موی: ﴿ان تتوبا الى الله فقد صغت قلوبكما﴾؟ عومەر فەر موی: ئەم ئیبنو عەبباس! تۆ سەیری بۆچی نازانی مەبەست بە دوو خێزانە عائیشە و حەفصە یە.

﴿وان تظاهرا عليه، فان الله هو مولاه وجبريل وصالح المؤمنين والملائكة بعدا ظهيرا﴾ ئەگەر هەر یارمەتی یە کتری بدەن و لەسەر حاڵی پێشوو تان بەردەوام بن، ئەوە پیغەمبەر باکی لێتان نیە، چونکە دلتیان خودا سەرپەریشتیار و پشتگیری یەتی و کۆمەکی پێ دەکا، هەروا جو برائیل و موسوڵمانە صالح و راستالەکان و فریشتەکانیش یارمەتیدەرو پارێزەر نی. هەموویان پشتگیری لی دەکەن، ئێتر چ باکی لەئێوە نیە.

ئەم پشتگیریکردن و پارێزگاریکردنە خودایی یە بۆ پیغەمبەر دەستەبەر بوو بۆ هیچ پیغەمبەر و ئادەمیزادیکی تر نەبوو. بەراستی تەعظیم و رێزگرتنیکی سەپرو سەمەرە یە بۆ پیغەمبەر کە لەرزگار بوون لە فرت و فێلی ئافرەت و پوچاندنەو ی بیرو بۆچونی موشریک و دوورپووەکان و پارێزگاریکردنی لە پیلانی دوژمنانی و زیان پێگەیانندی دا رەنگی داوێتەو.

﴿ عسی ربه ان طلقکسن أن یبدله أزواجاً خیراً منکن مسلمات مؤمنات قانتات ثابتات عابدات سائحات ثیبات وأبکارا ﴾ په‌روه‌دگار ده‌سته‌لات و توانای ره‌های هه‌یه، نه‌گهر پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ئیوه ته‌لاق بده‌ا، خودا ده‌توانی خیزیانی باشتر له ئیوه‌ی بۆ فه‌راهه‌م بی‌نی، هاوسه‌ری وه‌ها پابه‌ندبن به نه‌رکه نایینی‌یه‌کان و بیروباوه‌ر پته‌وو یه‌کتا‌په‌رست و خاوه‌ن بروا، به خوداو به فریشته‌و به‌نامه‌و به پی‌غه‌مبه‌رانی، گو‌پرایه‌ل بۆ فه‌رمانی خوداو پی‌غه‌مبه‌ری خودا، تۆبه‌کارو په‌شیمان‌بونه‌وه له‌تاوان. به‌ر ده‌وام له‌سه‌ر خودا په‌رستی و ملکه‌چ بۆ قه‌زاو قه‌ده‌ری خودا، رۆژوه‌وان و ره‌وشت جوان و هه‌ندیکیان بی‌وه‌ژن و هه‌ندیکیان کچ!

نایه‌ته‌که هه‌ره‌شه‌و ترساندنێ له‌را‌ده‌به‌ده‌ری تیدا‌یه بۆ خیزیانه‌کانی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ نه‌گهر به‌رده‌وام بن له‌سه‌ر نه‌زیتدانی پی‌غه‌مبه‌ر، چونکه به‌نیسه‌بت ئافره‌ته‌وه له‌وه ناخۆشتر نیه خۆی ته‌لاق بد‌ری‌و می‌رده‌که‌ی ژنیکی تر ماره‌ بکا، نه‌مکاره به‌نیسه‌بت ئافره‌ته‌وه گو‌رچکه‌به، خه‌وزرپینه، روختنه‌ری لانه‌ی خۆشی و کامه‌رانی‌یه‌تی، هه‌ر ژنیک نه‌وه‌ی به‌سه‌ر بی ئیتر هه‌ست و شعوری بریندار ده‌بی‌و ده‌شکی‌و خۆی نا‌گری‌ته‌وه.

لی‌ره‌دا به‌پیتیستی ده‌زانم کورته‌یه‌ک ده‌رباره‌ی فره‌ژنی پی‌غه‌مبه‌ر بد‌وی‌ین، چونکه ناحه‌زانی ئیسلام له‌وباره‌وه زۆریان گوتوو‌وه زۆر ده‌لێن: به‌نا‌ره‌وا هیش ده‌که‌نه سه‌ر ئیسلام و فره‌ژنی به‌گشتی و فره‌ژنی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ به‌تایه‌تی. پێش هه‌موو شتیک پیتیسته نه‌وه بزانی: که فره‌ژنی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ لایه‌نی رامیاری و کۆمه‌لایه‌تی تیدا به‌رچاو گیراوه، له‌ماره‌ کردنی هه‌رخیزانیکی دا کۆمه‌لێک هۆکاری سیاسیی و کۆمه‌لایه‌تی و به‌رژه‌وه‌ندی ئیسلامی تیدا به‌رجه‌سته بووه، مه‌به‌ست لایه‌نی جنسی نه‌بووه.

یه کهم ئافره تی که ماره ی کردوه خه دیجه ی کچی خووه یلیده، ئەو کاته ی پیغه مبهەر ﷺ ماره ی کرد بۆ خۆی ته مه نی بیست و پینچ سال و خه دیجه ته مه نی چل سال یان زیاتر بووه. سی سال پيش کۆچکردن بۆ مه دینه خه دیجه به ره حه مت چوو، تا ئەم خیزانی بوو، پیغه مبهەر ﷺ ژنی تری نه هینا. ئەو کاته ی خه دیجه له دونیا ده رچوو پیغه مبهەر ﷺ ته مه نی له ژوور په نچا سالی یه وه بوو.

دوای خه دیجه سه وده ی کچی زه مه ی ماره کرد، ئەویش ئافره تی که جه حیل و جوان نه بوو، بیوه ژنی که کۆست که وتوو بوو، میرده که ی له کۆچکه رانی حه به شه بوو، ناوی سه کرانی کور ی عه مر ی کور ی عبد شمس بوو: که له دونیا ده رچوو پیغه مبهەر ﷺ سه وده ی خیزانی ماره کرده وه. ئەمجار عایشه ی ماره کردو دوای کۆچکردن بۆ مه دینه گواستیه وه، ته نها عایشه به کچی بووه ته هاوسه ری و خوشه ویست ترین خیزانی بووه. ئەمجار حه فصه ی کچی عومه ری کور ی خه تتابی ماره کرد، ئەویش بیوه ژن بوو، دوای کۆچکردن به دو سال و چه ند مانگی که بووه ته هاوسه ری.

پاشان زه ی نه بی کچی خوزه یه ی هینا ئەویش بیوه ژن بوو، میرده که ی ناوی عوبه یده ی کور ی (الحارث) ی کور ی (عبد المطلب) بوو، رۆژی غه زای به در کورزا، هه ندیک گوتویه نه میرده کۆنه که ی ناوی عه بدوللای کور ی (الجحش) بوو رۆژی ئو خود شه هید کراوه.

ئەمجار (ئومو سه له مه) ی ماره کرد ئەویش بیوه ژن بوو، له پيش دا خیزانی ئەبو سه له مه بوو، له غه زای ئو خودا بریندار بوو له ئاکامی ئەو بریندار بوونه دا مرد.

ئیت پیغه مبهەر ﷺ ئومو سه له مه ی خیزانی ماره کرده وه. مندا له کانی په روه رده کردن.

پاشان زهینه بی کچی جه حشی ماره کرد، ئەمەش دواى ئەو هی لسه زهیدی کۆری حارشی ماره کردو پیکه وه هه لیان نه کردو زهید ته لاتی دا.

نه بچار جوویرییهی ماره کرد : که کچی (الحارث) ی سه رۆک هۆزی (بنی المصطلق) بوو، که غه نانیم به شکرا بهر ثابینی کۆری قه یسی کۆری شه ماس که وت ئەویش موکاته بهی له گه لدا کرد. بۆ یارمه تیدان هاته خزمه ت پیغه مبه ر ﷺ وتی : ئەهی پیغه مبه ری خودا من جوویرییهی کچی حارشی کۆری ئەبو صیوارم سه ره ک هۆزی گه له کهی خو مان، توشی به لای کۆیلایه تی بووم و ده زانی، به ره شی ثابیتی کۆری قه یس که وتووم، موکاته به م له گه ل دا کردوه، هاتوم یارمه تیم بدهی پیغه مبه ر ﷺ فه رموی : ده ته وی یارمه تی باشترت بدهم ؟ جوویرییه وتی چۆن ؟ پیغه مبه ر ﷺ فه رموی : پارهی موکاته به که ت بۆ ده ده م و ماره ت ده که م، وتی : زۆرم پی خو شه و رازیم.

نه بچار ئومو حه بیبهی کچی ئەبو سه فیانی ماره کرد. ئەمیش یه کیك بوو له ئافره ته کۆچکه ره کان بۆ ولاتی حه به شه، میژده کهی له ئایینی ئیسلام هه لگه رایه وه بوو به نه صرانی، وازی له ئومو حه بیبه هی نا، پیغه مبه ر ﷺ خوازیبیتی کردو نه جاشی ماره یی یه کهی دا، له وێههات بۆ مه دینه.

له دواى غه زای خه بیبه ریش (صفیه) ی کچی حویهی کۆری ئە خطه ب که سه رۆک هۆزی (بنی النضیر) بوو ماره کرد، ئەم ئافره ته له پیش دا خیزانی که نانهی کۆری ئە بو لحه قیق بوو : که یه کیك بوو له پیاوه ناو داره کانی جوله که.

پاشان مه یونهی کچی (الحارث) ی کۆری حه زه نی ماره کرد، له پیش دا خیزانی ئەبو ره هه می کۆری (عبد الغری) بوو، پوری خالیدی کۆری وه لیدو عه بدوللای کۆری عه بباس بوو، ئەم ئافره ته دوا ئافره ت بوو : که پیغه مبه ر ﷺ ماره ی بکا.

بهم جوړه ده بینى له ماره كړدنې هر خیزانیتكى دا مهبه سستیكى
سیاسى یان كومه لایه تی له دواوه هه بوه، خیزانه كانى جگه له زهینه بى
كچى جه حش و جوویرییه ی كچى (الحارث) و عانیشه نه وانه ی تر
هه موویان ناشرین و پیروكوست كه وتوو بوون.

خوپاراستن له دوزه خو په شیمان بونه وه له تاوان و جهاد له گهل كافران دا

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا قُوْا اَنْفُسَكُمْ وَاَهْلِيْكُمْ
نَارًا وَّقُوْدُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ
لَّا يَعْصُوْنَ اِلٰهَ مَا اَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُوْنَ مَا يُوْمَرُوْنَ ﴿٦﴾ يٰۤاَيُّهَا
الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَا تَعْزِدُوْا الْيَوْمَ اِنَّمَا تُخْرَوْنَ مَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٧﴾
يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا تَوْبُوْا اِلَى اللّٰهِ تَوْبَةً نَّصُوْحًا عَسٰى رَبُّكُمْ
اَنْ يُكْفِرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرٰى
مِنْ تَحْتِهَا اَنْهَارٌ يَوْمَ لَا يُخْزٰى اللّٰهُ النَّبٰى وَالَّذِيْنَ ءَامَنُوْا
مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعٰى بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَاَيُّمْنِهِمْ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَا
اَتِمِّمْ لَنَا نُوْرَنَا وَاَغْفِرْ لَنَا اِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٨﴾
يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ جِهْدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِيْنَ وَاَغْلُظْ عَلَيْهِمْ
وَمَا وُدُّهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ﴿٩﴾

لهوه پێش فرمانی به خێزانهکانی پێغه مبه‌ر ﷺ کرد: که تۆبه بکه‌ن لهو هه‌له‌و تاوانانه‌ی ئه‌نجامیان داوه، ترساندن له سه‌رپێچیکردن، ئامۆژگاری کردن، ئه‌ده‌بی دادان، هه‌ره‌شه‌ی ته‌لاقدانی لی کردن. ئه‌جار لی‌ره‌دا فرمان به موسولمانان ده‌کا: که خۆیان و خێزان و مندالیان له ئاگری دۆزه‌خ پیاریزن، به‌وه‌ واز له تاوان بێتن و کرده‌وه‌ی چاک بکه‌ن. فه‌رمانیان پسی ده‌کا به تۆبه‌کردنی نه‌صوحانه‌و خۆپاک‌کردنه‌وه‌ له تاوان و جیهاد کردن دژی کافرو بی بروایان به هه‌موو جو‌ره‌کانیه‌وه ده‌فه‌رموی:

﴿يا أيها الذين امنوا قوا أنفسكم وأهليكم نارا وقودها الناس والحجارة﴾ ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی ئیما‌تتان هێناوه، برواتان به تاک وته‌نهایی خوداو راستی پێغه‌مبه‌رایه‌تی موحه‌مه‌د ﷺ هه‌یه؛ خۆتان رێک و پێک بکه‌ن، به تاعه‌ت و خودا‌په‌رستی و به‌ندایه‌تی‌کردنی د‌ل‌س‌و‌زان‌ه خۆتان و خێزان و مندالتان پیاریزن له ئاگری سوته‌مه‌نیه‌که‌ی ئاده‌میزادو به‌رده، بته‌رسته‌کان و بته‌کانیان.

فرمان به مال و مندالتان بکه‌ن به تاعه‌ت و خودا‌په‌رستی، ئه‌ده‌بیان داده‌ن، جله‌و‌گیریان لی بکه‌ن، له تاوان و سه‌رپێچیکردنی فرمانی خودا، بو‌ئ‌ه‌وه‌ی ئی‌وه‌و ئه‌وان نه‌بنه سوته‌مه‌نی ئاگری دۆزه‌خ. وه‌کوو له ئایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رموی: ﴿وامر اهلك بالصلاة واصطبر عليها﴾ (طه/١٢٢) یان ده‌فه‌رموی: ﴿وانذر عشيرتك الاقربين﴾ (الشعراء/٢١٤).

له‌عه‌بدول‌لای کوری عومه‌ره‌وه ریا‌یه‌ت کراوه ده‌لی: پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموی: (مروا أبناءکم بالصلاة لسبع واضربوهم علیها لعشر، وفرقوا بينهم فی المضاجع) ئه‌م فه‌رموده‌یه به چه‌ند شی‌وه‌یه‌کی تریش ریا‌یه‌ت کراوه وه‌لی هه‌موو ریا‌یه‌ته‌کان مانایان یه‌که‌..

(الضحاک) و موقتیل ده‌فرمون: له‌سەر هه‌موو موسوڵمانیک پێویسته مال و خێزان و منداڵ و خزم و کەس و کاری فی‌ری ئەوشتانە بکا که خودا له‌سەری پێویست کردون، هه‌روه‌ها ئەو شتانه‌ی نه‌هی لی‌ کردون. ئیبنو جەریر فهرموویه‌تی: له‌سەر ئیمه‌ی موسوڵمان پێویسته، منداڵه‌ کاغان فی‌ری ئاین بکه‌ین، هه‌روا فی‌ری ئەده‌ب و ره‌وشتی جوانیان بکه‌ین.

﴿عليها ملائكة غلاظ شداد، لا يعصون الله ما أمرهم ويفعلون ما يؤمرون﴾ به‌سەر ناگری دۆزه‌خه‌وه هه‌ن چه‌ند فریشته‌یه‌کی دل‌ه‌رق، به‌زه‌ییان به‌کەس دانایه، سەر په‌رشتی دۆزه‌خ و سزادانی تاوانباران ده‌که‌ن، دیمه‌نیان ترسناک و پێکهاته‌یان سەر سوپه‌ینه‌ره، خودا خولقاندوونی بۆ سزادانی تاوانباران، ژماره‌یان نۆزده فریشته‌یه، وه‌کوو له‌نایه‌تیکی تردا ئاماژه به‌وه‌ده‌کاو ده‌فرموی: ﴿عليها تسعة عشر﴾ (الم‌دثر/٣٠).

ئەو فریشتانه به‌ ته‌واوی فهرمانبه‌ردارن و تۆزقالتیک نافه‌رمانی خودا ناکه‌ن، هه‌رچی فهرمانیان پێ ده‌کرێ بێ‌سی و دو له‌کاتی خۆی‌دا نه‌نجامی ده‌ده‌ن و چرکه‌یه‌ک پاش و پێشی ناخه‌ن.

﴿يا أيها الذين كفروا لاتعذروا اليوم، انا تجزون ما كنتم تعملون﴾ رۆژی قیامه‌ت: که‌تاوانباران ده‌خرینه‌ ناو دۆزه‌خه‌وه پێیان ده‌گوێری: ئەه‌ی ئەوانه‌ی له‌ دنیا‌دا ب‌پرواتان به‌ خودا به‌ پێغه‌مبه‌ری خودا نه‌بوو، ئیوه پێتان وانه‌بوو زیندو بوونه‌وه هه‌یه و قیامه‌ت را ده‌بێ، ئەم‌ڕۆ پاساو مه‌هیننه‌وه، مل له‌ عوززو بیانوو هینانه‌وه مه‌نێن، چونکه‌ عوزرتان لی‌ وه‌رناگیرێ، هه‌رچی بلێن بیهوده‌یه. تۆزقالتیک سته‌متان لی‌ ناکرێ، به‌گوێره‌ی کرده‌وه‌کا‌نتان سزاتان ده‌دری و چیتان چاندوه ئەوه ده‌دورنه‌وه.. دنیا شوینی سزاو پاداش وه‌رگرتنه‌وه‌یه. هه‌رچی به‌سه‌رتان بێ سوچی

خۆتانه، خۆتان به خۆتان کردوه. جا چونکه عوزرههینانهوهو تۆبهکردن له قیامهت دا بیسوده موسولمانان ههڵدهنی بۆ ئهوهی له جیهان دا تۆبه بکهن و بۆلای خودا بگهڕینهوه. دهفرموی:

﴿يا أيها الذين امنوا توبوا الى الله توبة نصوحاً، عسى ربكم أن يكفر عنكم سيئاتكم، ويدخلكم جنات تجري من تحتها الانهار، يوم لا يحزى الله النبي والذين امنوا معه﴾ ئهه ئهوه كهسانهه پرواتان به تاك و تهناهیه خودا ههناوهو پێغه مبه ره كهه به راست دهزانن و شویتنی كهوتوون، بگهڕینهوه بۆلای خودا و تۆبهه نه صوح بکهن و واز له تاوان بهیئن، بریار بدن: كه جاریكی تر ناگهڕینهوه سه ر تاوان، به دل په شیمان ببه نه وهو به زمان تۆبه و ئیستیغفار بکهن و به کردهوه واز له نه نجامدانی تاوان بێنن. به لكوو خودا تاوانی رابردوتان بسپرێتهوه. به رهحم و به زهیی خۆی لیتان خۆش بیه. رۆژی قیامهت بتااخاته ناو به ههشتی رازاوهو پان و به رینهوه: كه به ژیر كۆشك و درهختی باخه كانی دا جۆگا و جۆبار دهكشێن و ههیندهی تر جوانی و رازاوهیی به شویتنی ههوانهوه تان ده به خشی.

ئهم فەضل و بەخششە گهورهیه له رۆژتێك دایه: كه خودا عهزایی پێغه مبه ره موسولمانان نادا، زهلیل و ریسوایان ناكا. به لكوو رێزیان لی دهگری، فەضل و رهحهتهی خۆی ده رپژێتی به سهریان دا.

﴿نورهم یسعی بین ایدیهم وبأیمانهم، یقولون: ربنا أقم لنا نورنا واغفر لنا، انك علی كل شیء قدير﴾ نوورو روناکی موسولمانان له ورژه دا رێگیان بۆ روناك دهكاتهوه، له پیشیانیهوه له لای راستیانیهوه ره هه نوما ییان دهكا. موسولمانان له و كاته دا: كه خودا نووری دوورهو كهان دهكوژیتیهوه، له خوا دهپارێنهوهو ده لێن: خودایه نووری ئێمه مهكوژیتیهوه، مه ماخه ره تاریکی یهوه، نه ونورو روناکی یه مان بۆ بێلهوه تاله پردی سیراط دهپه رینهوه، تاوانمان دا پۆشه وله هه له و خراپه کاریمان

خۆش بیه، به عه زاب دان فه زح و ریسوامان مه که، بێگومان تۆ ئه ی
خوای گه وره و تاک و ته نها؛ به سر هه موو شتی که دا خاوه نی ده سه لات ی
ره هاو بالا ده ستی. هه رچی به توه ی ده توانی بێماندو بوون ته نجامی بده ی.
که بپێک له و شتانه ته واو کردن و مانه وه ی نووری ئیمه یه و لیخۆشبون
له تاوان و هینانه دی ئاواته کانی ئیمه یه، ده سا خودای یه؛ بۆ خاتری
شکو مه ندی خۆت دو عا مان گیرا بکه.

﴿ يا أيها النبي جاهد الكفار والمنافقين، واغلظ عليهم، ومأواهم
جهنم وبئس المصير ﴾ ئه ی پێغه مبه ر! به شمشیر له گه ل کافرو بێ پروایان
بچه نگه. له گه ل دوورپوه کانیش دا به به لگه و بورهانی ئاشکرا بکه وه ره
مونا قه شه و ده مه ده میوه، ته نگیان پێ هه لچنه و وایان لی بکه ناچار بین
مل بده ن بۆ بانگه وازییه که ت، به توندو تیژی له گه لیان بچو ئیوه، نه رم و
نیانیان له گه ل دا مه نوینه، بۆیه پێغه مبه ر ﷺ به شمشیر دژی کافره کان
جهنگاو زه بری گورچک پری لی دان، له گه ل مونا فیه که کانیش دا ئه و په پری
سیاسه ت و مونا قه شه ی له گه ل دا کردن، وا ریکه وتوه بۆ زی ده
ریسوا کردن و فشار خسته سه ریان له مزگه وت ده ری کردو نه که یه که
ناوی هیناون و پێی فه رموون: بپۆنه ده ره وه. ئه مه سزای دونیا یانه، له
قیامه تیش دا شوینی هه وانه وه یان ناو ئاگری دۆزه خه، به راستی دۆزه خ
خراپ شوینی که که تییدا ده حه وینه وه.
تبیینی:

زانایانی ئیسلام فه رمویانه ئه و تاوانانه ی تۆبه یان لی ده کری: یان مافی
ئاده مییه یان: مافی خودایه، یان مافی ئاده می و مافی خودای تیدا یه.
ئه گه ر تاوانه که مافی خودای تیدا پێشیل کرابوو وه کوو فه وتان دنی نوێژ
(مه شه لا!) ئه وه تۆبه که دروست نابێ هه تا له گه ل په شیمان بونه وه که دا

فه رزه کەش قەزا نە کە یەو. هەروا ئە گەر رۆژوی خواردبوو یان زە کاتی نە دا بوو.

ئە گەر تاوانە کە لەوانە بوو: کە قیصاص و تۆلە ی تێدا بێ و حەقی ناده میشی تێدا پیشیل کرابوو، وە کوو بوختان، ئەو دە بێ بوختان پێکراو عە فووی بکاو بوخۆشی پەشیمان بێتەو لە کردەو کە ی و بریاریدا کە جارێکی تر بپرای بپرای شتی وانا کاتەو.

ئە گەر حەدو قیصاصە کە مافی ناده می تێدا نە بوو، وە کوو مە بخواردنەو، ئەو ئە گەر بە راستی پەشیمان بوو و تۆبە ی نە صوحی کرد کیفایەتە.

ئە گەر تاوانە کە ستمکردن لە ناده می زاد بوو، واتە: مافی ناده می زادی تێدا پیشیل کرابوو، ئەو تۆبە کە ی وەر ناگیرێ هەتا مافی ناده می زاده کە رەت نە کاتەو و قەرەبووی ستمە کە ی بو نە کاتەو. خۆ ئە گەر نەیتوانی قەرەبووی بکاتەو، دە بێ لە ناخی دلێ دا بپیار بدا: کە بەزوترین کات ئەو مافە رەت دە کاتەو.

ئە گەر تاوانە کە ی وابوو زیانی بە موسوڵمانێک گە یاندبوو، دە بێ لە گەل تۆبە کردنە کە ی دا زیانە کەش لایەری، ئە جار داوای لێ بوردنی لێ بکا، ئە گەر عە فوی کرد تاوانە کە ی لە سەر لادە چی.

چەند نمونە یە ک ئە نافرەتی موسوڵمان و نافرەتی کافر

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا

لِلَّذِينَ كَفَرُوا أُمْرَاتَ نُوحٍ وَأُمْرَاتَ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ

عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادٍ نَاصِلِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِ عَنْهُمَا

مِنْ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ ﴿١٠﴾
وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ إِذْ
قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ
وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١١﴾

له‌وه پیش په‌روه‌دگار ناده‌میزادی هه‌لنان بۆ تۆبه‌کردن و واز هینان له‌
تاوان، بۆ جیهاد و تیکۆشان له‌ ریگهی خودادا. نه‌جار دوو نمونه‌ی
ناوازه‌مان بۆ دینیتسه‌وه، یه‌کیان ئافره‌تی کافرو بی‌پروا، نه‌وی تریان
ئافره‌تی موسولمان و خوداناس!

ده‌فه‌رموی: ﴿ضرب الله مثلاً للذين كفروا امرأة نوح وامرأة لوط،
كانتا تحت عبيدين من عبادنا صالحين، فخانتاهما فلم يغنيا عنهما من الله
شيئاً، وقيل ادخلا النار مع الداخلين﴾ په‌روه‌دگار نمونه‌یه‌کی هیناوه‌سه‌وه
بۆ نه‌وانه‌ی کافرن: که بریتیه‌ له‌ هاوسه‌ری نوح و هاوسه‌ری لوط، نه‌م دوو
ئافره‌ته‌ کافرو بی‌پروا بوون، له‌ ژێر نیکاحی دوو به‌نده‌ی راستالی ئیمه‌
دابوون، هاوسه‌رو خیزانیان بوون، شه‌و‌و‌روژ پهیوه‌ندی هاوسه‌رییان به‌
یه‌که‌وه‌ هه‌بوو، که‌چی نه‌م دوو ژنه‌ خیانه‌تیان له‌ میرده‌کانیان کرد،
به‌م‌جۆره‌ لایه‌نگری کافره‌کانیان ده‌کرد، نه‌یئنی‌یه‌کانی هه‌زه‌ره‌تی نوح و
هه‌زه‌ره‌تی (لوط)یان بۆ کافره‌کان ئاشکرا ده‌کرد، له‌گه‌ڵ هاوسه‌ره‌کانیان دا
به‌ شیۆه‌ی دوو روویی ده‌جولانه‌وه‌، ئیمانیان پێ نه‌هینان بریایان به‌
په‌یامه‌که‌یان نه‌کرد، له‌ پاشان خودا قاری لی‌گرتن و هه‌زه‌ره‌تی نووح و
هه‌زه‌ره‌تی لوط هیچ سودی‌کیان بۆیان نه‌بوو، نه‌یانتوانی عه‌زایی خودایان
لی‌ دوور ب‌خه‌نه‌وه‌، یان تۆزی عه‌زابه‌که‌یان له‌سه‌ر سوک ب‌که‌ن، نه‌خه‌یر

ئه‌وان هاوسهری بونیان بۆ پیغه‌مبه‌ری خودا دادی نه‌دان و چ که‌لکیان بۆیان نه‌بوو، به‌هر دوو ئافره‌ته‌کان گوترا (واته: پێیان ده‌گوتری) له‌ کاتی توپ‌دانیان بۆ ناو دۆزه‌خ، ده‌برۆنه‌ ناو ئاگری دۆزه‌خه‌وه له‌گه‌ڵ ئه‌وانه‌دا که‌ بریار دراوه‌ برۆنه‌ ناوی. ئیوه له‌ پێری کافرو بۆ پروایان بوون و ئه‌و ئاگره‌ سزای کافرو تاوانبارانه‌.

ئهم نایه‌ته به‌ شیوه‌یه‌کی ناراسته‌وخۆ هه‌رپه‌شه‌یه له‌ خاتو حه‌فصه‌و خاتو عایشه‌، له‌سه‌ر ئه‌و هه‌لوێسته‌یان که‌ گه‌له‌ کۆمه‌کیان له‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ کرد، ده‌یانترسینی له‌وه ئه‌گه‌ر ئافه‌رمانی خودا بکه‌ن پله‌و پایه‌ی هاوسه‌رییان بۆ پیغه‌مبه‌ر ﷺ که‌سه‌رداری پیغه‌مبه‌رانه‌و باشترین ئاده‌میزاده‌ دادیان ئادا، پێیان راده‌گه‌یه‌نی: که‌ به‌ هاسه‌رییه‌تی پیغه‌مبه‌ر نه‌نازن له‌ خۆیان بایی نه‌بن. چونکه‌ هاوسه‌ریتیان بۆ پیغه‌مبه‌ر ﷺ فریایان ناکه‌وی ئه‌گه‌ر کرده‌وی خۆیان چاک نه‌بن و تۆبه‌ی نه‌صوح نه‌که‌ن.

ئه‌جار په‌روه‌دگار نمونه‌یه‌کی تر ده‌هێنێته‌وه بۆ ئه‌وانه‌ی موسوڵمانن: که‌ بریتیه له‌ دو ئافره‌ت به‌ پێچه‌وانه‌ی دوو ئافره‌ته‌کانی پێشه‌وه. ئه‌مانه‌ خۆیان موسوڵمان و خودا په‌رستن یه‌کیکیان هاوسه‌ره‌که‌ی مله‌و‌رو سته‌مکارو کافره‌، ئه‌وێریان ئافره‌تیکه‌ له‌ناو گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌کی له‌ خودا یاخی‌وبی باوه‌ردایه‌. وه‌لی تیکه‌لاو بوونیان به‌ کافرو خودا نه‌ناسان کار ناکاته‌ سه‌ر بیرو باوه‌ریان و ئیمانیان له‌ ده‌ست ئاده‌ن. ده‌فه‌رموی:

﴿وَضُرِبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتِ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ په‌روه‌دگار نمونه‌یه‌کی تر به‌په‌ندو مه‌ثل ده‌هێنێته‌وه بۆ موسوڵمانان، ئه‌ویش بریتیه له‌ حال و هه‌لس و که‌وتی خێزانی فیره‌ون؛ ئاسییه‌ی کچی موزاحیم، ئیمانی به‌ حه‌زه‌تی موسا هێنا، ئه‌وه‌بوو: که‌ هه‌والی موعجیزه‌ی عه‌صاکه‌ی

موسای بیست یه‌کسهر ئیمانی پی‌هینا. ئیتر فیرعه‌ون به‌وه زۆر رقی هه‌لساو که‌وته ئه‌شکه‌نجهدانی، زۆری هه‌ول له‌گه‌ل دا په‌شیمان بیته‌وه، به‌لام بی‌سود بوو! نه‌وه‌بوو ئه‌م ئافره‌ته خودا ناسه هه‌رچه‌ند له ژیر نیکاحی سته‌مکارترین و کافرترین که‌س دابوو به‌لام چونکه ئیمانی به‌هیزبوو هیژشی کوفرو ئیلحاد، ته‌عزيب و سزادان کاریان تی نه‌کرد، به‌لکوو ئیمانی به‌هیزتربوو. ئه‌مه‌ش ئه‌و کاته بوو: که له خودا پارێه‌وه وتی: خودایه؛ له به‌هه‌شت دا کۆشکیکم بۆ دروست بکه‌و له فیرعه‌ون و کرده‌وه‌کانی رزگارم بکه، له گه‌ل و نه‌ته‌وه‌ی سته‌مکارو بی برپوا پارێزگاریم بکه کارم تی نه‌که‌ن.

به‌لای فیرعه‌ون که سته‌مکارترین و کافرترین ئه‌هلی سه‌ر زه‌وی بوو، کوفرو بی دینه‌که‌ی نه‌یتوانی کاربکاته سه‌ر خاتو ئاسیه‌و بیرباوه‌ری له‌ق نه‌بوو، به‌لکوو ئه‌و ئافره‌ته خودا ناسه شیره ژنه، سور بوو له‌سه‌ر بیرباوه‌ری خۆی له‌ئاكام دا به‌به‌هه‌شت شادبوو.. به‌راستی ئافره‌تێکی غونه بوو، موغریاتی ناو‌کۆشکی پاشایه‌تی و نازو نیعمه‌تی هه‌مه‌ جو‌رو زۆرو زه‌به‌نده‌ی مالی فیرعه‌ون، ئه‌مجاره ته‌عزيب و سزادانی جو‌راو جو‌ر تو‌زقائیک کاری له بیرباوه‌ری ئه‌و خانه نه‌کرد.

﴿ومريم ابنت عمران التي أحصنت فرجها فنفخنا فيه من روحنا وصدقت بكلمات ربها وكتبه، وكانت من القانتين﴾ په‌روه‌دگار نمونه‌یه‌کی تر بۆ موسولمانان دینیتته‌وه، ئه‌ویش بریتیه له مه‌ریه‌می کچی عیمران (دایکی عیسا) په‌روه‌دگار ریزی دونیاو قیامه‌تی پی به‌خشی، له‌سه‌رده‌می خۆیدا ریزی له‌هه‌موو ئافره‌تانی جیهان زیاتر بوو، گه‌وره‌و سه‌روه‌ری ئافره‌تانی رۆژگاری خۆی بووه، هه‌رچه‌نده له‌ناو کۆمه‌لگایه‌کی کافرو سه‌ر په‌ق دا بوو، داوینی خۆی پاراست، نموونه‌ی داوینپاکو ئافره‌تی سالار بوو، په‌روه‌دگار فه‌رمانی به‌ جو‌به‌ئیل کرد فوی پێدا بکا:

که (روح الامین) فوی پیا کرد سکی بوو به عیسا. واته به فهرمانی خودا
حه زره تی عیسا له ناوسکی مه ریم دا خولقا.

مه ریم ته صدیقی شه ریه تی خودای کرد باوه ری بهو چند وشه یه کرد
که له لایمن جویره ئیلوه بیستی، که بریتی بو له وهی که جو برائیل پی ی
گوت: ﴿ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكَ... ﴾ (مریم/١٩) ههروه ها برپوای بهو
پهراوانه ش کرد: که نازل کران بۆسه ر هه زره تی ئیدریس نهو نامه
ئاسمانیه ش: که خودا نازلی کردون بۆسه ر پیغه مبه ران. ههروه ها برپوای
بهو هه والانه هه بوو که بریتی بوو له موژده ی عیسا پی خه لاتکردن و
ریزی دان و تو مار کردنی له پیتری (مقرین). نه م نافرته له خانه واده یه کی
خودا په رست و تاعه تکار بوو،

ئیمام نه حمده له ئیبنو عه باسه وه ریوایه ت ده کا: ده فهرمو ی
پیغه مبه ر ﷺ فهرمو یه تی: ﴿أَفْضَلُ نِسَاءِ أَهْلِ الْجَنَّةِ: خَدِيجَةُ بِنْتُ خُوَيْلِدٍ وَ
فَاطِمَةُ بِنْتُ مُحَمَّدٍ، وَمَرْيَمُ ابْنَةُ عِمْرَانَ، وَأَسِيَّةُ بِنْتُ مُزَاحِمٍ امْرَأَةِ فِرْعَوْنَ﴾
ناوه ی نانی هاوسه ری فیرعه ون (ئاسیه) ی کچی موزاحیم له ته که هه زره تی
مه ریم دا نیشانه ی پله به رزی و ری زداری ئاسیه یه، نهو دوو نافرته
هه ردوکیان نمونه ی نافرته ی داوینپاکی ره وشت به رزو خودا په رست بوون،
پهروه ردگار به نمونه ده یانه ی نه یته وه بۆ خیزانه کانی پیغه مبه ر ﷺ هه روا
ده یانکاته نمونه بۆ هه موو ئافرتی کی موسو لمان له هه موو چینه کانی
ئاده می زاد یه که له دوای یه که.

به پشتیوانی خودا رۆژی ١١/١٢/٢٠٠٢ له پاکنوسی نه م جزمه
بوومه وه، خودا یاریی دوو جزمه که ی تریش ته واو ده بن.

مه لا عمود گه لالی

پێرستی بابەتەکان

بابەت	لایەره
سورەتی (المجادلة)	۳
حوکمی ظیهار کردن و کەفارهتە کەمی	۴
هەره شه لهوانەى دۆزمنایەتى خوداو پیغه مبهري خودا دهکەن	۹
سزای سرتە کردن بە خراپە، داب و نەریتی سرتە کردن لە قورئان دا	۱۲
ئەدەبی کۆڕو مەجلیس لە نیسلام دا	۱۶
زانایانی نیسلام را جییان ههیه لهویدا ئایا دروسته لهبەر هاتوو ههئسی؟	۲۰
مالبه خشین پێش ناخواتن له گهڵ پیغه مبهري ﷺ	۲۱
دەبارەى سهەب نزولى ئەم دوو ئایەتە رىوايەت زۆرن	۲۱
حال و وهزعی ئەو دووروانەى دۆستایەتى كافرو جوله کەکانیان دهکرد	۲۵
سزای دۆزمنانى خوداو پیغه مبهري ﷺ، دۆستایەتى کردنى دۆزمنانى خودا یاساغە	۲۹
سورەتی (الحشر)	۳۴
وه دەرئانی جوله کەکانی به نونه خیر	۳۹
حوکمی مال و سامانی دەسکەوتوو لە دۆزمنه وه	۴۴
مال و سامانی کافران: کەدە کەوتتە دەستی موسولمانان دوو جوړه	۴۵
به کورتی ئەنصاره کان پینچ رهوستی به رزییان تیدا بوون	۵۱
دەست تیکه لکردنی دوو و جوله کە و سزایان	۵۳
فەرمان به ته قواو خودا په رستی	۵۸
پلهو پایەى قورئان و گه وری په روه دگار	۶۱
سورەتی (المتحنه)	۶۵
نەهى کردن له دۆستایەتیکردنی کافره کان	۶۶
شوینکەوتنى حەزرتى نبيراهيم عليه السلام	۷۲
په یوه ندى ئیوان موسولمانان و کەسانى دیکه	۷۸
حوکمی ئەو نافره تانەى له (دار الکفر) هوه کوچ دهکەن بو ولاتی نیسلام	۸۱
به یعه تکردنى پیغه مبهري ﷺ له گهڵ نافره ته کوچکاره کان دا	۸۷
سورەتی (الصف)	۹۰

باب ته	لایه ره
بانگه وازی یو جه نگان له ریگه ی خودا دا شان به شان ویه کدلی و یه ک گیانی	۹۱
ناوردانه وه بییک له جیره کی جه زه تی موسا و جه زه تی عیسا له گهل به نی یسراییل دا	۹۴
بازرگانی به سودو سه رکه وتوو	۱۰۰
جو ره کانی جیهاد دووانه	۱۰۲
سوره تی (الجمعة)	۱۰۵
رهوشت تابه تمه ندی پیغه مبه ره ^{صلی الله علیه و آله} له ناو کو مه لگای عه رب و ناده میز ادبه گشتی	۱۰۶
رهوشت و هه لئس و که وتی گه لی جو له که	۱۱۰
نوژی ههینی فهرزه دوا نه نجامدانی ، کارکردن دروسته	۱۱۴
لهو حوکمانه ی له م نایه تانه وه درده گیرین	۱۱۸
دهرباره ی زما ره ی نامه ده بوانی نوژی جومعه سیانزه ره نی هیه	۱۲۰
سورده تی (المنافقون)	۱۲۲
رهوشتی ناسیرین و نه کلله وتی دوو روودکان	۱۲۴
نیشانه ی دروژنیو دل پیسی دوو روودکان	۱۲۷
ترساندن موسولمانه کان له وه لاسایی رهوشتی دوو روودکان بکه نه وه ، فهرمانیشیان پی ده کا که له ریگه ی خیره چاکه دا مال بیه خشن	۱۳۲
پیسه کی سورده تی (التغابن)	۱۳۴
سورده تی (التغابن)	۱۳۶
موشریکه کان نینکاری خودایه تی خودا و پیغه مبه ریستی موحه مبه ^{صلی الله علیه و آله} و زیند و یو ونه وه ده که ن	۱۳۸
هه لئانی ناده میزاد بو نیمانه یان و ترساندن یان له ته نگ و چه له مه ی قیامت	۱۴۱
هه موو شتیک به گویره ی قه زاو قه ده ری خودایه	۱۴۴
خوپاراستن له فیتنه ی مال و مندا ل ، پیویسته ، ته قوای خودا بکه ن و مال بیه خشن	۱۴۶
سورده تی (الطلاق)	۱۵۰
حوکمی نه لاق و عیده ی نافرته و بهروومی ته قوا و پشت به ستن به خودا	۱۵۲
شه عزانان نه لاق ده که نه سی جور	۱۵۳
عیده ی نافرته ی وه ستاوه له عاده ی مانگانه و نافرته ی میرد مندا ل	۱۵۸

لایه‌ره	بابه‌ت
۱۶۰	باسی شوینی جه‌وانه‌وه‌و بزئو بو نافرته‌ی عیده‌دارو کریی شیردان و دابه‌نی
۱۶۱	لیره‌دا شه‌رعزان که‌وتونه‌نه‌ را جیابه‌وه
۱۶۲	هه‌ره‌شه‌ له‌ سه‌ر پی‌ چیکه‌ران و واده‌ی به‌خته‌وه‌ری به‌ خاوه‌ن باوه‌ران و فه‌مانبه‌رداران
۱۶۸	سوره‌تی (التحریم)
۱۷۰	هه‌ندی‌ حاله‌تی خیره‌انه‌کانی پی‌غه‌مه‌ره‌ ^{صلواته‌}
۱۷۹	خوپاراستن له‌ دۆزه‌خو په‌شیمانبونه‌وه‌ له‌ تاوان و جیه‌اد له‌گه‌ل کافران دا
۱۸۳	تییینه‌یک سه‌بارت به‌ نه‌وبه
۱۸۴	چه‌ند نمونه‌یه‌ک له‌ نافرته‌ی موسولمان و نافرته‌ی کافر
۱۸۹	پیرست

